

Giới thiệu Nữ Phụ Xoay Người Tiên Công Chiếm Đóng

Thể loại: nữ phụ văn, hiện đại, sủng

Editor: Tuyết Nguyệt Lam

Số chương: 71 chương

Hàn Mai Mai khóc không ra nước mắt, vừa tỉnh ngủ cứ nhiên xuyên vào trong tiểu thuyết, mà cô lại là nữ phụ ác độc.

Cái gì! Nhóm người nam chủ sao lại đều theo đuổi cô!

Không cần! Cướp đoạt đàn ông của nữ chủ, cô chán sống mới có thể làm!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiên Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

"Tiểu thư, tiểu thư, mau dậy đi."

"Mẹ, đừng âm ỉ. Để cho con ngủ thêm một lát nữa đi." Hàn Mai Mai không kiên nhẫn lâu bầu, sau đó trở mình một cái, rứt đầu vào trong chăn.

Di Trương nhìn động tác trẻ con của tiểu thư mà dở khóc dở cười.

"Tiểu thư, cô thật sự phải thức dậy. Cô đi làm muộn, Ngụy tiên sinh sẽ tức giận."

Hàn Mai Mai vừa nghe đến đi làm lập tức đứng lên, suy nghĩ đến khuôn mặt Hoa chủ quản quanh năm bất mãn với cô, cô lập tức từ trên giường nhảy dựng lên.

Giờ cô mới phát hiện đây không phải nhà cô!

"Dì, dì là ai?" Hàn Mai Mai quay đầu nhìn bác gái bên cạnh.

"Tiểu thư, cô vẫn chưa tỉnh ngủ sao? Tôi là dì Trương."

Tiểu thư? Còn có dì Trương? Bà cho rằng đây là cũ xã hội sao? Hàn Mai Mai có một loại dự cảm không tốt.

"Dì Trương, tôi tên là gì?"

"Tiểu thư, cô thật sự là hồ đồ rồi." Dì Trương hồ nghi nhìn cô, "Cô tên là Hàn Mai Mai."

Hàn Mai Mai thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, lấy tay vuốt ngực một cái, cô vẫn là cô.

Không đúng nha, cô nhìn ngực cô một chút, ngực của cô làm sao có thể trở nên lớn như vậy.

Cô khăn trương chạy đến buồng vệ sinh trong phòng tắm, cô gái này rốt cuộc là ai?

Hàn Mai Mai không tự chủ được sờ soạng mặt mình một chút, cô gái trong gương kia cũng sờ soạng mặt mình một chút, Hàn Mai Mai hoảng sợ. Khóe miệng xinh xắn, một đôi mắt phượng hơi hơi xếch lên, cằm nhọn hoắt, quyn rũ động lòng người nói không nên lời, đây không phải khuôn mặt tiêu chuẩn của tiểu tam hay sao? Mà còn đáng người lồi lõm này, so với chính mình trước kia đều lớn gấp đôi, đây tới cùng là chuyện tốt hay chuyện xấu. Chẳng lẽ cô cũng xuyên việt hay sao?

Di Trương đã từ phòng thay quần áo cầm một bộ tây trang và một bộ váy đi ra: "Tiểu thư, ngày hôm qua không phải cô nói Ngụy tiên sinh nói cô mặc quần áo không hợp quy củ sao. Cô xem bộ này có thể chứ."

Hàn Mai Mai còn đang đắm chìm trong phát hiện mới của mình, đột nhiên nghe thấy dì Trương nói, phản xạ có điều kiện hỏi, "Ngụy tiên sinh là ai?"

"Đương nhiên là Ngụy Nhất Minh, Ngụy tiên sinh."

"Ngụy Nhất Minh" Hàn Mai Mai thì thảo luận lại. Cô chỉ cảm thấy đầu đau quá, Ngụy Nhất Minh, không phải là vai nam chủ trong bộ tiểu thuyết trước kia cô đọc hay sao? Hàn Mai Mai, không phải là nữ phụ ác độc, điều ngoa tùy hứng bên trong tiểu thuyết hay sao?

Hiện tại cô không phải là trợ lý của Ngụy Nhất Minh hay sao? Trong tiểu thuyết có ghi, cô mới vào công ty có mấy ngày đã đuổi mất mấy nữ thu kia của Ngụy Nhất Minh đi.

Lúc này cũng không sai biệt lắm, ba Hàn Mai Mai mang theo một thiếu phụ xinh đẹp và một cô gái thanh thuần mang về nhà bọn họ. Không sai, thiếu phụ kia muốn trở thành mẹ kế của Hàn Mai Mai. Mà cô gái kia chính là nữ chủ. Thân là nữ chủ đương nhiên có được hậu cung cường đại (đám đàn ông yêu nữ chủ đó). Cô lại dám cướp đoạt đàn ông của nữ chủ, cô chán sống rồi.

"Di Trương, tôi có chút không thoải mái." Hàn Mai Mai nâng trán, làm bộ. Cướp đoạt đàn ông của nữ chủ, cô đây là chán sống rồi. Cô mới không có làm.

Rõ ràng thời điểm Hàn Mai Mai chạy vào buồng vệ sinh còn rất vui vẻ, di Trương suy nghĩ nhất định là tiểu thư muốn lười biếng, bà cũng không ngờ tiểu thư đi làm mấy việc kia, nhưng là ông chủ hôm qua mới nói không an tâm với tiểu thư, nếu hôm nay tiểu thư lại không đi mà nói, ông chủ nhất định sẽ càng thêm không vui.

Nghĩ vậy di Trương nhủ nhủ may không đồng ý, "Tiểu thư, lần này đến công ty của Ngụy tiên sinh, ông chủ đã phải đứng ra nói vài lời thì cô mới được vào công ty đó. Mới có mấy ngày, nếu không đi mà nói, ông chủ nhất định sẽ tức giận."

Hàn Mai Mai có chút chột dạ, cô đang ở trong thân thể của một người khác, hiện tại lại lười biếng giả bộ bệnh, lập tức không có lo lắng, ngoan ngoãn thay quần áo, mang trang sức trang nhã, chuẩn bị đi làm.

Di Trương thấy tiểu thư rốt cuộc chịu thay bộ quần áo mà bà đưa thì rất vui, không có lộ ngực lộ lưng, mà cách ăn mặc gọn gàng như vậy, cho rằng tiểu thư là vì lời nói ngày hôm qua của Ngụy tiên sinh nói mà chịu ảnh hưởng.

Trong tiểu thuyết có ghi, Hàn Mai Mai có một chiếc Maserati, lúc ấy chỉ là một chút hâm mộ. Nhưng thấy Maserati đỏ thắm chân thật đặt ở trước mặt mình, Hàn Mai Mai nhìn không được nuốt nước miếng.

Thời điểm cô tốt nghiệp đại học cũng chỉ có một con Honda màu trắng, đây là anh trai cô cho.

Hàn Mai Mai để xe vào bãi đỗ xe dưới cao ốc Ngụy thị, xuống xe vẫn nhìn không được lại sờ sờ Maserati, thật sự là đồ tốt!

Cô đọc qua tiểu thuyết, đương nhiên sẽ không ngạc nhiên hỏi mình làm việc ở đâu. Cô trực tiếp vào thang máy đến tầng 20.

"Chị Vương, buổi sáng tốt lành!" Hàn Mai Mai cười với một thư ký của Ngụy Nhất Minh, chào một tiếng. Đây là thư ký duy nhất còn lại, một phần nguyên nhân là bởi vì Hàn Mai Mai cho rằng tư sắc của chị Vương không ảnh hưởng được địa vị của cô ấy, còn có một phần là vì chị Vương đi theo Ngụy Nhất Minh đã lâu, là phụ tá đắc lực của Ngụy Nhất Minh, Hàn Mai Mai muốn động cũng động không được.

Chị Vương mặt không chút thay đổi nhìn cô, sau đó nói một câu, "Chào."

Hàn Mai Mai không có để ở trong lòng, cùng với ông chủ bọn họ, biểu tình cũng không phong phú như nhau.

Nhưng Hàn Mai Mai không có thấy ánh mắt đánh giá của chị Vương ở phía sau. Đại tiểu thư này, bình thường đều hắt cằm đối với người khác, thái độ không ai bì nổi, tựa như một con thiên nga đen cao ngạo, hôm nay tại sao không giống.

Hàn Mai Mai ngồi xuống, Ngụy Nhất Minh liền khí thế hiện ngang đi tới, thư ký Vương lập tức theo sau nói lịch trình của ngày hôm nay, Ngụy Nhất Minh chỉ là gật gật đầu, không hề là nam chủ lãnh khốc đẹp trai, vẫn chưa tiến vào Hàn Mai Mai cũng đã cảm nhận được khí thế vương tử của anh ta rồi.

Ngụy Nhất Minh lạnh lùng liếc Hàn Mai Mai một cái, Hàn Mai Mai lập tức đứng lên nói một câu, "Ngụy Tổng, buổi sáng tốt lành!" Hàn Mai Mai tự nhiên nói, chỉ cần quản lý của bọn họ đi qua, Hoa chủ quản đều bắt tất cả bọn họ đứng dậy chào hỏi, đây chỉ do phân xạ có điều kiện.

Ngược lại làm cho Ngụy Nhất Minh sững sờ, sau đó háng giọng một tiếng, "Cho tôi một ly coffee."

Hàn Mai Mai xem qua tiểu thuyết đương nhiên biết, Ngụy mặt than và tất cả nam chủ đều không thích uống cà phê hòa tan, muốn uống cà phê đen, nhưng lại không thêm đường.

Hàn Mai Mai lập tức chạy tới phòng trà của Ngụy Nhất Minh.

Hàn Mai Mai nhẹ nhàng gõ cửa, sau đó mới đi vào.

Ngụy Nhất Minh đeo mắt kính che bớt ánh mắt nghiêm khắc vốn có của anh ta, nhìn qua có vài phần biểu cảm, anh ta đang ở cúi đầu xem tài liệu.

Hàn Mai Mai cúi đầu thần tốc để cà phê ở một bên sau đó chuẩn bị lui ra ngoài.

Nguy Nhất Minh nhủ nhủ này, lúc Hàn Mai Mai tiến vào anh ta có vài phần không yên lòng, mấy ngày hôm trước cô còn ăn mặc xinh đẹp quyến rũ đến cản trở công việc của anh ta, lại đuổi đi vị thư ký của anh ta, anh ta đã cảm thấy nhẹn không được rồi. Nếu không ngại mặt mũi của bác trai, thật muốn đá văng người phụ nữ này đi.

Ngày hôm qua giáo dục cô ta một trận, không nghĩ tới hôm nay lại thật sự ngoan ngoãn không trêu chọc người, mà còn không có nhìn anh ta, anh ta cảm thấy có chút kỳ quái, nhẹn không được đánh giá cô một chút.

Hôm nay cô mặc một cái áo somi, cúc áo cũng cài đến cúc trên cùng, nhưng trước ngực càng có vẻ quyến rũ hơn, váy cũng dài qua đầu gối, ôm lấy dáng người của cô, trước kia biết người phụ nữ này vóc người đẹp, nhưng là hôm nay lại cảm thấy nó mang theo vài phần hương vị cấm dục, mà cô vẫn luôn mang biểu tình nghiêm túc, ngược lại khiến anh ta cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Nguy Nhất Minh tự giễu nở nụ cười, chính mình đã bao lâu không có đụng vào phụ nữ, lại có phản ứng, nếu là những cô gái khác anh sẽ lập tức xuống tay, nhưng cô gái này lại không thể đụng chạm được. Mà anh ta cũng không tin cô gái này lại có thể an phận như vậy.

Nguy Nhất Minh thật đúng là nghĩ oan cho Hàn Mai Mai, cô đối với anh ta thật sự không có ý tứ gì.

Hàn Mai Mai hiện đang nhìn chị Vương bận bịu, chính mình ngồi ở một bên lại không có việc gì, đi dạo, xem tạp chí thời trang, Hàn Mai Mai cảm thấy chính mình là mệnh làm việc vất vả, nhẹn không được chạy tới hỏi, "Chị Vương, xin hỏi có chuyện gì có thể giao cho tôi làm hay không."

Chị Vương ngừng đầu nhìn vị đại tiểu thư này một chút, sau đó nói, "Cô chỉ cần ngồi ở bên kia là được rồi."

Hàn Mai Mai cảm thấy cực kỳ thất bại, ủ rũ quay về chỗ ngồi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

"Ôi, đây không phải Hàn đại tiểu thư của chúng ta sao? Cô còn ở nơi này cơ à." Tiếng nói dễ nghe truyền tới lỗ tai Hàn Mai Mai.

Cô rời ánh mắt từ máy tính lên vừa thấy, chỉ thấy một khuôn mặt yêu nghiệt xuất hiện trước mặt cô. Khuôn mặt này thật sự quá đẹp, ánh mắt dài nhỏ, cái mũi thẳng tắp, đôi môi mỏng, làn da cũng là đẹp kinh người, thật sự khiến Hàn Mai Mai thân là con gái còn hăm mộ ghen ghét, nhưng nam nhân xinh đẹp như vậy, một chút cũng không khiến người ta cảm thấy nữ tính, ngược lại lộ ra hương vị xấu xa.

"Không biết tôi sao, cũng đều nhìn tôi đến ngây người." Người đàn ông nhếch miệng, ngả ngón nói.

Lúc này Hàn Mai Mai mới hồi phục tinh thần lại, nhẹn không được cảm thán, trưởng thành như vậy mà không đi làm mình thật sự quá uổng của trời rồi.

Chị Vương nói "Hứa tổng giám đốc, tôi đi vào thông báo với Nguy Tổng."

Người đàn ông kia gật gật đầu, sau đó xoay người, tự tiểu phi tiểu nhìn Hàn Mai Mai.

Hứa tổng giám. Chẳng lẽ là hoa hoa công tử Hứa Tu Kiệt, em họ Nguy Nhất Minh, một trong hậu cung của nữ chủ.

Hàn Mai Mai cảm thấy bình tĩnh, "Hứa thiếu, làm sao có thể không biết. Ai chẳng biết người hiện tại là người bận rộn. Mới vừa từ nước ngoài trở về, liền tới công ty rèn luyện rồi."

Hứa Tu Kiệt vui vẻ, sau đó cúi người dán vào lỗ tai Hàn Mai Mai, "Cũng không bận rộn bằng cô nha. Cô đừng theo đuổi anh họ tôi nữa, anh họ tôi, người này không có hứng thú rồi. Nếu không, cân nhắc tôi đi."

Hàn Mai Mai cười hi hi nói, "Sao tôi có thể cân nhắc anh nha? Nên là anh cân nhắc tôi mới phải, lấy người một ngày kiếm tỷ bạc, người xếp hàng dài, tôi còn không biết đến ngày tháng năm nào mới có cơ hội đây."

Hứa Tu Kiệt đột nhiên cười ha ha, "Cô so với trước kia thú vị hơn."

Chị Vương từ trong phòng làm việc của Nguy Nhất Minh đi ra, "Hứa tổng giám, Nguy Tổng bảo anh đi vào."

"Được, tôi đi tìm anh trai tôi. Bảo bối, lần sau tán gẫu." Nói xong lại đá lông nheo với Hàn Mai Mai, sau đó đi vào văn phòng Nguy Nhất Minh.

Thật đúng là hoa hoa công tử, Hàn Mai Mai nhẹn không được ở trong lòng phi nhỏ.

Cô phóng tầm mắt ở trên máy tính tiếp tục lên mạng xem tiểu thuyết.

Mắt thấy đã đến thời gian ăn cơm trưa, Hàn Mai Mai và chị Vương liền xuống căn tin dưới lầu.

Trước kia, giữa trưa, Hàn Mai Mai đều quán lấy Ngụy Nhất Minh đến nhà hàng xa hoa bên cạnh ăn.

Nhưng hiện tại muốn cô nhìn thấy khuôn mặt người chết kia, sẽ ảnh hưởng sự thèm ăn của cô. Mà còn Hứa Tu Kiệt, đối với hai người kia, Hàn Mai Mai thật không có hứng thú.

Mà bên này, Ngụy Nhất Minh lật đi lật lại tư liệu, sau đó tháo mắt kính xuống, xoa xoa huyệt Thái Dương, nhìn em họ của mình.

"Sao, lại gây ra họa gì rồi sao?"

"Thật không hổ là anh họ của em. Cũng là anh hiểu em nhất. Trước đó không lâu có kết giao với một nữ minh tinh, ở cùng một chỗ vài ngày, gần đây lại chạy tới nói mang thai, em đều mang bảo hộ, làm sao có thể là của em. Em đã cho cô ta tiền, nhưng cô ta vẫn còn không muốn, sống chết cãi nhau với em..."

"Cậu mới trở về bao lâu. Muốn tôi dọn dẹp cho cậu. Đi, tôi biết rồi. Tôi sẽ phái người xử lý cho cậu."

"Vẫn là anh họ tốt nhất." Hứa Tu Kiệt nín nọt nói.

"Được, cậu ít gây chuyện là được." Ngụy Nhất Minh dặn dò. Hứa Tu Kiệt là đứa cháu duy nhất của ông ngoại, cũng được sủng ái nhất, cho nên mới đường thành cái tính tình này.

"Cô bé kia, sao vẫn còn bên người anh." Hứa Tu Kiệt bắt chéo hai chân nói.

Ngụy Nhất Minh vừa nghe liền biết Hứa Tu Kiệt là nói Hàn Mai Mai, không nói gì.

"Hôm nay em thấy cô ta lại thật thú vị. Nếu không anh chấp nhận cô ta đi." Hứa Tu Kiệt nói đùa.

"Đi, chuyện của tôi lại vẫn không phiên cậu tới quan tâm." Ngụy Nhất Minh đứng lên cầm lấy áo trên giá treo, sau đó mặc vào, "Đi thôi. Đi ăn cơm."

Hứa Tu Kiệt đứng lên đi theo.

Ngụy Nhất Minh đi tới thấy Hàn Mai Mai lại không có ở đó, có chút ngoài ý muốn.

Chị Vương lập tức hiểu rõ ý tứ của ông chủ, ở bên cạnh nhỏ giọng nói: "Hàn tiểu thư đã đi căn tin rồi."

"Căn tin?" Ngụy Nhất Minh hơi cong môi.

"Đại tiểu thư này lại vẫn rất thú vị." Hứa Tu Kiệt ở một bên nói lời châm chọc.

Ngụy Nhất Minh liếc anh ta một cái.

Hứa Tu Kiệt sờ sờ cái mũi cũng biết chính mình là tự tìm mất mặt.

Mà bên này Hàn Mai Mai sớm đã ăn sắp xong. Căn tin công ty của Ngụy Nhất Minh hương vị lại vẫn thật ngon. Đặc biệt sườn xào chua ngọt, không tồi, hôm nay thật khéo, bị cô cướp được một phần cuối cùng.

"Xin hỏi chỗ đối diện có người ngồi không?"

Hàn Mai Mai ngẩng đầu liền thấy một người đàn ông bộ dáng mi thanh mục tú, mang theo mắt kính, đỏ mặt hỏi cô.

"Không có, anh ngồi đi."

Nam đồng nghiệp kia do dự một chút sau đó mở miệng, "Em là mới tới. Tôi là lần đầu tiên thấy em. Tôi tên là Trần Hiểu Đông, là ngành IT (IT là viết tắt của từ Information Technology – tức là Công nghệ thông tin hay nói một cách khác là kỹ thuật về các mặt kiểm soát, sử dụng và các hình thức khác như loại bỏ, phá hủy, ngụy tạo...)."

Hàn Mai Mai nhàn nhạt nói, "Công ty nhiều người như vậy. Anh đều biết sao? Sao anh có thể xác định trước kia chưa từng gặp qua tôi?"

"... Em xinh đẹp như vậy. Nếu gặp rồi, tôi nhất định sẽ nhớ rõ." Trần Hiểu Đông đỏ mặt khẳng định nói.

Anh ta nói trắng ra như vậy, Hàn Mai Mai thật là có chút xấu hổ. Bộ dáng trước kia của cô là rất bình thường, không có xinh đẹp hay duyên dáng gì, thời điểm học đại học cũng có mấy nam sinh theo đuổi cô, nhưng diện mạo thật sự rất xin lỗi người xem, cho nên đến bây giờ Hàn Mai Mai vẫn đơn độc một mình. Đột nhiên nghe nói như thế, cô vẫn là rất vui vẻ.

Mặc kệ nói như thế thì chiếm được khuôn mặt xinh đẹp này của Hàn Mai Mai, nàng coi như là thử nghiệm cảm giác là một đại mỹ nữ rồi.

"Anh nói như vậy tôi rất vui vẻ, cảm ơn. Còn có anh nói đúng, tôi thật đúng là mới tới. Về sau chiếu cố nhiều hơn." Hàn Mai Mai vừa nói một bên đứng lên thu thập, "Tôi ăn xong rồi, anh cứ từ từ ăn đi."

Hàn Mai Mai nói xong liền đi ra ngoài, thời điểm gần đến thang máy.

Trần Hiểu Đông thờ hồng học đuổi theo, "Cái kia... Kỳ thật..."

Hàn Mai Mai nhìn anh ta nhướn mày, "Anh còn có chuyện gì hay sao?"

Trần Hiểu Đông hít một hơi, lấy hết dũng khí lớn tiếng nói, "Kỳ thật tôi muốn hỏi tên em gì, còn có số điện thoại của em là gì."

Hàn Mai Mai kinh ngạc, một lần nữa đánh giá Trần Hiểu Đông.

Trần Hiểu Đông mặt càng hồng, "Tôi thật sự không nghĩ theo đuổi em. Em xinh đẹp như vậy, vừa thấy liền biết là tôi đuổi không kịp. Kỳ thật là tôi đánh cược với đồng nghiệp..."

Hàn Mai Mai hiểu rõ nhìn mặt ba bốn đồng nghiệp nam phía sau, nhìn về phía bên này.

"Số điện thoại của anh?" Hàn Mai Mai sáng tỏ.

"Hả?" Trần Hiểu Đông như là nghe không hiểu Hàn Mai Mai nói gì.

Hàn Mai Mai lấy điện thoại ra, sau đó nói: "Tôi cũng không nhớ số điện thoại của mình. Anh nói số điện thoại của anh, để tôi gọi điện thoại cho anh."

Trần Hiểu Đông kinh hi nhìn cô, sau đó đọc số di động, rất nhanh di động của anh ta liền vang lên.

Hàn Mai Mai nở nụ cười, "Tôi tên là Hàn Mai Mai."

Trần Hiểu Đông có chút kích động nhìn cô.

"Tôi lên trước." Nói xong Hàn Mai Mai liền xoay người rời đi.

"Không nghĩ tới Hàn đại tiểu thư sức quyến rũ không giảm nha." Hứa Tu Kiệt nói.

Hàn Mai Mai nhìn người trước mắt không phải Hứa Tu Kiệt và Ngụy Nhất Minh hay sao.

Hứa Tu Kiệt cười tí mắt nhìn cô, mà Ngụy Nhất Minh lại nhìn không ra biểu tình gì.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Hàn Mai Mai đối với sự trêu chọc của Hứa Tu Kiệt không có để ở trong lòng, "Hai vị đi ăn cơm đi. Đi thông thả không tiền."

Hứa Tu Kiệt bị ghen nói không ra lời.

Ngụy Nhất Minh nhìn cô một cái liền dẫn đầu đi.

Hàn Mai Mai không có để ý, nhưng ở chỗ này cũng thật nhàm chán. Nếu là trước kia không cần làm việc lại vẫn có thể lĩnh tiền lương, cô khẳng định sẽ rất vui. Nhưng hiện tại ừ dưới mí mắt Ngụy Nhất Minh, cô lại cảm thấy toàn thân khó chịu.

Chị Vương thấy một ngày hôm nay Hàn Mai Mai đều rất ngoan, không trêu chọc chuyện gì, chính mình cũng là thật sự bề bộn nhiều việc, liền ném cho cô một chồng văn kiện để cho cô so sánh một chút.

Mấy chuyện nhỏ này đối với Hàn Mai Mai đâu tính là gì, cho nên không bao lâu cô liền làm xong.

Chị Vương lần này thật là kinh ngạc, Hàn Mai Mai vài ngày trước đây, chị Vương liền biết cô chỉ là tới chơi, mấy việc này không khó, nhưng Hàn Mai Mai làm thời gian ngắn, hoàn thành lại rất đúng.

Chị Vương liền thử đề cho Hàn Mai Mai thảo hợp đồng, Hàn Mai Mai cũng hoàn thành xong.

Chị Vương càng thêm khó tin, cô quan sát Hàn Mai Mai cũng không có gì khác..

Trong lòng Hàn Mai Mai cũng có chút thành tựu, nói như thế nào cô cũng công tác ba bốn năm rồi.

Sắp đến giờ tan tầm, Hàn Mai Mai nhận được một cú điện thoại là Ôn Hân Nghiên gọi tới.

Hàn Mai Mai biết người này là bạn tốt của nguyên chủ, trong tiểu thuyết có đề cập tới gia thế Ôn Hân Nghiên so với Hàn Mai Mai lợi hại hơn rất nhiều, Hàn Mai Mai đều phải nịnh bợ cô ấy, nhưng Ôn Hân Nghiên đối với Hàn Mai Mai vẫn rất tốt, sau này nguyên chủ bị tai nạn xe cộ mà chết, ba của nguyên chủ cho rằng đó là chuyện ngoài ý muốn, nhưng Ôn Hân Nghiên cho người điều tra, nhưng mẹ kế của Hàn Mai Mai đã cho người dọn dẹp sạch sẽ, sau cùng cũng không giải quyết được gì.

Cô do dự một chút liền nghe, "Mai Mai, cậu tới Tử Niên nhanh lên. Hôm nay có tiết mục cực kỳ đặc sắc."

"Hôm nay tớ có chút việc không tới được." Hàn Mai Mai theo bản năng liền cự tuyệt.

"Chuyện gì vậy. Sẽ không phải là Ngụy Nhất Minh kia chứ. Cậu vẫn còn theo đuổi anh ta? Tớ thật sự là không hiểu. Ngụy Nhất Minh kia có gì tốt." Ôn Hân Nghiên hét lên ở bên kia.

Hàn Mai Mai ở trong lòng cũng liều mạng gật đầu.

"Đã bao lâu rồi cậu không tham gia hoạt động cùng bọn tớ rồi. Lần này cậu mà không tới, tớ sẽ đi bắt người." Ôn Hân Nghiên uy hiếp.

Hàn Mai Mai sau cùng vẫn đáp ứng, kỳ thật cô cũng có chút tò mò, hoạt động Ôn Hân Nghiên nói là hoạt động gì.

Hàn Mai Mai gọi điện thoại cho dì Trương nói một chút, dì Trương cũng có thói quen Hàn Mai Mai về nhà trễ, không nói gì liền dặn dò không nên chơi quá khùng. Mà còn nói ba Hàn Mai Mai hôm nay vẫn không có trở lại.

Tử Niên là một câu lạc bộ, tới nơi này không giàu cũng quý.

Thời điểm Hàn Mai Mai đến bên người phục vụ lập tức đón chào, "Hàn tiểu thư, Ôn tiểu thư đã đến rồi."

Hàn Mai Mai đẩy cửa phòng ra, bên trong khói trắng lượn lờ, ba cô gái ở bên trong, mỗi người bên cạnh đều người đàn ông vạm vỡ.

"Mai Mai, cậu cuối cùng cũng đến." Một cô gái tóc ngắn bộ dáng thật đáng yêu. Kéo Hàn Mai Mai vào trong phòng. Hàn Mai Mai không có nhớ lắm, cô gái này hẳn là con gái phó thị trưởng Tôn Tiểu Vân.

"Tiểu Vân, tớ vừa tan sở liền chạy tới đây đây." Hàn Mai Mai cười nói.

"Bọn tớ đều bao lâu không gặp cậu rồi. Hân Nghiên còn nói không hiểu cậu." Mở miệng nói chuyện là một cô gái khác, có lẽ là Tào An Ny, bối cảnh trong nhà của Tào An Ny và Hàn Mai Mai so ra còn kéo Ôn Hân Nghiên và Tôn Tiểu Vân, nhưng lại khéo léo.

"Nào có, An Ny, cậu mà gọi tớ nào dám không đến." Hàn Mai Mai vẻ mặt nghiêm túc nói.

Mà một cô gái bên trong góc tối rất dễ nhận ra, một bên hút thuốc, vừa nói, "Cậu và đại thiếu gia Ngụy gia thế nào rồi?"

Đây là Ôn Hân Nghiên rồi, "Không được tốt lắm. Người ta đối với tớ không có hứng thú gì. Tớ cũng không tính theo đuổi anh ta nữa." Hàn Mai Mai nói đúng là lời nói thật.

Ôn Hân Nghiên cười cười không nói gì thêm. Ở trong này, Ôn Hân Nghiên như một người lãnh đạo, mà Tôn Tiểu Vân nhìn như cô em gái không có tâm kế, nhưng Hàn Mai Mai cũng không cho rằng như vậy. Mà Tào An Ny còn lại là giỏi nhất ứng xử. Hàn Mai Mai lại là không có đầu óc, vẫn cứ là nữ phụ ác độc, đương nhiên rất nhanh đã trở thành vật hi sinh.

Hàn Mai Mai cắt miếng thịt bò, cô còn chưa có ăn cơm.

Mặt khác ba cô gái cũng không làm khó cô, cùng mấy tên đàn ông trong phòng chơi đồ xúc xắc.

Hàn Mai Mai ở đằng sau nhận được một tin nhắn: Hôm nay 10 giờ chỗ cũ. Người gửi tin: X.

Hàn Mai Mai buồn bực, đây tới cùng là chuyện gì xảy ra, X, trong tiểu thuyết không có viết.

Chẳng bao lâu, đám người Ôn Hân Nghiên lại lôi kéo Hàn Mai Mai ra ngoài.

Các cô đi tới đại sảnh dưới lầu, Ôn Hân Nghiên chọn một vị trí trong góc tối, ngồi trong đại sảnh đều là nữ, trong lòng Hàn Mai Mai có chút kỳ quái, các cô giống như đang chờ gì đó, nhỏ giọng đang nói gì đó.

Trong đại sảnh là ánh đèn màu lam, rất cách điệu, có nhạc nhẹ, giống như sắp bắt đầu gì đó.

Hàn Mai Mai nhìn xuống lòng hiểu kỳ.

Ngon đèn lập tức tối sầm, sau đó, một lần nữa mở ra, chỉ nghe thấy mấy cô gái bên cạnh la lên một cái tên "Jonson".

Hàn Mai Mai thấy trên khán đài, xuất hiện các anh chàng đẹp trai, mặc áo sơ mi trắng và quần da bó sát người đang nhảy múa. Hàn Mai Mai nghĩ thầm, có gì mà kích động như vậy, chẳng lẽ đây là đại minh tinh.

Trên sân khấu, ở giữa hàng có một anh chàng, mang theo một cái mặt nạ che khuất ánh mắt. Có lẽ là Jonson. Hàn Mai Mai không thể không thừa nhận, anh chàng này đúng là đại soái ca, mũi thẳng, môi, tuy nhiên không có nhìn rõ mặt anh ta, nhưng càng tăng thêm một phần thần bí.

Rất nhanh nhảy xong một bài, Hàn Mai Mai rút cuộc biết vì sao bọn họ phấn khích đến như vậy.

Âm nhạc biến thành bài Stripper, mấy anh chàng trên đài bắt đầu cời từng cúc áo. Dẫn tới mấy cô gái dưới đài điên cuồng hét chói tai.

Thường thường bọn họ chỉ cời mấy cúc đầu, ý tứ hàm xúc mười phần.

Vũ công nam đang đưa thân thể theo âm nhạc, y phục cũng chậm chậm cởi ra, lộ ra dáng người to lớn.

Anh chàng tên là Jonson, ném áo xuống dưới đài, một đám con gái liền bỏ nhào tới cướp đoạt, rất không khéo là khi đó, nơi anh ta ném xuống lại là chỗ Hàn Mai Mai.

Rất nhanh một đám con gái liền đè Hàn Mai Mai ở dưới thân, điên cuồng mà cướp đoạt cái áo kia. Hàn Mai Mai thấy một đám con gái giống như sói đói bỏ nhào qua, trong lòng thật sự là hận tên Jonson kia đến chết.

Rất không dễ dàng có một cô gái cướp được cái áo đó, rất nhanh đám người liền nhanh chóng tránh ra. Hàn Mai Mai rút cuộc có thể thở một ngụm.

Ôn Hân Nghiên ghé sát vào Hàn Mai Mai nói, "Xem ra Jonson đối với cậu cực kỳ có hứng thú đó. Vừa rồi còn phóng điện vào cậu."

"Đó là phóng điện sao? Sao tớ cảm thấy đó là trợn trắng mắt." Hàn Mai Mai không khách khí nói.

Ôn Hân Nghiên nhìn không được cười ra tiếng.

Trên đài, mấy chàng trai đang đưa thân thể nhảy múa theo điệu nhạc bắt đầu cởi quần da.

Mấy cô gái bên cạnh, làm càn hét chói tai, đặc biệt là Tôn Tiểu Vân, trong tiểu thuyết có viết về em gái này, không nghĩ tới là một sắc nữ, màng tai Hàn Mai Mai đều đã bị tiếng hét kia hét đến thủng rồi.

Rất nhanh mấy anh chàng kia cũng chỉ còn lại có mỗi một mảnh vải nhỏ che thân, âm nhạc cũng biến thành cực kỳ ái muội.

Anh chàng tên Jonson để lộ ra nửa thân trên màu lúa mạch, bụng là tám khối cơ bụng tiêu chuẩn, xuống chút nữa là cái nơi...

Hàn Mai Mai thấy đã có cô gái đi lên đưa tiền vào cái bộ vị thương cảm bên trong.

Ôn Hân Nghiên cũng cầm một xấp tiền đi lên nhét vào bên trong Jonson, cũng không quên sờ soạng mông Jonson một nhát.

Hàn Mai Mai thật muốn làm bộ như không biết cô ấy.

Ngon đèn lập tức tối sầm xuống, lúc mở ra lần nữa, trước mặt Hàn Mai Mai xuất hiện khuôn mặt phóng to của Jonson.

Vừa mới ở trên đài thấy không tồi, nhưng hiện tại anh ta xuất hiện ngay trước mặt mình, hơn nữa còn đẹp trai hơn, nhảy múa nóng bỏng sát bên người cô, mặt Hàn Mai Mai lập tức liền thiếu chảy rồi.

Cô đưa mắt nhìn chung quanh, mấy anh chàng trên đài cũng đã nhảy xuống, nhảy múa cùng với mấy cô gái.

Bộ dáng Jonson đối với cô hình như cực kỳ hứng thú, nhảy hồi lâu cũng không rời đi, thổi hơi vào lỗ tai cô, Hàn Mai Mai cảm giác cực kỳ ngứa. Bàn tay anh ta thỉnh thoảng đụng vào Hàn Mai Mai

Jonson ôm eo của cô, sau đó dùng chân tách ra chân của cô.

Người chung quanh ồn ào vây quanh bọn họ, Hàn Mai Mai biết lúc này không thể phát hỏa.

Anh ta dán vào mặt Hàn Mai Mai, "Tôi thật sự rất hưng phấn. Em có cảm giác được không?" Sau đó dùng hông hích Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai bị lời nói và hành động của anh ta làm cho đơ người, đây tới cùng là ai chơi ai đây hả.

Anh ta dùng đầu lưỡi liếm khẽ vành tai Hàn Mai Mai, dùng giọng trầm thấp nói, "Tôi chờ em ở phòng 1001." Nói xong liền rời đi.

Hàn Mai Mai thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Ôn Hân Nghiên chưa xót nói, "Jonson không lên đài. Diễm phúc của cậu cũng không ít đó."

"Tớ chịu không nổi cái loại điểm phúc này." Hàn Mai Mai bĩu môi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Hàn Mai Mai cảm thấy rất kỳ quái, đến bây giờ cô đều không có nhìn thấy ba Hàn. Cô biết ba Hàn là dựa vào mẹ Hàn mới có địa vị hôm nay, lúc trước ông ta chỉ là anh chàng nông thôn ngu ngốc, được ba của mẹ Hàn coi trọng để cho ông ta ở rể, mới có ngày hôm nay. Nhưng vài năm trước mẹ Hàn bị ung thư đã qua đời, dĩ nhiên là ông ta không còn mà ba Hàn trước mặt người khác sắm vai một người chồng tốt, người cha tốt, chặm chạp đều không có kết hôn. Kỳ thật đã sớm tại thời điểm vợ mang thai đã bao nuôi một người phụ nữ ở bên ngoài.

Nhưng nhiều ngày như vậy đều không có xuất hiện, xem ra quan hệ với con gái cũng không phải tốt lắm.

Bỏ qua chuyện này, mấy ngày gần đây, cô sống cũng rất tốt, chị Vương cũng sẽ cho cô chút công việc nhỏ để làm, cơ hội cô và Ngụy Nhất Minh chạm mặt cũng không nhiều.

"Ngụy tổng của mấy người ở đâu?"

Hàn Mai Mai đang chỉnh lý tài liệu chị Vương cho cô, ngẩng đầu liền thấy một người phụ nữ xinh đẹp, mỹ nữ đáng người xinh đẹp hùng hổ lớn tiếng quát cô.

"Đó không phải Tiểu Mạn Mạn sao?"

"Tiểu Mạn Mạn là ai vậy, rất nổi tiếng sao?"

"Cô ta mà em cũng không biết. Em gần đây không có xem phim truyền hình 'Rất muốn yêu anh', cô ta chính là nữ chính, gần đây xảy ra scandal với nam chính đó."

"Không nghĩ tới lại có quan hệ với Ngụy tổng."

"Hừ, em đừng nói lung tung, chuyện gì còn chưa biết mà."

Hàn Mai Mai nghe phía sau có người xì xào bàn tán, nghĩ đến là nợ phong lưu của Ngụy Nhất Minh rồi.

Vị mỹ nữ kia thấy bên cạnh có người nhận ra cô ta, cảm thấy có chút không được tự nhiên, từ trong túi xách lấy ra kính mắt đeo vào.

Mà những người xì xào bàn tán này kỳ thật cũng biết thân phận của Hàn Mai Mai, hơn nữa biết cô rất có khả năng sẽ trở thành bà chủ của bọn họ, trước kia chuyện cô đuổi mấy cô thư ký nữ, cũng thành đề tài câu chuyện cho mọi người bàn tán lúc rảnh rỗi, không nghĩ tới vị minh tinh kia lại dám gây âm ỉ với vị đại tiểu thư này, bọn họ ôm tâm tính xem kịch vui, muốn nhìn vị minh tinh này sẽ kinh ngạc như thế nào. Nhưng sự thật lại khiến người ta mở rộng tầm mắt.

Hàn Mai Mai mỉm cười cứng nhắc, "Xin hỏi tiểu thư có hẹn trước không?"

"Cô là ai? Tôi muốn gặp Ngụy Tổng, nhanh lên để tôi vào." Cô gái kia nâng cằm hung hãn nói, dĩ nhiên là ông ta không còn sau đó nhân tiện đánh giá trên dưới Hàn Mai Mai một lượt, biểu tình càng thêm khinh thường, bộ dáng này, không biết muốn quyến rũ ai, thể hiện rõ là quy tắc ngầm, còn không phải giống cô (Tiểu Mạn Mạn) sao.

Nếu Hàn Mai Mai cô ta suy nghĩ về mình như thế nhất định sẽ thổ huyết.

"Tiểu thư, thật có lỗi. Không có hẹn trước, chúng tôi không thể cho cô vào." Hàn Mai Mai không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

"Các người biết tôi là ai không? Lại dám chặn đường của tôi." Cô gái đó dùng tay chỉ vào Hàn Mai Mai nói. Chẳng qua là một trợ lý nhỏ nhỏ, Tiểu Mạn Mạn hoàn toàn không để vào mắt.

"Tiểu thư, không có hẹn trước. Chúng tôi không thể cho cô vào." Chị Vương nhử mày nhìn Tiểu Mạn Mạn, cô ấy nói chuyện giọng điệu lạnh lùng thật là giống y hệt ông chủ cô ấy.

"Ai vậy?" Ngụy Nhất Minh đứng ở cửa văn phòng lạnh lùng hỏi.

Lập tức tất cả mọi người không ai dám lên tiếng.

Cô gái kia thấy Ngụy Nhất Minh lập tức sợ hãi, không có khí thế như vừa rồi, mang theo giọng điệu lấy lòng nói, "Ngụy tiên sinh, tôi là Tiểu Mạn Mạn."

"Cô vào đi." Nói xong anh ta liền xoay người vào văn phòng.

Thời điểm cô gái kia đi vào còn hung hăng trừng mắt nhìn Hàn Mai Mai một cái, Hàn Mai Mai cảm thấy cực kỳ vô tội.

"Được rồi, mọi người không cần đứng ở đây nữa. Nhanh lên đi đi." Chị Vương đuổi đám người vậy xem đi.

Mọi người cực kỳ thất vọng.

Không bao lâu cô gái kia đã đi ra, ánh mắt rõ ràng là đã khóc, nhưng khóe mắt lại che không được vui sướng.

Hàn Mai Mai nhìn đồng hồ trên máy tính, nửa giờ, nhanh như vậy nam chủ đã thu phục được, tốc độ cũng quá nhanh, nam chủ không phải giống như sói một đêm phải làm bảy lần mới chịu ngừng hả? Hàn Mai Mai nhìn không được ở trong lòng chăm chọc.

"Cô mang văn kiện này cho Ngụy tổng ký tên đi." Hiện tại chị Vương sai bảo Hàn Mai Mai cũng thuận buồm xuôi gió.

Hàn Mai Mai cũng cực kỳ nghe lời, cầm văn kiện, đi tới cửa cô không quên ngửi ngửi mùi vị bên trong, dĩ nhiên anh chủ vẫn còn đắm chìm trong hoan lạc vừa rồi, cô lạnh chanh lâu lâu đi vào chẳng phải là cực kỳ xấu hổ, kỳ quái sao lại không có mùi gì nhỉ?

Cô lại lần nữa đánh giá Ngụy Nhất Minh, cúc áo chỉ mở có mỗi cúc đầu tiên, cổ không có dấu hôn, y phục không có nếp nhăn, tóc cũng không có rối, biểu tình trên mặt vẫn cực kỳ mặt than. Trong lòng có chút hồ nghi chẳng lẽ vừa rồi bọn họ chưa làm xong?

Ngụy Nhất Minh nắm quả đấm giờ lên bên miệng ho nhẹ một tiếng, "Cô nhìn xong rồi sao?"

Hàn Mai Mai lúc này mới phản ứng kịp, vừa rồi chính mình nhìn chăm chăm vào người ta, nhất định bị coi là sắc nữ rồi.

Cô vội cúi người cầm văn kiện mà Ngụy Nhất Minh vừa ký xong, nhưng không nghĩ tới, đụng phải ly cà phê bên cạnh, cà phê đổ hết lên người anh ta.

Hàn Mai Mai thấy lông mày Ngụy Nhất Minh nhăn thành một cục, có chút bối rối, trong tiểu thuyết tính cách nam chủ âm tình bất định, khiến anh ta không vui, chính mình nhưng cũng sẽ không sống tốt.

Hàn Mai Mai lấy khăn tay lau lau cho anh ta.

"Cô là đang quyến rũ tôi?" Ngụy Nhất Minh hơi hơi nhướn mày một chút.

Hàn Mai Mai phát hiện cô đụng tới nơi cực kỳ mẫn cảm, mà còn một đốm giống như cứng rắn, hai người nhất thời hóa đá.

Việc này đã rất xấu hổ rồi lại càng thêm xấu hổ khi...

"Anh họ, nghe nói Tiểu Mạn Mạn lại tìm tới đây..." Giọng nói Hứa Tu Kiệt truyền vào, nhìn thấy động tĩnh của hai người bọn họ, lập tức che mắt, sau đó lui ra ngoài, trước khi đi vẫn không quên bổ sung một câu, "Hai người cứ tiếp tục, tôi cái gì cũng không nhìn thấy."

Đồng chí Hàn Mai Mai lúc này làm bộ bình tĩnh đứng dậy, "Ngụy Tổng, tôi đi ra ngoài trước." Lại không biết màu hồng ở lỗ tai, đã sớm bán đứng cô.

Ngụy Nhất Minh không có hé răng, ánh mắt đen tối nhìn chăm chăm bóng lưng Hàn Mai Mai.

Hứa Tu Kiệt về mặt ái muội nhìn Hàn Mai Mai vừa bước ra từ văn phòng, thật giống như đang nói 'tôi cái gì cũng đều hiểu'.

Hàn Mai Mai không cần bỏ sợ hãi của anh ta ra, dĩ nhiên anh chủ cũng biết anh ta suy nghĩ cái gì, nhin không được liếc anh ta một cái.

Hứa Tu Kiệt cũng không giận, cười đến cực kỳ đáng đánh đòn đi tìm anh họ anh ta, thấy vẻ mặt bất mãn của anh họ, nhin không được trêu đùa, "Em còn tưởng anh chương mất cô nhóc kia? Vốn em còn định ra tay."

Ngụy Nhất Minh lạnh lùng quét mắt nhìn anh ta một cái, "Cậu an phận cho tôi một chút đi."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Hàn Mai Mai đang xem phim trên máy tính, nhưng trước mắt lại xuất hiện cái lều nhỏ của Ngụy tổng (cái lều... Mai tỷ thật hài hước), bây giờ nghĩ lại thật sự là quá xấu hổ.

Điện thoại phía sau Hàn Mai Mai đổ chuông, trên màn hình hiển thị: X.

Hàn Mai Mai do dự một chút liền nghe.

"Hàn tiểu thư, Tại sao ngày hôm qua cô không tới?" Đầu bên kia điện thoại truyền đến một giọng nam

Hàn Mai Mai nghĩ thầm, người này tới cùng là ai? Mặt ngoài cũng nhẹ giọng nói, "Thật xấu hổ, ngày hôm qua tôi có việc."

"Chúng ta hẹn thời gian khác. Lần trước cô muốn tôi điều tra ba cô, giờ đã có kết quả."

Thì ra nguyên chủ tìm người điều tra ba mình? Như vậy, người tên X này là thám tử rồi.

Hàn Mai Mai một lần nữa hẹn với X.

"Hàn tiểu thư, chớ quên còn 10 vạn đồng tiền." X lại bổ sung một câu.

Hàn Mai Mai nghĩ thầm, cướp tiền à! Nhiều như vậy, dĩ nhiên là cần. Nghĩ lại hiện tại chính mình đã biến thành kẻ có tiền, không cần chút tiền ấy. Đột nhiên cô cảm giác tâm tính của bản thân sao lại giống như nhà giàu mới nổi..

Hàn Mai Mai hẹn X ở một quán cà phê, không bao lâu liền thấy một người đàn ông mặc áo gió đội mũ lưỡi trai đi tới. Anh ta bước vào quán cà phê liền nhìn xung quanh một vòng, sau đó đi tới chỗ Hàn Mai Mai.

"Hàn tiểu thư. " X đứng ở trước mặt Hàn Mai Mai, một người đàn ông diện mạo cực kỳ bình thường, đeo kính đen, nhìn qua hơn ba mươi tuổi rồi.

"Mời ngồi, xin hỏi muốn uống chút gì không?" Hàn Mai Mai một bên chào hỏi anh ta, một bên gọi người phục vụ.

"Không cần, một ly nước là được."

Hàn Mai Mai nhìn bộ dáng cực kỳ gấp gáp của anh ta, cũng đi thẳng vào vấn đề, "Lần trước cho anh điều tra thế nào rồi."

X từ trong túi lấy ra một xấp văn kiện, "Ba cô từ rất sớm trước đã ở bên ngoài bao nuôi một người phụ nữ" X thấy biểu tình cực kỳ bình tĩnh của Hàn Mai Mai, thật bình tĩnh nhìn ảnh chụp trên bàn, giống như đã sớm dự đoán được.

X có chút khâm trương, chẳng lẽ nội dung mình điều tra khiến cô chủ bất mãn, cảm thấy không cam lòng, lại mạnh bạo nói, "Còn có một cô gái, có khả năng là em gái của cô."

"Anh chỉ tra được những thứ này sao?" Hàn Mai Mai ít nhiều đối những thứ này có chút thất vọng, mấy thứ này đối với cô mà nói thật đúng là không có tác dụng, cô đã xem qua tiểu thuyết!

X vốn cho rằng tra được những thứ này đã đủ vừa lòng ứng phó cô gái nhà giàu này, anh ta khẽ cắn môi, lại lấy ra một phần tư liệu, "Ta còn phát hiện, tình nhân của ba cô, có quan hệ thân mật với người đàn ông khác."

Hàn Mai Mai nghe thế ánh mắt sáng lên, mở ra cặp hồ sơ, dĩ nhiên là cần nhìn ảnh chụp, đáng tiếc không thấy rõ mặt người đàn ông đó, có mấy tấm hình cũ chi thân mật, xem ra hai người kia quan hệ không đơn giản, "Đây là 10 vạn đồng, tôi còn muốn anh điều tra một chuyện. Tiếp tục điều tra về Từ Mỹ Phụng, đặc biệt là bà ta tiếp xúc với những ai. Đây là tiền đặt cọc." Hàn Mai Mai đẩy tờ chi phiếu qua.

X thấy con số trên chi phiếu mắt liền sáng lên.

Hàn Mai Mai nằm ở trên giường, nghĩ thầm, lúc này nữ chủ rất nhanh sẽ xuất hiện rồi. Mình sẽ trở thành vật hi sinh.

Hàn Mai Mai cực kỳ do dự, tuy nhiên cô cho X đi thăm dò Từ Mỹ Phụng, nhưng cũng không xác định tóm được bím tóc của bà ta rồi thay đổi cuộc đời mình hay không?

Nếu không cô sẽ chạy trốn.

Hàn Mai Mai có chút do dự...

Sáng ngày thứ hai, Hàn Mai Mai còn đang tại xoắn xuýt suy nghĩ xem bây giờ có nên rời xa nơi thị phi này hay không, ông nội Hàn Mai Mai (gọi là ông nội thôi chứ ông ấy là bố đẻ của mẹ cô đó) để người ta gọi điện thoại báo cô về nhà cũ một chuyện.

Hàn Mai Mai mở cửa Maserati đi tới nhà cũ nhà họ Hàn, đã có một hàng người ở bên kia chờ. Thấy Hàn Mai Mai tới, thật giống như thấy được cúm tinh, tấp thẻ thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Một người phụ nữ trung niên chạy tới, "Tiểu thư, người cuối cùng cũng đến. Lão gia và cô đã lâu không gặp. Người cũng không nên gây gổ với lão gia."

Hàn Mai Mai đầu đầy hắc tuyến, thì ra nguyên chủ luôn cãi nhau với ông nội cô ấy.

"Con sẽ không cần gát ông chứ." Hàn gia gia không tin, trước kia chuyện cháu gái quán Ngụy Nhất Minh, ông có nghe thấy.

Hàn Mai Mai lần này thật sự sốt ruột, cô không muốn cướp đoạt đàn ông với nữ chủ đầu!"Ông nội ông tin tưởng con đi! Con thật sự thật sự không thích anh ta rồi."

Ông nội có chút hồ nghi. Hàn Mai Mai còn nói hồi lâu, Hàn gia gia rốt cục có phần tin.

"Azz, vốn ông còn cảm thấy tiểu tử kia cũng không tệ lắm." Hàn gia gia thờ dài một hơi."Con đã không thích nó, ông cũng không có biện pháp. Nghe nói hiện tại con làm việc ở tập đoàn Ngụy thị bọn họ."

"Uhm." Hàn Mai Mai hồi đáp, sau đó lại bổ sung một câu, "Con sẽ mau chóng từ chức!"

Hàn gia gia lại nói, "Không cần gấp như vậy. Đứa nhỏ nhà họ Ngụy này cái khác không nói, quản lý công ty vẫn rất có đường lối. Con đi theo nó học tập một thời gian."

Hàn Mai Mai nghe thế có chút mất mát. Kỳ thật cô muốn mượn cơ hội này sớm rời khỏi công ty Ngụy Nhất Minh.

Hàn Mai Mai ở lại ăn cơm trưa với Hàn gia gia .

Hàn gia gia đột nhiên nói, "Hai ngày nữa đứa nhỏ nhà họ Lục sẽ trở về. Con đi sân bay đón nó. Ông nhớ rõ trước kia hai đứa chơi rất thân."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

"Ông nội, con biết rồi. Con đã ở sân bay rồi. Ông yên tâm con sẽ không chạy trốn!" Hàn Mai Mai bắt đầu nói vào điện thoại với ông nội.

"Được được, con nhất định phải bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ. Phải chụp ảnh lại! Kia... Được rồi. Con biết rồi..."

Hàn Mai Mai vừa để xe dừng ở sân bay liền nhận được điện thoại của Hàn gia gia.

Đó là chuyện của hai ngày trước..

"Ông nội, ông nói sẽ không phải là nhị công tử Thịnh Thiên bách hóa, Lục Giai Duệ chứ."

Hàn gia gia nói, "Trước kia không phải con thích nhất là chạy theo nó sao? Cả ngày đều là anh Duệ gần, anh Giai Duệ dài."

Hàn Mai Mai trong lòng nhin không được chăm chọc, Lục Giai Duệ này cũng là một trong những nam chủ của nữ chủ, thời điểm Hàn Mai Mai đọc tiểu thuyết thích nhất là kiểu người này, tác phong nhanh nhẹn, thái độ, đối với người nào cũng đều là cực kỳ lễ phép, cực kỳ tri kỷ. Loại đàn ông này nếu là xuất hiện trong phim thần tượng sẽ vĩnh viễn làm người thương tiếc; xuất hiện ở trong cuộc sống hiện thực, tuyệt đối sẽ là người đàn ông tốt, là đối tượng cho con gái thầm thương trộm nhớ.

Bây giờ một người tốt như vậy lại si tình tuyệt đối với nữ chủ!

Hàn Mai mai có chút hồ nghi nhìn Hàn gia gia, ông sẽ không phải muốn tác hợp cô với Lục Giai Duệ chứ?

"Ông ăn xong rồi." Hàn gia gia không được tự nhiên ho khan một tiếng, sau đó quyết đoán đứng lên, nhanh chóng rời đi, để một mình Hàn Mai Mai ở lại..

Hàn Mai Mai sau lưng ông gọi, "Ông nội! Con không đi!"

Hàn gia gia dừng lại, đi e ngại a n l e q uyd on.c om bỏ lại một câu "Con không đi cũng phải đi!" Sau đó rất nhanh liền rời đi.

Cứ như vậy Hàn gia gia giao nhiệm vụ này cho cô, đồng thời còn không quên liên tục gọi điện đến nhắc nhở cô...

Lục Giai Duệ từ lúc đứng ở cửa sân bay, nhìn một vòng cũng không nhìn thấy người nào tới đón. Anh ta không tự chủ được đưa mắt nhìn cô gái ở bên cạnh. Cô gái đó đang dựa vào chiếc Maserati màu đỏ ngich điện thoại.

Anh ta lại thấy có hứng thú đánh giá cô, tóc buộc đuôi ngựa, mặc áo T - shirt rộng thùng thình nghiêng vai, và quần jean, chân đi một đôi hài vải, một tay bỏ vào túi quần, một tay nghịch điện thoại, tùy ý tựa vào xe. Nhìn lại mặt cô, mặt mộc không trang điểm, nhưng vẫn khiến người ta kinh diễm. Ăn mặc đơn giản, nhưng ngược lại làm cho người ta cảm thấy đặc biệt thoải mái.

Anh có vẻ đắm chiều lấy điện thoại ra xem tin nhắn hôm qua gửi cho anh ta, thế nào mà cô gái trên ảnh và cô gái trước mặt này lại giống nhau như đúc.

Lục Giai Duệ có chút khó hiểu, cô và người trong hình, từ cách ăn mặc và khí chất đều bất đồng. Cô gái trên ảnh nhìn thế nào cũng thấy kiêu căng ngạo mạn.

Cũng khó trách ngay từ đầu anh ta lại không nhận ra.

Lục Giai Duệ mỉm cười, từ từ đi qua.

"Mai Mai."

Hàn Mai Mai nghe thấy giọng quen thuộc này...

Cô từ từ dời tầm mắt lên, chấn kinh nói, "Hàn tiện tiện (ý là Hàn đề tiện). Sao anh cũng ở trong này!"

Người đàn ông đối diện nghi hoặc nhíu mày, phản ứng của cô thật đúng là nằm ngoài dự kiến của anh ta, nhưng anh ta vẫn nói, "Mai Mai, anh là anh Giai Duệ, em quên anh rồi sao? Trước đây chúng ta hay chơi đùa cùng nhau mà."

Khuôn mặt này, hai mươi mấy năm qua gần như ngày nào cũng xuất hiện trong tầm mắt của cô. Anh ta lừa gạt tâm của không biết bao nhiêu cô gái, mà cô lại là người bị hại nghiêm trọng nhất, khi còn ở nhà trẻ, anh ta lừa gạt tiền tiêu vặt của cô, lên tiểu học thì bắt cô cầm cặp sách cho anh ta, lên trung học bắt cô làm bài tập hộ anh ta, đến cấp ba thì để cô đi hẹn mấy nữ sinh cho anh ta,...

Người này chính là anh trai Hàn Kiện Kiện của cô.

Hàn Mai Mai nhìn đối phương cười ôn nhu như vậy, trong lòng cũng cực kỳ kinh ngạc, biểu tình này tuyệt đối sẽ không xuất hiện trên mặt Hàn tiện tiện kia.

Cô nhin không được vươn tay néo mặt đối phương, nhưng đối phương cư nhiên không có nhảy dựng lên đánh cô, mà là lộ ra biểu tình giật mình.

Đây, đây, đây không khoa học!

"Anh thật sự là Lục Giai Duệ?" Hàn Mai Mai trên dưới đánh giá người đàn ông giống 'Hàn tiện tiện' trước mặt này, chỉ thấy anh ta mặc áo sơ mi màu lam ngắn tay, mặc quần vải kaki cộc, chân đi một đôi giày, tay kéo vali. Ăn mặc đơn giản như vậy nhưng cũng không ngăn được khí chất cao quý của anh ta.

Khí chất này tuyệt đối không phải của anh trai cả lợ phát phơ của cô có thể giả vờ.

Hàn Mai Mai hoang mang, là ai muốn chinh cô. Sao cô có thể thích một người có diện mạo giống hệt anh trai cô chứ, làm sao cô có thể chịu nổi. Nhưng trong lòng lại có chút phức tạp, ngay từ đầu cô cực kỳ kinh hi vì ở nơi quý quái này lại có thể gặp Hàn tiện tiện, nhưng không nghĩ tới là vui mừng vô ích một hồi. Kỳ thật cô rất nhớ Hàn tiện tiện, còn có ba mẹ...

Lục Giai Duệ nhìn biểu tình biến hóa không ngừng của cô gái trước mặt, từ kinh ngạc đến không thể tin nổi đến bán tín bán nghi sau cùng là cô đơn.

Anh ta muốn biết cô đang suy nghĩ gì trong đầu, nhưng rất nhanh anh ta đã kèm chế ý nghĩ đó của mình, di e nd a nl eq uyd on.c om âm giọng nói, "Trước đây, khi chúng ta vẫn còn chơi với nhau đó là 8 năm trước, cho nên em không nhớ ra anh cũng phải."

Nụ cười tầm gió xuân của anh, khóe mắt tràn đầy ý cười, không người nào có thể kháng cự lại được.

Hàn Mai Mai chỉ muốn nói anh trai, mặc kệ anh cười có bao nhiêu sáng lạn, nhưng bây giờ, đối với em mà nói, nó không có một tý sát thương nào ...

"Anh Giai Duệ, cho em mượn dùng một chút." Hàn Mai Mai kiễ chân lên, để mặt lại gần Lục Giai Duệ, chủ môi, một tay tạo tư thế yeah, tay kia cầm điện thoại, rất nhanh chụp lại hình ảnh này.

"Rốt cục có thể báo cáo kết quả công tác rồi." Cô cúi đầu nhìn ảnh chụp sau đó lầu bầu, sau đó gửi ảnh đi.

Lục Giai Duệ nhìn hành động của cô, có chút dờ khóc dờ cười.

"Hàn Mai Mai "

Hàn Mai Mai nghe thấy có người gọi cô cũng rất tự nhiên quay đầu, Lục Giai Duệ cũng đi qua.

Bọn họ thấy Hứa Tu Kiệt mặc áo sơ mi xuất hiện trước mặt bọn họ.

Đương nhiên bên cạnh anh ta còn có một mỹ nữ. Hàn Mai Mai cũng chú ý mỹ nữ này, dáng người cao gầy, diện mạo xuất sắc, mà còn là con lai. Vị mỹ nữ kia cũng mang theo địch ý nhìn cô.

Hàn Mai Mai chỉ muốn nói, mỹ nữ, tôi chỉ là vật hi sinh, cô thật sự đừng hiểu lầm!

"Tôi còn tưởng rằng là ai? Thì ra là anh Giai Duệ." Hứa Tu Kiệt không có ý tốt cười nói.

"Tu Kiệt, đã lâu không gặp." Lục Giai Duệ rất có giáo dục vươn tay chào hỏi.

Ánh mắt Hứa Tu Kiệt ái muội nhìn hai người...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Cuối cùng Hứa Tu Kiệt lại lấy danh nghĩa chào mừng Lục Giai Duệ, nói muốn đi Tứ Niên chúc mừng.

Hàn Mai Mai nghe đến Tứ Niên liền phản xạ có điều kiện nói "Tôi không đi!" Suy nghĩ đến Tứ Niên, cô đã nghĩ đến vũ công ngày đó thoát y, sau khi kết thúc, cô chạy mất dép.

Ba người kinh ngạc nhìn cô, cô giật mình với phản ứng quá độ của mình.

Ánh mắt cô xoay một vòng, "Anh Giai Duệ, mới vừa xuống máy bay, còn lệch giờ. Chúng ta vẫn nên để cho anh ấy về trước nghỉ ngơi đi. Liên hoan mà nói, chúng ta hẹn lại lần sau đi."

Quả nhiên, Hứa Tu Kiệt cũng run lên một phen, sau đó tiến đến bên tai Hàn Mai Mai nói, "Thay đổi phương hướng rồi sao? Buông tha anh họ tôi."

Hàn Mai Mai mặt đầy hắc tuyến, sao lại thế này? Vị mỹ nữ kia càng thêm u oán nhìn Hàn Mai Mai.

"Anh Giai Duệ, anh sẽ không không nể mặt như vậy đi. Chúng ta nhiều năm chưa gặp mặt rồi." Hứa Tu Kiệt cười hỏi.

Lục Giai Duệ bất đắc cười đáp ứng, Hàn Mai Mai đành phải cùng đi.

Bọn họ vừa vào Tứ Niên, liền có người phục vụ đến dẫn đường.

Hứa Tu Kiệt vẫn cúi đầu nghịch điện thoại.

Không bao lâu, Hàn Mai Mai liền biết vì sao Hứa Tu Kiệt cứ nghịch điện thoại mãi.

"Hoan nghênh Lục Giai Duệ về nước!"

Đẩy cửa ra, ở bên trong đã có hơn mười người nóng lòng chờ đợi, bọn họ vừa mở cửa ra liền kêu.

Hứa Tu Kiệt hiệu suất thật nhanh, không làm quan hệ xã hội thật sự là đáng tiếc.

Còn có người mang một cái bánh kem thật to ra, mà người đó không ai khác, chính là bạn học Tôn Tiểu Vân.

"Anh họ, hoan nghênh anh trở về." Tôn Tiểu Vân kích động mắt ngấn lệ, sau đó nhào vào lòng Lục Giai Duệ.

Lục Giai Duệ bị cô ta bỏ nhào đến lại lui lại mấy bước, sau đó vỗ lưng của cô ta nói, "Tiểu Vân nhà chúng ta đã lớn như vậy, sao lại vẫn giống bộ dạng hay khóc trước đây vậy?"

Hàn Mai Mai lúc này mới nhớ tới Tôn Tiểu Vân là em họ của Lục Giai Duệ, bởi vì cực kỳ thích anh họ, cảm thấy nữ chủ không xứng với anh họ cô ta, cho nên vẫn xúi dục nguyên chủ làm khó dễ nữ chủ. Nhưng nguyên chủ cũng thật khờ, mỗi lần đều mắc mưu.

Cho nên ngay từ đầu Hàn Mai Mai đối với Tôn Tiểu Vân này đã không ấn tượng tốt.

Lục Giai Duệ cũng cười chào hỏi, sau đó hàn huyên với bọn họ.

Tôn Tiểu Vân lại kéo Hàn Mai Mai đến một góc, có chút khấn trương hỏi han, "Cậu không thích Ngụy Nhất Minh nữa à. Sao lại ở cùng một chỗ với anh họ tớ?"

"Cậu yên tâm, tớ không có ý gì với Ngụy Nhất Minh, đối với anh họ cậu cũng vậy." Hàn Mai Mai giải thích.

Tôn Tiểu Vân nghe xong những thứ này hiển nhiên không tin nhìn chằm chằm Hàn Mai Mai, trước kia Hàn Mai Mai theo đuổi Ngụy Nhất Minh điên cuồng, mọi người đều biết.

Hàn Mai Mai cũng không quan tâm cô ta có tin hay không, một mình ngồi ở trong góc uống rượu.

Tôn Tiểu Vân ngồi bên cạnh Lục Giai Duệ, ngăn cách cô với Lục Giai Duệ, vẫn hỏi Lục Giai Duệ mấy năm nay ở nước ngoài đã xảy ra những chuyện gì.

Hàn Mai Mai không cho là đúng, cô làm sao đối diện với người giống hệt anh trai cô mà có thể động tâm chứ?

Cô ngồi một mình uống rượu, hôm nay nhìn người giống hệt Hàn Kiện Kiện, lại nghĩ tới người nhà ở không gian khác, tâm trạng của cô chút trầm xuống.

Hứa Tu Kiệt bên kia uống mấy ly với mấy người bạn.

Trong phòng có người tiến lại gần Hàn Mai Mai.

"Em gái, sao lại uống rượu một mình, muốn tôi bồi em hay không?" Một giọng nói ngả ngón xuất hiện bên tai cô.

Hàn Mai Mai quay đầu nhìn đối phương, bộ dáng loè loẹt, thật đúng là làm cho người ta mất hứng.

Hứa Tu Kiệt trêu đùa cùng mấy người bạn, không có chú ý tới bên này.

"Trương Tiểu Hoa, ai cậu cũng dám đến gần hả? Thấy Hàn đại tiểu thư của chúng ta thế nào hả?"

Thành phố A có mấy Hàn đại tiểu thư? Người đàn ông kia lập tức thay đổi sắc mặt, "Cô sẽ không phải là Hàn Mai Mai chứ."

Phản ứng của người đàn ông nằm ngoài dự kiến của Hàn Mai Mai, cô lại tính đùa dai, cười đặc biệt ôn nhu nói, "Hiện tại muốn uống rượu với tôi nữa hay không?"

Trương Tiểu Hoa ngay từ đầu thấy cô đi vào cùng với Lục Giai Duệ liền mắt sáng lên, còn tưởng rằng là bạn gái Lục Giai Duệ, về sau quan sát giống như không phải. Cảm thấy cũng có chút ngứa. Nhưng không nghĩ tới người này lại là Hàn Mai Mai phiền toái kia.

Hiện tại nhìn kỹ, không phải Hàn Mai Mai thì là ai? Bình thường Hàn Mai Mai đều là trang điểm kinh điển, hôm nay trái lại cực kỳ mộc mạc, khí chất cũng khác hẳn trước kia, trách không được chính mình nhận sai.

Trương Tiểu Hoa cảm thấy cực kỳ xấu hổ, cười gượng...

Hứa Tu Kiệt bên kia chơi đùa cực kỳ điên cuồng, mà Lục Giai Duệ bị Tôn Tiểu Vân bám lấy ôn chuyện, anh ta trái lại lại muốn nói chuyện với Hàn Mai Mai, bắt đầu bị Tôn Tiểu Vân lôi kéo. Anh ta cũng chẳng quan tâm Hàn Mai Mai nữa.

Mọi người cũng không có đi lên ca hát, Hàn Mai Mai đi lên cầm Micro hát.

Không bao lâu mọi người đều dừng lại nhìn cô.

Hát xong, Tôn tiểu Vân gọi, "Mai Mai trước kia không có nghe cậu hát. Không nghĩ tới cậu hát hay như vậy."

Ngay cả Hứa Tu Kiệt cũng cảm thấy không tệ lắm. Lại bị mọi người bắt hát thêm hai bài nữa...

Thời điểm hát được một nửa, cửa đột nhiên bị đẩy ra.

Làm cho người ta giật mình là người vào lại là Ngụy Nhất Minh.

Hàn Mai Mai hơi có chút ngoài ý muốn.

Ngụy Nhất Minh nhìn một vòng, ánh mắt rơi vào trên người Hàn Mai Mai, nhưng rất nhanh liền rời đi.

"Giai Duệ, cậu đã về rồi." Mặt than mặt rất không dễ dàng thả lỏng thần kinh, sau đó bắt đầu nói chuyện với Lục Giai Duệ.

Nhìn thấy anh họ mình ở đây, Hứa Tu Kiệt đối với cô gái con lai kia cũng thu liễm rất nhiều.

Vẫn quay đầu nháy mắt với Hàn Mai Mai, thật giống như đang nói, sao hả? Tôi tạo cho cô cơ hội tốt như vậy, cô còn không mau tiến lên.

Hàn Mai Mai lại có cảm giác dở khóc dở cười. Thằng nhãi này không phải là muốn tác hợp cô với anh họ anh ta đấy chứ? Nhưng không nghĩ tới Ngụy Nhất Minh lại phối hợp xuất hiện ở đây.

Hàn Mai Mai uống một chút liền cảm thấy có chút choáng váng, trước kia, cô uống rượu sẽ không bao giờ say, hiện tại uống mấy chén liền cảm giác choáng váng.

Quả nhiên đạt được một thứ, thì phải mất đi một thứ khác...

Cô muốn đi toilet rửa mặt.

Thời điểm đứng lên, đột nhiên có chút choáng quáng, không có đứng vững, lung lay một phen.

"Mai Mai, có cần anh đưa em đi hay không?" Lục Giai Duệ âm giọng hỏi.

Hiện tại Hàn Mai Mai nhìn thấy khuôn mặt của Hàn tiện tiện, lại dùng giọng nói ôn nhu nói chuyện với cô, cô cảm thấy có chút khó chịu.

Vung tay ý bảo không cần.

Đứng ở trong gian rửa tay, cô nhìn chính mình trong gương, sắc mặt, ánh mắt mê ly, người không biết còn tưởng rằng cô ăn *. Cô cảm giác bây giờ rượu mới tác dụng, dần dần cô lại thấy hai người.

Cô lung lay đi ra khỏi nhà vệ sinh, bỗng đụng phải một bức tường.

Cô lùi về sau hai bước, dụi nhẹ mắt, lại thấy một anh đẹp trai.

Hàn Mai Mai là người không dễ dàng say, nhưng nếu say sẽ biến thành một người khác.

Khi học đại học, bạn cùng phòng đã lên án cô, sau khi cô uống rượu lại đẩy cô ấy xuống giường rồi cưỡng hôn. Sau khi Hàn Mai Mai say, sợ rằng sẽ trở thành cô gái lưu manh.

Cô đi lên sờ soạng mặt anh ta, "Bộ đáng rất được."

Hai bảo vệ bên cạnh anh ta đi lên, cảnh giác nhìn Hàn Mai Mai: "Thiếu gia."

Anh ta vung tay, ý bảo bọn họ không cần khẩn trương.

Sau đó hứng thú nhìn Hàn Mai Mai, đột nhiên anh ta tiếp sát Hàn Mai Mai ngửi mùi hương trên cổ cô, thì thào tự nói, "Hương vị này rất quen thuộc." (mùi thật thính, gửi có một lần mà nhớ dai kinh khủng)

Hàn Mai Mai ôm lấy cổ anh ta, cười ngây ngô, "Tôi hôm nay anh thuộc về tôi rồi."

Thân thể anh ta đột nhiên dừng lại, nghĩ đến gì đó, nhếch miệng, nói nhỏ, "Là em?"

Đương nhiên Hàn Mai Mai không có nhìn thấy ánh mắt anh ta lập tức thay đổi, thật giống như thấy con mồi khiến mình hứng thú vậy.

Mà bên này Ngụy Nhất Minh vừa lúc ra ngoài hút thuốc.

Không nghĩ tới liền nhìn thấy một người đàn ông xa lạ ôm Hàn Mai Mai, nhìn không được tiến lên phía trước.

"Anh là ai? Nhanh buông cô ấy ra." Ngụy Nhất Minh lạnh lùng nói.

"Vậy anh là ai?" Người đàn ông nhướng mày hỏi ngược lại.

Ngụy Nhất Minh ghen hờn, "... Tôi là ông chủ của cô ấy."

Người đàn ông nhìn người trong lòng nhẹ giọng hỏi, "Em yêu, em có quen anh ta không?"

Hàn Mai Mai giống như nghe được anh ta nói, mở to mắt, đột nhiên nhìn Ngụy Nhất Minh một lúc lâu, "Tên mặt than này. Tôi không biết."

Ngụy Nhất Minh nghe được lời Hàn Mai Mai, ngây người.

Người đàn ông kéo cô tiến vào phòng, cười nói, "Anh nghe thấy chưa."

"Anh họ, làm sao vậy?" Hứa Tu Kiệt thấy Hàn Mai Mai đi ra ngoài, sau đó anh họ anh ta cũng đi ra ngoài, vốn muốn tránh ở một bên xem kịch vui. Không nghĩ tới lại xuất hiện tình huống này, cảm giác không khí không thích hợp.

"Hàn Mai Mai kia, làm sao vậy?" Anh ta thấy Hàn Mai Mai bộ dáng choáng váng, đỏ bừng cả khuôn mặt, ngã vào trong lòng một người đàn ông xa lạ.

Mặt Ngụy Nhất Minh không chút thay đổi nhìn người đàn ông kia, "Bây giờ đã thấy chưa."

Người đàn ông nhìn bạn của cô đến đây, cũng biết hôm nay không chiếm được tiện nghi, đành phải buông tay.

Anh ta vẫn không quên hôn lên mặt Hàn Mai Mai, "Em yêu, em tên Hàn Mai Mai phải không? Chúng ta lần sau gặp." Sau đó liền trả Hàn Mai Mai cho bọn họ.

Hứa Tu Kiệt bộ dáng kinh ngạc kia liền muốn tiến lên, nhưng bị Ngụy Nhất Minh kéo lại.

Mặt Ngụy Nhất Minh trầm xuống ôm Hàn Mai Mai.

"Anh họ, vừa rồi vì sao không cho em tiến lên."

"Anh có biết anh ta là ai không?" Hứa Tu Kiệt hỏi

"Nghe nói con trai duy nhất của Lạc Vĩ Kỳ tháng trước tai nạn xe cộ đã chết, cho nên đã đón đưa con riêng lưu lạc bên ngoài trở lại."

"Có quan hệ gì đến tên tiểu tử kia?"

"Tứ Niên cũng là của tập đoàn Vĩ Kỳ, mà vừa rồi tôi thấy quản lý gọi cậu ta là thiếu gia."

Ngụy Nhất Minh nhìn người trong lòng cực kỳ bất đắc dĩ, trước đây cho rằng cô chỉ là thay đổi một phương thức để thu hút sự chú ý của anh ta, hiện tại xem ra là không phải, cô gái này cả đêm đều không có nhìn mình lấy một lần. Là trước đây đã sớm dính lấy.

Anh ta vốn nên cảm thấy nhẹ nhõm, rốt cục có thể thoát khỏi cô gái này rồi. Nhưng hiện tại nhìn thấy người đàn ông khác ôm cô, trong lòng liền cảm thấy không thoải mái, nghĩ cũng không nghĩ liền xông lên.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Ngày hôm sau, Hàn Mai Mai tỉnh lại liền cảm thấy đau đầu.

Đúng lúc, dì Trương đẩy cửa vào: "Tiểu thư, cô dậy rồi. Ngày hôm qua thời điểm Ngụy Tổng đưa cô về, cô đã ngủ thiếp đi."

"Cái gì! Ngụy Nhất Minh đưa tôi về!" Hàn Mai Mai chấn kinh, lập tức ngồi dậy. Cô chỉ nhớ ngày hôm qua cô đi toilet, nhớ mơ hồ, hình như có gặp một người đẹp trai. Trời ơi, cô sẽ không như vậy chứ!

Hàn Mai Mai chôn mặt vào trong chăn, thật muốn cả đời không gặp người!

"Đúng, đêm qua ông chủ cũng ở đó. Thấy tiểu thư như vậy, sắc mặt thật không tốt." Dì Trương có chút khó xử nói.

"Ba tôi ở nhà?" Hàn Mai Mai tới đây mấy ngày nay còn không có qua người ba này nha.

Dì Trương muốn nói lại thôi: "Tiểu thư, kỳ thật ông chủ bảo tôi lên kêu cô xuống."

"Bảo tôi xuống?"

"Người phụ nữ kia đến đây. Còn dẫn theo con riêng." Dì Trương hạ giọng nói.

Người phụ nữ kia? Chẳng lẽ là mẹ kế nguyên chủ lên sân khấu rồi!

Đầu Hàn Mai Mai càng đau.

Dì Trương vốn muốn chăm chút cách ăn mặc cho Hàn Mai Mai thật tốt, để cho bọn họ nhìn thấy khí thế của Đại tiểu thư.

Hàn Mai Mai cự tuyệt.

Lúc xuống lầu cô thấy một người đàn ông trung niên, một người phụ nữ trung niên và một cô gái.

Người đàn ông kia chắc là ba Hàn, trên 50 tuổi, thân thể mập, tướng mạo vẫn nhìn ra được lúc còn trẻ là rất tuấn lãng, cũng khó trách mẹ của Mai Mai đồng ý gả cho một tiểu tử nghèo.

Người phụ nữ kia nhìn qua chỉ có hơn - ba mươi tuổi, Hàn Mai Mai biết kỳ thật bà ta đã hơn bốn mươi, nhưng năm tháng không có lưu lại dấu vết trên mặt bà ta, gương mặt phong tình vạn chủng.

Sau cùng Hàn Mai Mai đưa ánh mắt đặt trên người cô gái kia, đây là nữ chủ.

Kỳ thật ba Hàn tên là Trình Chí Dũng. Trong tiểu thuyết nói, trước kia Từ Mỹ Phụng gả cho một Hoa kiều họ Trình, định cư ở nước ngoài. Về sau hoa kiều có tình nhân ở ngoài, bà ta mới ly hôn, sau cùng quyết định mang theo con gái rời khỏi đó, trở về nước.

Kỳ thật Trình Khả Hình mà so sánh Hàn Mai Mai thì chênh lệch rất nhiều, nhiều lắm chỉ có thể xem như thanh tú, nhưng cô ta mặc váy trắng, nhìn có vẻ như tuổi còn rất nhỏ, nhưng Hàn Mai Mai vẫn liếc mắt một cái là có thể nhìn ra cô ta chỉ đang diễn.

"Đây chắc là Hàn Mai Mai rồi. Quả nhiên xinh đẹp như ba con nói vậy." Từ Mỹ Phụng đi lên phía trước thân thiết lôi kéo tay Hàn Mai Mai nói.

Hàn Mai Mai bất động thanh sắc mà kéo tay lại, sau đó cười tí mắt nói, "Chào đi."

Từ Mỹ Phụng quả nhiên sừng sốt một phen, bà ta sớm biết tính cách Hàn Mai Mai cực kỳ táo bạo, mà còn phản đối ba cô tái hôn. Vốn bà ta cho rằng Hàn Mai Mai sẽ khiến bà ta mất mặt, như vậy bà ta có thể diễn vở hiền lương thực đức trước mặt ba Hàn.

Ba Hàn cũng đổi biểu hiện của con gái mình mà cực kỳ kinh ngạc, nhưng lại càng cao hứng, vốn tưởng rằng con gái sẽ đối mẹ kế có thái độ không hoà nhã, không nghĩ tới phản ứng của cô lại rất đúng mực.

Mà ánh mắt Trình Khả Hình chớp động, sau đó cười tí mắt ôm cánh tay Hàn Mai Mai, "Em từ nhỏ đã muốn có anh chị, nhưng mẹ chỉ sinh mỗi mình em. Chị không ngại về sau em kêu chị là chị nha."

"A... ~" Hàn Mai Mai treo một bên tươi cười, sau đó giọng điệu có chút vô tội nói: "Thực đáng tiếc, mẹ tôi cũng sinh có mình tôi. Mà tôi cũng không có thói quen nhận thân thích lung tung."

Trình Khả Hình hình như là bị lời nói của Hàn Mai Mai dọa sợ, cắn nhẹ môi dưới, trong hốc mắt chất chứa nước mắt, nhưng không có rơi xuống. Vẻ mặt ủy khuất nhìn Hàn Mai Mai, giống như hoàn toàn không biết chính mình làm sai cái gì vậy.

Ba Hàn thấy con gái bảo bối của mình bị ủy khuất thì mặt đen lại, "Vô liêm sỉ. Mày đang nói cái gì."

Hàn Mai Mai ngẩng đầu, nhìn ông ta, bình tĩnh nói "Câu nói kia của con sai hay sao?"

Ba Hàn ghen hờn, "Tao và đi Từ, một thời gian ngắn nữa sẽ kết hôn. Khả Hình gọi người là chị cũng không sai."

Từ Mỹ Phụng ở bên kia cười rất hòa ái, "Chỉ Dững, anh đừng hung dữ với con bé như vậy. Mai Mai, chỉ là không thể ngay tức thì tiếp nhận chuyện này mà thôi. Anh cho con bé một chút thời gian."

Hàn Mai Mai thấy Từ Mỹ Phụng giả bộ, thật sự là cảm giác rất chán ghét.

Cô lui về sau một bước, sau đó nâng khóe miệng: "Thật xấu hổ, chúng ta không quen. Cho nên xin đừng gọi tôi là Mai Mai."

Tươi cười trên mặt Từ Mỹ Phụng lập tức cứng lại.

"Đây là thái độ gì. Nhanh giải thích với đi Từ." ba Hàn tức giận đứng lên, chỉ vào Hàn Mai Mai mắng. Ông ta thấy người phụ nữ của mình bị đối xử như vậy, cảm thấy đau lòng.

"Thái độ của con, không phải ba cũng đã thấy sao." Hàn Mai Mai không sao cả nhún vai nói, "Giải thích, thật sự xin lỗi là tôi không biết mình phải giải thích gì."

Ba Hàn giơ tay lên, muốn đánh Hàn Mai Mai, bị Hàn Mai Mai nhanh nhẹn tránh được.

Cô lùi lại một bước, "Nếu không có chuyện gì tôi muốn lên lầu. Hai vị khách mời cứ tự nhiên." Nói đến hai chữ "Khách mời" giọng điệu tăng mạnh.

"Con nha đầu kia, đứng lại cho tao." Trong mắt ba Hàn tỏa ra lửa giận, đối với bóng lưng Hàn Mai Mai quát lớn.

Trình Khả Hình thấy ba mình tức giận như vậy, nhịn không được gọi, "Ba ba."

Hàn Mai Mai nghe thấy hai chữ này, lập tức xoay người, kinh ngạc nói, "Vị tiểu thư này, tôi không biết cô có vấn đề gì. Thích gọi ba của người khác là ba ba."

"Hàn Mai Mai!" Ba Hàn tay chỉ vào cô còn run run.

Mà Trình Khả Hình vẻ mặt sợ hãi, trốn trong lòng mẹ cô ta mà khóc, thật giống như bị ủy khuất lớn lắm vậy.

Hàn Mai Mai nhìn thì không nói gì, cô hạ giọng, chậm rãi nói, "Chẳng lẽ, ba, ba thật sự còn có một đứa con gái nữa sao?"

Từ Mỹ Phụng nghe thế, mặt lập tức trắng bệch. Phải biết rằng từ một tiểu tam, sau đó trở thành phu nhân, đây là chuyện cực kỳ khó khăn. Bà ta cũng không muốn còn chưa được hưởng gì đã bị đá ra ngoài rồi.

Ba Hàn nghe những lời này, có cảm giác bị người nói trúng tim đen mà tức giận, "Tao mặc kệ thái độ của mày là gì. Dù sao tao cũng nói cho mày biết. Tao nhất định sẽ kết hôn!"

Hàn Mai Mai đột nhiên "Phốc xuy" cười lớn. Ba người còn lại thấy cô như vậy đều ngây ngẩn cả người.

Cô cười nói, "Ba ba, con chưa nói không cho ba kết hôn mà. Ba đương nhiên có thể kết hôn, đây là tự do của ba, con không có quyền can thiệp."

Ba Hàn sững sốt một phen, có chút không xác định, "Vậy mà..."

Rất nhanh Hàn Mai Mai lại nói thêm, "Đương nhiên không phải kết hôn ở ngôi nhà này. Đây là nhà họ Hàn, mà tất cả đều là của nhà họ Hàn. Nơi này sẽ không đổi nữ chủ nhân." Thời điểm nói câu sau, biểu tình Hàn Mai Mai trở nên nghiêm túc.

"Việc này không cần mày quản!"

"Con nhớ giấy chứng nhận bất động sản không phải viết tên ba thì phải." Hàn Mai Mai dùng giọng điệu nghịch ngợm nói.

Ba Hàn thật không ngờ con gái mình có thể nói ra lời nói này, die nda nleq uydo n.com ông ta lập tức phản bác, "Tao là ba mà, mà đang nói cái gì. Mà tao đã cùng ông nội mày nói qua chuyện này rồi. Mày trẻ con quá nhiều như vậy để làm gì!"

"Ông nội nhưng lại nói với con. Nếu ba kết hôn, không có vấn đề. Lập tức chuyển đi, sau đó gửi thư từ chúc đến tập đoàn Hàn Thị."

Ba Hàn hiển nhiên không tin con gái nói, "Mày nói bậy. Lần trước tao và ông nội mày đã nói qua, mà ông ta cũng đã đồng ý cho tao tái hôn."

"Vậy ba đi hỏi lại ông nội đi. Xem ông nội là nói như thế nào." Hàn Mai Mai nói xong những lời này cũng không muốn dây dưa gì với bọn họ nữa, xoay người liền lên lầu.

Sắc mặt ba Hàn ở phía sau thay đổi, thái độ Hàn Mai Mai chắc chắn như vậy, khiến ông ta có chút không chắc chắn, mà lần trước quả thật không có nói qua vấn đề này với ông nội nó thật.

"Chí Dững, con bé nói bừa có phải hay không?" Từ Mỹ Phụng lời kéo ống tay áo ba Hàn hỏi.

"Đừng làm phiền tôi!" Ba Hàn hất tay bà ta ra, đặt mông ngồi trên ghế sofa. Trên giấy chứng nhận bất động sản kỳ thật cũng không phải tên của ông ta, trước kia ghi là của Hàn Nhã Lan, về sau sinh ra Hàn Mai Mai liền đổi thành HànMai Mai. Cho tới bây giờ đều không phải tên của ông ta.

Không được, ông ta không thể vì mấy câu của con bé đó dọa sợ. Việc cấp bách bây giờ là ông ta phải về nhà cũ.

Ba Hàn nghĩ rõ ràng sau đó liền đứng lên, lập tức khôi phục trạng thái ban đầu.

Từ Mỹ Phụng bị bộ dáng âm trầm của ông ta làm cho hoảng sợ, thấy sắc mặt ông ta tốt lên rất nhiều, nghĩ muốn đi lên nói gì đó.

Ba Hàn không kiên nhẫn nói, "Hai người đi về trước. Tan làm tôi sẽ đi tìm hai người." Nói xong cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

Ông ta vừa đi, mặt Từ Mỹ Phụng liền vắn vẹo, nghiêng răng nghiêng lợi nói, "Đều tại nhà đầu chết tiệt kia."

Mà không ai chú ý biểu tình của Trình Khả Hình cũng không có tốt hơn chút nào. Cô ta oán hận nhìn hướng phòng của Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai nằm ở trên giường, thờ dài, thật sự là mệt nha! Cô nhớ rõ ở trong tiểu thuyết viết, khi ba Hàn dẫn hai mẹ con họ về nhà, nguyên chủ và bọn họ cãi nhau âm ỉ, sau đó nguyên chủ bỏ nhà đi.

Sao cô phải bỏ nhà đi chứ? Dựa vào cái gì phải nhường chỗ cho tiểu tam. Lại nói nhà này vốn không phải của ba Hàn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10-1

Hàn Mai Mai đi vào đưa cả phê cho Ngụy Nhất Minh.

Sau khi đặt xuống, chuẩn bị đi ra.

Ngụy Nhất Minh đột nhiên gọi cô lại, "Tôi hôm nay có một bữa tiệc, cô đi cùng tôi."

Hàn Mai Mai nghe thấy sững sốt một phen, trong tiểu thuyết, Ngụy Nhất Minh cực kỳ chán ghét cô, hôm nay cô quan sát thấy lại không có chán ghét như tưởng tượng, nhưng vẫn rất lạnh nhạt. Cho nên đột nhiên gọi cô đi dự tiệc, làm cho người ta cực kỳ khó hiểu.

Hàn Mai Mai nhớ rõ trong tiểu thuyết, lần đầu tiên nam chủ và nữ chủ chạm mặt là trong một bữa tiệc, lần đầu tiên nam chủ nhìn thấy liền giật nảy mình, sau đó mãnh liệt theo đuổi nữ chủ. Chẳng lẽ là bây giờ?

Cô theo bản năng liền cự tuyệt, "Không phải còn có chị Vương sao? Anh để cho chị Vương đi cùng anh đi." Việc này vẫn đều là chị Vương phụ trách.

"Chị Vương có việc." Ngụy Nhất Minh nói xong câu đó, liền không để ý phản ứng Hàn Mai Mai, cúi đầu xem xét văn kiện. Như là tuyên bố, cứ như vậy quyết định, tôi bề bộn nhiều việc, cô đừng lấy việc nhỏ ấy làm phiền tôi.

Cô quẹt miệng một phen, đành phải đi ra.

Thấy cô đi ra ngoài, Ngụy Nhất Minh ngẩng đầu lên, ánh mắt có vẻ dăm chiêu, cô thật sự khác trước kia rất nhiều. Trước đây mà cho cô đi tham gia mấy bữa tiệc như vậy, không biết cô sẽ có bao nhiêu hưng phấn. Hiện tại lại là bộ dáng tránh né không kịp.

Chẳng lẽ thật sự giống như Hứa Tu Kiệt nói vậy, cô để ý nhà họ Lục? Hay cô để ý người đàn ông ngày hôm đó?

Chị Vương để cho Hàn Mai Mai tan tằm trước hai giờ, về nhà chuẩn bị, đến giờ Ngụy Tổng sẽ đến đón cô.

Hàn Mai Mai về nhà, tắm rửa, die ndanl equyd on.com sau đó từ phòng thay đồ, chọn một bộ lễ phục màu lam. Bộ trang phục này không quá lộ liễu thích hợp với bữa tiệc hôm nay. Cô chỉ là trợ lý nhỏ của Ngụy Nhất Minh, cho nên ăn mặc như vậy mới hợp lý.

Cô buộc tóc mình lên, lộ ra xương quai xanh xinh đẹp, sau đó chọn một chiếc vòng cổ.

Hàn Mai Mai nhìn chính mình trong gương nhin không được mỉm cười.

Không bao lâu liền nghe thấy tiếng chuông cửa, chắc là Ngụy Nhất Minh lái xe tới đón cô.

"Tiểu thư, cô nhanh lên. Ngụy Tổng ở dưới chờ cô." Di Trương cười đến không khép miệng được. Bà biết tiểu thư nhà họ cực kỳ thích Ngụy Tổng, tuy nhiên bà cũng không cảm thấy Ngụy tổng này tốt lắm, luôn luôn nghiêm mặt. Nhưng không có biện pháp gì bảo tiểu thư nhà họ lại thích cơ chứ. Mà Ngụy Tổng này, trước kia tiểu thư vẫn mời cậu ta đến nhà chơi, đều không có tới. Hôm nay lại đến đây. Tiểu thư biết Ngụy Tổng tự mình tới đón cô ấy nhất định sẽ rất cao hứng.

Hàn Mai Mai nghe thấy, hơi hơi giật mình một phen, lại nhìn mình trong gương, sau đó đi xuống lầu.

"Sao anh lại tới đây?" Hàn Mai Mai xuống cầu thang thấy Ngụy Nhất Minh đang ngồi trên sofa mở miệng hỏi.

Ngụy Nhất Minh không có trả lời cô, mà đánh giá cô, "Như vậy rất đẹp." (đẹp cũng k đến lượt anh rồi)

"Cái gì?" Vừa rồi câu nói của Ngụy Nhất Minh khiến Hàn Mai Mai có chút không dám tin.

Ngụy Nhất Minh mất tự nhiên khụ một phen, sau đó xoay người đi ra cửa, "Nhanh lên đi."

Hàn Mai Mai lúi kéo váy chạy chậm đi theo phía sau anh ta.

Di Trương ở phía sau nhìn nhin không được cười trộm, trừ bỏ Ngụy Tổng không cười, hai người nhìn qua thật đúng là xứng đôi. Trai tài gái sắc! Mà Ngụy Tổng thái độ rõ ràng so với trước kia tốt hơn rất nhiều.

"Nhất Minh, đã lâu không gặp."

Ngụy Nhất Minh mang theo Hàn Mai Mai xuất hiện ở đại sảnh, liền có người đến chào hỏi.

"Bác Trương, xin chào." Ngụy Nhất Minh cực kỳ có lễ phép chào hỏi, sau đó bắt tay.

Hàn Mai Mai cảm thấy Ngụy Nhất Minh khác hẳn bình thường. Mọi khi đều treo tấm biển ‘Người sống chó lại gần’, hiện tại biến thành một văn bối tươi cười ân cần.

Đây là thương nhân đối trá!

Hàn Mai Mai rất nhanh liền chú ý tới, ba Hàn cũng ở đây, mà bên cạnh đi theo lại là Trình Khả Hình.

Hàn Mai Mai biết lúc này Trình Khả Hình cũng đã sớm vào xí nghiệp Hàn thị, hơn nữa còn cùng Trình Chí Dũng tay cầm tay.

"Tôi qua bên kia nghỉ ngơi một chút." Hàn Mai Mai nói nhỏ với Ngụy Nhất Minh.

Ngụy Nhất Minh gật đầu một cái.

Hàn Mai Mai cẩn thận một chút, chọn một chỗ vắng người vừa ăn điểm tâm nhỏ, vừa quan sát bọn họ.

"Trình tổng, vị này là con gái của ông hay sao vậy?" Thấy một người đàn ông trung niên ưỡn bụng đi tới hỏi, tiến lên ân cần nói, "Con gái ông thật đúng là xinh đẹp."

Hàn Mai Mai trước kia không có kiên nhẫn tham gia mấy bữa tiệc như này, cho nên một số người không biết cô. Xem ra người này xem Trình Khả Hình

thành Hàn Mai Mai rồi.

Mà ý vị sâu xa chính là, Trình Chí Dũng cũng không có giải thích gì, mà tiếp tục cùng người khác nói chuyện phiếm.

Trình Khả Hình bị coi là Hàn tiểu thư lại không có ý kiến phản bác nào, mà còn có phần dương dương tự đắc.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10-2

Nhìn thấy bọn họ như vậy, Hàn Mai Mai cảm thấy đã đến thời điểm cô cần lên sân khấu rồi.

"Ba." Hàn Mai Mai cười hi hi tiến lên, sau đó cực kỳ tự nhiên ôm lấy cánh tay Trình Chí Dũng.

Trình Chí Dũng không nghĩ tới Hàn Mai Mai sẽ xuất hiện ở đây, cũng không biết cô có nhìn thấy ông ta lặng im khi có người nói Trình Khả Hình là con gái ông ta. Ngày đó sau khi ông ta cãi nhau với Hàn Mai Mai liền đi tìm ông cụ, ông cụ lại nói y như Hàn Mai Mai. Khiến ông ta tức giận muốn thổ huyết.

Mấy năm nay ông ta vất vả vì công ty, ông già kia lại muốn dùng mấy trăm vạn rồi đuổi ông ta ra khỏi nhà. Nào có chuyện đơn giản như vậy.

Cuối cùng ông ta cũng bình tĩnh, nói với ông cụ sẽ không tái hôn, khẩn cầu cho ông ta tiếp tục ở lại công ty. Ông cụ mới miễn cưỡng gật đầu.

Nhưng hiện tại nếu như bị ông cụ biết, ông ta lặng im khi có người gọi cô gái khác là con gái ông ta, khiến bọn họ điều tra ra đó là con gái riêng của ông ta, đây lại càng nguy.

Nghĩ vậy Trình Chí Dũng ở trong lòng đồ mồ hôi lạnh, mặt cười cũng cực kỳ gượng ép, "Mai Mai, sao con lại ở đây?"

Tên béo vừa nói chuyện rôm rả với Trình Chí Dũng thấy người tới là Hàn gia tiểu thư, thật sự là kinh nghi bất định (kinh ngạc nghĩ ngợi). Minh lại nhận sai người, ông ta cũng cực kỳ xấu hổ. Ánh mắt nhìn về phía Trình Khả Hình ý vị sâu xa, không phải con gái, vậy khẳng định là con gái nuôi rồi... Ha ha...

Đã sớm nghe nói Trình Chí Dũng là ở rể, mà vợ chết đã nhiều năm, cô gái này bộ dáng lại rất được, trọng điểm là đầy đặn. Trình tổng thật đúng là điểm phúc không ít.

Trình Khả Hình thấy Hàn Mai Mai xuất hiện, chỉ thấy đối phương hèn mọn đánh giá chính mình, trong lòng đã sớm hận chết Hàn Mai Mai rồi. Cô ta đỏ mặt, nhưng cô ta có năng lực vì chính mình giải thích hay sao?

Nói cho mọi người biết cô ta là con gái Trình Chí Dũng, hơn nữa còn là con gái riêng. Đây nhất định sẽ bị người khác chê cười. Rõ ràng đều con gái, vì cái gì cô gái trước mặt này có thể hưởng thụ cuộc sống xa hoa, hơn nữa không hề có kị gì mà đứng trước mặt người khác, còn mình lại như một thứ dư thừa, con gái riêng thì không được lộ diện hay sao?

Chẳng lẽ bởi vì linh hồn mình không được gửi vào một cái bụng tốt hay sao?

Hàn Mai Mai đương nhiên thấy ánh mắt Trình Khả Hình nhìn cô u oán. Thì ra nữ chủ là một đóa hoa sen trắng...

"Ba ba, con cùng Ngụy Tổng đến. Ba quên rồi sao? Con bây giờ còn là trợ lý trong công ty của anh ta?" Hàn Mai Mai làm nũng nói, cô đột nhiên đưa ánh mắt đặt trên người Trình Khả Hình: "Ba ba, vị tiểu thư bên cạnh ba, con chưa gặp qua. Cô ấy tên là - -?"

Trình Chí Dũng đã từng đưa Trình Khả Hình đến nhà họ Hàn, ông ta không tin Hàn Mai Mai không biết. Ông ta lập tức ý thức được xú nha đầu này là có ý khiến ông không còn bậc thang để xuống.

Nhưng hiện tại muốn ông nói gì, nói đây là con gái của người phụ nữ ông muốn kết hôn? Hay nói đây cũng là con gái ông, hơn nữa còn là con gái riêng.

Trình Chí Dũng đương nhiên không có điện, "Vị này chính là thư ký mới tới của công ty chúng ta, Trình tiểu thư. Hai người đi gặp qua rồi mà."

"Chuyện này con không có nhớ. Ba ba, ba cũng biết, ba ngày hai bữa ba lại đổi thư ký, con làm sao có thể nhớ được?"

Lời nói này truyền vào trong tai người khác liền càng thêm làm cho người ta mơ màng.

Tên béo đứng đối diện rất thức thời, lập tức liền vuốt mông ngựa: "Hàn tiểu thư, quả nhiên không giống người thường, khí chất bất phàm, cho nên Trình tổng vẫn luôn coi như bảo bối, không muốn người khác nhìn thấy."

Ý ở ngoài lời liền là Trình Khả Hình khí chất không bằng, thích xuất đầu lộ diện.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Trình Khả Hình trắng bệch, hốc mắt nổi lên một tầng sương, một bộ vừa thấy đã thương: "Ba..."

Trình Chí Dũng lập tức dùng ánh mắt cảnh cáo nhìn thoáng qua Trình Khả Hình, cô ta lập tức liền ngậm miệng, sau đó nhỏ giọng nói, "Tôi qua bên kia lấy chút đồ uống."

Lần trước ở trước mặt Hàn Mai Mai gọi Trình Chí Dũng là ba, trở về Trình Chí Dũng lập tức giáo huấn cô một trận, bắt cô ở trước mặt người khác đừng gọi ông ta là ba, còn nói chờ sau khi ông ta và mẹ cô kết hôn, là có thể quang minh chính đại gọi ông ta là barồi.

Dựa vào cái gì! Điều là con gái, mình so với tiện nhân thì có khác gì.

Trình Khả Hình càng nghĩ càng không thẳng bằng, cô ta nhìn thấy ly rượu trên bàn, trong lòng sinh ra một kế.

Hàn Mai Mai thấy Trình Khả Hình cười mỉm, trong tay lại cầm một cái ly rượu, trong lòng liền có dự cảm xấu.

Quả nhiên cô thấy chân Trình Khả Hình chúi choáng, hoảng sợ bất lực hướng về phía cô, Hàn Mai Mai lập tức trốn ở sau lưng Trình Chí Dũng.

Có thể nghĩ, một ly rượu đỏ này đều đã đổ hết lên người Trình Chí Dũng, mặt ông ta trầm xuống, nhìn một vũng nước đọng trên áo sơ mi trắng của mình, từ giữa kẽ răng nhả ra hai chữ, "... Khả Hình."

Trình Khả Hình thấy Hàn Mai Mai tránh thoát được, trong lòng tức giận! Mà biểu tình của ba lại khó coi như vậy, nước mắt cô lập tức rơi xuống, hoảng loạn nhìn Trình Chí Dũng, "... Trình tổng, tôi thật sự không phải cố ý."

Trình Chí Dũng thấy bộ dáng uất ức của con gái, đương nhiên không đành lòng tức giận, sắc mặt hoãn hoãn, nhưng trường hợp này thật là mất mặt, không muốn ở trong lâu nữa.

Ông ta liền lôi kéo Trình Khả Hình rời đi, đương nhiên cũng làm bộ làm tịch hỏi Hàn Mai Mai có muốn cùng về hay không.

Hàn Mai Mai mới không muốn thấy sắc mặt của ông ta, lập tức liền cự tuyệt, "Con đi cùng Ngụy Tổng, đợi một chút Ngụy Tổng sẽ đưa con về. Ba ba, ba không cần lo lắng."

Thấy bóng lưng Trình Khả Hình và Trình Chí Dũng, Hàn Mai Mai cảm thấy có chỗ nào đó không thích hợp.

"Hàn Mai Mai "

Cô xoay người liền thấy Ngụy Nhất Minh nhìn cô, biểu tình không rõ.

Đúng rồi, hôm nay không phải là lần đầu tiên nam chủ và nữ chủ gặp mặt hay sao? Bọn họ không phải nên cả hai lưu luyến nhau không thể dứt hay sao, nhưng hiện tại lại không có phát sinh, mà hai nhân vật chính ngay cả mặt mũi cũng chưa có nhìn thấy.

Thời điểm Hàn Mai Mai trở về tâm tình đặc biệt tốt, khoe miệng vẫn giờ lên, ngay cả Ngụy Nhất Minh cũng nghi hoặc nhìn cô vài lần.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11-1

Tâm tình Hàn Mai Mai tốt đến ngày hôm sau, ngay cả Ôn Hân Nghiên gọi điện bảo đi shopping, cô cũng không chút do dự đáp ứng.

Thời điểm Hàn Mai Mai đến, Ôn Hân Nghiên đã chờ ở quầy rồi.

"Hàn tiểu thư, ngồi ở đây. Mời dùng trà." Nhân viên cửa hàng vừa nhìn thấy Hàn Mai Mai liền ân cần đi lên, thẳng thắn nói cô ta đã gặp qua Hàn Mai Mai nhiều lần, thật sự là một người không dễ ở chung, đối với mọi người đều vênh váo tự đắc, thời điểm ở bên cạnh Ôn Hân Nghiên tiểu thư còn tốt một chút. Nhưng vị Hàn đại tiểu thư này, chi tiền cực kỳ hào phóng. Hơn nữa còn là VIP, cho nên nhất định phải cẩn thận hầu hạ.

"Hàn tiểu thư, cửa hàng chúng tôi vừa nhập một lượng lớn hàng mới từ Pháp, không xem cô xem trước một chút." Nhân viên cửa hàng nhiệt tình giới thiệu.

"Mang ra đây cho tôi xem một chút đi." Hàn Mai Mai gật đầu một cái.

Hàn Mai Mai nhìn một loạt quần áo đó, liếc mắt liền nhìn thấy một bộ váy, làn váy dài đến mắt cá chân, nhìn qua rất đẹp.

Ôn Hân Nghiên nhìn thoáng qua, "Bộ này cũng được đó, cậu đi thử đi."

Hàn Mai Mai mặc chiếc váy kia đi ra, xoay một vòng, sau đó hỏi Ôn Hân Nghiên thế nào.

"Cái váy này rất đẹp, vài ngày nữa công ty cậu không phải tổ chức ngày thành lập hay sao? Vừa lúc mặc bộ này đi." Ôn Hân Nghiên đánh giá đúng trọng tâm.

Hàn Mai Mai nhìn mình trong gương, mặc cái váy này lại càng tôn lên làn da trắng của cô, lại có phần quyến rũ, die ndan lequ ydon.c om cũng có vẻ đoan trang, quả thật rất đẹp, cô cũng cực kỳ thích.

Nói đến ngày thành lập công ty, Hàn Mai Mai cũng là có ấn tượng. Ba Hàn cũng là mượn cơ hội này tuyên bố tin ông ta sẽ tái hôn với toàn thể nhân viên công ty.

"Cô mang cái váy cô gái kia đang mặc ra cho con gái tôi mặc thử đi."

Hàn Mai Mai nghe thấy giọng nói này, lập tức liền phản ứng kịp, đây không phải Từ Mỹ Phụng thì là ai? Không nghĩ tới ở đây cũng có thể gặp phải, đây là oan gia ngõ hẹp trong truyền thuyết sao?

"Xấu hổ, bà Trình, chiếc váy này, chúng ta chỉ có một bộ duy nhất." Nhân viên cửa hàng khom người thật cẩn thận đối với Từ Mỹ Phụng nhận lỗi.

Hàn Mai Mai nhếch khóe miệng, bà Trình. Không phải bà ta đã ly hôn rồi hay sao? Chẳng lẽ hiện tại bà ta cho rằng mình là vợ của Trình Chí Dũng rồi.

Mà Trình Khả Hành nhìn chăm chăm vào Hàn Mai Mai hiển nhiên đã nhận ra cô ở đây.

Cô ta kéo tay áo mẹ mình, "Mẹ."

Từ Mỹ Phụng còn tưởng rằng con gái mình cực kỳ thích chiếc váy này nên đang thúc dục bà? Ngờ khi nghiêm khắc đối với nhân viên cửa hàng nói, "Cô gái kia còn chưa mua. Bảo cô ta cời ra đưa cho con gái tôi."

Da mặt đôi mẹ con này thật đúng là so với tưởng tượng của cô còn dày hơn.

Cô soi gương chỉnh lại quần áo, sau đó khóe miệng mỉm cười chuẩn bị xoay người.

Alice còn chưa kịp nói chuyện với Hàn Mai Mai, Ôn Hân Nghiên đã kim nén không được, "Alice, hiện tại tôi không biết cửa hàng của các cô, die ndan lequ ydon.c om ai cũng có thể vào cơ đấy." Giọng cô ta lạnh lạnh nói.

Alice chỉ biết cười gượng, phải biết rằng vị Hàn đại tiểu thư này, cô ta không thể trêu vào; vị Ôn đại tiểu thư này, cô ta càng không thể trêu vào.

Một vị là người thừa kế tương lai của tập đoàn Hàn thị, vị kia trong nhà đều là quan chức nhà nước. Chỉ cần bọn họ động chút tay chân, bát com của cô ta đều khó giữ được.

Từ Mỹ Phụng không có tâm tư nhìn Hàn Mai Mai bên kia, cho nên bà ta đương nhiên không có nhận ra Hàn Mai Mai, bà ta bị câu nói kia của Ôn Hân Nghiên chọc giận. Phải biết rằng bà ta ghét nhất bị người khác khinh thường.

"Cô cảm thấy tôi mua không nổi?" Từ Mỹ Phụng lập tức nhảy ra.

"Có một số người cho là cái gì cũng đều có thể mua được bằng tiền? Lại không biết nhiều tiền cũng không được mùi trên cơ thể họ. Nơi này thật đúng là thối tha nha." Nói xong, Ôn Hân Nghiên còn che mũi.

"Phốc xuy" Hàn Mai Mai nhin không được cười ra tiếng, người bằng hữu này của nguyên chủ thật đúng là rất thú vị rồi. Nói chuyện thật sự là quá độc. Tâm cô ấy cũng thật sâu đó nha!

Cô phát ra âm thanh, sắc mặt Từ Mỹ Phụng càng thêm khó coi, bà ta cảm thấy đây là người khác đang cười nhạo bà ta. Xoay người muốn mắng kẻ đã phát ra âm thanh kia.

Bà ta chờ 20 năm mới chờ tới ngày được làm phu nhân, con gái bà ta cũng phải trở thành thành kim đại tiểu thư.

Tập đoàn Hàn thị, về sau còn không phải vật trong bàn tay bà ta sao?

Đời này bà ta ghét nhất bị người khác khinh thường.

"Ai lại không có giáo dục..." Từ Mỹ Phụng nói một nửa liền dừng lại, không dám tin nhìn người trước mắt, lại chính là Hàn Mai Mai.

Bây giờ bà ta còn chưa chính thức trở thành phu nhân, vẫn không thể trở mặt với xú nha đầu này được, cuối cùng cũng sẽ có một ngày con bé đó ở trước mặt mọi người bị bà giẫm dưới chân không dậy nổi.

Mà Trình Khả Hành về mặt xấu hổ và giận dữ lôi kéo mẹ cô ta, ý bảo bà ta thôi đi.

Alice kinh nghiệm sành đời, cô ta đương nhiên biết người nào có thể đắc tội, ai không thể đắc tội.

Hàn Mai Mai mặc kệ nói như thế nào vẫn là người nói nghiệp tập đoàn Hàn thị, mà trước mắt, vị này tự xưng là bà Trình gần đây có đã tới vài lần, nhưng là mỗi lần mua đều có vẻ được lời, mỗi lần đều là thích nhất xương trong trứng chim. Lúc thanh toán, bà ta lấy thẻ ra, nhưng thẻ lại là của ba Hàn Mai Mai. Quan hệ trong này liền không cần nói cũng biết rồi.

Bỏ qua một bên những thứ này, Ôn đại tiểu thư, bọn họ đắc tội không nổi.

"Chiếc váy này, chỉ có 1 bộ, mà tôi lại muốn mua. Xem ra đi Từ chỉ có thể tìm cái khác rồi." Hàn Mai Mai tươi cười đầy mặt nói.

"Mai Mai, cậu quen họ?" Ôn Hàn Nghiên thấy Hàn Mai Mai gọi người phụ nữ kia là đi thì cực kì ngoài ý muốn.

Mà sắc mặt Từ Mỹ Phụng lại thay đổi, hít vào một hơi, rất không dễ dàng, nhắc lên khuôn mặt tươi cười muốn mở miệng, lại bị Hàn Mai Mai ngắt lời.

"Đương nhiên là quen. Con gái đi Từ, Trình tiểu thư, là thư ký bên người ba tớ. Ba tớ lại rất tán thưởng cô ấy. Tớ còn muốn cảm ơn cô ấy, vì ba tớ mà giải quyết nhiều ưu sầu ~ "

Buổi nói chuyện vốn là không có gì, nhưng những lời vừa rồi của cô lại gọi cho người ta nhiều liên tưởng.

Ôn Hàn Nghiên lập tức lộ ra tươi cười, quay đầu, đối với Hàn Mai Mai nói, "Nơi này không khí không tốt. Tớ cũng không thể hô hấp rồi. Mai Mai, chúng ta nhanh lên đi thôi. Chiếc váy này, tớ tặng cậu."

"Tớ đây liền không khách khí, Hàn Nghiên."

Alice lập tức đưa hóa đơn cho Ôn Hàn Nghiên.

Nhưng Từ Mỹ Phụng không có đơn giản như vậy đã bị đánh bại.

"Hàn tiểu thư, vài ngày nữa là lễ mừng ngày thành lập công ty. Đến lúc đó sẽ có một tin tức tốt đó."

"Đây là công ty Hàn thị chúc mừng ngày thành lập, có vẻ như cùng bà không có vấn đề gì đi. Chuyện công ty của chúng tôi không phiền bà quan tâm."

Hàn Mai mai nói xong lời nói này cũng không quản hai người kia phản ứng ra sao, lôi kéo Ôn Hàn Nghiên liền đi ra ngoài.

Đương nhiên biểu tình của hai vị kia cũng không có gì là vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11-2

"Cậu nói đi. Hai người kia tới cùng là ai?" Ôn Hàn Nghiên ôm cánh tay nhìn Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai đối với người bằng hữu này rất thích, mà cô cũng biết chuyện này sớm muộn gì mọi người cũng biết, cho nên cũng đơn giản nói một chút với Ôn Hàn Nghiên.

"Cái gì! Cô ta là con gái riêng của ba cậu! Vậy mà vừa rồi cậu còn bình tĩnh như vậy." Ôn Hàn Nghiên chấn kinh nhìn cô.

Hàn Mai Mai hiện tại cực kỳ không cho là đúng, "Chẳng thế thì phải làm sao? Đi lên cho cô ta hai bạt tai sao?"

Ôn Hàn Nghiên cư nhiên lại vẫn phụ họa nói, "Đúng đó!"

Hàn Mai Mai không nói gì.

"Cậu nhìn tớ làm gì vậy? Sao cậu nhìn tớ như thể nhìn tỉnh tỉnh trong vườn bách thú vậy hả?" Hàn Mai Mai bị Ôn Hàn Nghiên nhìn chăm chú.

"Tớ phát hiện ra một chuyện." Ôn Hàn Nghiên đột nhiên nghiêm túc nói.

"Chuyện gì? Có phải tớ ngày càng xinh đẹp hay không?" Hàn Mai Mai cọt nả nói, kỳ thật trong lòng hồi hộp một phen, Ôn Hàn Nghiên không phải phát hiện cô có chỗ nào không thích hợp chứ?

"Tớ thấy cậu không kích động như trước kia, so với trước bình tĩnh hơn. Nhưng như vậy rất tốt."

Hàn Mai Mai nghe xong thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hàn Mai Mai và Ôn Hân Nghiên uống xong trà chiều, cô liền về nhà cũ xem ông nội sao rồi.

Ông nội thấy cháu gái chủ động đến thăm, kỳ thật cực kỳ vui vẻ, tuy nhiên vẫn miễn cưỡng không có biểu hiện ra ngoài, nhưng Tiểu Lưu nói với Hàn Mai Mai, ăn cơm cùng cô, lão gia đều ăn nhiều hơn một chén.

Hàn Mai Mai cũng rất thích Hàn gia gia, đây là nơi duy nhất ở thế giới này mà cô cảm thấy có tình thân ấm áp.

Thời điểm Hàn Mai Mai trở về, Hàn gia gia bảo cô xin nghỉ ở Ngụy thị.

Hàn Mai Mai đối với chuyện này không có gì dị nghị, ngày hôm sau liền làm theo.

Thời điểm Ngụy Nhất Minh cầm thư từ chức của Hàn Mai Mai cực kỳ ngoài ý muốn. Miệng hần giật giật muốn nói gì đó, nhưng sau cùng chỉ nói một câu, "Tôi biết rồi."

Hàn Mai Mai đương nhiên sẽ không cho là Ngụy Nhất Minh sẽ không nỡ để cô rời đi, đại khái là trước bị nguyên chủ cuốn lấy thật chặt, một bộ không phải anh ta thì không lấy chồng, hiện tại thay đổi bất thường thì có chút phản ứng không kịp đi.

"Tôi nghe nói cô gửi thư từ chức rồi!"

Giữa trưa Hàn Mai Mai ở căn tin ăn cơm, không nghĩ tới Hứa Tu Kiệt cũng tới căn tin, nói xong liền ngồi ở đối diện cô.

"Tôi chẳng lẽ không có thể từ chức sao? Lại nói chuyện trong nhà tôi cũng rất nhiều, tôi phải đi về thay ông nội quản lý công ty."

"Cái gì? Tôi không có nghe lầm chứ, Hàn Mai Mai cô muốn quản lý công ty. Đây là truyện cười hay nhất trong năm nay đó." Hứa Tu Kiệt ôm bụng cười nói.

Hàn Mai Mai bất mãn nói, "Anh đây là ý tứ gì! Anh khinh thường tôi sao?"

Hứa Tu Kiệt thấy Hàn Mai Mai thật sự tức giận, vội vàng nghiêm mặt nói, "Không, Hàn đại tiểu thư cô ai dám xem thường. Cô quản lý công ty, nhất định là không phản đối." Nói càng về sau Hứa Tu Kiệt càng không nhịn được cười.

Hàn Mai Mai mặt càng thêm đen, đứng lên thu dọn, chuẩn bị rời đi.

"Ài, tôi thật sự không cười nữa. Tôi là muốn hỏi cô một chuyện." Hứa Tu Kiệt vội vàng kéo cô lại.

"Có chuyện gì mau nói." Hàn Mai Mai không kiên nhẫn nói.

Thấy mình giống như bị người ta ghét bỏ, Múra Tu Kiệt sờ sờ cái mũi.

"Anh không nói tôi đi đây." Hàn Mai Mai lờ anh ta đi.

"Được rồi, tôi là hỏi cô, cô thật sự buông tha anh họ tôi, cô không thích anh ta rồi hay sao?" Hứa Tu Kiệt hỏi thật.

Hàn Mai Mai đứng lại sau đó quay đầu, "Anh bảo anh họ anh yên tâm đi. Về sau tôi sẽ không bám lấy anh ta nữa."

Hôm nay là ngày kỉ niệm thành lập công ty, Hàn Mai Mai mặc váy dài hôm trước và Lục Giai Duệ cùng nhau xuất hiện.

Lục Giai Duệ đương nhiên là do Hàn gia gia bắt buộc, Hàn Mai Mai phản kháng không có hiệu quả.

Người trong công ty cũng không có mấy người đã gặp qua Hàn Mai Mai trong truyền thuyết này, nghe nói không dễ chọc.

Nhưng hôm nay mọi người nhìn thấy cô, bản thân cô nhìn qua thật sự cực kỳ xinh đẹp, nhưng cũng không có điều ngoa như trong truyền thuyết, nhìn qua rất thân thiện, đối với mọi người đều là khuôn mặt tươi cười đón chào.

Ông nội Hàn Mai Mai dẫn cô đi, giới thiệu cô với một đám người. Không tồi, Hàn Mai Mai có một tài lẻ là, gặp qua một lần đều có thể nhớ rõ tên. Đây xem như là tài năng đi.

Một ít viên chức nhỏ, thấy đường đường là đại tiểu thư mà lại nhớ tên họ, tất cả đều cực kỳ hưng phấn.

"Hôm nay cô rất được."

Hàn Mai Mai ngẩng đầu vừa thấy là hoa hoa công tử Hứa Tu Kiệt, bên cạnh anh ta không phải cô gái con lai lần trước, mà là một người mẫu xinh đẹp

Hàn Mai Mai nhớ rõ hôm nay là ngày Hứa Tu Kiệt gặp nữ chủ, liền giật nảy mình.

"Bạn gái anh cũng rất được." Bạn gái Hứa Tu Kiệt nghe thấy Hàn đại tiểu thư khen ngợi cô ta như vậy, cũng cực kỳ vui vẻ.

"Cô buông tha anh họ tôi, hiện tại đời mục tiêu đến Lục Giai Duệ bên cạnh, sau đó nhẹ giọng nói.

Hàn Mai Mai cười một cái không nói gì, cô phát hiện cô có giải thích, anh ta cũng sẽ không tin, cũng chẳng muốn lãng phí thời gian.

Hàn Mai Mai chú ý tới Từ Mỹ Phụng quả nhiên mang theo con gái tham dự lễ kỉ niệm ngày thành lập công ty, nhưng hôm nay trái lại không lộn xộn, ngồi ngốc trong góc.

Trình Khả Hình cũng không mua chiếc váy Hàn Mai Mai mặc trên người, mà là một chiếc váy ren màu hồng.

Rất nhanh, Hàn gia gia lên đài nói chuyện, "Hôm nay là ngày đặc biệt. Cực kỳ cảm tạ mọi người đã đến đây. Tập đoàn Hàn thị chúng tôi có thể đi cho tới ngày hôm nay cũng ít nhiều được mọi người giúp đỡ. Hôm nay tôi muốn tuyên bố một chuyện..."

Mọi người cũng không biết Hàn gia gia muốn nói gì, đều yên lặng nghe.

Nhất là ba Hàn, ông ta trực giác chuyện này đối với ông ta có ảnh hưởng rất lớn.

"Cháu gái của tôi Hàn Mai Mai sắp tới sẽ chính thức tiếp quản xí nghiệp Hàn thị."

Một câu này nói xong, mọi người nghe thấy đều ngoài ý muốn. Nhưng rất nhanh liền nhao nhao hướng Hàn Mai Mai chúc mừng.

Không ai thấy sắc mặt ba Hàn trở nên rất khó coi, ông ta hoàn toàn không biết chuyện này, cũng không có chuẩn bị tâm lý, chuyện này khiến ông ta trở tay không kịp.

Mà Từ Mỹ Phụng và Trình Khả Hình ở bên kia cùng với biểu tình của ba Hàn không khác gì.

"Phía dưới xin cho cháu gái của tôi đi lên nói hai câu." Hàn gia gia nói xong câu đó, liền nhìn về phía Hàn Mai Mai bên kia.

Mọi ánh mắt đi theo cũng đều đặt trên người Hàn Mai Mai, Hàn Mai Mai hít vào một hơi, mặt mỉm cười đi lên trên đài, sau đó cầm lấy micro, chậm rãi nói, "Tất cả mọi người đều biết. Tôi đối với việc quản lý công ty này hoàn toàn không có kinh nghiệm."

Mọi người nghe thấy Hàn Mai Mai nói trắng ra như vậy, phía dưới một mảnh rộ lên.

"Nhưng tôi sẽ từ từ bắt đầu học tập. Hi vọng sẽ không khiến mọi người chê cười, nếu tôi có chỗ nào không tốt, đồng thời hi vọng mọi người có thể đúng lúc chỉ ra chỗ sai. Tôi biết đang ngồi có rất nhiều vị đã theo tập đoàn Hàn thị nhiều năm, tôi biết tôi kinh nghiệm còn thấp, các vị cũng không nên che giấu không dạy tôi đó nha....".

Mọi người thấy Hàn Mai Mai bình dị gần gũi như vậy, cảm tình đối với cô tăng gấp bội.

Hàn gia gia thấy biểu hiện Hàn Mai Mai bình tĩnh tự nhiên, cũng rất hài lòng.

Nhưng mọi người vui sướng đều không có chú ý đến Trình Khả Hình, biểu tình của cô ta bắt đầu từ từ vụn vỡ rồi..

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Ngay từ đầu Hứa Tu Kiệt đã chú ý tới cô gái mặc váy ren hồng, nhìn qua nhu yếu, bộ dáng cực kỳ khiến người thương, nhưng anh ta chú ý thấy dáng người phía dưới chiếc váy đó khiến đàn ông máu nóng sôi trào, anh ta đúng là lão luyện, liếc mắt một cái liền biết là cực phẩm. Cho nên cũng nhìn nhiều vài lần, nhưng thời điểm Hàn Mai Mai ở phía trên nói chuyện, biểu tình của cô gái này cực kỳ hung dữ, tuy nhiên rất nhanh liền khôi phục, nhưng lập tức khiến anh ta mất hứng thú.

Phụ nữ một khi xuất hiện vẻ mặt này, chỉ có thể nói rằng người phụ nữ này không đơn giản, tâm kế rất nặng, loại con gái này một chút cũng không khả *. (chả hiểu tác giả đặt cái '*' này ở đây để thay thế cho cái gì, khiến mình đọc cũng không biết câu đấy có nghĩa chi)

Trình Khả Hình không biết trong nháy mắt vừa rồi, một trong hậu cung của cô ta, đã không còn có hứng thú với cô ta rồi.

Hàn Mai Mai vừa xuống đài, rất nhiều người cứ tới đây chúc mừng cô, đương nhiên cũng không thể thiếu đám người Ôn Hân Nghiên.

Hôm nay Tôn Tiểu Vân trái lại chưa có tới cố ý tách Lục Giai Duệ và cô ra, chỉ là nhìn biểu tình của cô ta cực kỳ khó chịu, xem ra đã bị các trưởng bối làm công tác tư tưởng rồi.

Hàn gia gia vốn là một lòng nghĩ muốn tác hợp cô và Lục Giai Duệ, mà Lục Giai Duệ nhìn qua cũng rất phối hợp, nếu người trong nhà anh ta cũng có ý

như vậy, không biết tròng đây lại thành sự thật..

Nhưng Hàn Mai Mai thật sự không thể tiếp nhận Lục Giai Duệ. Cô biết Lục Giai Duệ cực kỳ ưu tú, nhưng cô làm sao có thể để cho chồng tương lai của mình có khuôn mặt giống Hàn tiện tiện được. Cảm giác này giống như loạn luân vậy.

Chỉ là nghĩ đến hình ảnh bọn cô hôn môi, tóc gáy của cô liền dựng thẳng lên.

Hàn Mai Mai cảm thấy cô cần phải nói rõ ràng với Lục Giai Duệ. Cũng không phải cô cảm thấy Lục Giai Duệ sẽ thích cô, mà cô biết Lục Giai Duệ sẽ không cự tuyệt yêu cầu của trường bối.

Đương nhiên tốt nhất là để cho Lục Giai Duệ và các trường bối nói rõ ràng là tốt hơn.

Cô nhớ trong tiểu thuyết, cũng trong ngày hôm nay, Lục Giai Duệ sẽ gặp được nữ chủ. Bởi vì nguyên chủ nhìn thấy cô ta đứng một mình trong vườn hoa, sau đó nguyên chủ chạy đến nhục mạ nữ chủ một phen, tiếp theo lại muốn tát nữ chủ, đúng lúc này bị Lục Giai Duệ cản lại.

Nữ chủ liền nhào vào trong lòng Lục Giai Duệ khóc (vô liêm sỉ, k quen k biết mà lao vào lòng người ta khóc, đúng là vô liêm sỉ), khiến tâm Lục Giai Duệ đau nhói. Từ đó về sau Lục Giai Duệ thường im lặng trợ giúp nữ chủ. Sau đó rốt cục khiến nữ chủ cảm động, liền thu nhận anh ta.

"Hàn Mai Mai, trước kia cậu cũng không nói với bọn tớ chuyện này. Giữ bí mật thật tốt đó." Tào An Ny trêu đùa nói.

Hàn Mai Mai có chút xấu hổ nói, "Tớ cũng là mấy ngày hôm trước mới biết được chuyện này."

"Về sau bọn tớ phải gọi cậu như thế nào đây? Hàn tổng? Bà chủ Hàn?" Tào An Ny chế nhạo nói.

"Thôi, cậu đừng trêu chọc tớ nữa."

Không đợi các cô nói thêm vài câu, Tào An Ny bị cha mẹ cô ấy gọi đi, Tôn Tiểu Vân cũng cùng đi theo rồi.

Ôn Hàn Nghiên lúc này mới cùng Hàn Mai Mai nói, "Mới vừa rồi tớ nhìn thấy cặp mẹ con cực phẩm kia. Cậu..." Cô ấy có chút lo lắng nhìn Hàn Mai Mai.

Xem ra Ôn Hàn Nghiên là thật tâm quan tâm cô, trong lòng Hàn Mai Mai ấm áp, cảm thấy Ôn Hàn Nghiên thật sự là bằng hữu đáng kết giao.

Cô trấn an nói, "Không sao, họ không tạo ra được chuyện gì đâu." Ba Hàn là người ích kỉ như vậy, cũng sẽ không vì kết hôn với Từ Mỹ Phụng mà mất đi sự nghiệp hiện tại. Đương nhiên hiện tại hai mẹ con kia đâu có thân phận gì mà dám xuất hiện gây chuyện chứ.

Ôn Hàn Nghiên thấy Hàn Mai Mai bình tĩnh như vậy, cũng không còn lo lắng nhiều. Cô ấy đối với Hàn Mai Mai hiện tại cực kỳ tin tưởng.

"Quấy rầy hai người bạn tốt nói chuyện rồi. Mai Mai, con qua đây, ông nội dẫn con đi gặp mấy người." Hàn gia gia đi tới nói.

"Có gì thì gọi tớ nha...." Hàn Mai Mai lười kéo tay Ôn Hàn Nghiên dặn dò.

"Biết rồi, cậu đi đi." Ôn Hàn Nghiên cười thúc giục cô.

Hàn Mai Mai đi theo Hàn gia gia đi gặp một số vị tai to mặt lớn trên thương trường.

Phía sau có một nhóm người tiến vào, lập tức thu hút sự chú ý của mọi người, chỉ thấy đi đầu là một người đàn ông trung niên, vẻ mặt hung tợn, trên mặt còn có một vết sẹo. Bên cạnh là một chàng trai trẻ tuổi, ngũ quan thâm thúy, mà diện mạo cũng không giống người phương Đông, tóc màu cây đay, ánh mắt là màu nâu nhạt, là con lai.

Phía sau bọn họ là một đám vệ sĩ.

Con lai, Hàn Mai Mai có vẻ đăm chiêu, chẳng lẽ là một trong đám hậu cung của nữ chủ, Lạc Thần Dật.

Hàn gia gia cho rằng Hàn Mai Mai không biết anh ta. Liền giải thích với Hàn Mai Mai, "Người trên mặt có vết sẹo là Lạc Vĩ Kỳ. Công việc làm ăn của ông ta năm gần đây rất phát triển, con có muốn kết giao với ông ta hay không, thì cũng không nên đắc tội ông ta. Ông ta trước kia xuất thân từ xã hội đen, về sau mở công ty dần dần chuyển sang Bạch đạo. Người tuổi trẻ bên cạnh ông ta là Lạc Thần Dật, nghe nói thắng trước con trai độc nhất Lạc Thần Thiên của ông ta tại nạn xe cộ. Sau đó liền tìm được đứa con riêng Lạc Thần Dật này, để cho cậu ta tới quản lý công ty."

Hàn Mai Mai lại nhìn Lạc Thần Dật vài lần, càng nhìn càng cảm thấy quen mắt.

Lạc Thần Dật cũng đã nhận ra Hàn Mai Mai khắp nơi nhìn anh, cười mỉm đón nhận ánh mắt Hàn Mai Mai.

Ánh mắt hai người giao nhau trong không trung, Hàn Mai Mai rất nhanh dời đi ánh mắt.

Cô không có nhìn thấy ý cười trên môi Lạc Thần Dật càng sâu hơn.

"Ông Hàn, chúng tôi tới chậm. Ông cũng không trách chứ." Lạc Vĩ Kỳ đi tới sang sảng nói.

"Đâu có đâu có, Lạc tiên sinh có thể tới, đã là nể mặt tôi rồi."

Hai vị thổi phồng lẫn nhau một phen. Lạc Vĩ Kỳ liền đem lực chú ý chuyển dời đến trên người Hàn Mai Mai, "Vị này chắc là cháu gái của ông rồi. Quả nhiên là tiểu thư khuê các. Vừa thấy cùng người thường có khác biệt. Xem ra cháu rể của ông nhất định phải là Nhân Trung Long Phụng mới có thể xứng đôi."

"Đâu có, đứa nhỏ này, ông đừng nhìn nó như vậy, kỳ thật cực kỳ bướng bỉnh. Kết hôn còn sớm. Tôi không vội, lại nói đều là chuyện người trẻ tuổi, trưởng bối chúng ta không cần nhúng tay vào. Trái lại về sau, nó quản lý công ty, nhờ các vị chỉ dạy con bé nhiều hơn." Hàn gia gia nói xong, lời nói xoay chuyển, "Vị này chắc là quý công tử rồi, quả nhiên là tuần tú lịch sự."

"Ông đừng khen nó, sẽ khiến nó đắc ý đó. Nhưng tôi với đứa nhỏ này cũng cực kỳ vừa lòng." Lạc Vĩ Kỳ đột nhiên nói, "Nếu không để cho hai đứa nhỏ nhảy một điệu nhảy đi."

Hàn Mai Mai nghe ông ta nói cũng ngại ngùng cả người. Không nghĩ tới Lạc Vĩ Kỳ để ý đến cô, nhưng cô cũng là người thừa kế duy nhất tập đoàn Hàn thị, đây cũng đủ hấp dẫn rồi. Cưới cô tương đương cưới tất cả tập đoàn Hàn thị (tỷ à, Hàn thị tuy lớn nhưng cũng k lớn bằng tập đoàn nhà người ta đâu, còn phải nhờ cậy nhiều đó nha)

Hàn gia gia cười hề hề nói, "Thật sự thật có lỗi, đứa nhỏ này đã đáp ứng đứa nhỏ nhà họ Lạc nhảy một điệu rồi." Ông thấy tươi cười trên mặt lập tức cứng lại, lại bổ sung thêm, "Mai Mai, con nhảy với Giai Duệ xong rồi nhảy với Lạc công tử một điệu nha."

Hàn gia gia nói như vậy, Hàn Mai Mai cũng chỉ có thể đáp ứng.

Lạc Vĩ Kỳ đối với đề nghị này cũng cực kỳ vừa lòng.

Lạc Thần Dật tự tiểu phi tiểu nhìn Hàn Mai Mai.

"Xin lỗi hai vị. Bên kia còn có khách. Mời hai vị cứ tự nhiên." Hàn gia gia nói xong liền lôi kéo Hàn Mai Mai rời đi.

Sau khi cách bọn họ đủ xa, Hàn gia gia chậm rì rì nói, "Lạc Thần Dật kia nhìn qua trái lại rất được, nghe nói cậu ta vừa lên đài, liền trấn áp được đám nguyên lão trong công ty. Chỉ tiếc trong nhà bọn họ quá phức tạp, để con làm con dâu nhà đó, ông rất lo lắng."

Hàn Mai Mai đầu hắc tuyến, xem ra Hàn gia gia hiện tại một lòng muốn gả cô ra ngoài, thấy ai tuổi trẻ đầy hứa hẹn liền muốn tác hợp cho cô.

Nhưng Hàn Mai Mai nhớ rõ Lạc Thần Dật sẽ không lên sân khấu sớm như vậy mới đúng, chẳng lẽ có một số việc đã phát sinh biến hóa rồi hả?

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: đoạn thoại nhỏ...

Lạc Thần Dật (móc * mũi): Ông đây rốt cuộc cũng xuất hiện rồi. Tác giả, người để ta nhanh nhanh ôm nàng về đi!

Tác giả (khúm núm): ... Cái này... Đây là nội dung tác phẩm cần...

Lạc Thần Dật (đá tung ghế dựa): Ông đây muốn!

Tác giả: ...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Trước khi vũ hội bắt đầu, Ngụy Nhất Minh lại tới mời Hàn Mai Mai nhảy một điệu.

Hàn Mai Mai thụ sủng nhược kinh, vừa định cự tuyệt.

Lục Giai Duệ bên cạnh đã mở miệng, ôn hòa nói, "Nhất Minh, cậu đã tới chậm. Tôi đã mời Mai Mai nhảy từ trước rồi."

Ngụy Nhất Minh nghe vậy cũng không có phản ứng gì, rất có phong độ rời đi.

Hàn Mai Mai nhớ rõ trong tiểu thuyết có ghi, khi ba Hàn tuyên bố chuyện hôn sự, sau đó nói cho mọi người biết Trình Khả Hành sau này sẽ là con gái của ông ta, hơn nữa còn nhảy cùng cô ta một điệu.

Ngụy Nhất Minh nhìn thấy Trình Khả Hành, không chút do dự liền mời nhảy, Hàn Mai Mai thấy một màn này, quá tức giận, khi thấy cô ta một mình đứng

ở sau vườn hoa với xông lên tát cho cô ta một cái.

Thật không ngờ hiện tại nhân vật lại thay đổi. Có khả năng bởi vì cô muốn tiếp quản Hàn thị, thái độ mọi người đối với cô cũng theo đó phát sinh biến hóa mà thôi. Hàn Mai Mai suy đoán vậy.

"Mai Mai xem ra em cực kỳ có sức quyến rũ đó... ~" Lục Giai Duệ trêu đùa nói.

"Không bằng anh Giai Duệ, thời điểm em và anh cùng bước vào đại sảnh, ánh mắt ghen tỵ của những cô gái ở đây đều có thể giết chết em rồi." Hai tay Hàn Mai Mai ôm lấy bả vai, làm động tác sợ hãi.

Lục Giai Duệ nghe xong cười ha ha.

Thời điểm nhảy xong một điệu với Lục Giai Duệ.

Lạc Thần Dật thật sự tới mời Hàn Mai Mai khiêu vũ, Hàn Mai Mai vừa rồi đã ở trước mặt các trưởng bối đáp ứng, cũng chỉ có thể đồng ý.

Lạc Thần Dật ôm Hàn Mai Mai, thấp giọng nói, "Mỗi lần chúng ta gặp mặt, em đều ảnh hưởng sâu sắc đến tôi."

Hàn Mai Mai cực kỳ kinh ngạc, bọn cô đã gặp nhau sao? Còn không có đợi Hàn Mai Mai hỏi.

Lạc Thần Dật giống như nhìn ra Hàn Mai Mai nghi hoặc, dùng bộ mặt bị tổn thương nói, "Em sẽ không phải là đã quên tôi rồi chứ? Đây thật sự làm cho tâm tôi bị tổn thương. Tôi vì nhớ em mà trằn trọc mấy đêm rồi đó."

Hàn Mai Mai nhìn biểu tình làm ra vẻ của anh ta, không có cảm động, ngược lại là một trận buồn nôn.

"Lạc tiên sinh, chúng ta hình như chưa từng gặp mặt." Cô tin tưởng nguyên chủ cũng không thể đã gặp Lạc Thần Dật mới đúng.

"Lần trước người ta cả đêm đợi em ở phòng 1001 mà em cả đêm cũng không có đến, thực sự đã làm thương tổn trái tim của tôi rồi."

Phòng 1001, người đàn ông này sẽ không phải là tên vũ công đêm đó chứ...

Nhưng không đợi Hàn Mai Mai chán kinh xong, Lạc Thần Dật lại nói thêm, "Lần trước ở Tứ Niên, em luôn miệng gọi người ta là mỹ nhân, lại còn bắt người ta phải ở bên em tới nay. Nhưng chính mình trái lại chạy trước..."

Hàn Mai Mai nhớ rõ hai lần đi Tứ Niên, đúng là có một lần cô uống rượu. Cô nhớ mang máng, ngày đó là thấy một mỹ nhân tới, lại còn sờ soạng mặt đối phương..

Nếu hiện trên mặt đất có một cái lỗ, để cho cô nhảy xuống thì tốt biết mấy.

Lạc Thần Dật thấy sắc mặt Hàn Mai Mai thay đổi, ý cười trên mặt càng sâu hơn.

"Em sẽ không bội tình bạc nghĩa với tôi như vậy chứ." Lạc Thần Dật bên tai Hàn Mai Mai ái muội nói.

Hàn Mai Mai nhớ tổ. Cô đêm đó cái gì cũng chưa làm. Tên đàn ông về mặt ủy khuất, biểu tình nên án, tới cùng là đã xảy ra chuyện gì!

Mà dưới ánh mắt của mọi người thì hành động của bọn họ hiện tại rất ái muội, thí dụ như trong mắt Ngụy Nhất Minh.

"Tôi..Tôi có thể mời anh một điệu được không?" Ngụy Nhất Minh cúi đầu vừa thấy là một cô gái thẹn thùng e lệ đang nhìn mình. Theo góc độ này của anh ta có thể thấy lông mi cô gái này rất dài, biểu tình khó xử, còn có chút yếu đuối.

Loại phụ nữ xinh đẹp như vậy, cực kỳ dễ dàng khiến đàn ông có ý muốn bảo hộ. Ánh mắt uрон ướt nhìn bạn, có chút khiếp đảm, giống như bạn cự tuyệt cô ta, cô ta sẽ té xỉu ngay.

Anh ta nhớ rõ cô gái này, lần trước dẫn Hàn Mai Mai tham dự yến hội, cô gái này đứng bên cạnh ba Hàn, mà xem ra quan hệ giữa cô ta và ba Hàn cũng không đơn giản.

Tuy nhiên lần trước anh ta cách bọn họ khá xa, không có nghe thấy bọn họ nói chuyện, nhưng điểm đó anh ta lại nhìn thấy rõ ràng. Cô gái này cố ý muốn hất ly rượu đó lên người Hàn Mai Mai.

Nghĩ vậy anh ta đột nhiên đối với cô gái này không có hứng thú nữa.

Lần trước Trình Khả Hình đương nhiên không có chú ý tới Ngụy Nhất Minh, cô ta đặt lực chú ý trên người Hàn Mai Mai. Cô ta không biết cô ta đã để lại ấn tượng xấu cho Ngụy Nhất Minh.

Kỳ thật hôm nay cô ta cố tình làm vậy để công kích Hàn Mai Mai. Cô ta biết, Hàn Mai Mai cực kỳ thích Ngụy Nhất Minh, còn đến công ty Ngụy Nhất Minh làm việc, nhưng Ngụy Nhất Minh luôn đối với cô lạnh nhạt. Mà còn có một nguyên nhân, hiện tại Ngụy Nhất Minh quản lý tập đoàn Ngụy thị, nếu có thể khiến anh ta chú ý, đây cũng là một lựa chọn tốt.

Nếu có thể cùng một chỗ với Ngụy Nhất Minh, Hàn Mai Mai nhất định sẽ tức điên.

Xem đi! Người đàn ông cơ thích đang nhìn tôi? Chỉ cần điểm này cũng khiến cô ta có thể ngẩng cao đầu trước mặt Hàn Mai Mai.

"Thật xấu hổ, hiện tại tôi có chút mệt mỏi. Muốn đi nghỉ ngơi một chút. Cô có thể mời người khác." Ngụy Nhất Minh cực kỳ khách khí cự tuyệt.

Trình Khả Hình nhìn anh ta, có chút không dám tin. Lại có đàn ông không thích cô ta? Là cô ta không đủ đẹp, không đủ ngọt ngào sao?

"Tiểu thư, tôi có thể mời cô nhảy một điệu nhảy hay không?"

Trình Khả Hình quay đầu thấy một người đàn ông tai to mặt lớn đang nhìn mình, trong lòng không chút do dự cự tuyệt.

"Tao khinh, thật đúng là may cho mày là ai." Người đàn ông khinh thường nói. Người đàn ông này, trước là một ông chủ về than đá, sau đó phát tài, đổi nghề sang bất động sản, cũng có chút may mắn. Đương nhiên ông ta không có tư cách đến đây chúc mừng Hàn thị kỉ niệm ngày thành lập, có thể tới đây, ông ta cũng nâng lấy không ít quan hệ.

Ông ta vừa mới chú ý cô gái này, bộ dáng thanh thuần, chời đùa chắc chắn sẽ cực kỳ vui. Ông ta gặp qua không ít người, cũng biết cô gái này không có thể lực gì, không nói chuyện với người có quyền thế. Vừa rồi còn chủ động quyến rũ đàn ông. Nhất định cực kỳ tịch mịch. Vốn nghĩ muốn nhân cơ hội sẽ ăn chút đậu hủ, không nghĩ tới cô gái này một chút mặt mũi cũng không cho ông ta.

Trình Khả Hình sau khi nghe thấy người đàn ông mắng, đương nhiên biết là nói mình, lập tức liền đỏ hốc mắt.

"Chí Dũng, đây tới cùng là xảy ra chuyện gì! Sao ông ta có thể đưa công ty cho con ranh kia quản lý được." Trình Chí Dũng vào nhà vệ sinh, sau đó ở nửa đường bị Từ Mỹ Phụng chặn lại.

Ông ta cực kỳ khẩn trương nhìn một phen chung quanh xem có người hay không?

Trong lòng cảm thấy người phụ nữ này cực kỳ không hiểu chuyện, trường hợp hôm nay như vậy nên giả bộ hai người không biết. Ông ta cảm thấy ông già kia đã nhận ra gì đó rồi, chẳng thế thì gần đây cũng không lạnh nhạt với ông ta như vậy, lại để cho con ranh kia quản lý công ty. Đây quả thực là một cái tát mạnh vào mặt ông ta, về sau ở trong công ty chẳng lẽ ông ta còn phải gọi con gái mình là bà chủ?

Cho nên đối với Từ Mỹ Phụng cũng cực kỳ không khách khí, "Bà đến bên này làm gì, bị người thấy thì sao. Việc này cũng không phải việc bà nên quản."

"Vậy tới khi nào thì chúng ta kết hôn." Từ Mỹ Phụng lo lắng hỏi, từ ngày đó sau khi trở về từ nhà họ Hàn, bà ta phát hiện thái độ Trình Chí Dũng với bà ta ngày càng lạnh nhạt.

"Chuyện kết hôn nói sau đi. Hiện tại không phải thời điểm."

"Hình Nhi đã lớn như vậy rồi. Tôi muốn vì con bé tìm một nhà chồng tốt. Chẳng lẽ ông muốn con bé cả đời là con gái riêng của ông, cả đời không được lộ diện hay sao?"

"Tôi biết rồi, tôi sẽ nghĩ biện pháp." Trình Chí Dũng không kiên nhẫn phát tay, sau đó lại nói thêm, "Tôi muốn đi vào. Lát bà hãy vào. Đừng để người ta thấy chúng ta ở chung một chỗ."

Nói xong liền ném Từ Mỹ Phụng ở nơi đó.

Đối với Trình Chí Dũng mà nói, một đứa con gái luôn làm trái ý mình, một đứa con gái khác lại cực kỳ như thuận nghe lời, kỳ thật ông ta rất thích đứa sau (thích chết ông đi, rồi cuối cùng cũng chết trong tay nó mà thôi), nhưng vì lợi ích trước mặt, ông ta bắt buộc phải úy khuất con bé rồi.

Từ Mỹ Phụng nhìn người đàn ông kia, thật sự là lại * vừa hận, bà ta sớm biết người đàn ông kia không đáng tin. Nhưng hiện tại chính mình đã nhiều tuổi vậy rồi, khiến bà cũng chần chừ bỏ xuống kiêu ngạo, trừ bỏ bám lấy người đàn ông này, vậy còn có biện pháp nào hay sao?

Qua một lúc lâu sau, Từ Mỹ Phụng mới về tới đại sảnh.

Lục Giai Duệ lúc này mới từ phía sau đi tới, anh ta thật không ngờ ra ngoài này lại có thể gặp được hình ảnh thú vị như vậy.

Đợi vài phút, anh ta mới quay lại đại sảnh, nhìn chung quanh một vòng, anh ta liền thấy một cô gái thấp gọn nói nhỏ với người phụ nữ vừa rồi, nghĩ đến đây chắc là "Hình Nhi" rồi.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: đoạn hội thoại:

Lạc Thần Dật (cười tà mị): Các người quen ta không?

Quần chúng nhóm người: ... Không quen

Lạc Thần Dật (hai ngón tay bẻ gãy chiếc thìa): Vậy hả? Hiện tại?

Quần chúng nhóm người:

Lạc Thần Dật (nhúu mày): Các người dám không nói sao?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Một tuần sau ngày kỉ niệm thành lập công ty, Hàn Mai Mai liền đến tập đoàn Hàn thị nhậm chức.

Kỳ thật mấy năm nay Hàn gia gia cũng cho ba Hàn một ít quyền lực rồi.

Vốn tất cả mọi người cho rằng ba Hàn rất có khả năng sẽ kế nhiệm chức vụ tổng giám đốc kia, không nghĩ tới nửa đường lại bị con gái ông ta đá xuống, hiện tại ba Hàn là Trình phó tổng, con gái ông ta ngược lại là Hàn tổng, tất cả mọi người đều ôm tâm tính xem kịch vui.

Không nghĩ tới ba Hàn lại chủ động đi tìm Hàn Mai Mai.

"Mai Mai, hôm nay là ngày đầu tiên con đi làm. Vẫn chưa quen sao?" Ba Hàn hòa ái nhìn cô. Trong mắt người ngoài, nghiêm nhiên liền là một người ba tốt đang quan tâm con gái.

"Rất tốt. Ba, nhưng con cảm thấy trong công ty không nên để tình cảm xen vào. Con cho rằng ba gọi con là Hàn tổng có vẻ thích hợp hơn. Ba nói phải không, Trình phó tổng?" Hàn Mai Mai cười hi hi nói.

Ba Hàn nghe thấy không tức giận, ngược lại vui tươi hơn hờ.

Quả nhiên gừng càng già càng cay. Hàn Mai Mai đã nói như vậy, ông ta còn không có phản ứng gì. Vị ba Hàn này so với tưởng tượng của cô thì tâm kế còn sâu hơn.

"Con vừa mới tiếp nhận công ty, có rất nhiều việc không hiểu. Nếu không ba đưa Tiểu Vương qua đây, ở bên cạnh chỉ bảo con được không?" Ba Hàn vừa dứt lời.

Một người bên cạnh liền đứng ra.

"Tiểu Vương là học viên giỏi của học viện Havard, tới công ty chúng ta cũng đã được bốn năm năm, biểu hiện vẫn cực kỳ xuất sắc. Ba sẽ để cậu ta qua đây phụ giúp con." Ba Hàn ra vẻ 'đây là vì ba muốn tốt cho con, nếu con không cần thì ba nhất định sẽ không vui'..

Hàn Mai Mai đánh giá người đàn ông này một phen, đây là vợ tuồng nào, mỹ nam kế sao? Người đàn ông này bộ dáng phong nhã, nhìn qua cũng là một người thông minh.

Đặt anh ta bên cạnh mình, không phải là để một tên nằm vùng bên người sao? Hàn Mai Mai còn không có ngu như vậy. Dùng chiêu này quả thực là vũ nhục chỉ số thông minh của cô. Vừa định tìm cái cớ đuổi người đàn ông này đi.

"Trợ lý của Mai Mai, tôi đã tìm được rồi. Anh không cần quan tâm." Người còn chưa tiến vào, Hàn Mai Mai đã nghe thấy tiếng của Hàn gia gia.

Hàn Mai Mai vui mừng đi qua, "Ông nội."

"Mai Mai, ông giới thiệu với con một chút. Vị này chính là Triệu trợ lý. Cậu ta đã làm việc ở Hàn thị hai mươi mấy năm, con cần học hỏi cậu ta nhiều đó."

"Xin chào, Triệu trợ lý." Hàn Mai Mai bắt tay với ông ta.

Triệu trợ lý ngược lại rất lạnh nhạt, không có biểu tình gì.

Ông ta nhìn qua khoảng bốn mươi tuổi, có chút bảo thủ, nhưng Hàn Mai Mai đối với người do ông nội chọn cực kỳ yên tâm.

Sắc mặt ba Hàn trắng bạch, không nghĩ tới ông già kia lại đưa Triệu Bằng đến bên cạnh con ranh kia. Triệu Bằng vẫn trợ lý của ông già đó sao, công ty có rất nhiều việc trước hết đều phải qua tay ông ta, rồi mới giao cho mình. Hành động của ông già này chẳng khác nào tát vào mặt mình

"Ba, ba an bài như vậy con rất an tâm. Vốn con còn lo lắng..." Ba Hàn cười cười nói.

Hàn gia gia không kiên nhẫn ngắt lời của ông ta nói, "Gần đây, anh có phụ trách một dự án du lịch đúng không? Tôi thấy anh giao cho Mai Mai làm đi."

Ba Hàn không nghĩ tới ông già đó còn không ngừng, vừa mới tới, đã bắt ông ta phải giao quyền lực ra.

"Ba, làng du lịch này là một dự án lớn. Mà dự án này đã chuẩn bị được một nửa rồi, tất cả hội đồng quản trị đều cực kỳ chú ý tới hạng mục này. Con thấy chuyện này Mai Mai không thể đảm đương nổi."

"Không phải có anh ở đây sao? Anh xem rồi chỉ bảo thêm cho nó. Lại nói Mai Mai không hiểu cũng phải hỏi."

Một câu này liền khiến ba Hàn cứng họng.

"Tôi dẫn Mai Mai đi dạo một vòng trong công ty. Anh cũng đi đi." Hàn gia gia không khách khí đuổi ba Hàn đi.

Ba Hàn ngượng ngùng mà dẫn người của ông ta rút lui.

Hàn Mai Mai chú ý tới, vừa rồi đi theo ba Hàn ngoại trừ Tiểu Vương kia, còn có một cô gái nữa, chắc là thư ký của ông ta, chắc chắn không phải Trình Khả Hinh rồi. Diện mạo còn xấu xí. Xem ra ba Hàn cũng cực kỳ chột dạ, đuổi Trình Khả Hinh đi rồi.

Sau đó Hàn gia gia tự mình mang theo Hàn Mai Mai đi thăm một vòng công ty, tập đoàn Hàn thị này so với trong tưởng tượng của cô còn lớn hơn nhiều.

Tập đoàn Hàn thị chủ yếu là phát triển bất động sản, mà tập đoàn Ngụy thị lại chủ yếu phát triển công nghệ IT. Hai công ty không cùng trong một lĩnh vực, nên cũng không xuất hiện cùng nhau, nhưng kế hoạch làng du lịch lần này của Hàn thị, Ngụy thị cũng đầu tư một phần.

Hàn Mai Mai nhớ rõ trong tiểu thuyết có đề cập qua một chút, Lạc Thần Dật cũng có tham dự, nhưng tình huống cụ thể cô không rõ.

Tuy nói trong lễ kỉ niệm ngày thành lập, Hàn Mai Mai giành được cảm tình tốt từ mọi người, nhưng làm một người lãnh đạo mà nói. Rất nhiều người vẫn không xem trọng cô. Cô chỉ là sinh viên đại học năm ba, ngay cả người dọn vệ sinh trong hàn thị nói không chừng bằng cấp cũng cao hơn cô.

Ở xã hội này, người ta luôn không thích kiểu cha truyền con nối, không phải là do cô ta đầu thai đầu tốt sao? Rất nhiều người đang âm thầm vụng trộm nhìn cô cười.

Kết thúc lễ kỉ niệm ngày thành lập, ba Hàn liền chuyển Trình Khả Hinh sang phòng thị trường. Ông ta sợ ông già và con ranh chết tiệt kia sẽ nhìn thấy, như vậy ông ta cũng đừng nghĩ có thể ở lại Hàn thị.

Mà bên này? Trình Khả Hinh trở thành một nhân viên nhỏ trong phòng thị trường, trong lòng không thoải mái, nhưng cũng hiểu đạo lý nhỏ mà không nhịn, sẽ hồng kếp lớn. Bọn họ nhịn hai mươi năm, cũng không sợ phải nhịn thêm mấy ngày nữa.

Bên này, Ba Hàn cũng không có đặc biệt chào hỏi chủ quản kia, ông ta sợ ông già bên kia sẽ đa tâm. Toàn bộ để cho Trình Khả Hinh tự rèn luyện, hiểu biết một chút hoạt động công ty.

Chu tổng quản phòng thị trường liền cho rằng Trình Khả Hinh là phạm sai lầm, nên mới bị đuổi đến nơi đây, cũng không có coi trọng.

An bài một chút việc vặt cho cô ta, cũng là photo văn kiện, chạy chỗ nọ chỗ kia.

Trong lòng Trình Khả Hinh có chút bất mãn, nhưng vẫn làm từng việc từng việc một.

Cô ta là loại người đối với đàn ông rất có lực sát thương, nhưng đối với phụ nữ lại kéo tới không ít oán hận.

Vừa vặn cô ta đụng phải Chu tổng quản. Chu Ly Ly là một người phụ nữ khó tính, đã ly hôn năm năm, còn có một đứa nhỏ học tiểu học, không quen nhìn những cô gái trẻ tuổi, đặc biệt cái loại yếu điệu này.

Cô ta và chồng trước ly hôn, nguyên nhân là chồng trước của cô ta có tiểu tam, còn bằng tuổi Trình Khả Hinh, cho nên mỗi lần đều sẽ không cho Trình Khả Hinh thấy sắc mặt tốt.

Cô ta có ý để cho Trình Khả Hinh đi dọn thùng rác.

Trong lòng Trình Khả Hinh có chút ủy khuất, cô ta không biết cô ta đã đắc tội với chủ quản lúc nào, mà luôn coi cô ta như cu li. Cô ta không muốn dọn, nhưng lại càng không muốn để cho chủ quản chán ghét cô ta.

Tuy cô ta là con gái riêng, nhưng ba Hàn về mặt vật chất chưa từng bạc đãi mẹ con cô ta, từ nhỏ cô ta cũng đã chưa từng nếm qua mùi khổ. Ngay tại thời điểm cô ta khó sử.

"Để tôi dọn".

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: đoạn thoại nhỏ

Hứa Tu Kiệt (nghiêm túc mặt): Gần đây tất cả mọi người đều bày tỏ nghi vấn đối với nam chủ. Nói cho các người, ta mới đúng nam chủ.

Lạc Thần Dật (điên cuồng đánh hấn): Sao? Người vừa mới nói cái gì?

Hứa Tu Kiệt (khóc): Ta chỉ nói đùa... Đừng đánh ta! Đừng đánh mặt ta!

Chương 15

Trình Khả Hình ngẩng đầu nhìn thấy một đồng nghiệp nam đồ mặt nhìn cô ta.

Cô ta cảm thấy hiểu rõ.

"Việc này có thể làm phiền anh hay không?" Trình Khả Hình có chút khó xử nói.

"Không có, không có." Vị đồng nghiệp nam kia vừa nói vừa bắt đầu giúp cô ta di chuyển thùng.

"Khả Hình, tôi chuẩn bị đi photo, nếu không để tôi đi photo luôn cho em." Một đồng nghiệp nam khác nhiệt tình nói.

"Vây làm phiền anh rồi." Trình Khả Hình cười khẽ.

Đồng nghiệp nam kia thấy Trình Khả Hình cười ngọt như vậy, giống như ăn mật vậy, đã cảm tài liệu bỏ chạy như điên rồi.

Trình Khả Hình vẫn cực kỳ hưởng thụ, đột nhiên cảm thấy tới đây cũng không phải quá tệ.

"Hôm nay văn phòng làm sao vậy? Tập thể sao?" Một người phụ nữ đeo kính nói.

Nụ cười của Trình Khả Hình lập tức cứng lại, ánh mắt liền đỏ lên.

Nhưng không đợi cô ta mở miệng, rất nhanh liền có mấy đồng nghiệp nam vì cô ta bệnh vực kẻ yếu, khiến người phụ nữ kia á khẩu không trả lời được.

Trong lòng Trình Khả Hình nhịn không được đắc ý.

Nữ chủ quản vẫn không thể kháng cự lực hấp dẫn của đàn ông.

"Hàn tổng, đây là tài liệu tình hình một vài năm nay của công ty, cũng có một sơ hạng mục phát triển, tôi đã chỉnh sửa xong rồi. Cô xem trước đi." Triệu trợ lý ôm một chồng lớn tài liệu tiến vào.

"Cảm ơn, thật sự là vất vả cho ông rồi."

Triệu trợ lý mặt không chút thay đổi, "Tôi đi ra ngoài trước, có vấn đề gì cứ hỏi lại tôi." Nói xong cũng không chờ Hàn Mai Mai phản ứng, liền xoay người đi ra ngoài.

Triệu trợ lý này thật đúng là có tính cách.

Nhưng Hàn Mai Mai cảm thấy Triệu trợ lý này giống như không thích cô, có lẽ là bởi vì "cô" trước kia danh tiếng quá xấu.

"Mai Mai, hôm nay ngày đầu tiên đi làm cảm giác như thế nào?" Đầu bên kia điện thoại, Lạc Thần Dật cực kỳ quen thuộc nói.

"Lạc tiên sinh, tôi và anh giống như không có quen thân như vậy. Anh có thể gọi tôi Hàn tổng." Hàn Mai Mai có nề nếp nói.

Không biết Lạc Thần Dật này muốn làm gì, đột nhiên gọi điện thoại cho cô.

"Chúng ta không quen? Sờ cũng sờ người ta rồi. Em còn muốn trốn tránh trách nhiệm sao?" Lạc Dật thần có chút ủy khuất lên án nói.

Trong đầu cô lại xuất hiện một người đàn ông to lớn nước mắt lưng tròng cắn cắn khăn tay, thật sự là làm cho người ta sờn cả gai ốc.

"Lạc tiên sinh, nếu không còn chuyện gì, tôi gác điện thoại đây."

"Ai nói tôi không có chuyện để nói?"

Hàn Mai Mai nhớ trong tiểu thuyết, tính cách Lạc Thần Dật là làm cho người ta không nắm được, nhưng lại rất chủ động với nữ chủ.

Trong tiểu thuyết còn nói trên người anh ta có một khí chất thần bí hay sao?

Sao giờ lại không thấy có ở trên người anh ta? Hiện tại còn mặt dày như vậy. Đây nhất định là do cô gặp ảo giác.

"Vậy anh nói đi. Có chuyện gì." Hàn Mai Mai có chút phiền nói.

"Tôi đã chọn chỗ rồi, buổi tối chúng ta ăn cơm đi. Sau đó nói một chút về chuyện hợp tác." Lạc Thần Dật ngả ngón nói.

Không che đậy như vậy sao, "Chúng ta không có gì để nói chuyện." Nói xong Hàn Mai Mai liền cúp máy.

Hàn Mai Mai có chút đau đầu, không phải anh ta nên đi tìm nữ chủ sao? Hiện tại đây là chuyện gì?

Hôm nay Hàn Mai Mai lại nhận được điện thoại của Hàn gia gia, bảo cô trở về. Đại khái là ông nội muốn tán gẫu với cô về chút chuyện công ty. Hàn Mai Mai không nghĩ nhiều liền đáp ứng.

Lại có một cuộc điện thoại khiến cô cảm thấy không hiểu gì cả, đó chính là điện thoại của Ngụy Nhất Minh.

"Mẹ tôi bảo cô qua nhà tôi ăn cơm." Ngụy Nhất Minh mới mở miệng đã nói ra những lời này.

Hàn Mai Mai bị sấm đánh một trận, nhưng cô nhớ trong tiểu thuyết quả thật mẹ Ngụy Nhất Minh cực kỳ thích Hàn Mai Mai, nói như thế nào Hàn Mai Mai cũng là đại tiểu thư đường đường chính chính của nhà họ Hàn. Mẹ Ngụy đối với thân phận này của cô vẫn cực kỳ vừa ý. Cho dù là về sau Trình Khả Hình tiếp nhận tập đoàn Hàn thị, mẹ Ngụy đối cô ta vẫn là không để vào mắt, nhất là khi biết cô ta là con gái riêng, liền gây khó dễ với cô ta hơn. Trình Khả Hình cũng vẫn nghĩ biện pháp làm giảm bớt đi, nhưng đều không có hiệu quả, về sau cô ta cũng không về nhà họ Ngụy nữa.

Mà Hàn Mai Mai lại rất biết lấy lòng mẹ Ngụy, nghĩ đến mượn cơ hội này để lấy lòng Ngụy Nhất Minh. Nhưng cô nhớ rõ, Ngụy Nhất Minh không bao giờ chủ động mời Hàn Mai Mai đến nhà anh ta ăn cơm cả, chỉ có Hàn Mai Mai tự tìm đến mà thôi.

May mà có Hàn gia gia để cô trở về, lời mời này, Hàn Mai Mai không cần suy nghĩ liền nói, "Thật xấu hổ, hôm nay tôi muốn đi thăm ông nội một chuyến. Lần sau có cơ hội, sẽ qua thăm bác gái. Nhờ anh thay tôi gửi lời hỏi thăm tới bác gái vậy."

Ngụy Nhất Minh nghe xong những lời này của Hàn Mai Mai, hiển nhiên sững sốt một phen, sau đó nói, "Tôi biết rồi." Sau đó vội vàng cúp điện thoại.

Hàn Mai Mai nhìn điện thoại, nghĩ thầm, đúng là đồ không biết lễ phép.

Ngày đầu tiên đi làm so với trong tưởng tượng của cô thì nhẹ nhàng hơn, Triệu trợ lý không cho cô xử lý vấn đề gì. Kỳ thật những thứ này trước đây Hàn Mai Mai cũng đã đại khái hiểu biết qua, trong lòng cô mơ hồ có chút thất vọng, nhưng cũng biết phải đi từng bước, không thể nóng vội.

Sau khi tan tầm, cô liền trở về nhà cũ nhà họ Hàn.

Còn chưa tới cửa, liền nghe thấy tiếng cười sang sảng của Hàn gia gia, cô đến đây lâu như vậy, vẫn lại là lần đầu tiên nghe thấy ông nội cười vui vẻ như vậy, trong lòng có chút kinh ngạc.

Đẩy cửa ra vừa thấy, Lạc Thần Dật lại ngồi ở trong nhà, mà Hàn gia gia lại ngồi đối diện anh ta, cười không khép miệng.

Hàn Mai Mai trừng mắt Lạc Thần Dật, tại sao anh ta lại ở đây.

Lạc Thần Dật cũng không giận, ngược lại mang theo ý cười nhìn Hàn Mai Mai.

Tại Hàn Mai Mai xem ra đây rõ ràng là khiêu khích.

Nhưng cô chưa mở miệng, Hàn gia gia đã chú ý tới cô, lập tức khiêu khích nói, "Mai Mai, mau tới đây. Thần Dật đến đây, lần trước không phải con đã gặp qua Thần Dật rồi sao."

Hàn Mai Mai nhìn không được châm chọc, Thần Dật cái gì, Hàn gia gia cũng là lần thứ hai gặp Lạc Thần Dật đấy thôi. Hiện tại sao lại là một bộ cực kỳ thân thiết vậy. Lạc Thần Dật này, tới cùng cho Hàn gia gia ăn thứ thuốc gì vậy?

"Thần Dật nói hôm nay gọi điện thoại cho con. Có vẻ con không rảnh, cho nên liền đặc biệt tới đây thăm, muốn đợi con tan tầm sẽ nói một chút chuyện hợp tác của hai công ty".

Hàn Mai Mai lập tức hiểu.

Lạc Thần Dật này tới cùng là muốn làm gì.

Anh ta lại dám tới đây mách lẻo!

Còn có anh ta tới đây thật sự để nói về chuyện hợp tác sao? Cô hồ nghi đánh giá Lạc Thần Dật, cô nhớ trong tiểu thuyết, Lạc Thần Dật không có tham gia hạng mục này, mà là về sau nữ chủ tài chính không đủ, chủ động nhờ Lạc Thần Dật, anh ta mới bỏ ra chút tiền.

Nghĩ vậy Hàn Mai Mai nhìn không được bĩu môi.

Còn có hiện tại không có nữ chủ, Lạc Thần Dật lại muốn làm gì chứ hả?

Chương 16

"Mai Mai, đứng đó thất thần gì đó. Nhanh lên qua đây." Hàn gia gia thúc giục nói.

Hàn Mai Mai đành phải kéo bước chân chậm rì rì qua đó, trong lòng tràn đầy không cam nguyện. Cô cũng không biết tại sao lại luôn có cảm giác kháng cự với Lạc Thần Dật, có khả năng là bởi vì hai lần chạm mặt trước đều không có vui vẻ gì. (tỷ ơi, 3 lần mà)

"Ông nội, cháu và Mai Mai đã gặp mặt vài lần rồi, đã rất quen rồi." Lạc Thần Dật nhìn Mai Mai cực kỳ có ngụ ý nói.

Ánh mắt Hàn Mai Mai mang theo cảnh cáo ý tứ hàm xúc nhìn anh ta. Đừng có nói lung tung!

Lạc Thần Dật cũng cực kỳ thẳng thắn nhìn lại cô: Em đừng tay đừng chân với tôi trước, vậy chúng ta còn không quen hay sao?

"A...? Phải không? Ông lại không biết." Hàn gia gia nhìn Hàn Mai Mai.

"Lần trước vì tham gia tiệc chúc mừng anh Giai Duệ về nước nên đã gặp." Hàn Mai Mai giải thích đơn giản.

Hàn gia gia cũng không có hỏi nhiều, "Thần Dật, về hạng mục làng du lịch ..."

"Ông nội, hôm nay cháu tới chỉ là để thăm ông. Ba cháu đã kể với cháu về chuyện của ông, cháu vẫn rất bội phục, die nda nle qu ydo n.co m vừa lúc có thời gian rảnh liền đặc biệt đến thăm ông. Chuyện công việc, lần sau cháu sẽ đến công ty bàn bạc với Mai Mai. Tôi nghĩ Mai Mai chắc chắn có thể sắp xếp chút thời gian cho tôi có đúng không?" Lạc Thần Dật quay đầu, nhướn mày với Hàn Mai Mai.

Đúng là đồ nịnh hót!

Hàn Mai Mai nghe xong lại không thể phát tác, chỉ có thể cười làm mặt lạnh, từ giữa kẽ răng nhả ra mấy chữ, "Nhất, định, là, có."

"Ông nội, hai người cứ nói chuyện. Con đi rửa mặt." Nói xong lời này, Hàn Mai Mai liền bỏ chạy. Cô cũng không muốn nhìn cái khuôn mặt kị của Lạc Thần Dật. Đẹp trai còn lại vẫn là đẹp trai, đáng tiếc không biết anh ta đang ôm tâm tư gì, chỉ sợ có âm mưu.

Hàn Mai Mai ở trong nhà vệ sinh rửa mặt, nhìn chính mình trong gương, có chút nghi hoặc vì sao cứ nhìn thấy khuôn mặt Lạc Thần Dật là cô lại mất bình tĩnh? Cô thở dài, sau đó ra ngoài.

Vừa đi ra, lại thấy Lạc Thần Dật ôm cánh tay tựa vào trên tường ở hành lang.

Hàn Mai Mai mặt không đổi sắc đi qua.

Mới vừa đi đến bên cạnh Lạc Thần Dật, còn chưa kịp phản ứng đã bị anh ta kéo vào trong phòng. Lạc Thần Dật để cô ở trên cánh cửa, khoảng cách giữa hai người quá ái muội, cô còn có thể ngửi thấy mùi vị thuốc lá nhàn nhạt trên người anh ta.

Hàn Mai Mai có chút nóng nảy, "Anh định làm gì!"

Lạc Thần Dật từ từ lại gần cô, sau đó lại gần tai cô, ái muội nói "Sao hôm đó em lại không đến?"

Hàn Mai Mai có cảm giác áp bách, không tự giác mà nghiêng đầu sang một bên.

Nhưng Lạc Thần Dật lại đưa cánh tay giữ đầu cô, die nda nle qu ydo n.co m mặt từ từ lại gần, mũi chạm mũi. Hơi thở của anh ta đập vào mặt cô. Hàn Mai Mai lại xấu hổ ...

Nhìn người đàn ông này gần như vậy, thật sự là rất tuần tú, mũi, đôi môi mỏng, còn có ánh mắt không giống người phương Đông.

Hàn Mai Mai nói chuyện cũng không tự giác cả lăm, "Cái... Sao... Ngày đó?" Trong lòng mặc niệm không thể bị đàn ông mê hoặc.

"Hả? Em không nhớ sao? Vậy có muốn tôi gọi lại chút kí ức cho em hay không?" Lạc Thần Dật lười biếng nói, sau đó liền thả lỏng cả- vật.

Người đàn ông này chẳng lẽ anh ta định coi quần áo ở chỗ này? Hàn Mai Mai một bên kêu hô, "Anh giờ trò lưu manh", một bên đẩy Lạc Thần Dật ra.

Không nghĩ tới so với trong tưởng tượng của cô dễ dàng hơn rất nhiều, cô rất nhanh chạy ra khỏi ôm ấp của Lạc Thần Dật, sau đó kéo cửa ra chạy ra ngoài.

Lạc Thần Dật nhìn bộ dáng cô gái nhỏ chạy mất dép, cảm thấy cực kỳ đáng yêu.

Hàn Mai Mai bình ổn lại tâm trạng, thời điểm trở lại phòng khách, lại thấy xuất hiện thêm một người, Lạc Giai Duệ.

Hôm nay là ngày mấy, nhóm người nam chủ sao lại từng người từng nhảy ra vậy.

"Mai Mai, ông đã sớm hẹn Giai Duệ tới nhà của chúng ta ăn cơm. Các con người trẻ tuổi có vẻ có tiếng nói chung, các con nói chuyện đi." Hàn gia gia nói.

Những lời này của ông nội thật sự là 'lòng dạ Tư Mã Chiêu, người ngoài đường cũng biết', nhưng lại nháy mắt ra hiệu với Hàn Mai Mai, ánh mắt như nói: Cơ hội tốt như vậy, con dám không nắm lấy!

Sau đó vỗ vỗ bả vai Hàn Mai Mai liền đi vào thư phòng, ném Hàn Mai Mai và Lạc Giai Duệ ở bên này.

Ông nội, ông là đang hận không thể nhanh chóng gả con đi hay sao!

Hàn Mai Mai có chút xấu hổ nhìn Lạc Giai Duệ, mà Lạc Giai Duệ vẻ mặt ôn hòa cười nói, "Tôi nghe ông nội nói, hôm nay em đã đến công ty làm rồi. Có quen hay không?"

Lạc Giai Duệ hoàn toàn là một bộ dáng anh trai quan tâm em gái, die nda nle qu ydo n.co m cô cũng xấu hổ nhìn người ta mà cười.

"Cũng tạm được." Cô không chán ghét Lạc Giai Duệ, nói như thế nào cũng cùng khuôn mặt với Hàn tiện tiện, càng cảm thấy thân thiết hơn, không thể làm người yêu, làm bằng hữu vẫn có thể.

Hàn Mai Mai ở trong lòng đang cân nhắc làm thế nào để nói rõ với Lạc Giai Duệ? Để cho anh ta không cần phối hợp diễn phối hợp ông nội nữa.

Mà Lạc Thần Dật lúc này từ phía sau đi tới, Lạc Giai Duệ có chút cả kinh, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại.

"Đây không phải Lạc nhị thiếu gia hay sao? Lần trước chưa có chào hỏi." Lạc Thần Dật tiến lên bắt tay.

"Chào, Lạc tiên sinh."

Bọn họ tán dương nhau như vậy, Hàn Mai Mai cũng chẳng muốn nghe hai người bọn họ đối trá.

"Tôi đi phòng bếp hỗ trợ." Hàn Mai Mai nói xong liền đứng lên đi tới phòng bếp.

Di Lư thấy Hàn Mai Mai tới phòng bếp, có chút kinh ngạc. Người khác không biết chứ bà lại còn không biết sao? Vị đại tiểu thư này từ nhỏ liền là cơm tới há mồm.

Tuy nhiên gần đây tính tình thu liễm rất nhiều, cũng khiến cho lão gia rất vui vẻ, bà đều thấy hết.

Nhưng bà vẫn không biết vị đại tiểu thư này cũng biết nấu cơm.

Hàn Mai Mai nấu ăn cũng không phải rất ngon, nhưng trước đây vẫn giúp mẹ vài việc, cho nên rửa rau thái thịt vẫn rất quen thuộc.

Di Lư thấy Hàn Mai Mai làm việc có bài bản hẳn hoi, trong lòng có chút kinh ngạc, nhưng cũng không có biểu hiện ra ngoài. Đối với vị đại tiểu thư này gần đây thay đổi cũng để ở trong mắt, cho là cô càng ngày càng hiểu chuyện.

"Có thể ăn cơm rồi." Hàn Mai Mai đi gọi ông nội, mặt khác hai vị đại thiếu gia ăn cơm.

"Lão gia, đồ ăn hôm nay đều là đại tiểu thư làm đó. Ông nhất định phải nếm thử." Di Lư ở một bên chào hàng đồ ăn Hàn Mai Mai làm.

Không riêng gì Hàn gia gia, die nda nle qu ydo n.co m hai vị thiếu gia cũng thoáng sùng sốt một phen.

Hàn gia gia cười càng thêm sáng lạn, nhìn Hàn Mai Mai tràn đầy khen ngợi, biểu hiện rất tốt nha ~

"Mai Mai của chúng ta thật sự là càng ngày càng hiểu chuyện rồi. Nếu sau này kết hôn nhất định là một người vợ tốt. Giai Duệ, cháu nói có phải hay không?" Ánh mắt Hàn gia gia đều đã híp lại rồi. (gia gia ơi, có cần phải nói thẳng như vậy hay không?)

"Nhất định." Lạc Giai Duệ cũng ở một bên phụ họa nói.

... Chuyện này vậy mà cũng có thể chạy sang chuyện kết hôn sao, Hàn Mai Mai không nói gì.

"Mấy đứa mau lại đây nếm thử. Ông nội nó cũng là lần đầu tiên ăn đồ ăn nó làm đó?" Hàn gia gia nhiệt tình mời.

Lạc Giai Duệ gấp một miếng cá kho tàu, nhìn không được khen ngợi, "Mai Mai làm đồ ăn thật sự rất ngon, lần sau phải bảo Tiểu Vân theo em học tập."

Hàn Mai Mai gãi gãi đầu, ngượng ngùng nở nụ cười. Sớm biết vậy đã không làm, cô mắc tội gì hả?

Lạc Thần Dật có vẻ đâm chiêu đánh giá hai người. (*choang* đổ bình dấm rồi)

Hàn Mai Mai cảm thấy anh ta đang có chủ ý hư hỏng gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Sau khi com no rượu say, bọn họ nói một chút về chuyện quốc gia đại sự.

Hàn gia gia làm việc và nghỉ ngơi đều cực kỳ quy luật, bây giờ cô đã buồn ngủ lắm rồi, nhin không được ngáp dài mấy cái, nhưng hôm nay thật sự cực kỳ vui vẻ, có chút không nề để cho bọn họ đi.

Lạc Thần Dật cũng biết đến giờ phải về rồi.

Anh ta có chút khó xử nói, "Ông nội, cháu vừa gọi người đến đón cháu. Lái xe vừa nói với cháu, xe bên đó không thể đến đây."

"Ài, không cần phiền toái như vậy, để Giai Duệ đưa cháu về đi."

"Cháu và Lục thiếu gia không cùng đường. Có phải quá phiền toái hay không? Nếu không để cho Mai Mai đưa cháu về đi. Chỗ của cháu và Mai Mai ở rất gần nhau." Lạc Thần Dật đề nghị nói.

Cái gì! Tôi mới không đưa anh về! Hàn Mai Mai vừa muốn mở miệng.

Hàn gia gia đã sáng khoái thay Hàn Mai Mai cho đáp ứng.

Hàn Mai Mai đành phải không cam nguyện chờ Lạc Thần Dật về.

"Có vẻ em cực kỳ không muốn gặp tôi." Lạc Thần Dật đột nhiên mở miệng.

"Có sao? Không có đi." Hàn Mai Mai giả ngu. Hừ! Anh biết tôi không muốn gặp anh, còn đứng trước mặt dọa tôi. Tôi thấy anh là cố ý đi!

Lạc Thần Dật đột nhiên tiến lại gần cô.

Hàn Mai Mai có chút gượng gạo, giả bộ hung ác nói, "Tôi đang lái xe, anh tựa vào tôi gần như vậy làm gì? Nhanh chuyển đầu anh cách xa ra đi!"

Ánh mắt Lạc Thần Dật nháy cũng không nháy nhìn cô, dùng giọng điệu cực kỳ vô tội nói, "Mặt cô đỏ rồi."

Lần này Hàn Mai Mai thật sự quần bách, thật muốn đá Lạc Thần Dật xuống xe.

Còn chưa kịp hành động, anh ta đã lại nói, "Sẽ không phải là nghĩ muốn thương tôi đó chứ. Bộ dáng tôi đẹp trai như vậy, cũng không kỳ quái."

"Anh rút đi cho tôi!" Hàn Mai Mai giận dữ hét lên, đã gặp người tự kỷ nhưng vẫn chưa gặp ai tự kỷ đến như vậy.

Lạc Thần Dật thấy Hàn Mai Mai xù lông, lại bỏ thêm một câu, "Không sao, nếu em nghĩ thông suốt rồi. Tôi vẫn sẽ ở phòng 1001 chờ em... ~ "

Hàn Mai Mai thật muốn đánh vào đầu anh ta, không biết đầu anh ta làm bằng cái gì?

Đây là sao? Đây là sao? Đây là sao?

Xe chạy được một nửa, Lạc Thần Dật nhận được một cú điện thoại, thu hồi về cột nhà vừa rồi, giọng điệu nghiêm túc nói, "Chuyện gì? Người đã chết sao? Cậu đã phải người qua đó chưa?"

Hàn Mai Mai vánh tai nghe, nghe được mấy chữ "Người đã chết sao?" này, sững sốt một phen. Nhưng cô biết ba Lạc Thần Dật hắc bạch lưỡng đạo đều tham gia, cho nên khẳng định anh ta cũng tránh không khỏi, mà về sau Lạc Thần Dật tiếp nhận công ty của ba anh ta, từ đầu chịu rất nhiều trở ngại.

Mấy lão già kia cứ tưởng khi anh trai anh ta chết thì có thể chiếm được chút tiện nghi của công ty, nói không biết trùng còn có thể thăng chức, không nghĩ tới nửa đường nhảy ra một tên Lạc Thần Dật. Khẳng định khiến cho bọn họ buồn bực thổ huyết.

Anh ta quay đầu nhìn Hàn Mai Mai một cái, sau đó đối với đầu bên kia điện thoại nói, "Trước hết đừng có lộn xộn chờ tôi qua đó."

Rất nhanh liền có hai chiếc Jeep cũ nát tới đón anh ta.

"Lão đại, tên chuột..." Một tên côn lo lắng nói.

Lạc Thần Dật trợn mắt nhìn anh ta.

Tên côn đồ kia mới nhìn thấy Hàn Mai Mai bên cạnh, thật đúng là mỹ nữ.

"Mai Mai, tôi có chút việc. Em đi về trước. Ngày mai chúng ta cùng nhau ăn cơm." Lạc Thần Dật không quên cho cô một nụ hôn gió.

"Ai muốn ăn cơm với anh." Hàn Mai Mai trợn mắt nhìn anh ta, sau đó mở ra Maserati của cô, rời đi.

Người bên cạnh kính ngạc nhìn lão đại, cực kỳ ngoài ý muốn, nhưng Lạc Thần Dật trái lại không buồn bực, liền khiến bọn họ càng kính ngạc.

"Còn không mau đi." Lạc Thần Dật giọng điệu không vui nói, sau đó ngồi trên xe Jeep.

Vài người phía sau lập tức bắt kịp.

"Nói đi. Tôi cùng sao lại thế này." Lạc Thần Dật thấy trên xe có một bao thuốc lá giá rẻ, cũng không có ghét bỏ, cầm lên liền lấy ra.

Hoàng Mao áp a áp ứng nói, "Lão đại, lão Chu bên dẫn một đám lớn đến phá sân bãi. Chuột nhìn không được, liền đánh nhau với bọn họ, không nghĩ tới đánh chết một người..."

"Tôi biết chắc mấy lão già kia sẽ không an phận như thế. Các cậu sao không báo sớm cho tôi." Lạc Thần Dật lớn tiếng nói.

"Lão Đại, hiện tại..." Hoàng Mao bắt an không yên nhìn anh ta.

"Đi đi, tôi biết rồi. Tôi sẽ nghĩ biện pháp." Lạc Thần Dật nhú nhú mày, lấy điện thoại ra bắt đầu gọi điện thoại...

Hôm nay là một ngày khiến ba Hàn cũng không hài lòng, hai người thù hạ của ông ta, làm việc cũng không có tâm tư riêng gì, nhưng lại thấy họ đi tranh thủ tình cảm với thư kí của con ranh kia.

Bọn họ có tâm tư gì cho rằng ông ta không biết sao? Hừ. Cảm thấy ông ta dễ bị đập ngã như vậy hay sao, đi nhìn bộ con ranh chết tiệt kia đi. Ông ta sẽ không để công ty rơi vào trong tay con ranh đó.

Trong lòng ông ta không dễ chịu, bỏ đến nhà hai mẹ con Từ Mỹ Phụng, muốn thả lỏng tâm tình một chút.

Từ Mỹ Phụng rất biết tùy mặt gửi lời (thăm dò ý tứ qua lời nói và sắc mặt) vừa thấy liền biết tâm tình ba Hàn không tốt, lập tức sử dụng tất cả vốn liếng.

Không nói cái khác, tuy hiện tại bà ta lớn tuổi chút, nhưng kỹ thuật vẫn rất tốt. Bà ta đặc biệt thay một bộ nội y sexy, sa mỏng có thể thấy nhũ đầu vênh lên và bụi cỏ rậm rạp phía dưới. (ghê tởm... bọn ghê tởm...iiiiiii...)

Ba Hàn đi lên xé toang quần áo của bà ta, ôm bà ta lăn qua lăn lại một hồi trong lòng quả nhiên thoải mái hơn.

Nhưng Từ Mỹ Phụng hưng trí mới vừa bắt đầu, ông ta đã phóng, thật sự là thời gian càng ngày càng ngắn, mà độ cứng cũng không đầy đủ. Bà ta có chút bất mãn, bà ta đã ở tuổi này rồi nhưng vẫn rất khát vọng.

Bà ta cảm thấy cực kỳ mất hứng, nhưng vẫn làm bộ cực kỳ vui vẻ.

Ôm Trình Chí Dũng kia, Từ Mỹ Phụng dùng đầu ngón tay, ở trên ngực ông ta vẽ vài vòng, nói, "Chí Dũng, anh nói ông già kia thật sự muốn giao công ty cho con ranh kia hay sao? Vậy về sau chúng ta phải làm sao bây giờ?"

"Hừ. Lão già đó cực kỳ thông minh lanh lợi nhất định là phát hiện gì đó rồi. Hiện tại con ranh kia cũng khó trị hơn so với trước kia rồi." Trình Chí Dũng hừ lạnh nói.

"Anh là ba nó. Trong công ty, cho nó quyết định, em cũng không tin nó dám làm gì."

"Chí Dũng, em có một ý không biết có nên nói hay không..." Từ Mỹ Phụng muốn nói lại thôi nói.

"Giữa chúng ta có gì không thể nói."

"Anh nói..." Từ Mỹ Phụng ghé vào lỗ tai ông ta nhẹ giọng nói.

"Chuyện này chỉ sợ con ranh chết tiệt kia không ký..." Trình Chí Dũng cảm giác ngực Từ Mỹ Phụng vẫn cọ cánh tay mình, trong lòng thầm mắng, nghĩ muốn làm thêm lần nữa, đáng tiếc cứng rắn không đứng dậy, lấy tay ác liệt nắm chặt ngực của bà ta. (ghê tởm...)

Từ Mỹ Phụng bị đau kêu lên, lại càng đau càng vui..

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 18

Ngày hôm sau, Hàn Mai Mai tham gia cuộc họp đại cổ đông của công ty. Đương nhiên ba Hàn cũng có mặt.

"Mai Mai nhà của chúng ta vẫn chưa hiểu chuyện, mấy vị đang ngồi đây nhất định phải chỉ dạy con bé nhiều hơn." Hội nghị còn chưa bắt đầu Trình Chí Dũng đã nói với mọi người như vậy, sau đó ánh mắt mang theo sùng nịch nhìn Hàn Mai Mai. Nghiễm nhiên trở thành một người ba quan tâm con gái.

Hàn Mai Mai cười không nói lời nào.

Phía dưới lập tức có người đáp lại, "Chúng tôi làm sao dám dạy? Chúng tôi cũng chỉ là người làm công. Hiện tại là một thế hệ người mới thay người cũ. Cũng không dễ mấy ông già chúng tôi vào mắt, cũng không biết vị trí hiện tại này của tôi còn có thể giữ bao lâu."

"Hiện tại tuổi trẻ quá mạnh mẽ. Cái gì cũng đều không hiểu, mà cũng dám đến diễn tuồng."

"Đều nói Trương Giang sáng sau đề sáng trước, cũng không biết sau này chúng ta sẽ có kết cục như thế nào?"

Phía dưới một đám người phụ họa theo nói, tràng diện có chút bối rối.

Hàn Mai Mai không hiểu nhú nhú đầu mày, không nói gì với bọn họ.

"Đi đi, mấy người nói nhiều vậy." Hàn Mai Mai nhìn thấy bên kia có một người đàn ông trung niên hơi mập lên tiếng.

Ông ta hẳn là ở có chút địa vị, trong chốc lát mọi người liền an tĩnh lại.

"Đây là Triệu Quốc Hưng. Quan hệ giữa ông ta và ông chủ cũng khá tốt." Trợ lý Triệu cúi người nói nhỏ bên tai Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai gật gật đầu.

Hội nghị thật sự nặng nề, lợi nhuận về rượu của tháng này có vấn đề, toàn bộ cuộc thảo luận cũng không có cho Hàn Mai Mai cơ hội lên tiếng.

Nhưng Hàn Mai Mai cũng không để ý lắm, vị trí hiện tại của cô, ba Hàn cũng không dễ dàng có thể lay chuyển được, cô chỉ cần từ từ đứng vững được.

Hiện tại Hàn thị không phải một cái vỏ rỗng, nhưng cũng không kém bao nhiêu. Ba Trình đã sớm sắp xếp tâm phúc của mình ở các phòng ban. Mà hiện tại ở trong công ty giúp đỡ cô cũng chỉ có trợ lý Triệu.

Cô muốn lật đổ ba Hàn trong thời gian ngắn, chắc chắn là không thể. Rất nhiều chuyện cô cũng không muốn làm phiền ông nội, cho nên việc cấp bách là cô phải lập cho mình một đội nhỏ.

Hàn Mai Mai họp xong, sau đó đứng lên chỉnh lý tư liệu. Ba Hàn nán lại ở một bên, Hàn Mai Mai trực giác ông ta có chuyện muốn nói với cô, quả nhiên không có bao lâu ông ta liền mở miệng,

"Mai Mai, mấy lời vừa rồi của mấy ông kia, con đừng để ở trong lòng."

"Ba, con không có để ở trong lòng." Hàn Mai Mai không lạnh không nhạt nói.

Ba Hàn sừng sốt một phen, thật không ngờ, trước kia Hàn Mai Mai nhất định sẽ lập tức tức giận, hiện tại lại bình tĩnh như vậy. Ngay cả ông ta là ba Hàn cũng cảm thấy ngoài ý muốn. Con gái ông ta khi nào thì trở thành người mà ông ta không hiểu biết rồi?

Khuôn mặt ông ta lập tức tươi cười, có vẻ như quan tâm nói, "Con kỳ thật không quen mấy chuyện công ty này. Ông nội cũng quá nóng vội rồi. Ba còn lo lắng cho con. Trước cũng nên để ba thay con quản lý công ty, dù sao thì ba cũng là ba của con..."

"Ba, không phải ai cũng từ không biết đến biết hay sao? Con làm sao có thể gây phiền toái cho ba được chứ? Sớm muộn gì cũng phải học, ba cứ yên tâm đi. Sau này ba có thể ở nhà thanh thản hưởng thụ rồi." Hàn Mai Mai cười nói.

Ba Hàn tươi cười cứng lại, sau đó xoay người đi ra khỏi phòng họp.

Buổi sáng hôm nay, Hàn Mai Mai vốn tưởng rằng Lạc Thần Dật sẽ gọi điện thoại đến, nhưng lại không có, mà lại có một vị khách khác tới thăm hỏi.

Đó chính là mẹ Ngụy Nhất Minh.

Thời điểm thư ký nói với cô, cô sững sốt một phen. Không cần phải nói nhất định là vì chuyện của Ngụy Nhất Minh mới tới. Tuy cô biết mẹ Ngụy Nhất Minh thích nguyên chủ, nhưng không nghĩ tới thích nguyên chủ như vậy.

Vừa lúc cũng đến thời gian ăn trưa. Hàn Mai Mai liền cùng mẹ Ngụy Nhất Minh đi ăn cơm.

"Dì, sao đi lại tới đây?" Mẹ Ngụy quả thực giống như tiểu thuyết miêu tả vậy, khoan thai, cao quý, cử chỉ nhắc chân không để ý liền lộ ra một chút điệu bộ cao quý, tuy trên tiểu thuyết viết đã nhiều tuổi nhưng bảo dưỡng tốt nên trông vẫn còn rất trẻ.

Cô mặc một bộ váy dài màu tím đậm, lại khoác thêm một chiếc áo choàng.

"Mai Mai, ngày hôm qua Nhất Minh mời con tới nhà đi ăn cơm, sao con lại không đến." Mẹ Ngụy cực kỳ tự nhiên kéo tay Hàn Mai Mai. Hàn Mai Mai có chút không quen, nhưng cũng không rút tay về.

Kỳ thật mẹ Ngụy là nghe nói gần đây đưa con thứ hai của nhà họ Lục và Hàn Mai Mai quan hệ có chút thân thiết liền sốt ruột. Bà và mẹ của Mai Mai là bạn bè tốt, cho nên đối với Hàn Mai Mai cũng đặc biệt thích. Chỉ tiếc mẹ Mai Mai sớm đã qua đời, để lại đứa nhỏ đáng thương này, cho nên liền chiều cổ nó nhiều chút, từ từ liền bồi dưỡng thành tình cảm thân thiết như giờ. Đứa nhỏ này mặc dù có chút tùy hứng, nhưng rất thích Nhất Minh nhà bà, ba cũng để ở trong mắt. Đối với một nàng dâu như vậy, bà rất vừa ý, gia thế, diện mạo mọi thứ đều rất tốt.

Kỳ thật bà đã sớm nhận định Hàn Mai Mai là con dâu, tuy con trai vẫn không đồng ý, nhưng gần đây thái độ rõ ràng khác xưa, ít nhất thời điểm nhắc đến chuyện này cũng không phản kháng mãnh liệt như trước. Lúc này không rên rỉ khi còn nóng, lại còn chờ khi nào.

Nghe nói Mai Mai gần đây cũng không làm ở công ty Ngụy Nhất Minh, công ty nhà họ là công ty gia đình, con bé đi quản lý cũng không có gì đáng trách, nhưng gần đây lại hay đi lại với con trai thứ hai nhà họ Lục, con dâu của bà bà đã sớm xem trọng, làm sao có thể để nửa đường bị cướp đi chứ?

Lại nghe nói chuyện này là ý tứ của Hàn lão gia, cho nên bà đã nghĩ đến thăm dò xét ý tứ của Hàn Mai Mai. Bà cho rằng nếu là chỉ có Hàn lão gia một bên đồng ý, chuyện này cũng dễ làm rồi. Chỉ sợ Hàn Mai Mai cũng có tâm tư này...

"Ngày hôm qua thật có chuyện. Ông nội thúc giục cháu trở về một chuyến. Mà cháu cũng đã đáp ứng ông nội trước. Cháu đang muốn dành chút thời gian đến thăm dì, không nghĩ tới đi lại tới trước rồi. Chuyện này khiến cháu rất xấu hổ." Hàn Mai Mai cười giải thích.

Mẹ Ngụy đánh giá Hàn Mai Mai một phen, mặc đồ công sở, nhìn qua so với trước kia sạch sẽ lưu loát hơn rất nhiều. Hiện tại thật sự là càng ngày càng thuận mắt, ngay cả nói chuyện cũng so với trước kia thoải mái hơn.

"Con không phải vì đi quá nhớ cháu đó sao. Đi đến đây, sẽ không quấy rầy cháu làm việc đó chứ." Mẹ Ngụy cười càng thêm hòa ái.

"Làm sao có thể chứ? Cũng đúng lúc cháu muốn đi ăn cơm."

Hàn Mai Mai biết trước kia mẹ Ngụy là du học sinh ở Anh cho nên rất thích cơm Tây.

Đặc biệt gọi điện thoại cho một nhà hàng Tây nổi tiếng, đặt một bàn cho bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

"Mai Mai, con nói cho dì biết. Gần đây con không tới nhà dì, có phải cãi nhau với Nhất Minh rồi hay không? Tên tiểu tử kia có phải lại chọc giận con không vui hay không? Không sao, con nói cho dì, dì sẽ thay con dạy dỗ nó." Mẹ Ngụy dùng dùng nói.

"Dì, dì suy nghĩ nhiều quá rồi, không có cãi nhau. Bọn con cũng không còn là trẻ con."

Mẹ Ngụy nghe thế nhẹ nhàng thở ra, nhưng nghĩ đến Lục nhị thiếu gia, lại khẩn trương hỏi, "Nghe nói đứa nhỏ nhà họ Lục trở về hả?"

"Vâng, anh Giai Duệ đã trở về một thời gian rồi." Hàn Mai Mai vừa bắt đầu cắt thịt bò, vừa nói.

Mẹ Ngụy cầm lấy ly rượu đỏ trên bàn, nhấp một ngụm nhỏ, đồng thời trong lòng cân nhắc một phen, sau đó nửa đùa nửa thật nói, "Dì nghe nói ông nội con muốn làm mai cho hai người các con?"

"Dì, sao dì cứ thích trêu chọc con vậy..." Hàn Mai Mai cúi đầu làm bộ xấu hổ. Kỳ thật cô biết ý tứ của mẹ Ngụy, cô không muốn để cho mẹ Ngụy phí tâm tư tác hợp cô và Ngụy Nhất Minh, cho nên cũng chỉ có thể dùng Lục Giai Duệ làm lá chắn.

Trong lòng mẹ Ngự hồi hộp một phen, xem bộ dạng này, chẳng lẽ đứa nhỏ này đối với đứa nhỏ nhà họ Lục có ý tứ gì rồi. Đứa nhỏ nhà họ Lục kia, vài năm trước bà cũng đã gặp rồi, bộ dáng tuấn tú lịch sự, thái độ thẳng thắn, nói không thể sánh bằng con trai bà là sai.

"Dì, đừng nói chuyện này nữa. Thịt bò ở đây ăn rất ngon. Dì ăn đi." Hàn Mai Mai thử nói sang chuyện khác.

Bữa cơm này mẹ Ngự ăn đúng là nhạt như nước ốc, trong lòng không có cảm giác, con dâu tới tay lại muốn bỏ chạy hay sao? Từ sớm đã bảo con trai mình chủ động một chút, con gái nhà người ta theo đuổi nó lâu như vậy, nó đều bày ra gương mặt lạnh lùng, khó trách con bé bị dọa chạy.

Mẹ Ngự vẫn nhìn không được hỏi, "Mai Mai, dì cũng không vòng vèo nữa. Bây giờ con đối với Nhất Minh nhà dì thế nào rồi?"

Không nghĩ tới mẹ Ngự lại hỏi trực tiếp như vậy, Hàn Mai Mai sững sốt một phen, "Dì, con coi anh Nhất Minh như anh trai của mình. Con cũng muốn anh Nhất Minh coi con là em gái."

Mẹ Ngự nghe nói như thế, nghĩ thầm rằng không được rồi. Trước kia chỉ cần vừa nói đến Nhất Minh, con bé này đều là vừa thẹn vừa cáu. Đâu có giống như hiện tại nhẹ nhàng bằng quơ.

"Mai Mai, con cũng biết tính tình Nhất Minh từ nhỏ đã lạnh lùng như thế, kỳ thật nó..." Mẹ Ngự lại vẫn không buông tay.

"Dì, anh Nhất Minh ưu tú như vậy, đáng đáp anh tuấn, sự nghiệp thành công, nhất định sẽ có rất nhiều cô gái yêu anh ấy, dì không cần thay anh ấy lo lắng đâu." Hàn Mai Mai uyển chuyển nói.

Mẹ Ngự nghe cô nói như vậy, đương nhiên hiểu ý tứ của cô, trong lòng không khỏi có chút đáng tiếc...

Hàn Mai Mai đã sớm quan sát biểu tình của mẹ Ngự, vẻ mặt cũng mất mát của bà rơi vào trong mắt cô, cô cũng có chút đáng tiếc, mẹ chồng tốt như vậy, chỉ trách cô và bà không có duyên phận.

Kỳ thật mẹ Ngự thích nguyên chủ như vậy, nên cô có gả đi thì cũng không quá khó khăn. Đáng tiếc cô đối với đàn ông của nữ chủ không có hứng thú gì, mà Ngự Nhất Minh lại còn chán ghét nguyên chủ như vậy.

Hai người cơm nước xong, mẹ Ngự bắt Hàn Mai Mai phải đi dạo phố với bà. Hàn Mai Mai cũng không thể chối từ.

"Mai Mai, khăn lụa này đẹp không?" Mẹ Ngự cầm một chiếc khăn lụa khoa chân múa tay trên cổ mình. Mẹ Ngự đi dạo một hồi đã thu hoạch được túi lớn túi nhỏ, tâm tình cũng tốt lên rất nhiều.

"Da dì trắng như vậy, đeo lên rất đẹp." Hàn Mai Mai vuốt mông ngựa.

"Con bé này, cái miệng càng ngày càng ngọt." Mẹ Ngự nheo mắt Hàn Mai Mai một cái, cười nói.

Nhân viên cửa hàng cười nói, "Phu nhân, bà và con gái tình cảm thật tốt."

Hàn Mai Mai vừa định giải thích, mẹ Ngự ôm Hàn Mai Mai dán mặt lại, "Tất nhiên, ai bảo tôi hiểu con bé nhất?"

Tiếp xúc gần gũi như vậy, Hàn Mai Mai có chút vận vẹo, nhưng mẹ Ngự tươi cười ấm áp khiến cô từ từ trầm tĩnh lại.

Mà mẹ Ngự tâm tư chuyển đổi, chính mình thích Hàn Mai Mai không giả, nhưng đạo lý 'dưa hấu xanh không ngọt' bà cũng biết. Nếu như thực sự không thể làm con dâu, vậy làm con gái cũng rất tốt.

"Oa, đó không phải ba con hay sao?" Mẹ Ngự là người nhanh mồm nhanh miệng, thấy được liền nói ra.

Bà nói đứt lời, mới phát hiện bên cạnh còn có một cô gái, mà cứ chỉ hai người vô cùng thân thiết, cô gái kia lại vẫn ôm lấy cánh tay bà, hai người đang chậm chậm đi tới chỗ bà đứng bên này.

Bà cau mày nói, "Người kia là ai? Con có quen không?"

Kỳ thật Hàn Mai Mai đã sớm thấy ba Hàn, không nghĩ tới ba Hàn lại chạy đến nơi đây ăn cơm với Trình Khả Hành.

Hàn Mai Mai có chút do dự, mẹ Ngự đối với cô rất tốt, mà quan hệ giữa bà và mẹ nguyên chủ lại tốt như vậy.

Mẹ Ngự thấy Hàn Mai Mai ấp a ấp úng, cảm thấy không ổn, có chút sốt ruột thúc giục, "Có gì không thể nói với dì hay sao?"

Hàn Mai Mai cũng nói hết cho bà nghe.

Mẹ Ngự nghe xong, tức giận, suy nghĩ đến chị em tốt của mình, thời điểm mang thai, tên đàn ông thối kia lại ra ngoài làm loạn, mà hiện tại đứa bé kia lại lớn như vậy rồi. (nguyên văn là 'dã chủng' nhưng mình để 'đứa bé', vì dù k thích TKH nhưng con riêng thì đâu có tội mà phải nhận hai từ 'dã chủng' kia)

Hiện tại ba Hàn lại còn quang minh chính đại mang con bé đó ra ngoài ăn cơm, ném Hàn Mai Mai sang một bên, lửa giận trong ngực liền bốc lên.

Không nói hai lời lôi kéo Hàn Mai Mai liền tiến lên.

"Ông Trình, thật sự là đã lâu không gặp."

Hàn Mai Mai vốn có chút lo lắng mẹ Ngự, không nghĩ tới thời điểm mẹ Ngự gặp ba Hàn và Trình Khả Hình thái độ lại đổi thành thân thiết nhiệt tình, trong lòng nhin không được bội phục mẹ Ngự, quả nhiên gừng càng già càng cay.

Ba Hàn vốn cảm thấy tiếp xúc quá nhiều với Trình Khả Hình trong công ty sẽ khiến người ta dị nghị, liền cố ý an bài ăn cơm trưa ở một chỗ xa công ty một chút, không nghĩ tới ở trong này lại có thể gặp người quen, hơn nữa còn là con gái mình và mẹ Ngự Nhất Minh.

Về mặt ông ta có chút mất tự nhiên, nói với Hàn Mai Mai bên cạnh, "Mai Mai, con và đi Ngự đi ăn cơm sao?"

"Đúng, không nghĩ tới ở trong này gặp được ba và Trình tiểu thư." Hàn Mai Mai mỉm cười nhìn thoáng qua Trình Khả Hình núp ở phía sau.

Trình Khả Hình giống như hoảng sợ trốn ở sau người ba Hàn.

"Ha ha, ba bàn bạc công việc xong, cũng vừa vận gặp được Khả Hình, cũng ăn bữa cơm." Ba Hàn sờ soạng cái mũi, ngượng ngùng giải thích.

Hàn Mai Mai nghe xong, nở nụ cười, không có phản ứng gì.

"Vị Trình tiểu thư này, sao tôi không quen? Là thiên kim nhà ai, trước kia hình như chưa gặp?" Mẹ Ngự có chút nghi ngờ hỏi.

"Là con gái một người bạn." Ba Hàn trả lời mơ hồ không rõ.

"A... ~ phải không? Qua đây, cho tôi nhìn cẩn thận một chút." Mẹ Ngự vẫy vẫy tay với Trình Khả Hình.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Trình Khả Hình nghe bọn họ nói vậy, tay từ từ nắm chặt. Trong lòng có một giọng nói vang lên, mây cũng là thiên kim đại tiểu thư, mây và Hàn Mai Mai có cùng một người ba, vì sao cô ta có, mà mây lại không có!

Đúng vậy! Vì sao cô ta, mà tôi lại không có! Móng tay Trình Khả Hình đâm sâu vào lòng bàn tay, nhưng cô ta một chút cũng không thấy đau.

"A... ~ phải không? Qua đây, cho tôi nhìn cẩn thận một chút".

"Đứa nhỏ này sợ gặp người lạ, thật xấu hổ." Ba Hàn thấy Trình Khả Hình cúi đầu trốn sau lưng mình cho rằng cô ta thẹn thùng, thay cô ta giải thích.

"Ba ba, con mới không xấu hổ." Trình Khả Hình làm nũng nói. (mở miệng ngậm miệng đều ba ba ba ba)

Ba người còn lại ở đây đều ngẩn người.

Hàn Mai Mai và mẹ Ngự không nghĩ tới Trình Khả Hình lại dám ở chỗ đông người gọi Trình Chí Dũng là "Ba ba", nên nói cô ta quá ngu dốt hay là gan quá lớn.

Cho rằng vì bọn họ không dám làm gì cô ta sao?

Sắc mặt Trình Chí Dũng lập tức khó xem, trừng mắt Trình Khả Hình. Có chút nghi ngờ, Hình Nhi, tới cùng là đang làm gì? Là nó nói sai hay là cố ý.

"Ông Trình, tôi không biết từ khi nào thì Tú Lan lại sinh hai đứa con gái đó." Mẹ Ngự ngoài cười nhưng trong không cười nói.

"Ai nha." Trình Khả Hình đột nhiên che miệng lại, mở to đôi mắt vô tội, biểu tình như đứa trẻ làm sai, bất an nói, "Thật xấu hổ, vừa rồi tôi lỡ miệng. Kỳ thật..."

"Cô sẽ không nói với tôi là vừa rồi chỉ là nói sai chứ? Cô muốn nói thật ra không phải 'ba ba'." Hàn Mai Mai trào phúng nói.

"Không có, kỳ thật thời điểm ăn cơm..." Trình Khả Hình hoảng hốt lo sợ, bắt lực nhìn ba Hàn.

Ba Hàn nghĩ tới chuyện vừa rồi...

"Ba, chừng nào thì ba kết hôn với mẹ vậy." Trình Khả Hình vành mắt đỏ lên tiếng hỏi.

Trình Chí Dũng dùng khăn tay lau miệng, cau mày hỏi, "Trẻ con, đừng quản chuyện của người lớn."

"Có phải ba không thể kết hôn với mẹ rồi hay không?" Trình Khả Hình nước mắt đảo quanh trong hốc mắt.

Trình Chí Dũng thở dài một hơi, ông ta vẫn cực kỳ yêu quý đứa nhỏ này, trừ bỏ không thể cho nó một danh phận, bình thường nó yêu cầu gì ông ta cũng tận lực đáp ứng.

Hiện tại bộ dáng nó đáng thương tội nghiệp, khiến ông ta nhất thời lại không thể nói mấy lời qua quýt cho xong với nó.

Trình Chí Dũng nhìn ánh mắt ai oán của con gái an ủi, "Hình Nhi, có khả năng ba và mẹ con thật sự không thể kết hôn, nhưng con yên tâm, ba nhất định sẽ đối xử tốt với con và mẹ con. Ba sẽ cho con và mẹ con một cuộc sống tốt nhất."

"Ba ba, con chỉ muốn được quang minh chính đại gọi ba là ba ba, mỗi lần trước mặt những người kia, con chỉ có thể cách xa ba." Nước mắt Trình Khả Hình liên ào ào rơi xuống, một bộ giống như không cần tiền bạc.

Trình Chí Dũng bị nước mắt cô ta làm tan nát cõi lòng, nhưng vẫn không thể thay đổi quyết định.

"Hình Nhi, kỳ thật ba và mẹ con có kết hôn hay không cũng vẫn vậy..." Trình Chí Dũng cầm lấy khăn tay trên bàn lau nước mắt cho cô ta.

"Ba ba, ba nhận con làm con gái nuôi đi." Trình Khả Hình đột nhiên nói.

Trình Chí Dũng cau mày nói, "Khả Hình, con đang nói cái gì..."

"Ba ba, như vậy con có thể ở trước mặt người khác quang minh chính đại gọi ba, có thể giống như chị, ở trước mặt người khác nói con là con gái ba, cho dù là con nuôi cũng được." Trình Khả Hình ngẩng đầu giọng điệu kiên định nói.

Trình Chí Dũng dừng hành động lại, ngay từ đầu nghe thấy đề nghị này, có chút hoảng sợ, nhưng suy nghĩ lại, đây cũng là một biện pháp tốt. Ông ta sẽ không vì kết hôn với Từ Mỹ Phụng mà buông tha miếng thịt béo tập đoàn Hàn thị, như thế Hình Nhi sẽ chỉ được coi là con gái riêng thôi.

Nếu ông ta nhận Trình Khả Hình làm con gái, như thế nói là nó sẽ có quan hệ với tập đoàn Hàn thị, bộ dáng nó lại xinh đẹp, nói không chừng có thể gả cho người có thân phận, còn có thể giúp đỡ ông ta.

Phương pháp này so với đề nghị ngày hôm qua của Từ Mỹ Phụng muốn Hàn Mai Mai ký vào hợp đồng chuyển nhượng đáng tin hơn. Hiện tại Hàn Mai Mai so với trước kia thông minh lanh lợi hơn, trước kia tuy ngang ngược, nhưng không có đại não, hiện tại muốn nó ký bản hợp đồng này, nói không chừng ngày hôm sau ông già kia sẽ biết, đến lúc đó, ông ta sẽ không chỉ đơn giản bị đuổi ra khỏi công ty thôi.

Ngay sau đó Trình Khả Hình nói tiếp, "Kỳ thật con cũng muốn chia sẻ việc công ty với chị, giúp đỡ ba ba." (công ty nhà này í...)

Nếu lấy danh nghĩa con gái nuôi, an bài cho cô ta một vị trí trong công ty, người khác cũng không thể nói gì.

Trình Chí Dũng thấy trên mặt con gái rung rung nước mắt, tội nghiệp nhìn ông ta, trong lòng cũng mềm đến chảy nước.

"Hình Nhi, biện pháp này có thể, nhưng chúng ta vẫn cần bàn bạc kỹ hơn. Con không nên gấp gáp."

Ba Hàn nhìn Hình Nhi có chút lo lắng, đương nhiên hiểu ý tứ cô ta, cô ta muốn ngay hiện tại cho cô ta làm 'con gái nuôi'.

Cục diện hiện tại xấu hổ như vậy, ông ta không nhận cũng phải nhận, nhưng đối với cách làm này của cô ta, trong lòng không thoải mái.

Ông hít vào một hơi, nói, "Mai Mai, Hình Nhi quả thật không có gọi sai. Vừa rồi lúc ăn cơm ba đã quyết định nhận Hình Nhi làm con gái nuôi, con bé gọi ba cũng không sai. Ba vẫn tìm cơ hội để chính thức nói với con. Một mình con khó tránh khỏi có chút cô đơn, Hình Nhi tính tình rất tốt, tuổi tác hai đứa lại xấp xỉ..."

Một nước cờ này đi rất tốt, Hàn Mai Mai trong lòng cười lạnh, nhận Trình Khả Hình làm con gái nuôi, cho Trình Khả Hình một danh phận, cũng không trái với lời hứa của ông ta với ông nội.

"Con cũng đã lớn như vậy, ba mới nghĩ muốn tìm cho con một đứa em gái có phải quá muộn rồi hay không." Hàn Mai Mai giật giật khóe miệng lạnh lùng nói.

"Ba và con bé này rất hợp duyên, chuyện này ba đã quyết định rồi." Giọng điệu Trình Chí Dũng kiên định, phản bác nói.

"Thì ra là như vậy. Thật xấu hổ, vừa rồi tôi thất lễ, khiến hai người chê cười." Mẹ Ngụy thu hồi biểu tình vừa rồi, ôn nhu nói, "Nếu như vậy nói, cũng là em gái Mai Mai rồi. Vài ngày nữa, nhà tôi có tổ chức mừng thọ cho lão thái thái, đưa con bé theo đi."

Trình Khả Hình không nghĩ tới ba Hàn vừa nói cô ta là con gái nuôi, liền nhận được lời mời của quý phu nhân, nói không chừng từ bây giờ cô ta có thể bước chân vào giới thượng lưu.

"Ba ba, có thể chứ?" Trình Khả Hình sợ hãi hỏi.

Trình Chí Dũng làm sao có thể nói không, nhà họ Ngụy trong thành phố này là nhân vật có uy tín danh dự, để cho ‘con gái nuôi’ của ông ta tham gia tiệc mừng thọ của lão thái thái, đó là cho ông ta mặt mũi rồi.

"Dì, vừa rồi sao lại mời Trình Khả Hình tham gia tiệc mừng thọ lão thái thái." Hàn Mai Mai nghi hoặc hỏi.

Mẹ Ngụy lôi kéo tay Hàn Mai Mai vỗ vỗ, trên mặt lộ ra biểu tình khinh thường, "Dì muốn để cho một số người nhận ra vị trí của mình."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

"Ba ba, vừa rồi con thật sự không phải cố ý. Con chỉ không cẩn thận nói ra, nên gọi ba như vậy. Ba sẽ không giận con chứ." Mắt Trình Khả Hình đỏ hồng thật cẩn thận hỏi.

Trình Chí Dũng vốn có chút hoài nghi, nhưng thấy bộ dáng con gái là chắc chắn khóc, có chút do dự, chẳng lẽ mình hiểu lầm con bé rồi hả?

"Thời điểm con gọi sai, rất luống cuống. Không nghĩ ra biện pháp nào, cho nên mới..." Trình Khả Hình cắn môi dưới, nước mắt theo đôi má từ từ chảy xuống.

"Thôi, không có việc gì." Trình Chí Dũng cực kỳ hiểu đứa con gái này của mình, nhất định là ông ta nghĩ nhiều, con bé luôn luôn thiện lương, nhu thuận, làm sao có thể làm chuyện có tâm kế như vậy. (~~~~~)

"Ba ba, ba vắng con đi. Điều tại con không tốt, ngốc như vậy, lại gây phiền toái cho ba." Trình Khả Hình lôi kéo góc áo ba Hàn, dùng ánh mắt ướt át nhìn ông ta.

"Kỳ thật như vậy cũng rất tốt. Ở bên ngoài con vẫn có thể là con gái của ba, về sau cũng không cần cố kỵ nhiều như vậy." Trình Chí Dũng vỗ vỗ lưng của cô ta trấn an, tại sao vừa rồi mình có thể nghĩ ngờ con bé được chứ? Rõ ràng là một đứa bé đơn thuần như vậy.

Trình Khả Hình lại vẫn bộ dáng áy náy vô cùng, Trình Chí Dũng an ủi hồi lâu, giờ tay lên xem đồng hồ một chút, thời gian không còn sớm, ông ta còn phải về công ty.

Ông ta nghĩ một chút rồi rút từ trong ví ra một tấm thẻ, "Chúng ta về công ty thôi. Con cầm tấm thẻ này, đi mua một ít đồ đi. Đi tham gia tiệc mừng thọ Ngụy lão thái thái, không cần quá keo kiệt."

Trình Khả Hình không có chối từ ngoan ngoãn cầm tấm thẻ.

"Nhất Minh, chuyện gì? Mẹ và Mai Mai đang mua đồ? Con tới đón mẹ? Được. Chúng ta ở đây..." (Minh ca tận dụng mọi cơ hội để được tiếp cận tỷ, chẹp, tiếc cho ca thật)

Sau khi mẹ Ngụy nhận điện thoại, cười với Hàn Mai Mai nói, "Chúng ta vào quán cà phê kia trước đi. Để Nhất Minh qua đón đi."

Hàn Mai Mai nghe vậy hơi hơi kinh ngạc, Ngụy Nhất Minh là người yêu công việc điên cuồng, bình thường không tăng ca đã xem như kỳ tích, hiện tại lại trốn việc? Đây chính là chuyện lạ thế giới.

Nửa giờ sau, Ngụy Nhất Minh quả nhiên đến.

Hàn Mai Mai và mẹ Ngụy cùng đi đến bãi đỗ xe, rất nhanh liền thấy chiếc Audi màu đen của Ngụy Nhất Minh.

Ngụy Nhất Minh xuống xe sau đó mở cửa xe cho mẹ Ngụy.

Mẹ Ngụy lại vẫn lôi kéo Hàn Mai Mai còn có chút không nỡ, "Mai Mai, nếu không hôm nay con đến nhà đi ăn bữa cơm đi. Chú cũng đã lâu không nhìn thấy con rồi."

"Dì, hôm nào con nhất định đến thăm dì và chú. Hôm nay con phải về công ty một chuyến." Hàn Mai Mai uyển chuyển cự tuyệt.

Ngụy Nhất Minh đột nhiên mở miệng nói, "Cô lên xe, tôi đưa cô về công ty."

Mẹ Ngụy có vẻ dăm chiêu nhìn thoáng qua con trai bà.

"Không cần phiền toái, xe của tôi cũng ở trong này."

Nghe thấy Hàn Mai Mai trả lời, Ngụy Nhất Minh không nói gì thêm nhìn thoáng qua Hàn Mai Mai, dừng lại một chút, sau đó xoay người lên xe.

"Mai Mai, con nhất định phải tới chơi đó... ~ "

"Dì, nhất định con sẽ tới!"

Sau khi Hàn Mai Mai và mẹ Ngụy vẫy tay từ biệt, liền đi tìm Maserati của cô.

Hàn Mai Mai không nói dối mẹ Ngụy, cô về công ty thật.

Buổi sáng, về đám cổ đông công ty, Hàn Mai Mai tuy trên mặt không có phản ứng, nhưng trong lòng đã có chút tính toán.

Cô để cho trợ lý Triệu chỉnh sửa lại tài liệu cá nhân của đám cổ đông kia, đây là biết người biết ta mới có thể bách chiến bách thắng.

Trợ lý Triệu giống như chỉ chờ Hàn Mai Mai mở miệng, không tới 10 phút những thứ tài liệu này đã đưa đến trên bàn cô...

Buổi tối khi về đến nhà, nhận được điện thoại của Hàn gia gia.

"Chuyện ba con nhận con bé kia làm con nuôi, ông biết rồi." Hàn gia gia vừa lên tiếng đã nói.

Hàn Mai Mai không nghĩ tới Hàn gia gia lại biết nhanh như vậy, có chút ngoài ý muốn.

"Ông nội..."

"Hừ, ông sẽ không vì loại người này mà tức giận đâu."

"Con có nên đi ngăn cản bọn họ hay không." Hàn Mai Mai nói.

"Cũng chỉ là mảnh khoe nhỏ. Cái gì mà con gái nuôi, cũng không có liên quan gì đến nhà họ Hàn chúng ta. Con không cần quan tâm loại chuyện này. Con quản lý công ty cho tốt là được rồi." Hàn gia gia dặn dò.

Hàn Mai Mai nghe thấy ông nội nói như vậy tâm cũng thả lỏng một chút, ông nội nhất định có quyết định của chính mình.

"Được, ông nội, ngày mai con đến thăm người."

"Không cần, hiện tại con phải đi làm. Thứ bảy đến cũng được."

Dù sao nhà cũ cũng có chút xa, Hàn Mai Mai biết ông nội là lo lắng cô chạy đi chạy lại hai bên quá mệt mỏi, trong lòng cô ảm áp.

Cô tắm sạch sẽ, nằm ở trên giường cố gắng hồi tưởng tình tiết trong tiểu thuyết.

Cô nhớ trong tiểu thuyết có đề cập tới Ngụy lão thái thái đã 90 tuổi, lần mừng thọ này làm cũng cực kỳ long trọng, mọi người thương giới chính giới có uy tín danh dự đều tham dự.

Đương nhiên cũng không thể thiếu nữ chủ của chúng ta triển lộ tài hoa, sau đó chính thức bước chân vào giới thượng lưu, trong đó không thể thiếu công lao của Ngụy Nhất Minh.

Anh ta đặc biệt giới thiệu Trình Khả Hình với lão thái thái, Trình Khả Hình cũng đưa bức họa Tùng Hạc đồ do chính cô ta vẽ làm quà.

Tài năng này cũng là do Từ Mỹ Phụng hao tâm chuần bị cho cô ta, từ nhỏ đã đưa cô ta đi học mấy thứ này, cho nên nữ chủ cảm kỳ thư họa đều học quá một chút, tùy lúc đều có thể sử dụng.

Lão thái thái vừa thấy bức họa đó, liền cảm không buông tay, khen ngợi Trình Khả Hình hao phí nhiều tâm tư. Người chung quanh thấy lão thái thái vui vẻ như vậy, cũng phụ họa theo. Trình Khả Hình lập tức thành công trở thành nhân vật chính.

Hàn Mai Mai cảm thấy cũng không phải Trình Khả Hình vẽ đẹp, mà là Ngụy Nhất Minh cố ý dẫn dắt. Lão thái thái đương nhiên biết tính tình lạnh nhạt của cháu trai mình, đây là cố ý, đại biểu anh ta coi trọng cô gái đó, lão thái thái thích nhất đứa cháu trai này, cho nên đối với người trong lòng anh ta cũng chú ý nhiều một chút.

Mà nguyên chủ nhìn thấy vậy trong lòng ề ảm, mẹ Ngụy vẫn cực kỳ thích cô ta, ba Ngụy cũng coi như đối xử tốt, nhưng chỉ riêng lão thái thái mặc kệ cô vuốt mộng ngựa như thế nào, đối với cô ta vẫn là bộ dáng lạnh nhạt.

Nguyên chủ nhờ quan hệ mà mua được một món đồ cổ tặng lão thái thái. Lão thái thái cũng chỉ có vẻ mặt nhàn nhạt nói một câu "Lo lắng rồi.", sau đó liền ném sang một bên, xoay người lôi kéo Trình Khả Hình nói chuyện phiếm.

Nguyên chủ bị vứt ở một bên, bởi vậy cô ta càng ghi hận nữ chủ, chỉ cần thời điểm không có Ngụy Nhất Minh ở đó, liền châm chọc khiêu khích nói cô ta chẳng qua cũng chỉ là con riêng, mình mới thiên kim đại tiểu thư.

Trình Khả Hình mỗi lần đều là một bộ không dám phản bác, đáng thương tội nghiệp.

Ở trong mắt người khác nguyên chủ tự nhiên trở thành người chị chanh chua, mà Trình Khả Hình lại là trở thành cô bé lợ lem khiến người khác thương tiếc.

Lâu ngày danh tiếng của nguyên chủ ngày càng kém.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

"Từ tổng, ông giả thích một chút với tôi đi." Hàn Mai Mai nâng cằm nhìn người đàn ông đối diện, lạnh lùng nói.

Trước mặt là một người đàn ông hơn bốn mươi tuổi, giày Tây, có chút mập, ngũ quan coi như đoan chính, ánh mắt nhỏ hẹp lộ ra sự thông minh lạnh lợi, làm cho người ta khó chịu.

"Hàn tổng, tôi không hiểu, có chuyện gì cần tôi giải thích?" Ông ta khom người kính cẩn lễ phép nói, khóe miệng khinh thường nhếch lên, con nhóc không biết trên dưới này lại dám dùng cái động đó nói chuyện với ông ta. Ông nội cô ta cũng không nói chuyện với ông ta như vậy.

Hàn Mai Mai nhăn lông mày, biểu tình của Từ tổng, cô đều để ở trong mắt. "Từ tổng, sổ sách của công ty có vấn đề, ông so với tôi phải hiểu rõ hơn chứ. Chẳng lẽ muốn tôi nói cho ông nghe." Nói xong cô cầm tập tài liệu trên bàn quăng phắt lên người ông ta. (rất có phong phạm nha tỷ...)

Từ tổng có chút nghi ngờ, ngồi xổm xuống nhặt tài liệu trên mặt đất lên xem, lật qua lật lại, mặt ông ta lập tức trắng bệch.

"Cô... Cô... Làm sao cô có thứ này?" Từ tổng trừng to mắt nhìn Hàn Mai Mai, ức chế không nói.

Hàn Mai Mai từ trên ghế đứng lên, chậm rãi đi đến trước mặt ông ta, không nhanh không chậm nói, "Ông muốn nói cái gì? Là ông cầm tiền công ty điếm Ma Cao chơi bạc, hay là tham ô tiền của công ty? Hay là cầm tiền công ty đưa cho tình nhân mua nhà cửa? Hay là..."

Thân thể Từ tổng không tự giác lung lay, "Đây... Đây không phải sự thật."

"Vậy đâu mới là sự thật? Những thứ này đều có chữ kí của Từ tổng, chẳng lẽ lại là giả?" Hàn Mai Mai nghiêng đầu nghi ngờ nói.

"Tôi, tôi, dựa vào cái gì tôi phải giải thích với cô. Cô có tư cách gì? Tôi muốn gặp Trình tổng. Đúng! Tôi muốn gặp Trình tổng." Từ tổng đột nhiên đứng lên, có chút thần kinh nói.

"Tìm Trình tổng? Ông..."

Từ tổng này là anh trai Từ Mỹ Phụng, Từ Vĩ Đạt, bác của nữ chủ.

Ngày hôm qua Hàn Mai Mai nhìn thấy tài liệu của mấy vị có chức vụ quan trọng liền nhớ đến người này. Ông ta cũng được coi là một nhân vật chủ chốt của công ty.

Lúc ấy Trình Chí Dũng mới vào công ty không bao lâu, rất nhiều chuyện trong công ty Hàn gia gia đều không để ông ta xử lí, rất nhiều chuyện đều để phòng ông ta, trong lòng ông ta rất bất mãn, âm thầm an bài người của chính mình trong công ty.

Thời điểm Từ Mỹ Phụng qua lại với Trình Chí Dũng không bao lâu, Trình Chí Dũng đối với bà ta cực kỳ để tâm. Bà ta thổi gió thoảng bên gối Trình Chí Dũng, nói anh trai bà ta có năng lực thế này có năng lực thế kia, hơn nữa còn là người một nhà khẳng định sẽ giúp ông ta quản lý công ty.

Sau đó Trình Chí Dũng liền an bài ông ta làm chủ quản của một ban nhỏ. Từ Vĩ Đạt quả thật có vài phần năng lực, cũng giúp Trình Chí Dũng không ít việc.

Trình Chí Dũng đối với người anh vợ này cũng cực kỳ tín nhiệm.

Vị trí của Trình Chí Dũng càng ngày càng bền chắc. Từ Vĩ Đạt cũng lên như điều gặp gió, biến thành tổng giám phòng tài vụ, cùng những biến hóa này lá gan của ông ta cũng càng lúc càng lớn, gian lận sổ sách công ty, tham ô công khoản.

Những thứ này đều là đợi sau khi nữ chủ tiếp quản công ty mới bại lộ, nhưng nữ chủ cũng không dám làm gì bác ruột của mình, dù sao nữ chủ có thể thuận lợi tiếp quản công ty, người bác này cũng có một phần công lao. Về sau nữ chủ chỉ cho ông ta một chức vụ thanh nhân, sau đó cô ta tìm người bỏ

sung những lỗ hổng tài chính của công ty. (cướp tiền của mấy ca đập vào chữ gi, xí)

"Mai Mai, ba đều đã nghe thấy. Người như thế này ở lại công ty làm gì?" Trình Chí Dũng đi tới, cắt ngang lời nói của Hàn Mai Mai. Hắn đã ở bên ngoài nghe hết, nghe thấy Từ Vĩ Đạt lại lời cả ông ta ra, kìm nén không được đẩy cửa đi vào.

Hàn Mai Mai thấy ông ta tiến vào có chút mất hứng. Cô đang nghĩ biện pháp xử lý Từ tổng này, không nghĩ tới ba Hàn lại tới nhanh như vậy.

Kỳ thật cô phát hiện biến mất một số tiền lớn, sau khi điều tra, phát hiện nó được đầu tư vào một công ty nhỏ, mà công ty này trên danh nghĩa là của Từ Vĩ Đạt, nhưng Hàn Mai Mai không biết từ lúc nào lá gan của Từ Vĩ Đạt lại lớn đến trình độ này.

Đây chắc chắn là của ba Hàn. Ba Hàn mua nhà cho Từ Mỹ Phụng, ông ta còn có bất động sản, những thứ này, đều là một bí ẩn, đương nhiên không có khả năng là tiền lương của ông ta có thể mua được.

Hiện tại nhìn thấy dáng vẻ ba Hàn khản trương, Hàn Mai Mai cảm thấy càng thêm xác định, bên trong nhất định có bí mật không muốn người biết, nhưng bất hạnh là không có sơ hở, tất cả tài liệu này đều là Từ Vĩ Đạt ký tên.

Ba Hàn thật đúng là làm việc cẩn thận.

"Từ tổng, tôi thật không ngờ ông lại là người như thế. Tôi nhìn nhầm ông rồi. Ông là một người nam nhân, sao việc mình làm, lại muốn người khác gánh vác, đừng liên lụy người nhà của ông." Thời điểm nói câu sau, nhấn mạnh từng chữ.

Từ tổng thấy ý tứ trong ánh mắt của Trình Chí Dũng, lập tức ngắt đại.

"Ba, ba nói rất đúng. Chuyện này, con không có kinh nghiệm. Vậy ba nói nên làm sao bây giờ?" Hàn Mai Mai thấy Từ tổng không nói gì, có chút thất vọng, lại xoay người hỏi.

Ba Hàn không nghĩ tới con gái lại ném vấn đề này cho mình, sững sốt một phen, cắn chặt răng nói, "Người như thế tự nhiên có pháp luật trừng phạt ông ta."

Từ Vĩ Đạt không thể tin nhìn ba Hàn, thân thể không thể khống chế lui lại mấy bước, tựa vào tường, di e nd a nl eq u yd o n c o m sau đó từ từ trượt xuống.

"Ba, quả thực con cũng nghĩ vậy." Hàn Mai Mai vừa mới nói dứt lời, liền có cảnh sát bước vào.

"Từ tiên sinh, xin chào. Hiện tại chúng ta hoài nghi ông có liên quan đến việc tham ô công khoản. Cần ông theo chúng tôi phối hợp điều tra."

Về mặt Từ tổng tuyệt vọng, thâm ý nhìn Trình Chí Dũng, sau đó ngửa mặt lên trời cười lớn.

Cảnh sát cũng nhìn quen mấy trường hợp này, cực kỳ bình tĩnh bắt ông ta kéo ra ngoài.

Trình Chí Dũng thấy ông ta không nói gì, trong lòng thở ra một hơi.

Sau khi Trình Chí Dũng rời đi, trợ lý Triệu có chút nghi hoặc hỏi Hàn Mai Mai, "Hàn tổng, sao cô biết mấy việc làm này của Từ Vĩ Đạt. Bảo tôi đặc biệt đi điều tra sổ sách?"

Hàn Mai Mai thần bí nở nụ cười, không có trả lời.

Rất nhanh trên dưới công ty đều biết, Từ tổng tham ô công khoản bị bắt, nhao nhao vỗ tay bảo hay, bình thường Từ tổng này ý vào mình có quyền, đi tới chỗ nào cũng ngang ngược, vênh vác tự đắc, rất nhiều người không nhìn được, nhưng đều giận mà không dám nói.

Vốn rất nhiều người cho rằng Hàn Mai Mai chỉ là thiên kim đại tiểu thư chỉ biết túi xách với hàng hiệu, không nghĩ tới lại có chút năng lực.

Đương nhiên còn có một số người, thấy kết cục của Từ Vĩ Đạt, nhao nhao cố gắng ứng xử, ít nhất ở trước mặt không dám đắc tội vị đại tiểu thư này nữa rồi.

Mà mặt khác, thời điểm Từ Mỹ Phụng nghe được tin tức này, trực tiếp ngắt đi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiễn Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

"Chí Dũng, lần này ông nhất định phải giúp anh trai tôi, không thì cuộc đời anh ấy sẽ chấm hết." Từ Mỹ Phụng ở đầu bên kia điện thoại khỏ sở cầu xin.

Ba Hàn nhíu mi "Chuyện này cực kỳ phiền toái. Bà không nhìn thấy số tiền ông ta nuốt của công ty đấy thôi."

"Chí Dũng, tôi theo ông hơn hai mươi năm, nói như thế nào thì cũng có chút tình cảm. Tôi chỉ có một người anh trai. Tôi van cầu ông, ông giúp anh ấy đi. Anh ấy biết sai rồi..."

Từ Mỹ Phụng đối với người anh trai này cũng có chút tình cảm, cha mẹ bà đều đã đi sớm, anh trai là người chăm sóc bà.

"Nếu như tôi có biện pháp, tôi nhất định sẽ giúp, hiện tại chuyện này cực kỳ khó giải quyết, chứng cứ đều bất lợi đối với Đạt Vĩ. Tôi mhuoons giúp cũng không thể làm gì." Trình Chí Dũng thờ dãi một hơi.

"Ông ngẫm lại, nhất định có biện pháp. Nói thế nào thì trước kia anh ấy cũng trợ giúp ông rất nhiều mà..."

"Được rồi, tôi biết rồi. Tôi sẽ cố hết sức." Trình Chí Dũng nghe thấy Từ Mỹ Phụng nhắc tới mấy chuyện này có chút không kiên nhẫn.

Bà ta lại vẫn muốn nói thêm gì đó, Trình Chí Dũng nói một câu hiện tại tôi bề bộn nhiều việc, liền cúp máy luôn.

Từ Mỹ Phụng oán hận nhìn điện thoại, nắm chặt quả đấm, bà ta biết ngay người đàn ông này không đáng tin cậy mà, nghĩ đến anh trai vẫn rất đau lòng. Nhưng bà chỉ là một người phụ nữ yếu đuối (yếu a~~~~), hiện tại có thể làm gì chứ?

"Mẹ, mẹ làm sao vậy?" Trình Khả Hình mở cửa thấy bộ dáng của mẹ cô ta bị dọa hoảng sợ. Tóc, trên mặt vương nước mắt, nếp nhăn đã xuất hiện, phần trên mặt cũng loang lổ, nhìn qua có chút dọa người.

Mẹ của cô ta, cô ta hiểu rất rõ, ở nhà cũng phải trang điểm thật xinh đẹp, tùy thời nghênh đón ba của cô ta đến. Hiện tại bộ dáng chật vật này khiến cô ta rất ngạc nhiên.

"Mày còn có mặt mũi hỏi, nếu không sinh ra cái đồ vô dụng như mày, hiện tại tao sẽ thảm như vậy sao? Nếu mày là con trai, hiện tại tất cả tập đoàn Hàn thị nhất định sẽ là của tao (hừ, TCD còn k được, bà lấy tư cách gì). Bác mày còn có thể gặp nguy hiểm như vậy hay sao?" Từ Mỹ Phụng thấy Trình Khả Hình tiến vào, ngăn đầu gằm thét với cô ta, giống như cô ta mới là đầu sỏ gây nên chuyện này.

Trình Khả Hình đương nhiên biết mình bị giận chó đánh mèo, cúi đầu đứng ở một bên không nói lời nào. Kỳ thật trong công ty cũng có nghe thấy chuyện của bác, cảnh sát nghênh ngang tiến vào bắt ông ta mang đi, muốn người khác không biết cũng khó.

Tâm trạng cô ta bây giờ cực kỳ phức tạp, một mặt cảm thấy may mắn vì người trong công ty còn không biết ông ta là bác của cô ta, một mặt lại oán trách bác làm việc thất sách, thật ra cô ta có thể dựa vào thân phận con gái nuôi công với sự hỗ trợ của bác mà có thể đỡ được một vị trí riêng cho mình. Hiện tại cô ta lại càng phải cố gắng hơn rồi.

Đột nhiên khuôn mặt Từ Mỹ Phụng trở lên hung dữ kêu lớn, "Không đúng! Đây đều là con ranh chết tiệt kia làm hại! Toàn bộ đều vì con ranh chết tiệt kia!"

Trình Khả Hình đương nhiên biết người kia là ai...

Những việc như vậy từ đó bắt đầu, Hàn Mai Mai lại xử lý thêm mấy trợ thủ đắc lực của ba Hàn.

Kỳ quái là ba Hàn vẫn án binh bất động, Hàn Mai Mai cảm thấy sự tình tiến triển được quá mức thuận lợi, có chút bất an. Trái lại sau khi ông nội biết, lại để nặc cho cô tạo ra một cuộc chiến lớn.

Ngày đó đến dự tiệc mừng thọ Ngụy lão thái thái, Hàn Mai Mai chọn một bộ sườn xám, sườn xám cách tân ôm sát lấy dáng người lồi lõm tuyệt đẹp của cô, nhưng lại mang theo khí chất của người phụ nữ phương Đông.

Ở trong hộp trang sức chọn một đôi hoa tai trân châu, kết hợp với bộ quần áo cực kỳ hợp.

"Tiểu thư, Lục nhị thiếu gia đến, cô nhanh lên một chút." Di Trương thúc giục nói.

Di Trương so với Hàn Mai Mai còn hưng phấn hơn, trước kia, Ngụy tiên sinh bộ dáng đẹp trai, đáng tiếc tính tình quá lạnh lùng, hiện tại Lục nhị thiếu gia cũng cực kỳ đẹp trai, tính tình rõ ràng so với Ngụy tiên sinh kia tốt hơn rất nhiều, ngay cả đối với bọn hạ nhân bọn họ cũng nheo nhả lễ độ, nếu tiểu thư có thể cùng với cậu ấy, nhất định sẽ không chịu ủy khuất.

Nếu Hàn Mai Mai biết di Trương mơ mộng nhiều như vậy, nhất định sẽ thổ huyết.

Cô đang soi gương đeo hoa tai, bị di Trương gọi khiến cho hoảng sợ, tay run lên, vòng tai liền rơi xuống đất.

Hàn Mai Mai vừa muốn cúi xuống nhặt hoa tai.

Một bàn tay xinh đẹp, thon dài có lực, rõ ràng không phải tay con gái thay cô nhặt lên.

"Mai Mai, em mặc bộ quần áo này, khiến anh không nhận ra rồi. Rất đẹp." Lục Giai Duệ ca ngợi nói.

Hàn Mai Mai từ trong tay Lục Giai Duệ cầm lấy chiếc hoa tai, vừa đeo vào vừa nói đùa, "Anh mới khiến em không nhận ra đó. Lớn lên đẹp trai như vậy, chọc mũi cả mắt của em. Em và anh cùng đi ra ngoài không biết có bị mấy cô gái kia đánh cho một trận không nữa?"

Ý cười khoe miệng Lục Giai Duệ càng đậm.

Hôm nay Lục Giai Duệ mặc một bộ đồ Tây màu trắng, nhìn qua càng thêm phong độ, giống như từ trong truyện tranh đi ra vậy.

Dựa vào lương tâm mà nói, Hàn tiện tiện tuy hơi hợm nhưng vẫn rất có lực hấp dẫn, không thì thời điểm cô đọc sách, mấy nữ sinh kia cũng không nhờ cô chuyển thư tình liên tục.

Hiện tại công thêm khí chất ôn như trên người Lục Giai Duệ, lại càng thêm hấp dẫn. Đáng tiếc Hàn Mai Mai đối với khuôn mặt này khả năng miễn dịch rất mạnh.

Hàn Mai Mai ngồi ở trong xe Lục Giai Duệ, có chút rầu rĩ, nhất định là ông nội gọi anh ta đến, cô do dự một chút mới lên tiếng nói, "Anh Giai Duệ, lại là ông nội gọi anh tới hả, kỳ thật không cần phiền toái như vậy, bản thân em cũng có thể đến đó."

Lục Giai Duệ ầm giọng nói, "Có thể làm lái xe cho một cô gái xinh đẹp như vậy là vinh hạnh anh, cầu còn không được "

Hàn Mai Mai dừng một chút lại nói thêm, "Nhưng không phải lúc nào anh cũng có thời gian, cũng có việc cần anh làm. Nếu lần sau ông nội có gọi, anh có thể cự tuyệt."

Hàn Mai Mai nghĩ thầm, lần này tôi đã nói rõ chưa.

"Kỳ thật tất cả cũng không phải là do ông nội, anh cũng rất vui khi nhìn thấy em." Lục Giai Duệ cong cong khoe miệng, đẩy mắt mang theo ý cười nói.

"Anh Giai Duệ, ý tứ của ông nội anh còn không biết sao? Anh sẽ không phải muốn cùng với em đó chứ."

"Chẳng lẽ Mai Mai không muốn cùng với anh hay sao?" Lục Giai Duệ hỏi ngược lại.

Đây tới cùng là chuyện gì vậy! Hàn Mai Mai ở trong lòng gầm thét.

"Mai Mai, ý tứ ông nội anh không phản đối, đương nhiên quan trọng là ... Ý kiến của em, em nguyện ý làm bạn gái anh chứ?" Lục Giai Duệ không nhanh không chậm nói,

"..." Không phải anh ta nên theo đuổi nữ chủ cơ mà? Hiện tại là ý tứ gì?

Lục Giai Duệ biết Hàn Mai Mai thích Ngụy Nhất Minh, thấy cô trầm mặc, cho rằng cô còn yêu Ngụy Nhất Minh, "Chẳng lẽ Mai Mai vẫn thích Nhất Minh? Kỳ thật..."

"Anh Giai Duệ, em không thích Ngụy Nhất Minh, nhưng em cảm thấy chúng ta cũng không thích hợp." Hàn Mai Mai khản trương giải thích.

Lục Giai Duệ trầm mặc một hồi, "Được, ý tứ của em anh hiểu được."

Nghe thấy Lục Giai Duệ nói như vậy, Hàn Mai Mai thở dài nhẹ nhõm một hơi. (thế là chào tạm biệt Lục ca, sau này tần số xuất hiện của Lục ca sẽ ngày càng giảm)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

"Mai Mai, cuối cùng con cũng đến rồi." Mẹ Ngụy thấy Hàn Mai Mai tiến vào, liền thân thiết đi tới lôi kéo tay cô, chú ý tới Lục Giai Duệ bên cạnh cô cũng cười chào một tiếng.

"Di để cho Nhất Minh dẫn hai cháu đi chào hỏi Lão thái thái một tiếng." Mẹ Ngụy nói.

"Di, thật sự không cần. Chúng cháu có thể tự qua đó mà."

"Tôi dẫn hai người đi." Ngụy Nhất Minh đột nhiên xuất hiện trước mắt, chậm rãi nói. Đồng thời anh ta bắt động thanh sắc đánh giá Hàn Mai Mai một phen. (đẹp hoa cả mắt anh luôn)

Anh ta mặc một bộ đồ Tây màu đen (Hắc Bạch Vô Thường đến dự tiệc mừng thọ lão thái thái kia), áo bên trong là màu trắng, có vẻ thành thực ỏn trọng, so với tuổi thật của anh ta càng thêm già hơn.

Hàn Mai Mai thấy anh ta nói như vậy cũng không cự tuyệt.

"Dì Ngụy, người khỏe."

Hàn Mai Mai vừa mới xoay người đi, nghe thế giọng nói này không tự chủ được dừng bước. (ai vậy ta)

"Cô là?" Mẹ Ngụy nâng trán làm trăm tư, "Thật xấu hổ, tôi thật sự nghĩ không ra. Xin hỏi cô là ai?" (bái phục mẹ Ngụy)

Tươi cười trên mặt Trình Khả Hành nháy mắt ngưng lại, ba Hàn đứng ở bên cạnh hắng giọng nói, "Đây chính là con gái của tôi."

"Ông Trình, ông nghĩ rằng tôi và ông là người già hồ đồ sao? Con gái ông, Mai Mai không phải ở trong này sao?" Mẹ Ngụy cười ra tiếng, mang theo vài phần chế nhạo, về mặt 'tôi biết ông lừa tôi mà'.

Hàn Mai Mai cũng vừa lúc xoay người, tự tiểu phi tiểu nhìn ba mình.

Trình Chí Dũng vừa rồi không có chú ý tới con gái mình cũng ở đây, thấy cô ở đây, có chút xấu hổ giải thích nói, "Nhã Cẩm, bà quên rồi sao? Đây là con gái nuôi tôi mới nhận. Nó tên là Trình Khả Hành."

"Ông Trình, ông cũng không nói rõ ràng. Thì ra là con gái nuôi, tôi nghĩ ông không biết từ bao giờ vô duyên vô cớ xuất hiện một đứa con gái. Dọa tôi sợ hết hồn." Thời điểm mẹ Ngụy nói "con gái nuôi" giọng nói đặc biệt lớn.

Khiến mọi người xung quanh đều đưa ánh mắt nhìn bọn họ, cuối cùng tập trung trên người Trình Khả Hành.

"Con gái nuôi?"

"Hình như là con gái nuôi của Trình Chí Dũng."

"Không phải ông ta có con gái rồi hả? Sao lại nhận thêm một đứa con gái lớn như vậy."

...

Trình Khả Hành không biết vì sao cục diện lại biến thành cái dạng này, ánh mắt người khác tìm tòi nghiên cứu, còn xì xào bàn tán, khiến toàn thân cô không được tự nhiên. Những phản ứng này so với trong tưởng tượng của cô ta quá khác nhau. Ngày đó dì Ngụy nhiệt tình mời cô ta tới, hiện tại sao lại giống như không biết cô ta.

Trình Khả Hành cảm thấy có chút ủy khuất.

"Được rồi, Nhất Minh, con dẫn Mai Mai đi gặp lão thái thái trước đi." Mẹ Ngụy không có muốn đáp lại Trình Khả Hành, mà là thúc giục bọn họ.

Ngụy Nhất Minh gật đầu một cái, ý bảo Hàn Mai Mai đi theo.

"Chị, em có thể đi cùng với chị hay không?" Giọng nói yếu ớt của Trình Khả Hành thốt lên ở phía sau, giống như con vật nhỏ bị vứt bỏ, tội nghiệp nhìn Hàn Mai Mai.

Mẹ Ngụy có chút không thích quệt miệng.

"Mai Mai, con dẫn Hình Nhi cùng đi đi." Ba Hàn nói.

Hai người đàn ông bên người dừng lại nhìn Hàn Mai Mai, chờ phản ứng của cô.

Hàn Mai Mai nhàn nhạt nói, "Chân ở trên người cô, cô muốn đi đâu, tôi có thể ngăn cản cô hay sao?"

Trình Khả Hành mấp máy miệng, cúi đầu, một bộ chịu ủy khuất đứng ở phía sau.

"Bà nội, Mai Mai đến thăm người." Ngụy Nhất Minh nhẹ giọng nói với Ngụy lão thái thái.

Ngụy lão thái thái bởi vì đi đứng bất tiện nên ngồi ở trên xe lăn, nhưng ánh mắt vẫn rất tốt.

Ánh mắt rơi vào trên người Hàn Mai Mai, "Tới đây cho bà nhìn một cái. Chúng ta đã lâu không gặp, bộ dáng càng ngày càng xinh đẹp."

Hàn Mai Mai ngoan ngoãn tiến lên, sau đó lấy ra miếng ngọc mình mua, đưa tới trước mặt lão thái thái, "Lão thái thái, chúc người phúc như Đông Hải thọ tị Nam Sơn."

Ngụy lão thái thái mở hộp ra vừa thấy, "Không sai, không sai, đây là ngọc tốt, đã tổn không ít tiền rồi."

Thái độ Ngụy lão thái thái đối với Hàn Mai Mai rất nhiệt tình, nhưng không đúng, không phải trong tiểu thuyết nói không thích sao, Hàn Mai Mai có chút kì quái.

Cô vẫn như cũ cười trả lời lão thái thái, "Người biết đấy, cháu cũng không có gì ngoài tiền mà."

Lão thái thái bị Hàn Mai Mai làm cho cười ha ha, "Đúng đúng đúng, sao ta có thể quên, đứa nhỏ này, hiện tại bản lĩnh lớn, tự mình quản lý công ty rồi".

Lục Giai Duệ tiến lên tặng quà, nói vài câu cát tường, thấy lão thái thái muốn nói chuyện với Hàn Mai Mai, cũng rất thức thời lui xuống. Mà Ngụy Nhất Minh còn phải tiếp đãi khách khứa khác nên cũng rời đi.

Bọn họ đều bỏ quên Trình Khả Hình ở phía sau.

Còn lão thái thái lôi kéo Hàn Mai Mai nói chuyện phiếm.

Trong lòng Trình Khả Hình âm thầm sốt ruột, cô ta đứng chờ ở đây cũng vô ích, như vậy sẽ không có cơ hội lên sân khấu.

Cô ta cắn chặt răng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện ra núm đồng tiền nói, "Lão thái thái, chúc người sống lâu trăm tuổi, thân thể khỏe mạnh. Đây là một chút tâm ý của cháu."

Hàn Mai Mai thấy Trình Khả Hình thật sự tặng một bức họa.

Ngụy lão thái thái không có tiếp nhận tranh, vừa rồi đang nói chuyện bị người khác cắt ngang, có chút không vui, lại thấy đối phương nhìn không quen mặt, cau mày hỏi, "Cô là?"

Tay Trình Khả Hình ở giữa không trung cứng lại, nhìn Hàn Mai Mai liếc mắt một cái, cúi đầu ấp úng nói, "Cháu là con gái nuôi của nhà họ Hàn." (ba nuôi cô họ Trình chứ k phải họ Hàn đầu nhà, đừng nhận vợ)

Con gái nuôi nhà họ Hàn? Đây không phải là dát vàng lên mặt mình sao? Nhà họ Hàn cũng chưa có thừa nhận. Hàn Mai Mai trong lòng nhin không được trào phúng.

"Cô ấy chính là con gái nuôi mà ba cháu mới nhận, cháu cũng chỉ gặp vài lần, cũng không quá thân quen." Hàn Mai Mai dùng những lời này đẩy tất cả mọi chuyện cho ba Hàn.

Sắc mặt Trình Khả Hình càng thay đổi, nhưng không có hé răng, Hàn Mai Mai nói quả thật cũng không sai. Càng bởi vì như vậy cô ta càng thêm khó chịu, vì sao tôi và cô lại khác nhau nhiều như vậy. Vì sao tất cả mọi người đều vây quanh cô, tôi cùng thì tôi có điểm nào không bằng cô? Tay cô ta không tự giác nắm chặt lại.

Ngụy lão thái thái nghe xong không nói thêm gì, để người làm mờ bức họa ra.

"Bức Tùng Hạc đồ này, là cháu tự vẽ..." Trình Khả Hình hít một hơi, sau đó mang theo vài phần ân cần và vài phần thật cẩn thận nói.

Lão thái thái kêu người làm thu bức họa lại để ở một bên, nhân nhạ nói một câu "Cô lo lắng rồi." (câu này bà đã nói với HMM trong tiền văn) Sau đó liền lại hàn huyên vài câu với Hàn Mai Mai.

Trình Khả Hình đứng ở một bên nhìn bức tranh bị ném ở một góc xó xỉnh, bên cạnh đều là quà tặng vô giá, đều rất chói mắt. Cũng giống như mình hiện tại hay sao? Đứng ở một góc xó xỉnh của đại sảnh tráng lệ, nhưng không ai thấy sự tốt đẹp của cô ta.

Mà Hàn Mai Mai nhìn ánh mắt u ám của Trình Khả Hình, cục diện bây giờ hoàn toàn khác xa so với trong tiểu thuyết rồi...

"Tiểu thư, xin cô nhường đường chút."

Trình Khả Hình nghe thấy giọng nói phía sau, xoay người.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

"Phốc đông" một tiếng, Hàn Mai Mai nghe thấy âm thanh phía sau, liền thấy Trình Khả Hình ngồi sững trên đất, trên người đều là bơ, mà bánh ngọt bên cạnh đã sớm nát bét rồi.

Cảnh tượng này thật sự cực kỳ buồn cười, Hàn Mai Mai nhin không được cười ra tiếng.

"Người này là ai vậy? Quá khôi hài?"

"Chưa gặp bao giờ, có ai quen không?"

"Nghe nói là con gái nuôi nhà họ Hàn."

...

Trình Khả Hình vẫn cúi đầu, quần áo hoa lệ hủy đi, trang điểm tinh mỹ cũng hủy đi, không cần soi gương cô ta cũng biết bộ dạng hiện tại của mình có bao nhiêu chật vật. Hiện tại cô ta là một truyện cười. Nước mắt không tự giác theo đôi má chảy xuống dưới, bả vai cũng hơi hơi run rẩy, vì sao lại thành như vậy?

Tiếng mọi người nghị luận cũng đều dừng lại, kỳ thật bọn họ vốn cũng không có ác ý, không nghĩ tới cô gái này lại khóc lên, nhưng lại khóc đến thương cảm như vậy. Có phải bọn họ có chút hơi quá đáng hay không? Dù sao con gái nhà người ta đa mặt mông.

"Em không sao chứ?"

Trên đỉnh đầu Trình Khả Hình truyền tới một giọng nói dễ nghe, sau đó có một bàn tay đưa một tờ khăn giấy qua.

Cô ta ngẩng đầu, dưới ánh đèn huy hoàng, một người đàn ông diện mạo anh tuấn cúi người ôn nhu nhìn mình.

Tim của cô ta nhảy nhanh mấy nhịp.

Anh hùng cứu mỹ nhân? Hàn Mai Mai ý tứ hàm xúc không rõ nở nụ cười. (Mai tỷ cực đều, thu hết tim trai đẹp trai tốt, còn...)

"Không nghĩ tới Đàm Gia Hi lại được ông già nhà cậu ta thả ra." Hứa Tu Kiệt than thở, không biết anh ta khi nào thì đứng ở bên cạnh Hàn Mai Mai.

"Đàm Gia Hi?"

"Cô không phải nhận thức cậu ta cũng cực kỳ bình thường. Trước kia ở thành phố A cậu ta có tiếng hoa hoa công tử (anh cũng z còn chi), không nghĩ tới bây giờ đã đến nơi này rồi." Hứa Tu Kiệt giải thích, anh ta liếc Hàn Mai Mai một cái nghiêm túc nói, "Cậu ta là một người điên, cô cách xa cậu ta một chút."

Hàn Mai Mai biết tên Đàm Gia Hi này.

Anh ta là một nam phụ trong tiểu thuyết, bộ dáng đẹp trai bức người, gia thế bất phàm (trong tiền văn các anh đều là nam chủ, mỗi tên này là nam phụ thôi nha)

Bạn nhất định sẽ hỏi một người đàn ông tốt như vậy, vì sao không lãng phéng với nữ chủ 'người gặp người thích', mà chỉ là một nam phụ?

Vì đàn ông thích nữ chủ quá nhiều, mà tính cách anh ta còn hi nộ vô thường.

Trong tiểu thuyết hôm nay cũng là lần đầu tiên anh ta gặp nữ chủ, lần đầu tiên nhìn thấy nữ chủ anh ta đã muốn có nữ chủ, loại diện mạo thanh thuần, yếu đuối này, khiến anh ta có dũng khí chinh phục dục vọng. Nhưng vì nhón nam chủ một mực bên người nữ chủ, cho nên anh ta vẫn không có cơ hội xuống tay.

Anh ta dấy dưa với nữ chủ nhiều lần nhưng đều không thành công, về sau lại bắt cóc nữ chủ, sử dụng các loại đạo cụ thượng nữ chủ một hồi, thời điểm 'anh ta' sắp đi vào, nhóm người nam cứu được nữ chủ, sau đó chính gã nam phụ này rất thâm (ngu lắm, thượng ngay từ đầu thì còn được hưởng chút phúc lợi đăng này lại dùng mấy cái dụng cụ kia chơi cô ta, đến lượt mình ra trận thì bị cướp đi)

Kỳ thật anh ta cũng là vật hi sinh.

Đàm Gia Hi đỡ Trình Khả Hình từ từ đứng lên.

"Có bị thương chỗ nào hay không?" Anh ta ở bên ta Trình Khả Hình săn sóc hỏi.

Hồ hấp ẩm áp lướt qua mặt cô ta, cô ta có chút then thùng lắc đầu một cái, sau đó tránh ôm ấp ra của Đàm Gia Hi.

Đàm Gia Hi ý cười càng sâu.

Cô ta cúi đầu nhìn mũi chân một hồi, sau đó ngẩng đầu đáng thương tội nghiệp nhìn Hàn Mai Mai, "Chị, vừa rồi chị..." Lời còn chưa nói hết, nước mắt một giọt một giọt rơi xuống. (con chó, đều vừa thôi nha)

Cô ta khóc một hồi, sau đó lau nước mắt, hít một hơi, bình phục tâm trạng, thành khẩn nói, "Chị, em sẽ không trách chị, em không có chuyện gì, chị yên tâm, đều là bản thân em không cẩn thận..."

Nước mắt che kín đôi má, tóc, giả dạng chặt vật, khiến Trình Khả Hình nhìn qua càng thêm đáng thương.

Mọi người nghe Trình Khả Hình nói, đều đã hiểu, nhao nhao mang theo bất mãn nhìn Hàn Mai Mai.

Đàm Gia Hi lúc này mới chú ý tới Hàn Mai Mai, trong mắt kinh diễm chợt lóe lên, sau đó một lần nữa đưa ánh mắt đặt ở trên người Trình Khả Hình. Vẫn là cô gái này hợp khẩu vị của anh ta hơn (may mà Mai tỷ không hợp khẩu vị tên biến thái này), khiến anh ta có dục vọng.

"Đó chắc là đại tiểu thư nhà họ Hàn. Bộ dáng trái lại rất xinh đẹp, nghe nói tính tình không phải tốt cho lắm."

"Thì ra là cô ta đây."

"Làm sao có thể khi dễ người ta chứ?"

"..."

Hàn Mai Mai mặc danh kỳ diệu (không hiểu gì) nhìn Trình Khả Hình, cô ta có bị chứng vọng tưởng mình bị hại hay không?

Khi nào thì cô đẩy cô ta vậy hả. Thật sự là mặc danh kỳ diệu.

Hứa Tu Kiệt trêu chọc nói, "Lời của em gái hờ này của cô, tôi cũng là có ý tứ gì? Sao tôi không nghe thấy ý tứ muốn tốt cho cô nhỉ?"

Hàn Mai Mai bơ anh ta, nhìn Trình Khả Hình hơi hất mày, "Ý của cô là tôi đây cô?"

"Chị, chị không cần lo lắng cho em, em không có chuyện gì. Đều là bản thân em không cẩn thận, tay chân vụng về." Trình Khả Hình khẩn trương giải thích, sau đó thật cẩn thận nhìn thoáng qua Hàn Mai Mai, giống như sợ cô sẽ tức giận, bất an rụt đầu lại.

Hành động này của cô ta hiển nhiên là càng tỏ càng đen.

Lần này Hàn Mai Mai là thật tức giận rồi, cô ghét nhất là loại chuyện này, giả vờ đáng thương để nhận sự đồng tình của người khác.

Cô muốn chỉnh lại lời nói của cô ta.

Nhưng chưa có đợi cô hành động, mẹ Ngụy mặt trầm xuống đi tới, lớn tiếng hỏi, "Bên này sao lại thế này?"

Mấy người phục vụ cúi đầu không dám nói lời nào.

Mẹ Ngụy thấy Trình Khả Hình chặt vật hoảng sợ, chỉ vào cô ta nói, "Azzzi, cái kia, đúng rồi cô tên gì ấy..."

"Dì, cháu tên là Trình Khả Hình." Trình Khả Hình nhỏ giọng nhắc nhở.

"A..., đúng đúng đúng, gì gì Khả Hình, sao cô lại biến thành dạng này." Mẹ Ngụy nói xong cầm lấy khăn tay che mũi, cách xa cô ta một chút.

Trình Khả Hình lại lập tức rơi nước mắt, nước mắt rơi thẳng xuống dưới, lại che miệng không nói lời nào.

Mẹ Ngụy bị cô ta khóc đến có chút không kiên nhẫn, "Tới cùng sao lại thế này?"

"Đều là bản thân cháu không cẩn thận, làm hại bánh ngọt lão thái thành như vậy rồi." Trình Khả Hình một bên nức nở một bên sợ hãi nhìn Hàn Mai Mai một cái, về mặt bị khi dễ.

"Bánh ngọt có thể mua một cái, nhưng cô có vẻ bị ủy khuất. Cô nói cho tôi biết sao lại thế này? Có phải có ai khi dễ cô rồi hay không hả? Tôi nhất định vì cô phân xử." Mẹ Ngụy trầm giọng nói.

"Dì Ngụy, cháu không có chuyện gì. Dì không cần truy cứu nữa." Trên mặt Trình Khả Hình che kín nước mắt, điềm đạm đáng yêu nói.

"Hôm nay cô tới đây chính là khách của nhà chúng tôi, chúng tôi sao có thể để cho khách của mình chịu đãi ngộ như vậy, cô bị ủy khuất thì nói ra đi. Tôi nhất định sẽ cho cô một cái công đạo." Mẹ Ngụy ngôn từ nghĩa chính nói.

"Dì Ngụy, thật sự không có chuyện gì. Thật sự không liên quan đến chị (cmm~~~), dì ngàn vạn lần không nên trách chị ấy. Đều là bản thân cháu không cẩn thận, đều đã là lỗi của cháu." Trình Khả Hình khẩn cầu, lại vụng trộm nhìn Hàn Mai Mai một cái.

Hàn Mai Mai thờ ơ nhìn Trình Khả Hình tự biên tự diễn, diễn xuất này mà không trao cho cô ta một giải thưởng, thật đúng là không thể nào nói nổi.

"A... ~ nói như vậy là Mai Mai hại cô thành cái dạng này?" Mẹ Ngụy sờ sờ cảm nói.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Đôi mắt Trình Khả Hình ngập nước nhút nhát nhìn Hàn Mai Mai, sau đó liều mạng lắc đầu.

Mẹ Ngụy liếc mắt một cái, mày nhử quay đầu hỏi Hàn Mai Mai, "Mai Mai, là như vậy sao?"

Hàn Mai Mai biết hiện tại cô nói không phải cô đây, chỉ sợ cũng không có ai tin, cô ở trong mắt người khác là người chị ác độc, mà Trình Khả Hình lại là Bạch Liên Hoa thuần khiết, bị ủy khuất vẫn còn thay người khác che giấu.

Lửa giận của Hàn Mai Mai từ từ bình ổn, bình tĩnh suy nghĩ một phen.

Sợ là Trình Khả Hình cố ý nghĩ muốn chọc giận cô, sau đó chuyện này sẽ trở thành thật. Để cho mọi người cho rằng cô là một người tính cách ngang ngược, đại tiểu thư chưa ngoa đánh đá đi.

Chỉ sợ hi vọng của cô ta sẽ thất bại rồi, Hàn Mai Mai muốn mở miệng.

Người hầu nhà họ Ngụy đứng bên cạnh khóc nức nở nói, "Phu nhân, vừa rồi là tôi không cẩn thận đụng phải Trình tiểu thư. Tôi thật sự không phải cố ý..."

"Là như vậy sao? Vậy sao hiện tại cậu mới nói?" Mẹ Ngụy có chút hoài nghi nói.

"... Tôi vốn có chút lo lắng... Đặc biệt thấy vị tiểu thư này khóc đến thương tâm như vậy... Nhưng... Lại sợ vị tiểu thư này hiểu lầm Hàn tiểu thư..." Người hầu bần khoản bất an nói.

Kỳ thật tâm tư của cô ấy mọi người cũng có thể hiểu, dù sao người tới nơi này đều là không có tiền thì cũng có quyền, cô ấy là một người hầu làm sao có thể đắc tội được?

Trình Khả Hình vùi đầu trong ngực, nhẹ giọng khóc, không có vì chính mình biện giải.

"Khả Hình, vì sao cô nói là Mai Mai va vào cô?" Mẹ Ngụy có chút khó hiểu nhìn Trình Khả Hình. (khó hiểu quá mẹ Ngụy nhỉ)

Trình Khả Hình như tiểu bạch thỏ bị hoảng sợ, nước mắt tuôn rơi, không dám nói lời nào.

Nhìn bộ dạng này, thật sự là làm người ta thương tiếc.

Có người khiêm nhã hoài nghi, người hầu này có phải do Hàn Mai Mai mua chuộc hay không.

"Tối cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Nói đúng là nha, cô gái kia sao lại không nói lời nào."

"Nếu như thật sự bị khi dễ, cũng không thể nhẫn nhịn như vậy chứ."

"..."

"Vừa rồi Mai Mai luôn nói chuyện với ta, làm sao có thể đẩy cô." Ngụy lão thái thái luôn đứng bên cạnh nhìn nhin không được lên tiếng.

Trình Khả Hình vẫn cúi đầu, không ai thấy, mặt cô ta lập tức liền trắng bệch.

Tất cả mọi người yên lặng lại, nhân phẩm Ngụy lão thái thái tất cả mọi người đều biết, không có khả năng đi giúp Hàn Mai Mai gây khó dễ một cô gái.

Nói như vậy, đây thật sự không phải Hàn Mai Mai làm?

"Mẹ, thật sự là như vậy sao?" Mẹ Ngụy lại xác nhận một lần.

"Con là không tin ta nói à?" Lão thái thái có chút không vui.

Mẹ Ngụy sờ sờ cái mũi, ngượng ngùng nói, "Đầu có. Làm sao có thể."

Bà ngẩng đầu không vui nhìn Trình Khả Hình.

Mọi người đưa ánh mắt đặt ở trên người cô ta, muốn nhìn xem cô ta sẽ giải thích như thế nào.

"Kỳ thật cháu cũng không biết, bởi vì vừa rồi chị đứng bên cạnh cháu, cách cháu gần nhất, cho nên cháu cũng vì... Cháu tưởng rằng chị không cần thận..." Trình Khả Hình cúi đầu xấu hổ nói.

Thì ra là như vậy, mọi người nhìn thấy Trình Khả Hình cũng có khó chịu. Tuy cô ta không nói gì thêm, nhưng cứ khóc như vậy lại khiến mọi người đi sai đường, còn tưởng rằng Hàn Mai Mai là cố ý làm khó dễ cô ta, đều thay cô ta có chút kêu oan.

Mọi người chung quanh nhỏ giọng oán giận đều lọt vào tai cô ta, Trình Khả Hình không biết vì sao, rõ ràng chịu ủy khuất là cô ta, vì sao không ai giúp cô ta? (ai bảo người đi vu oan Mai tỷ nhà ta làm chi, ngu cho chết)

Ngụy thái thái cau mày nhìn cô gái này, nếu không phải vừa rồi bà đứng bên cạnh nhìn, nhất định sẽ tin phần biểu diễn đặc sắc vừa rồi của cô ta. Bộ dạng yếu đuối khiến cho mọi người đều nghiêng về phía cô ta, cô gái này quả thật là không đơn giản, chỉ là một đứa con gái nuôi, cô ta lấy đầu ra lá gan như vậy...

Kỳ thật trước đây bà đối với Hàn Mai Mai cũng không phải cực kỳ thích, cảm thấy tính tình của cô quá ngang ngược, mà còn quá mức điêu ngoa, tuy bà cũng biết Hàn Mai Mai cực kỳ thích cháu trai bà cũng tận lực lấy lòng bọn họ, nhưng luôn luôn không thích đến đây.

Nhưng hôm nay vừa nhìn thấy con bé này, liền cảm thấy có chút không giống, nhìn cũng thấy so với trước kia thư thái hơn. Trước kia cảm thấy cảm cô quá cao, không có thanh nhã ngược lại có chút hơi thở kiêu căng, hiện tại nhìn lại trái lại thuận mắt rất nhiều. Cứ chỉ cũng không quá lấy lòng như trước kia, trái lại tự nhiên thanh thản.

Làm việc cũng không có lỗ mãng như trước, chuyện hôm nay nếu đặt vào trước kia, Hàn Mai Mai nhất định sẽ bắt chấp tất cả đánh cho đối phương một trận, hiện tại lại khí định thần nhàn, không chút hoang mang.

Nếu là làm cháu dâu của bà, cũng không phải không tốt, nhưng cuối cùng thì người mà Nhất Minh thích vẫn tốt hơn.

"Thật xấu hổ, vừa rồi đều là tôi không cẩn thận, làm hại cô thành ra như vậy. Cô có thể tha thứ cho tôi hay không?" Cô người hầu kia đi đến trước mặt Trình Khả Hình thành khẩn nhận lỗi.

Biểu tình Trình Khả Hình ngưng trọng, sau đó lau nước mắt, yếu đuối nói một câu, "Không sao, kỳ thật tôi không có chuyện gì."

Cô người hầu kia nghe thế thở dài nhẹ nhõm một hơi, quay đầu nhìn mẹ Ngụy chờ mẹ Ngụy xử phạt.

Mẹ Ngụy trầm mặc một hồi, sau đó nói, "Nếu hiểu lầm cũng đã rõ ràng rồi. Thấy cô thành thực, liền phạt một mình cô quét sạch sẽ chỗ này."

Cô người hầu kia nghe thấy vậy như lấy được đại ân xá, liền vội cúi đầu nói cảm ơn.

"Khả Hình, tôi cho người dẫn cô đi đổi bộ quần áo mới." Mẹ Ngụy đối với Trình Khả Hình nhu hòa nói.

Người hầu tất cung tất kính (kính cẩn lễ độ) dẫn Trình Khả Hình đi thay quần áo.

Đám người cũng tản ra hết...

Dọc theo đường đi Trình Khả Hình nhìn không được hết nhìn đông lại nhìn tây, nhà họ Ngụy này thật đúng là lớn. Ngay cả phòng khách cũng trang hoàng xa hoa như vậy.

Nơi cô ta và mẹ cô ta sống so với chỗ này thì thật quá keo kiệt (cái gì cũng có giá của nó hết), chỗ ở của cô ta thực ra là xóm nghèo. Nếu cô ta có thể sống ở đây thì tốt rồi.

"Trình tiểu thư, bên trong có phòng tắm, cô ở trong này tắm rửa đi. Tôi đi cho cô một bộ quần áo."

Trình Khả Hình gật đầu một cái, sau đó liền đi phòng tắm tắm rửa...

"Sao, cháu thấy thế nào?" Mẹ Ngụy vụng trộm kéo Hàn Mai Mai đến một góc tối nói.

"Dì, chuyện này sẽ không phải do dì bày ra đó chứ." Hàn Mai Mai kinh ngạc nói.

"Hừ, dì chỉ là muốn trừng trị con bé thói tha đó thôi." Mẹ Ngụy mang theo vài phần dương dương đắc ý. "Tuy quá trình không giống với kế hoạch định trước, nhưng kết quả vẫn là một dạng. Mai Mai, dì làm không sai chứ." Mẹ Ngụy một bộ 'cháu mau mau khen ngợi đi đi'.

Hàn Mai Mai có chút dở khóc dở cười, không nghĩ tới mẹ Ngụy lại dụng phương thức này giúp cô, nhưng bà cũng là có lòng tốt, Hàn Mai Mai đương nhiên không thể nói gì, cũng phụ họa vài câu.

"Không nghĩ tới cô ta lại dám vu oan cho cháu. Quả nhiên tâm tư không đơn thuần, về sau cháu phải cẩn thận chút." Mẹ Ngụy thu hồi biểu tình vừa rồi, nghiêm túc dặn dò.

Hàn Mai Mai gật đầu thật mạnh, nữ chủ so với trong tưởng tượng của cô thật đúng là không giống nhau...

Chương 27

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Trình Khả Hình tắm rửa xong, tóc vẫn còn ướt sũng quần khăn tắm đi ra, khăn tắm hoàn toàn che không được hết ngực no đủ của cô ta, một mảng lớn da thịt trước ngực đều lộ ra bên ngoài, mà chiều dài khăn tắm cũng không lớn.

Không thể không nói dáng người của nữ chủ sau khi còi y phục càng thêm mê người.

Cô ta muốn hỏi người hầu kia cho cô ta một bộ quần áo mới, cái váy kia của cô ta đã bị hỏng hoàn toàn, nghĩ đến số tiền của cái váy kia, cô ta liền cảm thấy đau, lần này cô ta đã bỏ không ít vốn gốc.

Nhưng không thấy tung tích của cô người hầu kia trong phòng, ngược lại lại chỉ có Đàm Gia Hi ngồi trên sô pha, ánh mắt phát quang nhìn cô ta.

"Anh, anh, anh, sao anh lại ở trong đây." Trình Khả Hình che ngực có chút xấu hổ và giận dữ, hiện tại quần áo cô ta không chỉnh tề ở trong phòng với một người đàn ông, nếu như bị người khác biết thì làm sao bây giờ?

Trình Khả Hình chú ý tới một bộ lễ phục bên cạnh người đàn ông, nhất định cô người hầu kia đã bị anh ta đuổi đi rồi.

Đàm Gia Hi thay đổi nét mặt, không có vẻ đói khát như vừa rồi, anh ta cũng không muốn dọa tiểu bạch thỏ chạy sớm như vậy. Nhưng Tiểu Bạch Thỏ này, thật sự đơn thuần như vẻ bề ngoài hay sao? Anh ta cũng rất tò mò.

Anh ta mang theo nụ cười ôn hòa, từ từ đi qua, "Anh chỉ có chút lo lắng em, lo lắng cho em, cho nên qua đây xem."

Trình Khả Hình nghe thế trong lòng ấm áp, kỳ thật cô ta đối người đàn ông trước mắt này rất có cảm tình. Vừa mới ở trước công chúng, người đàn ông này vừa xuất hiện, khiến tim cô ta đập thình thịch, mà anh ta còn đẹp trai như vậy...

Bỏ qua những thứ này không nói, người đến dự tiệc mừng thọ Ngụy lão thái thái, đều không giàu tức quý.

"Đầu gối của em bị thương, đau không?" Đàm Gia Hi ngồi xổm xuống nhẹ nhàng chạm vào đầu gối Trình Khả Hình, đau lòng nói.

Kỳ thật chỉ có chút hồng mà thôi.

Trình Khả Hình lập tức xấu hổ đỏ mặt, trong lòng có chút vui sướng, người đàn ông này nhất định là thích cô ta, "Kỳ thật không có gì."

"Sao lại không có gì? Em như vậy anh sẽ cực kỳ đau lòng." Đàm Gia Hi nói, sau đó từ từ lại gần Trình Khả Hình.

"Anh có thể ra ngoài hay không? Em muốn thay quần áo." Trình Khả Hình cố lấy dũng khí nói, cô ta có chút thích người đàn ông này, cho nên càng không thể để cho anh ta thấy rõ, cảm thấy cô ta là một cái người tùy tiện.

"Tóc em đều ướt hết rồi, như vậy sẽ cảm mạo. Anh tới lau khô đi cho." Đàm Gia Hi không biết từ nơi nào lấy ra một chiếc khăn lông, mặc kệ phản ứng của cô ta, liền lau tóc cho cô ta.

Trình Khả Hình vốn có chút phản kháng, nhưng phát hiện Đàm Gia Hi không có làm hành động gì quá phận cũng thôi phản kháng, hưởng thụ người đàn ông này ôn nhu săn sóc, trong lòng có chút vui mừng.

Đàm Gia Hi cúi đầu nhìn cô ta so với vừa rồi nhiều hơn một phần quyến rũ, thật là một báu vật.

Anh ta vì chính mình phát hiện ra một bảo bối như vậy mà ngầm cảm thấy may mắn, quyết định muốn từ từ hưởng dụng bảo bối này.

"Mẹ, mẹ ở trong này. Con tìm mẹ hồi lâu." Ngụy Nhất Minh đến tìm mẹ Ngụy, "Ba có vài vị khách quan trọng, ba bảo mẹ qua cùng tiếp đãi."

"Nhất Minh, vậy con giúp mẹ chăm sóc Mai Mai nha." Mẹ Ngụy vỗ vỗ vai con trai, vụng trộm nháy mắt một cái, sau đó nói với Hàn Mai Mai, "Mai Mai, đi đi trước. Cháu chơi đùa vui vẻ nha."

"Dì, dì yên tâm đi. Cháu sẽ tự chiều cổ mình."

Mẹ Ngụy rất nhanh liền rời đi, trái lại Ngụy Nhất Minh lại vẫn ở chỗ này.

Tuy mẹ Ngụy bảo anh ta chăm sóc cô, nhưng Hàn Mai Mai cảm thấy đối với Ngụy Nhất Minh cực kỳ xấu hổ, "Ngụy thiếu, tôi đây đi vào trước." Nói

xong, cô xoay người rồi đi.

Thời điểm Ngụy Nhất Minh nghe thấy hai chữ "Ngụy thiếu" này, nhũu mày, "Cô cực kỳ chán ghét tôi hay sao?" Ngụy Nhất Minh thốt ra những lời này, ngay cả chính anh ta cũng hoảng sợ.

Anh ta khi nào thì để ý người phụ nữ trước kia cực kỳ phiền toái này hiện tại có phải chán ghét chính mình hay không.

Hàn Mai Mai chưa đi được hai bước nghe thế, dừng lại, chán ghét anh ta?

Thật sự không có. Chủ yếu là cô đối với cái mặt than thật không có lời gì để nói. Mà cái mặt than trước kia không phải cực kỳ chán ghét nguyên chủ hay sao. Cô cũng không muốn đợi ở chỗ này gây phiền cho người khác?

Hàn Mai Mai không chắc Ngụy Nhất Minh tới cùng là có ý tứ gì.

Cô đành phải xoay người, giả cười nói, "Không có, anh làm sao có thể có loại ảo giác này hả."

Ngụy Nhất Minh đối với câu trả lời này của Hàn Mai Mai có chút bất mãn, tiến lên một bước tới lại gần cô, "Vậy vì sao mỗi lần cô thấy tôi đều phải chạy trốn? Thấy tôi khiến cô không vui hay sao?"

Hàn Mai Mai không biết Ngụy Nhất Minh hôm nay uống lộn thuốc gì, lại tranh chấp với cô vấn đề này, giả ngu nói, "Có sao? Không có đi. Anh suy nghĩ nhiều quá rồi."

Ngụy Nhất Minh nhìn chăm chăm cô, như là muốn nhìn thấu cô vậy, qua một lúc lâu sau, nói, "Lần trước cô hỏi tôi muốn kết giao với cô hay không. Hiện tại cô có muốn biết đáp án của tôi hay không?"

Tôi khi nào thì hỏi anh! Nội tâm Hàn Mai Mai gầm thét.

Chuyện này chắc là do nguyên chủ của chúng ta làm rồi, Hàn Mai Mai có chút mệt mỏi, tôi thật sự không muốn kết giao với anh nha.

"Tôi cảm thấy hiện tại đã không còn quan trọng nữa rồi." Hàn Mai Mai cũng không nghĩ nhiều liền nói. Cô không phải Hàn Mai Mai trước kia, đương nhiên không quan trọng rồi!

Ngụy Nhất Minh nghe thấy câu trả lời đó, ngây ngẩn cả người, cô gái này thật sự khác trước kia. Trước kia nếu nói lời này, khẳng định cô sẽ lập tức nhào lên, quần lấy anh ta, đáp ứng ngay lập tức. Đâu giống hiện tại thái độ e sợ, tránh né.

Chẳng lẽ cô thích người khác? Nhị công tử nhà họ Lục? Hôm nay bọn họ cùng nhau đi đến. Ngụy Nhất Minh không biết vì sao nghĩ đến cô gái này hiện tại không thích mình, có chút khó chịu, nhìn không được hừ lạnh, "Chẳng lẽ cô xem trọng người khác, muốn dùng chiêu quán quýt đó trên người người khác hay sao?" (*choang* bình giẫm nhà ai vớ kìa)

"Cái gì?" Hàn Mai Mai có chút chán kinh nhìn Ngụy Nhất Minh nói ra câu đó.

Ngụy Nhất Minh còn tưởng rằng mình đoán đúng rồi, kỳ quái nói, "Nhị công tử nhà họ Lục nhìn qua không có ghét cô. Hai người khi nào thì phát thiếp cưới?"

Hàn Mai Mai lập tức hiểu, Ngụy Nhất Minh nhất định là bởi vì hiện tại cô không theo đuổi anh ta nữa, ngược lại không quen, cho nên mới có thể nói ra những lời này.

Hàn Mai Mai không nhanh không chậm nói, "Ngụy thiếu khi nào thì quan tâm đời sống tình cảm của tôi như vậy. Nếu tôi có tin vui, nhất định sẽ báo cho anh đầu tiên."

Mặt Ngụy Nhất Minh lập tức đen lại.

Hàn Mai Mai nhìn Ngụy Nhất Minh không chút do dự xoay người rồi đi, thở dài nhẹ nhõm một hơi, cô cũng không có vội vã trở lại đại sảnh, mà ra bên ngoài dạo một vòng, đi tới đi lui, đi đến vườn hoa nhỏ hẻo lánh...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Vườn hoa nhỏ không có náo nhiệt như trong biệt thự, ngược lại lại rất vắng vẻ.

Hàn Mai Mai đột nhiên nghe thấy có chút thanh âm kỳ quái, lòng hiếu kỳ nổi loạn, cô chậm chậm đi đến nơi phát ra âm thanh đó.

"Uh`m... Uh`m... Anh nhanh lên buông..."

"Đừng, lần đầu tiên nhìn thấy em anh đã thích em rồi."

"Uh`m... Thật vậy không? Uh`m..."

"..."

Là từ trong một căn phòng truyền đến, vừa lúc căn phòng kia ở lầu một mà còn không có đóng cửa sổ.

Hàn Mai Mai vốn nghĩ muốn quay đầu đi, nhưng giọng nói này rất quen thuộc. Cô nghĩ nghĩ rồi tiến lại gần cánh cửa sổ, tận lực không để mình phát ra âm thanh gì.

Xuyên thấu qua khe hở, cô kinh ngạc thấy người ở bên trong lại là Trình Khả Hình và Đàm Gia Hi. Mà Trình Khả Hình chỉ vây quanh một tấm khăn tắm. Hai người hôn đến khó khăn, cực kì gọi tình.

"Không nghĩ tới, Mai Mai em lại có sở thích ở góc tường nhìn trộm người ta ân ái."

Hàn Mai Mai bị giọng nói đột nhiên xuất hiện bên tai làm cho hoảng sợ.

Quay đầu lại nhìn lại là Lạc Thần Dật, có chút khó chịu trừng mắt anh, "Tôi đâu có nghe lén, tôi là quang minh chính đại nghe!"

Lạc Thần Dật thấy cô già mồm át lẽ phải không có phản bác cô, nhưng ý cười càng sâu.

Hàn Mai Mai nhìn anh ta cười như bị bệnh thần kinh.

"Tôi gần đây có chút bận rộn, cho nên không có đi tìm em, em sẽ không tức giận tôi chứ." Lạc Thần Dật thấp giọng nói.

"Anh là ai của tôi chứ. Anh như thế nào, cùng tôi có cái gì quan hệ." Hàn Mai Mai thờ phỉ phỉ nói. Xin đừng làm như chúng ta rất thân thiết vậy có được hay không!

Lạc Thần Dật nghe thấy Hàn Mai Mai nói như vậy cũng không tức giận.

Anh dựa vào Hàn Mai Mai rất gần, Hàn Mai Mai có chút không quen.

Vừa lúc cô cũng không có hứng thú tiếp tục nghe chuyện người ta nữa, nhấc chân rời đi. Nhưng Lạc Thần Dật lại nghênh ngang theo sát phía sau cô.

Đi tới một đoạn đường, Hàn Mai Mai cảm thấy được cực kỳ phiền, xoay người chống nạnh trừng mắt với anh, "Anh đi theo tôi làm gì?"

"Nơi này chỉ có con đường này, tôi cũng phải đi vào đại sảnh." Lạc Thần Dật có chút vô tội nói.

Hàn Mai Mai nhìn chung quanh, mọi chuyện anh ta nói giống như đều là thật vậy. Cô nghĩ không ra phải phản bác thế nào, hừ một tiếng đi về phía trước.

"Chẳng lẽ em rất muốn để cho tôi đi theo em? Muốn như vậy..." Lạc Thần Dật trêu chọc còn chưa có nói xong

Đã bị Hàn Mai Mai kéo đến tường đằng sau tường, cô vươn ngón trỏ làm một động tác xùy.

Lạc Thần Dật mang theo ý cười, trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng vẫn ngoan ngoãn phối hợp.

"Tôi biết rồi. Đúng rồi, vẫn còn một chuyện, cậu đi làm cho tôi. Vạn lần không được lộ ra dấu vết."

Hàn Mai Mai vênh tai nghe nội dung cuộc gọi của ba Hàn, trực giác có quan hệ tới mình.

Cô vừa mới thấy thần sắc ba Hàn vội vàng chạy đến cảm thấy không có chuyện tốt gì, thật may bên này không có đèn, ba Hàn không có chú ý đến cô.

"Dự án làng du lịch hiện tại do con ranh chết tiệt kia thực hiện, cậu chuẩn bị cho tôi chút chuyện. Tìm vài người đi mấy nhà hộ dân bị cưỡng chế làm ồn ào một phen, nhiệt náo càng lớn càng tốt. Hừ hừ, sau đó cậu đem chuyện này thông báo cho truyền thông." Ba Hàn âm trầm nói.

Hàn Mai Mai mặt không chút thay đổi nghe, trong lòng may mắn, thật may người này không phải ba thật của cô, không thì tâm cô nhất định bị tổn thương rất nặng.

Lại vì lợi ích của mình, đi âm toán con gái thân sinh của mình, loại người như ba Hàn đúng là một cực phẩm.

Không lâu sau, ba Hàn nói chuyện điện thoại xong, liền rời đi. Hàn Mai Mai còn đang tiêu hóa tin tức trong cuộc điện thoại vừa rồi.

"Tôi có thể lý giải vì em đang yêu thương nhưng nhớ hay không?"

Lạc Thần Dật trêu ghẹo, kéo Hàn Mai Mai lại, giờ cô mới phát hiện cô tựa cả người vào người Lạc Thần Dật, mà tay cô còn ôm eo anh. Mặt cô vừa lúc dán vào ngực của anh, anh chỉ cần cúi thấp đầu là có thể hôn được cô rồi.

Hàn Mai Mai lập tức nhảy ra thật xa, ghét bỏ nhìn Lạc Thần Dật, giống như anh là vi rút gây bệnh vậy.

"Em vừa mới ôm ấp tôi như thế, hiện tại lại muốn trở mặt hay sao?" Lạc Thần Dật hơi hất mày, một bộ biểu tình 'tôi biết em là người bội tình bạc nghĩa mà'.

"Anh, anh bệnh thần kinh!" Hàn Mai Mai kìm nén hồi lâu, thốt ra một câu này. Cô nói ra những lời này liền bỏ chạy.

Hàn Mai Mai vừa đến đại sảnh, Ôn Hân Nghiên liền tìm được cô, kéo cô đến một bên, "Tớ vừa mới nghe thấy ba cậu thu đưa con riêng kia làm con gái nuôi, loại chuyện này mà bọn họ cũng làm được. Đúng là không biết xấu hổ! Con nhỏ kia, vừa rồi còn muốn vu hãm cậu đấy cô ta. Tớ thấy cô ta chán sống rồi."

Hàn Mai Mai biết Ôn Hân Nghiên lo lắng cho cô, vội vàng trấn an, "Chỉ là mấy mảnh khốe nhỏ, không có gì, tớ sẽ không để mình chịu thiệt thòi. Hiện tại chỉ là một đứa con gái nuôi, không có ảnh hưởng gì, mà đứa con gái nuôi này nhà họ Hàn sẽ không thừa nhận. Bọn họ như thế, nếu chấp nhận, đấy thật đúng là cho bọn họ mặt mũi rồi. Cậu không cần lo lắng cho tớ."

Ôn Hân Nghiên sắc mặt hoàn hảo, cô cũng hiểu được Hàn Mai Mai so với trước kia thành thực hơn, mà còn so với cô bình tĩnh hơn, cũng yên tâm, thay đổi đề tài, "Đúng rồi, khoảng thời gian trước An Ny mua một chiếc du thuyền, vài ngày nữa chúng ta đi ra biển chơi đi. Cậu cũng phải tới."

"Cậu có biết, tớ hiện tại mới vừa tiếp nhận công ty, công việc thật sự nhiều lắm..."

"Được rồi được rồi, tớ biết cậu muốn dùng lý do này để chối phỏ. Đã bao lâu rồi cậu không có đi chơi cùng bọn tớ. Gọi điện thoại cho cậu vài lần, cậu đều nói muốn quản lý công ty. Nhiều giám đốc như vậy, sao chỉ có mình cậu bận nhất? Lần này cậu cũng đừng hòng chạy trốn nữa. Tớ và Tiểu Vân bọn họ đều đã thương lượng qua. Cùng ngày 10/1 được nghỉ chúng ta đi ra biển. Tớ cũng không tin Hàn thị các cậu vẫn phải đi làm vào thời gian đó. Đây chính là cố ý vì cậu mà chọn ngày, cho nên cậu không đến?" Ôn Hân Nghiên u oán nói.

Hàn Mai Mai nghe xong đành phải đáp ứng.

Cô ngẩng đầu thấy Trình Khả Hình cũng ra đại sảnh, thay đổi toàn thân lễ phục, khoe mất đuôi mây biểu lộ phong tình, xem ra vừa rồi rất thoải mái.

Mà cách đó không xa Đàm Gia Hi thâm tình nhìn Trình Khả Hình, hai người thường thường nhìn nhau cười, giống như toàn bộ thế giới chỉ có hai người bọn họ vậy.

Hàn Mai Mai nổi da gà, kỳ thật này hai người họ kết hợp với nhau rất hợp.

Nữ chủ tính cách ngoan cường nhất định có thể chế trụ Đàm Gia Hi.

Hàn Mai Mai nhớ trong tiểu thuyết, nhà Đàm Gia Hi là làm chính trị, mà còn bò lên vị trí khá cao, nhưng bởi vì Đàm Gia Hi bắt cóc nữ chủ, nhóm người nam chủ liên hợp lại khiến cho nhà họ Đàm bị phá hủy. Sau cùng Đàm Gia Hi phải tự sát.

Sau cùng nhà họ Đàm đổ xuống, bắt cóc nữ chủ chỉ là một phần nguyên nhân, còn có một phần nguyên nhân là bởi vì Đàm lão gia.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Editor: Tuyết Nguyệt Lam

"Sao hai cậu lại ở trong này, bọn tớ tìm các cậu hơn nửa ngày rồi".

Hàn Mai Mai xoay người nhìn thấy Tào An Ny và Tôn Tiểu Vân.

"An Ny, bọn tớ cũng đang muốn đi tìm các cậu đây." Ôn Hân Nghiên nói.

"Mai Mai, Hân Nghiên đã nói chuyện đó với cậu chưa. Qua vài ngày nữa, cậu nhất định phải cùng bọn tớ đi ra đảo đó...." Tào An Ny nhiệt tình mời.

"Được, tớ biết rồi, cậu mới mua một chiếc du thuyền đúng không. Đến lúc đó tớ nhất định tới. Các cậu phải chờ tớ cùng đi đó." Hàn Mai Mai cười nói.

"Ừm."

Hàn Mai Mai chú ý tới ba người bọn cô ở bên này lúu rúu nói chuyện phiếm, Tôn Tiểu Vân vẫn không nói gì...

Ngày hôm sau, Hàn Mai Mai vừa vào văn phòng.

Trợ lý Triệu liền đi tới, một bộ muốn nói lại thôi.

Hàn Mai Mai nhìn văn kiện mới đưa, không để ý phản ứng của ông ta, cũng xem xong văn kiện, trợ lý Triệu vẫn bộ dáng như bị táo bón kia, nhìn không được hỏi, "Trợ lý Triệu, tới cùng là chuyện gì khiến chú khó mở miệng như vậy."

Trợ lý Triệu có chút khó xử nói, "Hàn tổng, cô có Microblogging (tài khoản weibo) hay không?"

Hàn Mai Mai sững sốt một phen, thật không ngờ trợ lý Triệu kìm nén hồi lâu, lại hỏi cô chuyện này. Ở thế giới của cô, thời điểm không có chuyện gì làm vẫn hay lướt quét Microblogging. Bất quá từ khi tới nơi đây trái lại không có chơi cái này, chủ yếu là cô không biết mấy mình tình đại nhân ở nơi này.

"Tôi không có, làm sao vậy."

Trợ lý Triệu đi đến máy tính bên cạnh Hàn Mai Mai, mở ra, thần tốc đăng nhập Microblogging, Hàn Mai Mai thấy xuất hiện một tiêu đề tin tức là con gái nhà giàu điều ngoa chính một thiếu nữ.

Hình ảnh trên ảnh chụp cũng cực kỳ quen, là chuyện phát sinh buổi tối hôm qua.

Mặt trên là Trình Khả Hình ngồi dưới đất toàn thân đều là bó, trên mặt đầy nước mắt, bộ dáng chật vật, thương cảm nói không nên lời.

Không thể không nói góp chụp của bức ảnh cực kỳ tốt, như trong tấm ảnh vừa nhìn có thể thấy cách đó không xa trên mặt Hàn Mai Mai mang theo ý cười nhìn cô ta, bộ dáng ở một bên vui sướng khi người gặp họa.

Microblogging lại có ý khoanh tròn Hàn Mai Mai lại, làm cho người ta không chú ý đến cô cũng khó.

Nếu người không biết rõ chân tướng, nhất định sẽ tưởng rằng Hàn Mai Mai cố ý chính cô ta.

Những nhận xét phía dưới đều là nghiêng về - một bên, đều là mắng Hàn Mai Mai.

Cô gái này thật sự là quá ác độc, có thể nhục nhã người khác như vậy à? Ai mà không do ba mẹ sinh ra.

Có tiền thì hay lắm sao! Là có thể khi dễ người hay sao? Nếu như để tôi gặp được cô ta, thấy một lần đánh một lần.

Có biết cô gái nhà giàu trong ảnh là ai không vậy? Làm sao có người có thể ác độc như vậy?

Cô gái nhà giàu kia hiện tại tiếp quản xí nghiệp nổi danh, mọi người cũng không nên đắc tội với người ta.

Trên lầu giống như biết rất nhiều tin tức,...

...

Hàn Mai Mai nhăn mi.

Trợ lý Triệu ở một bên giải thích, "Chuyện này là do một người tên Thường Xuân Đại Hà đăng lên tới qua, cậu ta chuyên môn đem chuyện nhà giàu ra nói. Hiện tại lượt chia sẻ đã là trên vạn lần..."

Hàn Mai Mai nhíu mày chặt hơn, chuyện này tới cùng là ai làm? Hẳn không phải là Trình Khả Hình.

Chuyện này là có người cố tình nhằm vào cô? Chẳng lẽ là vì Trình Khả Hình bệnh vực kẻ yếu? Nhưng chuyện ngày hôm qua không phải đều đã rõ ràng rồi sao, nó là một hiểu lầm.

"Tôi muốn áp chuyện này xuống, càng nhanh càng tốt." Hàn Mai Mai phân phó nói. Chủ yếu là cô lo lắng có người muốn bới móc chuyện của cô để làm ảnh hưởng đến tập đoàn Hàn thị.

Cô nghĩ nghĩ lại bổ sung thêm, "Đúng rồi, tôi muốn biết chính xác người đã gây ra chuyện này."

Trợ lý Triệu gật đầu một cái, sau đó liền lui ra.

"Trợ lý Triệu." Hàn Mai Mai đột nhiên gọi lại.

"Hàn tổng, còn có phân phó gì sao?" Trợ lý Triệu quay đầu lại hỏi.

"Tên Microblogging là Đại Soái Ca nghe cũng rất hay nha... ~" Hàn Mai Mai trêu chọc nói. Hàn Mai Mai không nghĩ tới người đàn ông âm trầm này lại

có thể có một cái tên Microblogging như vậy.

Về mặt trợ lý Triệu có chút xấu hổ ra ngoài.

Hàn Mai Mai chú ý tới mặt trợ lý Triệu đều đã đỏ hết, da mặt ông ấy thật mỏng.

Sau khi trợ lý Triệu ra ngoài không có bao lâu, Hàn Mai Mai cũng ở trên mạng đăng kí một tài khoản Microblogging, nhưng thời điểm cô lướt weibo, tất cả tin tức đều đã bị xóa hết.

Hiệu suất làm việc của trợ lý Triệu cũng quá nhanh rồi. (đó mọi người là ai làm???)

Trợ lý Triệu vội vàng chạy vào, "Hàn tổng, tin tức trên Microblogging đã bị xóa bỏ hết."

"Tôi thấy rồi. Không phải chú làm sao?" Hàn Mai Mai kỳ quái hỏi.

"Không có, tôi vừa mới tại liên hệ với operator, bọn họ nói vừa rồi có người tạo sức ép với bọn họ. Sau đó tôi hỏi là ai? Bên kia ập ứng, không chịu nói."

Hàn Mai Mai nghi hoặc, tới cùng là ai giúp cô? Và ai là người đã hại cô? Bất quá chuyện này càng nhanh chìm đi xuống càng tốt...

"Tôi biết rồi, chú giúp tôi tìm vài người theo dõi tiến độ phá bỏ và di dời của làng du lịch, đừng cho người ở bên kia gây sự."

Trợ lý Triệu mặc dù có chút nghi vấn, nhưng cũng không có hỏi thêm liền làm theo.

"Mai Mai, hôm nay tan tầm chúng ta cùng về nhà cũ một chuyến đi." Trình Chí Dũng đi tới văn phòng Hàn Mai Mai nói.

Hàn Mai Mai hơi có chút ngoài ý muốn, bây giờ cô đối với Trình Chí Dũng vẫn là có chút phòng bị, hỏi, "Ba, sao hôm nay lại muốn đến thăm ông nội nhỉ?"

Trình Chí Dũng mang theo tươi cười hòa ái, "Con cũng biết, hiện tại ba đã nhận Hình Nhi làm con gái nuôi. Chung quy cũng muốn dẫn nó đi gặp ông nội, như vậy cũng tốt hơn. Chúng ta người một nhà cùng ăn bữa cơm..."

Lời Trình Chí Dũng còn chưa nói hết đã bị Hàn Mai Mai cho ngắt lời, "Con cảm thấy không quan trọng."

"Con vừa nói gì?" Mặt Trình Chí Dũng lập tức kéo xuống.

"Chuyện Trình Khả Hình, con không có ý kiến." Hàn Mai Mai cười tít mắt nói.

Trình Chí Dũng nghe thấy Hàn Mai Mai nói như vậy sắc mặt dịu đi.

"Ba có thể nhận cô ta làm con gái nuôi, nhưng là cô ta và nhà họ Hàn của con không có chút quan hệ gì." Khóe miệng Hàn Mai Mai nhếch ý cười nói.

Mặt Trình Chí Dũng cứng lại, nhà họ Hàn, ông ta đã từng cảm thấy cực kỳ may mắn vì mình có thể làm con rể nhà họ Hàn. Nhưng hiện tại ba chữ nhà họ Hàn này chỉ khiến ông ta càng thêm phiền toái, bởi ông ta không cùng họ với bọn họ, cho dù ông ta có cố gắng như thế nào, chỉ cần ông già kia nói một câu từ ông ta sẽ mất hết tất cả.

Ngay cả con gái cũng không hướng về phía ông. (có ba nào tìm người gây phiền toái cho con gái hay không)

"Chuyện này không phải chuyện con có thể quản, ba sẽ nói chuyện với ông nội. Còn có hôm nay tan tầm ba sẽ tới tìm con, chúng ta cùng đi thăm ông nội." Ba Hàn mặc kệ phản ứng của Hàn Mai Mai, bỏ lại những lời này xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30

EDitor: Tuyết Nguyệt Lam

Thời điểm Trình Chí Dũng mang theo Trình Khả Hình đi tới nhà cũ nhà họ Hàn, Hàn Mai Mai và Hàn gia gia cũng đang bắt đầu ăn bữa tối.

Trình Chí Dũng trách cứ, trong giọng nói lại mang theo một tia bất đắc dĩ, "Mai Mai, sao con rời công ty một mình trước, không có chờ ba và Hình Nhi."

Người ngoài nhìn vào thì liền thấy ông ta là một người ba sùng nịnh con gái vô điều kiện.

Hàn Mai Mai trái lại vẫn tự nhiên ăn canh, mí mắt cũng không có nâng lên. Hôm nay cô cố ý tan tằm trước nửa tiếng, chính là không muốn đi cùng với Trình Chí Dũng tới.

Ba Hàn bị bỏ lơ ở một bên, hơi có chút xấu hổ, vẫn ưỡn nghiêm mặt nói với Hàn gia gia, "Ba, con giới thiệu với ba một người, đây là con gái nuôi con nhận, nó tên là Trình Khả Hình. Hình Nhi, nhanh lên gọi ông nội."

Ba Hàn kéo Trình Khả Hình lên trước.

Trình Khả Hình từ sau người ba Hàn đi ra, trên mặt dẫn theo một chút e lệ, nhỏ giọng gọi, "Ông nội."

"Miễn, tôi không dám nhận. Cũng đâu thân quen." Mặt Hàn gia gia không chút thay đổi nói.

Trình Khả Hình đỏ mặt vành mắt, không dám tin nhìn Hàn gia gia.

"Ba, ba đây là ý tứ gì?" Trình Chí Dũng có chút kích động nói.

"Chí Dũng, nếu anh nghĩ muốn tái hôn, anh có thể nói thẳng ra, lần trước tôi đã nói với anh chuyện này rồi, không quan trọng những thứ này." Hàn gia gia không nhanh không chậm nói.

Sắc mặt ba Hàn trắng nhợt, lo lắng nói, "Ba, người không cần nói nữa. Con sẽ không tái hôn. Trước con chỉ là muốn tìm cho Mai Mai một người mẹ, chăm sóc nó, nhưng hai người đều đã không đồng ý, quyết định như vậy đi. Kỳ thật con cũng là có ý tốt, dù sao con là một người đàn ông, có rất nhiều chỗ con cũng không chú ý tới. Lại nói con vẫn coi ba như ba ruột của con, con làm sao có thể rời khỏi ngôi nhà này. Nếu ba là muốn nói Hình Nhi, kỳ thật một phần nguyên nhân là bởi vì con muốn tìm cho Mai Mai một người bạn, vừa lúc tuổi tác hai đứa xấp xỉ có vẻ có tiếng nói chung, mà con cũng đã xem qua, bát tự của Hình Nhi với nhà của chúng ta rất hợp, là may mắn của nhà chúng ta."

Ba Hàn tình thâm ý trọng nói.

Hàn Mai Mai nghe xong không khỏi nghĩ muốn vỗ tay bảo hay. Quả nhiên là một hành động phong độ.

Hàn gia gia nhàn nhạt nói một câu, ngay cả ánh mắt cũng không có cho bọn họ một cái, "Ta ăn no rồi, đi nghỉ ngơi trước đây."

Nhìn bóng lưng Hàn gia gia rời đi, Trình Khả Hình cắn cắn môi, kéo góc áo Trình Chí Dũng, nhỏ giọng hỏi han "Ba ba, ông nội có phải hay không không chào đón con."

"Chuyện này giống như không phải ông nội của cô? Ông nội của tôi thừa nhận chưa? Lại nói cô họ Hàn sao?" Hàn Mai Mai buông thìa trong tay ra, cảm lấy khăn tay lau miệng, chậm rãi nói.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Trình Khả Hình trắng xanh, nước mắt đã xoay động trong hốc mắt, ủy khuất nói không nên lời.

"Mai Mai, Khả Hình là em gái của con." Trình Chí Dũng không vui.

Hàn Mai Mai khẽ hừ nhẹ, không nghĩ muốn nói nhảm với bọn họ nhiều, "Tôi cũng ăn no, các người từ từ dùng. Tôi đi xem ông nội."

"Ba ba, con giống như không được hoan nghênh..." Trình Khả Hình ngẩng đầu bất an hỏi han.

"Làm sao có thể? Con suy nghĩ nhiều quá." Trình Chí Dũng đáp cho qua. Bây giờ đối với ông ta mà nói quan trọng nhất là phải lấy lòng lão già kia, ở lại nhà họ Hàn, chuyện khác lại bàn bạc kỹ hơn.

"Ông nội..." Hàn Mai Mai đẩy cửa thư phòng ra, thấy Hàn gia gia tọa ở trên ghế, có chút cô đơn.

Ông không có xoay người, "Mai Mai, có phải con muốn hỏi tại sao không đuổi bọn họ đi không? Biết rõ rành rành nó là đã chúng. Có phải cảm thấy được ông nội cực kỳ không có quyết đoán hay không. Ông nội có phải khiến con cực kỳ thất vọng hay không?"

"Làm sao có thể? Con biết ông nội người nhất định bản khoán của mình." Hàn Mai Mai vòng qua bàn, sau đó nói.

"Con nói xem ông nội bản khoán gì?" Hàn gia gia bị lời nói của Hàn Mai Mai làm cho có chút hứng thú.

"Theo con được biết trong tay ba còn có một phần cổ phần của Hàn thị, kỳ thật nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, nhưng nếu như bị người có ác ý lợi dụng, đối với Hàn thị vẫn sẽ tạo thành ảnh hưởng nhất định. Lại nói, ba làm việc trong công ty nhiều năm như vậy, ít nhiều đều có người của ông ấy, nếu đột nhiên để cho ba xuống đài, nhất định sẽ khiến cho công ty rung chuyển. Ông nội chỉ là đang tìm một cơ hội thích hợp trở mặt với ông ta mà thôi, mà còn là ở thời điểm khiến ông ta không có đường lui." Hàn Mai Mai một hơi nói hết, sau đó sờ sờ đầu, "Đương nhiên chuyện này là suy đoán của con."

Hàn gia gia gật gù đầu, có chút vừa lòng nhìn cháu gái, so với trước kia thật đúng là tiến bộ hơn.

Có thể tưởng tượng đến đứa con rể kia, ông thở dài một hơi, "Điều tại ông không tốt, vì mẹ con lại chọn một kẻ bạc tình, hại mẹ con cũng hại con. Bây giờ còn để cho người như nó ở lại Hàn thị chúng ta." Áo nã vỗ đùi nói.

"Ông nội, mẹ làm sao có thể trách ông? Mẹ nhất định biết ông làm tất cả đều là vì tốt cho mẹ. Ông nội lúc ấy cũng không biết ông ta sẽ là người như vậy,

chẳng thể thì cũng sẽ không để cho ông ta tiến vào nhà của chúng ta. Những thứ này đương nhiên không thể trách ông nội. Người yên tâm, con nhất định sẽ không để cho ông ta đứng ở Hàn thị."

Hàn gia gia nghe xong Hàn Mai Mai nói sắc mặt tốt hơn rất nhiều.

"Ông nội, ông không cần nhớ lại nhiều như vậy. Chuyện lần này, liền giao cho con đi. Vừa mới com cũng không có động, như vậy sẽ đối chết thân thể. Con bảo dì Lưu mang một phần mới vào."

Hàn gia gia lúc này mới gật gật đầu.

Hàn gia gia com nước xong, Hàn Mai Mai giúp đỡ dì Lưu thu thập bát đĩa.

Hàn gia gia đột nhiên nói, "Mai Mai, ông nghe nói, con không thích đưa bé nhà họ Lục kia."

Dì Lưu coi như cái gì cũng không có nghe thấy, thu thập xong, cúi đầu nhanh chóng lui ra ngoài.

Nhất định là Lục Giai Duệ đã nói gì với ông nội, nhưng nói rõ ràng cũng được, cô sẽ không thể ở cùng một chỗ với Lục Giai Duệ, ông nội nếu vẫn ôm tâm tư này, đến sau cùng chỉ càng thất vọng.

Hàn Mai Mai biu môi oán giận nói, "Ông nội, tôi cùng là ông muốn đẩy con ra ngoài chứ gì. Con còn nhỏ."

"Còn nhỏ cái gì, đều đã 23 không sai biệt lắm rồi. Trong xã hội cũ thì con cái cũng thành một hàng rồi đó." Hàn gia gia phản bác nói.

"Ông nội, đây là cái tư tưởng gì nha. Hiện tại có thể so với trước kia sao. Ông yên tâm, con nhất định sẽ giải quyết vấn đề cá nhân của con, nhưng bây giờ còn không phải."

Hàn gia gia lại vẫn tự nhiên nói, "Kỳ thật đưa bé nhà họ Lục kia ông cũng rất vừa ý, có tri thức hiểu lễ nghĩa, đối nhân lại có lễ phép."

"Ông nội!" Hàn Mai Mai dùng kêu, cau mày, gắt giọng.

"Được được, ông mệt rồi."

"Cô gia, lão gia muốn nghỉ ngơi rồi. Người..." Dì Lưu đối với Trình Chí Dũng và Trình Khả Hình hạ lệnh đuổi khách rồi.

"Mai Mai? Chúng ta cùng Mai Mai về nhà." Trình Chí Dũng hướng trên lầu nhìn một phen.

Sắc mặt dì Lưu xấu hổ nói, "Tiểu thư bảo tôi nói với ông một tiếng, hôm nay cô ấy ở nơi này."

Sắc mặt Trình Chí Dũng có chút khó coi, ông ta có thể ở nơi này, nhưng Khả Hình vẫn không có thể ở nơi này. Thái độ ông già kia đã cực kỳ rõ ràng, ông ta là sẽ không nhận nó.

Còn có Hàn Mai Mai chết tiệt kia cố ý! Hiện tại nó càng ngày càng không để người ba này vào mắt rồi.

Nghĩ vậy, trong lồng ngực của ông ta có một trận cảm tức nổi lên, tay ông ta nắm thật chặt, sau một khắc chậm rãi buông lỏng ra, trên mặt cũng nhìn không ra cảm xúc.

Ông ta đứng lên đi ra ngoài, đi được hai bước, thấy Trình Khả Hình không có đi theo, quay đầu cau mày gọi, "Hình Nhi, đi thôi."

Trình Khả Hình hướng trên lầu thâm sâu liếc mắt một cái, sau đó đuổi theo Trình Chí Dũng..

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Editor: Tuyết Nguyệt Lam

"Cậu nói cho tôi biết, tôi cùng là chuyện gì xảy ra. Máy hộ dân bị cưỡng chế làm sao có thể đồng ý dời đi!" Trần Trình Chí Dũng nổi gân xanh, ném văn kiện lên trên mặt trợ lý kia.

Trợ lý nom nớp lo sợ giải thích, "Trình tổng, tôi đã tìm vài tên côn đồ đến mảnh đất làng du lịch gây sự, nhưng mỗi lần muốn đánh nhau đều vừa lúc có người xuất hiện. Tôi hoài nghi..."

Trình Chí Dũng lớn tiếng quát, "Tôi không thích nghe cậu lấy cớ! Tôi giao cho cậu việc nhỏ vậy mà cậu cũng làm không được, tới cùng là cậu đang làm gì!"

"Nhưng Trình tổng, tôi cảm thấy chuyện này..."

"Cậu ngậm miệng lại!" Con tức của Trình Chí Dũng càng thêm lớn.

Trợ lý thấy Trình Chí Dũng bước đi thông thả, mặt âm trầm, sợ tới mức đứng ở một bên không dám nói thêm nữa.

Con nhóc này vận khí đúng là tốt! Trình Chí Dũng hung hăng nghĩ.

Hàn Mai Mai nhìn trên màn hình, X gửi ảnh chụp cho cô, không khỏi tắc lưỡi, không nghĩ tới người đàn bà này lại không an phận như vậy.

Trên ảnh chụp, Từ Mỹ Phụng và người đàn ông bên cạnh cứ chi thân mật, vừa thấy liền biết quan hệ không tầm thường, vấn đề là người đàn ông trong mỗi tấm hình đều không cùng một người, và không có người nào là ba cô.

X vừa lúc gọi tới, Hàn Mai Mai tiếp máy.

"Hàn tiểu thư, ảnh chụp cô đã nhận được chưa? Tôi điều tra thấy Từ phu nhân này và những người đàn ông đó vẫn luôn bảo trì quan hệ thân mật, có ông chủ công ty, chủ quán bar, còn có huấn luyện viên phòng tập thể thao ... Bất quá Từ phu nhân đều rất cẩn thận, đều thừa dịp ba cô đi làm mới vụng trộm ở bên ngoài gặp bọn họ, cũng không mang về nhà của bà ta, mà cũng không qua đêm bên ngoài..." Ở đầu bên kia điện thoại X báo cáo kết quả anh ta điều tra được, nó cũng khiến anh ta chần chừ, đã làm tiểu tam còn ra ngoài ăn vụng.

Hàn Mai Mai cẩn thận nghe xong, chậm rãi nói, "Lần này những gì anh tra được, tôi cực kỳ vừa ý, số tiền còn lại tôi sẽ gửi qua tài khoản cho anh. Anh cứ tiếp tục theo dõi bà ta, nếu bà ta có hành động gì, phải báo cho tôi biết."

Trình Chí Dũng và Từ Mỹ Phụng quả nhiên là trời sinh một đôi, hai người đều là tiện nhân.

Hàn Mai Mai có chút tò mò, nếu Trình Chí Dũng biết người đàn bà theo mình hai mươi năm, ông ta lại còn có tâm tư muốn kết hôn, lại cho ông ta đội nón xanh bao năm như vậy, không biết sẽ như thế nào?

Cô có chút chờ mong.

Cô vừa tắt máy tính, trợ lý Triệu liền gõ cửa vào.

"Hàn tổng, vừa rồi Vương tổng bên kia phái người nói cho chúng ta biết, ông ta không muốn hợp tác với công ty chúng ta nữa." Khuôn mặt trợ lý Triệu vốn không chút thay đổi sắc mặt cũng có chút lo lắng.

Nhìn ra được vấn đề này thật sự là cực kỳ khó giải quyết.

Vương tổng này coi như là lão đại trong ngành kiến trúc, trước đây cũng cùng Hàn thị hợp tác vài hạng mục lớn, vốn thứ hai tuần sau sẽ ký hợp đồng, hiện tại đột nhiên nói không hợp tác, muốn bọn họ dưới tình huống cấp bách đi đâu tìm người có thể đầu tư tất cả công trình làng du lịch đây?

Hàn Mai Mai trầm ngâm, "Lần trước không phải đàm phán rất tốt sao? Sao đột nhiên lại muốn hủy bỏ? Hay Vương tổng có gì bất mãn với chúng ta, nếu là như vậy, chúng ta có thể bàn lại."

"Bên chúng ta cũng hỏi, bên kia trả lời rất mập mờ, vẫn không cho câu trả lời cụ thể, chỉ nói hợp đồng không có vấn đề gì..." Trợ lý Triệu cũng nghĩ mãi không ra, tới cùng vấn đề là ở chỗ nào.

Hàn Mai Mai trầm mặc một hồi, nói, "Chỉ giúp tôi hẹn Vương tổng cùng ăn cơm, càng nhanh càng tốt, chú hủy bỏ hết lịch trình ngày hôm nay của tôi đi."

"Được." Trợ lý Triệu dừng một chút lại nói thêm, "Hàn tổng, về cái tên Trường Xuân Đại Hà, bên chúng ta tìm không thấy người."

"Tìm không thấy người?" Lông mi Hàn Mai Mai khẽ chớp.

"Bên chúng ta đã tới nhà của cậu ta, cũng có tìm hiểu quan hệ bạn bè của cậu ta, nhưng cậu ta giống như đột nhiên bốc hơi khỏi Trái Đất vậy."

"Tôi biết rồi." Xem ra đối phương cũng rất chu đáo.

Người sau lưng chuyện này khiến cô có chút tò mò. Nhưng hiện tại Hàn Mai Mai có chuyện quan trọng cũng chẳng còn tâm trạng đâu mà quan tâm người đó nữa.

"Không nghĩ tới Hàn tổng lại tự mình gặp tôi, tôi thật sự là vinh hạnh nha." Vương tổng là một người đàn ông ngoài năm mươi mặt mũi hiền lành, mà còn cực kỳ thấp, Hàn Mai Mai đi giày cao gót đứng ở bên cạnh ông ta đều phải cúi đầu nhìn ông ta.

"Vương tổng, ông vẫn là bạn hợp tác lâu năm của công ty chúng tôi, theo lý thuyết tôi nên đến chào hỏi ông từ sớm. Chỉ là hiện tại tôi mới vừa tiếp nhận công ty, có rất nhiều chuyện phải làm, nên không có thời gian tới, vừa lúc hôm nay hân hạnh được cùng ăn cơm với ông." Hàn Mai Mai cười nói.

"Đầu nào, đầu nào, nên là tôi đi tìm Hàn tổng mới đúng. Không nghĩ tới Hàn tổng tuổi trẻ như vậy đã quản lý công ty tốt như vậy. Tôi và ông nội cô còn có ba cô đều rất quen thuộc, quan hệ cũng rất tốt, lần sau có thể cùng ăn cơm." Vương tổng vui tươi hơn hớn nói.

"Tôi kinh nghiệm còn thấp, có nhiều chuyện vẫn phải nhờ ông chỉ bảo nhiều hơn. Kỳ thật hôm nay tôi biết về chuyện hợp tác giữa hai công ty..."

Hàn Mai Mai còn chưa nói xong, đã bị Vương tổng cười ngắt lời, "Hàn tổng, trước đừng nhắc đến chuyện này. Tối, chúng ta ăn cơm trước. Đồ ăn ở đây rất ngon đó, Hàn tổng, cô nhất định phải nếm thử."

Nhà hàng bọn họ hẹn là nhà hàng Bích Hải, rất có tiếng trong thành phố, nguyên nhân nhưng lại là bởi vì giá cả nơi này rất cao, nhưng càng như thế, ngược lại mọi người càng đổ xô vào, lấy mời khách ăn cơm ở Bích Hải làm vinh dự.

Hàn Mai Mai đành phải nuốt những lời còn lại vào bụng, sau đó chậm rãi ngồi xuống, cười nói chuyện với ông ta.

Người phục vụ rất nhanh liền mang đồ ăn lên, hương vị trái lại rất ngon, nhưng Hàn Mai Mai không có tâm tư, chỉ ăn vài miếng.

Hàn Mai Mai vài lần muốn mở miệng nói về chuyện hợp tác, đều bị Vương tổng không lạnh không cứng kéo trở về.

Cô không khỏi có chút bức mình, đừng nhìn Vương tổng này một bộ người hiền lành cười hi hi, nhưng Hàn Mai Mai tiếp xúc mới phát hiện ông ta là một lão già lươn lẹo.

Cơm ăn không bao lâu, Hàn Mai Mai trái lại bị bắt uống hai ly rượu, mặt cũng có chút nóng lên, cô biết hiện tại thể chất cô uống thêm sẽ say, cho nên khi rửa mặt, ở bên ngoài chờ một lúc, để thanh tỉnh đầu óc.

Lúc trở lại, thấy bóng lưng Vương tổng đứng bên bồn hoa gọi điện thoại.

Hàn Mai Mai do dự một chút, vẫn tiến lên chờ ông ta nói chuyện điện thoại xong, lại nói về chuyện hợp tác.

"Ông Trình, đúng, tôi và con gái ông cùng ăn cơm. Tôi biết, cái gì tôi cũng sẽ không nói. Ông yên tâm đi. Tôi nhất định sẽ không đáp ứng nó hợp tác với công ty các người..."

Thời điểm Hàn Mai Mai sắp đi vào nghe thấy vậy...

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình:

Hoàng Mao: Chuyện lão Đại Microblogging đã được áp xuống rồi. Đây là người phía sau màn.

Lạc Thần Dật vì khe cau mày: Là cô ta? (là một kẻ, sau này muốn cướp đàn ông của Mai tỷ, bật mí thể thôi)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

Editor: Tuyết Nguyệt Lam

Hàn Mai Mai dừng lại.

"Tôi biết, người trẻ tuổi chưa nếm qua khổ. Ông yên tâm, hợp đồng đương nhiên tôi chỉ ký với ông..."

Hàn Mai Mai tức giận, ra oai phủ đầu? Trình Chí Dũng là muốn chứng minh bản thân với mọi người, cô không biết chuyện còn muốn đi tìm ba hỗ trợ.

Thật đúng là con hồ không phát uy, ông cho tôi là HELLO KITTY!

Cô xoay người đi đến phòng đã bao trước.

"Thiếu gia, làm sao vậy?" Quản lý Bích Hải có chút kỳ quái nhìn ông chủ mới nhậm chức này.

"Ông đi điều tra cho tôi, trong phòng bên kia có người nào?" Lạc Thần Dật nhìn chằm chằm bóng lưng Hàn Mai Mai chậm rãi nói.

Quản lý vâng ạ, trong bụng tuy đầy nghi vấn, nhưng cũng không dám hỏi.

Vương tổng tiếp điện thoại xong trở lại phát hiện Hàn Mai Mai đã trở lại.

"Hân tống, thật xấu hổ vừa mới có điện thoại quan trọng, tôi ra bên ngoài tiếp một chút."

"Vương tống, không có việc gì, hôm nay có chút muộn, chúng ta đến đây thôi. Hôm nào, chúng ta lại gặp mặt." Hàn Mai Mai làm ra vẻ có chút mệt mỏi.

Thái độ Hàn Mai Mai làm cho Vương tống có chút kinh ngạc, còn tưởng rằng cô sẽ tiếp tục hỏi về chuyện hợp tác của công ty, không nghĩ tới cứ như vậy mà trở về.

Nhưng trên mặt ông ta vẫn không có biểu hiện ra ngoài, cười nói, "Được, vậy thì hẹn lại lần sau. Kỳ thật tôi và ba cô quan hệ rất tốt, lần sau có thể mời ông ấy đi đánh golf."

"Được, ông đã nói, tôi nhất định sẽ chuyển đạt lại cho ông ấy."

Trình Chí Dũng nghĩ đến khuôn mặt Hàn Mai Mai thỉnh cầu mình ra mặt thu phục Vương tống, trong lòng liền vui vẻ nói không nên lời. Ông ta muốn cho cô biết công ty này tới cùng là do ai định đoạt.

Đêm đó ông ta liền đi tìm Từ Mỹ Phụng bên kia thả lỏng một phen, tìm bà ta làm một lần, đương nhiên thời gian không phải rất dài.

Xong việc, có chút mệt mỏi tựa vào đầu giường.

Điện thoại "Đinh" vang lên, ông ta đưa tay theo trên tủ đầu giường lấy, trong điện thoại di động xuất hiện một tin nhắn nặng danh.

Có chút nghi hoặc địa điểm gửi, nhìn đến ảnh chụp bên trong tin nhắn, cả khuôn mặt ông ta đều đã âm trầm xuống.

"Chí Dũng, sao vậy?" Từ Mỹ Phụng tựa vào trên người ông ta lo lắng hỏi han, "Có phải công ty xảy ra chuyện gì hay không?"

"Bốp" một tiếng, Trình Chí Dũng không nói hai lời liền quăng cho Từ Mỹ Phụng một cái tát, "Đồ ti tiện. Bà nhìn xem đây là cái gì."

Từ Mỹ Phụng bị Trình Chí Dũng đánh khiến khuôn mặt biến sắc, vội vàng nhặt di động bên giường lên, nhìn thấy chân tướng, khuôn mặt cũng từ từ chuyển trắng.

"Chí Dũng đây không phải sự thật, đây đều là có người vu hãm tôi, đúng, đây đều là vu hãm, đàn ông của tôi đều là ông. Tôi làm sao có thể làm loại chuyện này." Từ Mỹ Phụng kích động nói.

"Hừ, vậy bà nói là người nào muốn hại bà?" Trình Chí Dũng phản bác nói.

Từ Mỹ Phụng nghĩ nửa ngày cũng không biết là ai muốn nhắm vào bà ta.

Trình Chí Dũng vừa thấy biểu tình Từ Mỹ Phụng thất kinh, liền biết chuyện này liền là thật. Ông ta không nghĩ đến người đàn bà này lại như vậy, lại đây đưa không rõ với nhiều đàn ông như vậy, liền cảm thấy một trận ghê tởm, chính mình lại còn muốn cưới người đàn bà này, thật sự là điên rồi.

Trình Chí Dũng nghiêm mặt một hồi lâu nói "Tôi xem chúng ta quan hệ cũng cứ như vậy mà kết thúc đi. Căn hộ và bất động sản đều lấy tên bà, trước tôi cho bà rất nhiều tiền, nửa đời sau bà cũng không cần lo nghĩ, tôi đối với bà hết lòng quan tâm giúp đỡ rồi. Về sau đừng để tôi lại thấy bà nữa!"

Từ Mỹ Phụng thấy Trình Chí Dũng muốn ném bỏ bà ta, có chút sốt ruột, bỏ nhào tới ôm lấy đùi của ông ta nước mắt nước mũi khổ sở cầu xin, "Chí Dũng, là giả, ông phải tin tưởng tôi, nhất định là có người muốn tách chúng ta ra, ông đừng có rơi vào bẫy."

Trình Chí Dũng hung hăng đập bà ta vừa cảm giác, "Bà đừng đụng vào tôi, bẩn."

Một đập này của Trình Chí Dũng, không có thủ hạ lưu tình, dùng toàn lực đập xuống. Từ Mỹ Phụng ôm ngực, cúi đầu, đột nhiên cười to, "Ông nói cái gì, ông nói tôi bẩn? Nếu không phải vì ông không được, tôi sẽ đi tìm đàn ông khác sao?"

Đàn ông sợ nhất người khác nói ông ta không được, mặt Trình Chí Dũng lập tức liền đen, rất tức giận, quả đấm giơ lên vẫn lại là nhịn xuống.

Ghét nhìn bà ta thêm một cái, để nể nể vì loại đàn bà này, thật sự là lãng phí thời gian chính mình, lúc trước ông ta là mất bị mù, mới có thể nhìn tới loại đàn bà này, ông ta bắt đầu mặc quần áo.

"Ông muốn ném tôi đi sao? Ông cho là dễ dàng như vậy sao! Ông cũng không ngăn lại tôi theo ông nhiều năm như vậy, những chuyện bản thỉu của ông, tôi còn không biết sao?" Từ Mỹ Phụng điên loạn nói với Trình Chí Dũng.

Trình Chí Dũng giận quá hóa cười, hung tợn nói, "Dựa vào bà? Vậy bà liền thử đi. Bà liền nhìn xem là bà cho tôi xuống đài trước, hay tôi sẽ cho bà biến mất trước?"

Từ Mỹ Phụng bị ông ta hù sợ, có chút nghĩ lại mà sợ. Nói đến cùng bà ta chỉ là một người đàn bà sống dựa vào đàn ông, rời khỏi ông ta, bà cũng chả là gì cả. Mà Trình Chí Dũng lại khác, ông ta là một người trên vạn người tập đoàn Hàn thị. Trong thành phố cũng là nhân vật có uy tín danh dự. Muốn giết chết bà ta lại không đơn giản sao?

Thấy khuôn mặt Từ Mỹ Phụng trắng xanh, rõ ràng là bị mình nói mấy câu đã bị trấn áp, nhìn đến hiệu quả này, Trình Chí Dũng cực kỳ vừa ý.

Ông ta mặc quần áo tử tế, mở cửa, thấy con gái mình, đỏ hồng mặt đứng ở cửa, sợ hãi nhìn ông ta, trong lòng mềm nhũn, mình còn có một đứa con gái.

"Ba ba, " Trình Khả Hinh nước mắt từ từ chảy xuống, thấp giọng gọi.

Trình Chí Dũng chân dừng một chút, nhìn cô ta một lúc, cái gì cũng không có nói liền rời đi.

Thời điểm Trình Khả Hinh đi vào phòng liền thấy mẹ cô ta ngồi dưới đất trên mặt hồng dẫu bàn tay, tóc, biểu tình u oán mang theo phần hận, tay nắm thật chặt.

"Mẹ, " Trình Khả Hinh nhẹ giọng gọi. Cô ta có chút lo lắng mẹ cô ta, nhưng trong lòng lại có chút nén giận mẹ cô ta. So với Trình Chí Dũng luôn luôn mới xuất hiện, mình thân là con gái đương nhiên càng thêm hiểu biết sinh hoạt cá nhân của mẹ cô ta, ba cô ta vừa ra cửa, mẹ cô ta liền ăn mặc trang điểm xinh đẹp ra cửa, trở về đều là bộ dáng rạng rỡ. Cô ta đã sớm khuyên, đừng ở bên ngoài làm loạn, nếu như bị ba ba biết liền nguy, mẹ cô ta luôn luôn không nghe, bây giờ còn làm phiền hà cô ta.

Cô ta chỉ có chiếm được lòng Trình Chí Dũng, mới có khả năng đi vào nhà họ Hàn, nếu là đã không thân phận này, thì cô ta cũng sẽ chẳng là gì cả.

Từ Mỹ Phụng ngồi ở bên kia hồi lâu cũng không có phản ứng, Trình Khả Hinh cau mày, lại gọi một lần, Từ Mỹ Phụng vẫn như vậy.

Cô ta thở dài, giờ tay muốn kéo Từ Mỹ Phụng đến trên giường.

Vừa mới đụng tới Từ Mỹ Phụng, Từ Mỹ Phụng điên cuồng mà bỏ tay Trình Khả Hinh ra, sau đó giận dữ hét, "Mày cút đi cho tao." Trình Khả Hinh hoảng sợ.

Lam: Đây chỉ là một phần lễ vật mà Mai tỷ dành cho ba mình thôi, phần lễ vật sau còn nặng hơn cơ

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33

Editor: Tuyết Nguyệt Lam

Sau khi nói tạm biệt với Vương tổng, Hàn Mai Mai gọi điện thoại "Ngày mai chú lại đi tìm tư liệu của mấy công ty kiến trúc khác cho tôi."

"Hàn tổng, bên Vương tổng cô không muốn thử lại lần nữa hay sao?" Trợ lý Triệu khuyên, thời gian không có nhiều, mà nếu hợp tác cùng công ty khác thì thời gian để bàn bạc lại không ngắn.

Hàn Mai Mai không nói gì, trợ lý Triệu thức thời cũng không nói thêm gì nữa.

Trình Khả Hinh quay về phòng mình, không dám chọc vào mẹ cô ta nữa.

Điện thoại đột nhiên vang lên.

Là Đàm Gia Hi. Trước mắt Trình Khả Hinh hiện ra Đàm Gia Hi ôn nhu, ánh mắt đắm đuối đưa tình, tâm tình vui lên một chút.

Từ lần trước tham gia tiệc sinh nhật của Ngụy lão thái thái, Đàm Gia Hi trái lại luôn hẹn cô ta ra ngoài, vẫn tặng trang sức và quần áo hàng hiệu cho cô ta, nhưng Trình Khả Hinh vẫn không có đáp ứng làm bạn gái anh ta.

"Khả Hinh, anh đang ở dưới lầu nhà em, em xuống đây nhanh lên đi. Chúng ta đi ăn cơm Tây đi."

Mẹ cô ta thương nói với cô ta, đàn ông đều dễ tiện, dễ dàng đạt được lại càng không quý trọng, cho nên cô ta cần từ từ buộc chặt anh ta, để cho anh ta đối với cô ta càng ngày càng đề tâm, nhưng cũng cần có chừng mực mới tốt, cũng không có thể quá lạnh nhạt, không thì anh ta sẽ bị dọa chạy.

Hai lần trước, cô ta không có ra ngoài với Đàm Gia Hi rồi, lần này lại không ra ngoài nữa, cô ta sợ Đàm Gia Hi sẽ mất đi kiên nhẫn.

Do dự một chút, rồi nói, "Em thay quần áo rồi sẽ xuống."

"Khả Hinh, sao mắt lại đỏ thế kia? Có ai khi dễ em hả?" Đàm Gia Hi nhìn Trình Khả Hinh, đau lòng hỏi han.

"Không, không có gì." Trình Khả Hinh cúi đầu mơ hồ không rõ nói. Cô ta làm sao có thể nói cho anh ta, là vì mẹ cô ta hồng hạnh vượt tường, ba cô ta thẹn quá thành giận, sau đó tranh cãi ầm ĩ một trận, mà cô ta lại là con gái riêng không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

"Em xem, đây là cái gì." Đàm Gia Hi lấy từ trong xe ra một cái túi.

"Anh lại mua túi, đây là số lượng có hạn, cực kỳ đắt tiền, mà còn trong nước không có bán..." Trình Khả Hinh kinh hi nói, mấy ngày hôm trước tại Fashion Magazine nhìn thấy cái túi này, lúc ấy cũng rất thích, nhưng tiền tiêu vật Trình Chí Dũng cho cô ta, căn bản là mua không nổi. Nghĩ vậy cô ta liền cảm thấy bất công, cô ta thấy quần áo Hàn Mai Mai mặc ở công ty, cho tới bây giờ đều không lặp lại, mà mỗi bộ đều là hàng hiệu số lượng có hạn, dựa vào cái gì đến một cái túi Hàn Mai Mai tùy tiện dùng cũng mua không nổi?

"Lần trước không phải em nói đẹp sao? Anh đặc biệt đi nước Pháp mua."

"Gia Hi, anh đối với em thật tốt." Trình Khả Hinh cảm động rồi tỉnh rồi ngủ, gục vào trong lòng Đàm Gia Hi.

Đàm Gia Hi ôn nhu vỗ lưng cô ta, "Đứa ngốc."

"Gia Hi, anh là người đối với em tốt nhất." Trình Khả Hinh nghĩ đến mấy ngày liên tiếp không vui, gặp những đái ngộ này, liền nhịn không được bắt đầu khóc.

Đàm Gia Hi vỗ nhẹ lưng Trình Khả Hinh, "Được, đừng khóc, em khát nước rồi. Nhanh uống một ngụm nước đi."

Anh ta cầm lấy một lọ nước khoáng bên cạnh, vặn mở nắp, đưa tới bên miệng Trình Khả Hinh.

Trình Khả Hinh liền uống một ngụm.

Chờ cô ta tỉnh táo lại liền phát hiện trước mắt mình một mảnh tối đen, hẳn là bị che kín mắt, cô ta muốn động tay, mới phát hiện tay chân đều bị buộc ở trên chiếc ghế, không thể nhúc nhích. Làn da tiếp xúc không khí, cảm giác lại khiến cô ta biết mình đang khóa thân. Cục diện quỷ dị này, khiến cô ta run rẩy lại run rẩy.

"Ừm, ừm, ừm..." tại sao có thể như vậy, trong miệng cô ta cũng bị nhét vải, không phát ra tiếng. Tới cùng là chuyện gì xảy ra, toàn thân sợ hãi, cô ta không tự giác bắt đầu phát run. Là ai bắt cô ta đến nơi này.

Không khí chung quanh an tĩnh, làm cho người ta sờn gai ốc.

Rõ ràng vừa rồi cô ta còn đang trên xe Gia Hi, hiện tại tại sao có thể như vậy. Gia Hi? Đúng rồi, Gia Hi ở nơi nào?

"Tôi quả nhiên không có nhìn lầm, thật sự là cực phẩm." Đàm Gia Hi dựa vào khung cửa bên cạnh, quơ quơ ly rượu đỏ trong tay, hí mắt nói, thật giống như đang thưởng thức một tác phẩm nghệ thuật.

"Ừm, ừm, ừm..." Trình Khả Hinh đương nhiên nghe ra đây là giọng nói của Đàm Gia Hi. Là Đàm Gia Hi bắt cô ta đến nơi này sao? Vì sao lại đối với cô ta như vậy?

Đàm Gia Hi thuận tay đặt ly rượu ở ngăn tủ bên cạnh, chậm chậm đi đến trước mặt Trình Khả Hinh, ánh mắt lưu luyến trên thân thể xích lõa, thật sự khiến anh ta càng ngày càng không buông tay.

"Gia Hi, anh đang làm gì, anh đừng chơi nữa, nhanh buông ra, em rất sợ hãi." Trình Khả Hinh thốt ra, lo lắng nói, lại khóc nức nở.

Đàm Gia Hi ôn nhu vuốt ve khuôn mặt cô ta, xúc cảm này thật đúng là nhẫn nại. Anh ta muốn lưu lại kiệt tác của mình trên làn da này, nghĩ vậy dục vọng trong lòng bắt đầu rộ rạo.

Cúi người đến cạnh tai cô ta, nhẹ giọng nói, "Anh chỉ là quá thích em, không phải sợ, không có việc gì, em cũng sẽ rất thích."

"Gia Hi, anh buông ra. Em không thích kiểu này. Em van cầu anh..." Bộ dáng Trình Khả Hinh càng đáng thương tội nghiệp, Đàm Gia Hi lại càng hưng phấn.

Nhưng may mà mắt Trình Khả Hinh đã bị che, nếu mở mắt thấy căn phòng hiện tại mình bị bắt, chỉ sợ sẽ càng sợ hãi.

Phòng này là một tầng hầm ngầm, đồ dùng duy nhất là một cái giường còn có một cái ghế, mà trên tường treo nhưng đồ vật kỳ quái, một cái đèn mờ nhạt, lộ ra một cỗ âm trầm.

Đàm Gia Hi thuận tay gỡ từ trên tường xuống một cây roi, nhếch miệng nói, "Khả Hinh, chúng ta dùng món khai vị đi."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34

Hàn Mai Mai lật chuyển tư liệu Triệu trợ lý tìm được của mấy công ty mà có chút đầu đầu. Kỳ thật công ty Thịnh Mỹ của bọn họ quả thật là thích hợp nhất, vẫn luôn hợp tác với Hàn thị, mà những hạng mục trước hoàn thành cũng rất tốt.

Nhưng Hàn Mai Mai suy nghĩ đến mối quan hệ của Trình Chí Dũng, liền từ bỏ hợp tác với Thịnh Mỹ, cô cũng không muốn để cho Trình Chí Dũng chiếm thế thượng phong.

Hàn Mai Mai cau mày nhìn tài liệu của ba công ty trong tay, một là Thịnh Mỹ, hai cái còn lại là Thái Viên và Vĩ Thần.

Thái Viên này cũng là một công ty già dặn kinh nghiệm, nhưng vẫn y vào kinh nghiệm già dặn, giá cả cao cực cao, mặt khác Vĩ Thần này, là mới thành lập mấy năm gần đây, nhưng phương diện kinh nghiệm cũng không phải ít.

Có lẽ người khác không biết, nhưng Hàn Mai Mai biết kỳ thật Vĩ Thần này kỳ thật là công ty của Lạc Thần Dật. Mà còn, vài năm sau phát triển nhanh chóng, không bao lâu trở thành lão Đại nghiệp giới, thay thế được Thịnh Mỹ.

Công ty này là Lạc Thần Dật và người khác cùng thành lập, cho nên pháp nhân không có viết tên anh.

Chẳng lẽ cô phải đi tìm Lạc Thần Dật? Hàn Mai Mai có chút do dự.

"Hàn tổng, hiện tại nếu công khai cạnh tranh mục tiêu, tiêu phí thời gian sẽ có vẻ lâu. Tôi sợ cổ đông bên kia lại bất mãn." Trợ lý Triệu lo lắng nói.

Việc này làm sao Hàn Mai Mai có thể không lo lắng.

"Chú đi ra ngoài trước đi. Tôi sẽ suy nghĩ thêm." Hàn Mai Mai xoa xoa mi tâm.

Ba công ty này mỗi người đều có ưu thế, nếu thật sự không có biện pháp khác, chỉ có thể tạm hoãn thời gian khởi công làng du lịch, nhưng Hội Đồng Quản Trị bên kia khẳng định sẽ có ý kiến.

"Hàn tổng, tôi vừa mới nhận được thông báo, công ty Vĩ Thần phái người qua đàm phán với chúng ta, muốn hợp tác với công ty của chúng ta."

"Cái gì!" Hàn Mai Mai có chút kinh ngạc, công ty Vĩ Thần cũng quá nhanh đi. Cô còn chưa đưa thông báo hủy bỏ hợp đồng với Thịnh Mỹ, bên kia đã tới rồi.

"Bọn họ nói như thế nào?"

"Bên kia bày tỏ cực kỳ có thành ý hợp tác với công ty chúng ta, mà giá cả so với Thịnh Mỹ còn thấp hơn một chút." Trợ lý Triệu cũng cực kỳ ngoài ý muốn, nhưng càng vui mừng nhiều hơn, công ty Vĩ Thần đến thật sự là đã giải vây cho bọn họ.

Hàn Mai Mai lần này càng kinh ngạc, công ty Thịnh Mỹ vốn là vẫn hợp tác với bọn họ, cho nên giá cả phương diện có vẻ ưu đãi, không nghĩ tới Vĩ Thần còn thấp.

Rất khó không khiến Hàn Mai Mai động tâm. (động tâm với ai, với tiền hay với ông chủ, Lam muốn đáp án thứ hai...ai giống Lam k???)

"Tôi đi gặp bọn họ một chuyến." Hàn Mai Mai đứng lên nói.

"Hàn tổng, xin chào."

"Chương tổng, xin chào, không nghĩ tới anh lại tự mình qua đây." Hàn Mai Mai cười bắt tay, đối với Chương Vĩ cao lớn thô kệch này cô vẫn hiểu biết một chút.

Anh ta là bạn của Lạc Thần Dật.

Trước đây Lạc Thần Dật bị gởi nuôi tại một nhà, mà Chương Vĩ lại là hàng xóm, mảnh đất kia cực kỳ hỗn loạn, nơi nơi đều là côn đồ.

Hai người ngay từ đầu cũng là không hợp nhau, gặp mặt đều đánh nhau. Một lần dưới cơ duyên xảo hợp, Lạc Thần Dật cứu Chương Vĩ, hai người trở thành bạn tốt, về sau bởi vì hai người cực kỳ liều mạng ở đó cũng có chút danh tiếng.

Chương Vĩ đứng nhìn bộ dáng cực kỳ thô kệch, việc buôn bán vẫn lại là có vài thủ đoạn. Mấy năm nay, cơ bản đều là anh ta quản lý.

"Công ty chúng tôi cùng quý công ty hợp tác cực kỳ coi trọng, tôi làm sao có thể không tự mình tới được?" Chương Vĩ cười nói.

Kế tiếp nói chuyện cực kỳ khoải trá, Hàn Mai Mai nói ra một chút yêu cầu, bên kia cũng miệng đầy đáp ứng...

"Ông Trình, lần này ông cho ta uống thuốc rồi. Trước không phải ông nói hạng mục này khẳng định là cho tôi làm mà? Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Hiện tại sao lại biến thành Vĩ Thần rồi." Vương tổng gọi điện thoại tới hỗn hển nói.

Trong lòng ông ta hối hận nha! Vốn tưởng rằng thỏa mãn chuyện lần này, liền khó xử con gái ông bằng hữu, để cho nó biết nghe lời ba nó một chút, lại khiến cho việc làm ăn của mình cất bước ra đi. Đây là chuyện gì.

"Ông Vương, tôi không rõ ông có ý tứ gì." Trình Chí Dũng nghe thế, có phần không hiểu.

"Có ý tứ gì, con gái ông cùng với công ty Vi Thần ký hợp đồng rồi." Vương tổng quát. Vương tổng cho rằng Trình Chí Dũng đang giả ngu với ông ta, chuyện trọng yếu như vậy ông ta cũng đã biết rõ, Trình Chí Dũng làm sao có thể không biết.

Trình Chí Dũng thật sự không biết, ông ta hoàn toàn không nghe thấy phong thanh gì. Hắn vốn ngồi ở chỗ này trông mắt Hàn Mai Mai qua đây cầu ông ta đi lôi kéo tình cảm với Vương tổng, sau đó ông ta sẽ bày ra vẻ tự cao tự đại, sao cũng không thể tưởng được lại nghe được là chuyện này.

Con ranh chết tiệt này làm sao có thể nhanh như vậy liền có quan hệ với Vi Thần? Điều đó không có khả năng!

"Chuyện này vẫn chưa xác định. Tôi còn chưa nhận được tin tức, ông Vương ông có phải làm rồi hay không." Trình Chí Dũng cau mày nói.

"Chúng ta làm bằng hữu nhiều năm như vậy, không thì tôi cũng sẽ không giúp ông nhanh như vậy rồi. Nhưng ông lại hại tôi khổ rồi. Hiện tại tôi đi ra ngoài đều bị người ta chê cười, đều nói tôi làm bộ làm tịch quá mức, vị chín cũng bay rồi, ông khiến khuôn mặt già nua của tôi để vào đâu đây." Vương tổng nén giận nói.

Sớm biết vậy ông ta đã sớm ký bản hợp đồng kia, tập đoàn Hàn thị trong nước cũng là xí nghiệp lớn số một số hai, nếu Vi Thần chỉ đoạt một hạng mục thì cũng thôi đi, sợ là sợ, về sau hạng mục của tập đoàn Hàn thị cũng không có sự tham dự của công ty họ nữa.

Ít đi sự ủng hộ của tập đoàn Hàn thị, về sau ông ta làm sao có thể làm đầu rồng trong nghiệp giới nữa đây.

Xem ra chuyện này mười phần là thật, tâm Trình Chí Dũng lập tức liền trầm xuống. Kỳ thật quan hệ ông ta và Vương tổng cũng rất tốt, cho nên ông ta đương nhiên muốn cho Vương tổng hạng mục này rồi.

Không nghĩ tới bây giờ con đường tiền tài này lại bị chặn ngang, Trình Chí Dũng nghĩ vậy liền nghiêng rằng, con ranh chết tiệt này quả nhiên luôn đối đầu ông ta.

Thời điểm Trình Chí Dũng nghe điện thoại thì trợ lý bước vào, vốn là muốn báo chuyện này, hiện tại nhìn thấy sắc mặt Trình Chí Dũng, sợ tới mức không dám thở mạnh.

"Cậu nói cho tôi tới cùng sao lại thế này." Trình Chí Dũng cúp điện thoại, sắc mặt ông vui nhìn anh ta. (tự mình gây ra lại đổ thừa cho người khác)

Trợ lý khúm núm nói "Bên chúng ta vừa mới biết, Hàn tổng đã đàm phán thành công với Vi Thần, thứ hai tuần sau sẽ ký hợp đồng rồi."

Trình Chí Dũng tức giận đứng lên vỗ bàn.

"Mai Mai, sao ba nghe nói con không hợp tác với công ty Thịnh Mỹ nữa, thay đổi thành hợp tác với công ty Vi Thần rồi. Công ty chúng ta vẫn luôn hợp tác với công ty Thịnh Mỹ. Con một mình quyết định như vậy, Hội Đồng Quản Trị bên kia sợ là sẽ có ý kiến." Trình Chí Dũng ngồi không yên lập tức đến tìm Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai vô tội nói, "Ba, là Vương tổng công ty Thịnh Mỹ nói không muốn hợp tác với công ty chúng ta, mà con còn tự mình mời vị Vương tổng kia ăn cơm, thái độ của ông ta vẫn cực kỳ kiên quyết, thái độ bên chúng ta đã cực kỳ thành khẩn, phỏng chừng người ta cảm thấy chúng ta miếu nhỏ chứa không nổi bọn họ. Con cũng không có biện pháp, mới tìm những công ty khác hợp tác. Con sẽ giải thích rõ ràng với Hội Đồng Quản Trị, nhất định bọn họ sẽ tin tưởng."

"Mai Mai, dù sao chúng ta hợp tác với công ty Thịnh Mỹ cũng đã nhiều năm rồi, quan hệ vẫn cực kỳ hòa hợp. Vậy con xem có phải bên trong có hiểu lầm gì hay không? Nếu không ba đi tìm Vương tổng nói chuyện. Ba và Vương tổng vẫn có điểm giao tình."

Trong lòng Hàn Mai Mai cười lạnh, chỉ sợ không ngừng ở một chút giao tình đi.

"Ba, con cảm thấy không cần đi. Con đã xem qua tư liệu công ty Vi Thần, không thể sánh bằng công ty Thịnh Mỹ là sai, mà điều kiện của bọn họ đối chúng ta càng thêm có lợi. Ba có thể xem một chút." Cô đưa điều khoản vừa mới định ra cho Trình Chí Dũng.

Trình Chí Dũng cầm lấy văn kiện lật xem, càng lật sắc mặt càng không tốt, không thể không nói, những điều kiện này đều cực kỳ mê người, so với Thịnh Mỹ tốt hơn nhiều, mà điều kiện này Thịnh Mỹ bên kia rất khó làm được. Nếu làm được, phần trăm hoa hồng của ông ta cũng không còn rồi.

Mà hợp đồng này dám cáo già trong Hội Đồng Quản Trị nhìn thấy chỉ sợ liền đồng ý ngay.

Trình Chí Dũng nghĩ vậy liền không cam lòng.

Hàn Mai Mai nhìn biểu tình Trình Chí Dũng, ám ức trong lòng mới được giải tỏa. Công ty Vi Thần này tới thật đúng thời điểm. (bây giờ Mai tỷ vẫn chưa biết Dật ca yêu ty cho nên không nghĩ tới việc ca bí mật ra tay giúp đỡ tỷ í mà)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

Bầu trời đầy sao, gió biển hiu hiu thổi, các cô gái trên tàu đều mặc bikini, còn đàn ông thì mặc quần bơi tùy ý vui đùa.

Những người ở đây đều là những người có thân phận, tại không có trường bơi ở đây, nên vui chơi quên hết tất cả.

Hàn Mai Mai tùy ý tựa vào rào chắn, híp mắt thích ý đón gió biển thổi.

"Đúng rồi, đứa con riêng kia của ba cậu cũng rất thủ đoạn, gần đây Đàm thiếu đi tới chỗ nào cũng mang theo cô ta, bảo bối vô cùng." Ôn Hân Nghiên liếc chỗ Trình Khả Hình, tự tiểu phi tiểu nói.

Không nghĩ tới hôm nay ở trong này cũng nhìn thấy Trình Khả Hình, Hàn Mai Mai cũng có chút ngoài ý muốn.

Hôm nay Trình Khả Hình mặc một bộ bikini màu hồng, trên áo ngực là một tầng sa mỏng, ở giữa có một cái nơ con bướm màu hồng, có vẻ càng thêm lớn (ngực lớn í), phía dưới là một chiếc váy nhỏ. Làn da càng hiện ra nhiều hơn, như muốn được cấu véo vậy.

Bên cạnh có vài người đàn ông nhìn cô ta chăm chăm không chuyển mắt, trở ngại Đàm Gia Hi ở bên cạnh nên không ai dám đến gần.

"Nếu như cô ta có năng lực giữ được Đàm thiếu, đây cũng là một chuyện tốt, cứu vớt ít nhiều thiếu nữ trượt chân." Hàn Mai Mai cười nói.

Kỳ thật cô rất tò mò, hiện tại rốt cuộc Trình Khả Hình có biết ham mê của Đàm Gia Hi hay không?

Theo lý thuyết bọn họ cũng ở cùng nhau một thời gian rồi, Đàm Gia Hi nên xuống tay mới đúng. Nhưng Hàn Mai Mai thấy Trình Khả Hình như chim nhỏ nép vào người Đàm Gia Hi, cô có chút không xác định.

Chẳng lẽ Trình Khả Hình cũng thích như vậy?

Ôn Hân Nghiên lập tức hiểu, cô cũng ít nhiều nghe nói qua chuyện tình yêu của Đàm thiếu.

Cô uống một ngụm rượu đỏ, thay đổi đề tài, "Mấy ngày hôm trước nhìn thấy chuyện xảy ra trên Weibo, vẫn muốn gọi điện thoại cho cậu. Không nghĩ tới quay đầu đã thấy thay đổi, trên weibo đều đã cho xóa bỏ hết. Hiệu suất làm việc của cậu nhanh ghê."

"Chuyện đó không phải tớ làm." Hàn Mai Mai duỗi cái lưng mệt mỏi.

"Không phải cậu, vậy là ai?" Ôn Hân Nghiên kinh ngạc nói.

Hàn Mai Mai nhướng mi, "Có khả năng ai đó vụng trộm thăm mền tớ đó." (đúng đó tỷ ~~~~~)

"Cắt." Ôn Hân Nghiên trợn trắng cả mắt.

Hàn Mai Mai có chút nghiêm túc nói, "Nhưng tò mò ai post tấm hình đó lên hơn."

"Không phải đứa con riêng kia làm sao?" Ôn Hân Nghiên đương nhiên nói.

Hàn Mai Mai lắc lắc đầu, "Tớ cảm thấy không phải."

"Hai cậu lại đang nói chuyện gì sau lưng tớ vậy." Ôn Hân Nghiên còn muốn hỏi tiếp, bị Tào An Ny ngắt lời.

"Bọn tớ đang khen cậu là Đại Phú Bà, thật sự là giàu có." Hàn Mai Mai cợt nhả nói, "Về sau nếu tớ không có tiền nữa, sẽ đến nương nhờ cậu."

"Thôi đi, nhà của tớ làm sao có thể so với tập đoàn Hàn thị của cậu, lại nói gần đây tớ nghe nói, cậu quản lý công ty thật sự rất tốt. Lại không hợp tác với Thịnh Mỹ, mà hợp tác với Vĩ Thần, rất có quyết đoán. Ba tớ cũng khen cậu đó. Còn bảo tớ phải theo cậu học tập. Ông cực kỳ xem trọng Vĩ Thần, còn nói sau một thời gian nữa công ty này sẽ có triển vọng." Tào An Ny bắt mắt lâu bầu nói.

"Cũng cứ như vậy đi." Hàn Mai Mai không muốn nói về đề tài này, cảm thấy hôm nay thiếu cái gì đó.

"Đúng rồi hôm nay sao Tiểu Vân chưa tới nhà." Hàn Mai Mai có chút kỳ quái hỏi han.

Tào An Ny oán giận nói, "Cậu cũng không nói. Nghe nói Lục nhị thiếu bị người nhà bắt đi xem mắt, một ngày đều phải gặp mấy người, Tiểu Vân lo lắng, cũng đi theo. Đã mấy ngày không có tới tìm bọn tớ chơi."

Trong đầu Hàn Mai Mai hiện ra tình huống ba người gặp mặt, thật sự là quá quái lạ rồi. Tôn Tiểu Vân quản quá nhiều rồi.

"Gần đây Lạc thiếu rất được hoan nghênh." Tào An Ny chỉ một nơi nhiều các cô gái nhất.

Hàn Mai Mai đã sớm chú ý tới Lạc Thần Dật, mặc một chiếc áo T-shirt và quần sooc, nhưng đứng ở bên kia vẫn cực kỳ bắt mắt.

Hiện tại anh bị một đám nữ sinh vây ở bên trong, thành thạo ứng đối.

"Nghe nói hiện tại địa vị trong công ty của anh ta đã không thể lay chuyển. Bộ dáng bề ngoài lại tốt như vậy, nhiều cô gái chạy theo anh ta cũng cực kỳ bình thường." Ôn Hân Nghiên khách quan nói,

Tào An Ny nói đùa nói, "Hân Nghiên, tớ nhớ không phải cậu thích nhất loại này hay sao?"

"Thôi đi. Tớ chỉ là thưởng thức diện mạo này mà thôi, thân phận Lạc Thần Dật này, tớ có thể tùy tiện đụng vào hay sao?" Ôn Hân Nghiên nhàn nhạt nói.

Hàn Mai Mai nhìn Lạc Thần Dật đang nói cười ở bên kia, trong lòng nghĩ, không phải bộ dáng đẹp trai một chút thôi sao? Có gì đặc biệt hơn người. (không có gì đặc biệt??? em cũng muốn có một tên 'k có gì đặc biệt' để ám giường lắm đó tyy)

Vừa vặn lúc này Lạc Thần Dật nhìn về phía cô, ánh mắt giao nhau.

Lạc Thần Dật ý cười càng sâu.

Hàn Mai Mai không được tự nhiên nhanh chóng dời ánh mắt.

"Mai Mai, cậu nói đúng không?" Ôn Hân Nghiên hỏi.

"A, cậu nói gì?"

"Nhóm mỹ nữ kia, sao đều trốn ở đây nói chuyện phiếm." Hứa Tu Kiệt để thân trần (chưa chuồng nha) dưới mặc quần bơi, triển lộ dáng người đẹp của mình, lại ôm hai cô gái ăn mặc mát mẻ.

Trong truyện nói quả nhiên không sai, Hứa Tu Kiệt này là hoa hoa công tử, mỗi lần thấy bên cạnh anh ta đều có mỹ nữ khác nhau.

"Hứa thiếu diễm phúc quả nhiên không nhỏ, gần đây tôi có xem tạp chí. Tin tức cô mình tình gì đó, nhìn qua rất xinh đẹp, lại vì anh tìm cái chết, sao anh lại chia tay." Ôn Hân Nghiên ôm cánh tay treu chọc nói.

Hứa Tu tỷ sờ sờ cái mũi, xin khoan dung, "Được, Được, chị hai, thả tôi đi. Đừng nhắc đến chuyện này nữa. Bởi vì chuyện này mà tôi bị ba tôi mắng gần chết rồi."

"Nhưng tôi thấy hôm nay mỹ danh của anh cũng chưa đủ lớn, có người so với anh còn lớn hơn." Tào An Ny ngụ ý nói.

Hứa Tu Kiệt nhìn nơi tụ tập nhiều cô gái nhất, ngược lại cũng không có phản bác.

Trình Khả Hình gần đây cực kỳ xoắn xýt, ngày đó chuyện của Đàm Gia Hi quả thật khiến cô ta hoảng sợ, không nghĩ tới tác phong anh ta nhanh nhẹn, lại có thời điểm đáng sợ như vậy.

Cô ta vốn nghĩ ngày hôm sau liền chia tay với Đàm Gia Hi. Nhưng ngày hôm sau Đàm Gia Hi ăn nói khép nép và giải thích với cô ta, thái độ cực kỳ tốt, khiến cô ta mắc kẹt, cô ta có chút mềm lòng, rõ ràng nhìn qua anh ta rất bình thường, làm sao có thể làm ra chuyện biến thái như vậy?

Mấy ngày kế tiếp, Đàm Gia Hi đều dẫn cô ta tham dự party và vũ hội, giống như hôm nay vậy.

Trình Khả Hình cảm thấy cô ta bắt đầu dung nhập với cuộc sống của tầng lớp thượng lưu.

"Chị."

Người xung quanh đều tĩnh lặng lại, quay đầu nhìn Trình Khả Hình, không ít người biết chuyện trong tiệc mừng thọ Ngụy Lão Thái.

Nếu không biết thì cũng phải biết chuyện trên Weibo, tất cả mọi người ôm tâm tình xem kịch vui nhìn phía bọn họ, chờ Hàn Mai Mai phản ứng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Biểu cảm của Hàn Mai Mai không thay đổi, tiếp tục nói chuyện phiếm với người bên cạnh.

Trình Khả Hình bị bơ ở một bên, không có thức thời rời đi, ngược lại bám riết không tha lại gọi một lần nữa "Chị".

Bên cạnh cũng không biết là ai, thấy Trình Khả Hình bộ dáng thương cảm bởi bất công liền lên tiếng, "Trước nghe nói Hàn Mai Mai vẫn khi dễ cô con gái nuôi này, xem ra là thật. Người ta cũng chỉ chào hỏi, lại vẫn bày ra sắc mặt, Hàn đại tiểu thư quả nhiên cao giá."

"Cô là lần đầu tiên quen Hàn đại tiểu thư sao? Đây có gì lạ." Bên cạnh có một số người nói.

Hàn Mai Mai sớm liền biết nhân duyên của nguyên chủ rất kém cỏi, cũng coi như không thấy gì.

Trái lại Ôn Hân Nghiên so với cô còn tức giận hơn, cá giận nói, "Con mắt mấy người thấy vị này và nhà họ Hàn có quan hệ hay không, nhưng nhà họ Hàn chưa từng thừa nhận. Cũng không biết đa mặt lắm sao có thể dày như vậy. Thì ra đầu năm nay lại vẫn lưu hành trào lưu nhận con nuôi."

Vừa rồi con nhao nhao bàn tán, đều bị cô ấy dọa sợ. Mọi người đưa mắt nhìn nhau ai cũng không dám đi trêu chọc Ôn Hân Nghiên.

Sắc mặt Đàm Gia Hi có chút khó coi, anh ta mặc kệ Trình Khả Hình và Hàn Mai Mai có xích mích gì với nhau, nhưng hiện tại Trình Khả Hình nói như thế nào cũng là bạn gái của anh ta. Anh ta làm sao có thể để cho cô ta ở trước mặt nhiều người bị đối xử như vậy?

"Ôn tiểu thư, Khả Hình là con gái nuôi do chú Trình nhận, gọi Hàn tiểu thư một câu chị, chuyện này đâu có sai. Cô là đang gây sự sao?" Đàm Gia Hi trầm giọng nói.

Trình Khả Hình về mặt ủy khuất đứng ở bên kia.

"Tôi gây sự?" Ôn Hân Nghiên giận quá hóa cười.

Hàn Mai Mai ngắt lời Ôn Hân Nghiên mà nói, "Đàm thiếu, chuyện trong nhà của chúng tôi hình như không tới lượt anh tới nói chuyện. Lại nói nhà chúng tôi nhận con gái nuôi hay không có liên quan gì đến anh."

"Cô!" Đàm Gia Hi không nghĩ tới Hàn Mai Mai nhanh mồm nhanh miệng như vậy.

"Được rồi, Hân Nghiên, An Ny, chúng ta đừng đứng ở đây nữa. Nơi này không khí không trong sạch." Hàn Mai Mai một mặt ghét bỏ, vừa nói vừa đi về phía bên cạnh.

Mỗi lần thấy Trình Khả Hình, đều đã cảm thấy cô ta cực kỳ thích gây phiền cho người khác, vì sao muốn nhanh chóng đặt mối quan hệ với mình? Cô ta và nhà họ Hàn làm gì có quan hệ gì.

Mặt biển bình tĩnh đột nhiên có một con sóng lớn, du thuyền cũng theo đó mà dao động lớn.

"A" Bởi vì quán tính tất cả mọi người đều nghiêng sang một bên.

Hàn Mai Mai dừng lại, bản năng đã muốn bán lấy lan can bên cạnh, không biết là ai đụng phải cô, dưới tay cô cũng không có bám chặt...

"Bùm"

"Cứu mạng, cứu mạng, khụ khụ" Hàn Mai Mai rơi xuống biển, cô là con vịt cạn hàng thật giá thật, cô hoảng sợ la lên, vùng vẫy, chỉ cảm thấy người bắt đầu chìm xuống, một loại cảm giác vô lực sợ hãi ập đến...

Mọi người vừa mới đứng vững, liền nghe tiếng la này, thành linh xảy ra biến đổi lớn khiến mọi người hoảng sợ, ngây ngốc đứng ở bên kia, không biết làm sao.

Trái lại Ôn Hân Nghiên phản ứng kịp.

"Nhanh lên ai đi cứu Mai Mai!" Ôn Hân Nghiên lo lắng kêu lên. Cô ấy và Tào An Ny kỹ năng bơi cũng không được tốt lắm, chính mình miễn cưỡng có thể xuống, nhưng cũng không cứu được người.

Ôn Hân Nghiên thấy tất cả mọi người ngây ngốc đứng tại chỗ, lại kêu một lần nữa, trong lòng có chút tức giận, một đám nam nhân bên này lại chỉ đứng đó xem diễn trò. (chị ghi danh sách đi, sau này trả thù dần)

Tào An Ny cũng rất lo lắng.

"Mọi người tránh ra cho tôi." Hứa Tu Kiệt lớn tiếng hô, vừa muốn nhảy xuống cứu người.

"Bùm" một tiếng, đã có người nhảy xuống rồi.

"Là Lạc thiếu!" Có người kinh hô.

(Lam: oa~~~ anh hùng cứu mỹ nhân, hứa ca né ra cho Dật ca thể hiện. Hứa ca: hừ, ta ném người xuống biển rồi nhảy xuống làm anh hùng cứu xấu nữ nha. Lam: *lầm nhảm* nói ta xấu mai một ta cắt đứt diễn của người)

Hàn Mai Mai cảm giác mình sắp không xong, hô hấp dồn dập. Liền thấy một bóng người từ từ nhích lại gần mình từ phía sau, Hàn Mai Mai theo bản

năng bắt lấy người này, thờ phào, cuối cùng cũng bắt được một gốc cây cứu mạng.

Người kia đặt một tay Hàn Mai Mai trên cổ của anh, tay anh luồn qua đuôi nách Hàn Mai Mai, sau đó ôm cô bơi về phía du thuyền...

Hàn Mai Mai quay lại nhìn trước mắt người này, đột nhiên cảm thấy cực kỳ an tâm.

Không bao lâu liền thấy Hàn Mai Mai giống một con chuột túi treo trên người Lạc Thần Dật đi lên, tất cả mọi người thờ phào nhẹ nhõm một hơi.

Ôn Hân Nghiên và Tào An Ny lập tức khăn trương chạy tới, cũng không quên kiểm tra Hàn Mai Mai từ trên xuống dưới một lần xem có bị thương hay không.

"Mai Mai, thế nào. Cậu có khỏe không." Ôn Hân Nghiên thân thiết hỏi han.

Hàn Mai Mai thở phò lác lác đầu, trong lòng có chút cảm động.

"Vây là tốt rồi. Chúng ta đỡ cậu ấy trở về phòng nghỉ ngơi một chút." Tào An Ny nói, sau đó phân phó người chuẩn bị cho Lạc Thần Dật một phòng.

"Hàn tiểu thư, cô có thể buông tay hay không?" Lạc Thần Dật không chút để ý nói.

Hàn Mai Mai phản ứng kịp chính mình nắm chặt cánh tay người ta, cô có chút xấu hổ buông tay ra.

"Lạc thiếu, chuyện vừa rồi thật là cảm ơn anh rồi." Tào An Ny chân thành nói.

"Cần nói lời cảm tạ hình như không phải cô thì phải." Lạc Thần Dật tiếp nhận khăn mặt từ trong tay một cô gái bên cạnh, cực kỳ tự nhiên xoa xoa tóc.

"Lạc Thần Dật, cảm ơn anh." Hàn Mai Mai kìm nén hồi lâu nói. (có ai cảm ơn mà gọi cả họ tên nhà người ta như tỷ k vậy)

Mặc kệ nói như thế nào lần này là Lạc Thần Dật cứu cô, cô là thật tâm muốn cảm ơn anh, nhưng lời của cô rất nhanh đã bị chìm ngập rồi.

"Lạc thiếu, anh không sao chứ."

"Lạc thiếu, vừa mới anh thật sự đã dọa giết chúng em. Anh thật dũng cảm."

...

Các cô gái liu riu xông tới.

"Là sao? Vây các cô có chụp ảnh ta hay không. Có. Đưa cho tôi xem." Lạc Thần Dật cười nói, không có nhìn Hàn Mai Mai bên này. (hiện tại Lạc ca đối với Mai tỷ chỉ là hứng thú thôi chứ chưa yêu)

Hàn Mai Mai thấy Lạc Thần Dật ở bên kia hi hi ha ha với người khác cảm thấy trong lòng có chút không thoải mái, nhưng loại cảm giác này rất nhanh đã bị cô áp chế xuống. (thật có lời cho Lạc ca, tình địch của ca được mai tỷ dọn dẹp sạch sẽ hết rồi, ca chỉ việc xông thẳng vào tâm tỷ, hứ)

"Mai Mai, trước đó đỡ cậu trở về phòng nghỉ ngơi một chút nha." Ôn Hân Nghiên nói.

Tào An Ny lập tức phân phó người đi chuẩn bị phòng, cũng để người ta chuẩn bị cho Lạc Thần Dật một gian.

Trình Khả Hình nhìn bóng lưng Hàn Mai Mai, mặt không chút thay đổi...

Hàn Mai mai tắm sạch sẽ xong, liền thấy Ôn Hân Nghiên và Tào An Ny nghiêm túc ngồi ở trên ghế sofa bên ngoài.

"Các cậu làm sao vậy?" Hàn Mai Mai cười nói.

"Hiện tại cậu còn cười được!" Tào An Ny không vui nhìn cô, "Hân Nghiên đã nói với tớ rồi. Con bé kia là con gái riêng của ba cậu! Cậu lại vẫn gât tở. Sớm biết tớ liền ném cô ta xuống thuyền rồi!"

"Cậu nói chuyện này? Cô ta rất nhanh sẽ không phải rồi." Hàn Mai Mai giọng điệu thoải mái. (không phải gì nha)

Ôn Hân Nghiên thật không có để ý những lời này, "Vừa rồi làm sao cậu có thể ngã xuống?"

Bởi vì tình huống vừa rồi có chút hỗn loạn, nhóm Ôn Hân Nghiên các cô cũng không thấy rõ.

"Cậu cảm thấy tớ ngã xuống như thế nào?" Hàn Mai Mai cười cười.

Ôn Hân Nghiên trừng to mắt, "Cậu nói con ranh chết tiệt kia đẩy cậu!"

Chương 37

Hàn Mai Mai không phủ nhận.

Mặt Ôn Hàn Nghiên trầm xuống đứng lên đi ra ngoài.

Hàn Mai Mai vội đuổi theo cô ấy, "Hàn Nghiên, cậu làm gì đấy!"

"Tớ đi giáo huấn con ranh đó một chút, bản thân có vị trí gì cũng không biết. Hiện tại lại dám hăm hại cậu." Ôn Hàn Nghiên cắn răng nói.

"Cậu bình tĩnh đi. Trước đừng kích động như vậy." Hàn Mai Mai khuyên nhủ.

Tào An Ny cũng nói, "Hiện tại cậu qua đó, con ranh chết tiết kia cũng sẽ không nhận."

Ôn Hàn Nghiên nhìn các nàng một phen, dừng một lúc, sau đó thờ phì phì ngồi xuống.

"Mai Mai, bây giờ sao cậu muốn làm gì? Cần bọn tớ hỗ trợ không?" Tào An Ny hỏi.

"Các cậu yên tâm, tớ đương nhiên sẽ không tha cho cô ta nhẹ nhàng như vậy, thời điểm cần các cậu hỗ trợ tớ tự nhiên sẽ nói." Khóe miệng Hàn Mai Mai nhẹ nhàng giờ lên.

"Cậu cũng không nên gượng chống." Ôn Hàn Nghiên dặn dò.

Hàn Mai Mai gật gật đầu.

Ôn Hàn Nghiên và Tào An Ny thấy Hàn Mai Mai như vậy cảm thấy cô bây giờ bình tĩnh hơn trước kia rất nhiều.

Sau khi ra biển trở về, trải lại gió êm sóng lặng mấy ngày, hôm nay vừa lúc là ngày nghỉ...

Từ Mỹ Phụng ở một bên soi gương chuốt mascara, vừa nói: "Ông nội và bà nội đến nơi này rồi. Lát nữa mày đi gặp bọn họ, nói đôi lời hay, sau đó hỏi ba mày chút tiền."

"Mẹ, mẹ nói ông nội bà nội tới rồi hả?" Trình Khả Hình hỏi, trước cô ta cũng đã gặp qua cha mẹ Trình Chí Dũng vài lần, bọn họ là nông dân hiền lành.

Trình Khả Hình nhớ rõ trước mẹ cô ta cũng không thích hai vị này, cảm thấy bọn họ cổ hủ, không nghĩ tới, lần này lại mời bọn họ đến đây. Cũng không biết mẹ cô ta làm như thế nào mời được hai vị đến đây.

"Còn không phải bởi vì con ranh chết tiết mày. Mày phải nắm chắc cơ hội này cho tao, cũng không thể dựa vào nhà họ Hàn, kiếm một ít tiền là được." Hiện tại Từ Mỹ Phụng thấy rõ, bà ta và Trình Chí Dũng là không có khả năng, ở giữa lại có một Trình Khả Hình, bà ta cũng không tin một phân tiền Trình Chí Dũng cũng không cho Trình Khả Hình.

Trong lòng Trình Khả Hình cũng có chút sốt ruột, bởi vì chuyện lần trước, Trình Chí Dũng đã một thời gian dài cũng không gặp cô ta rồi. Cô ta có chút lo lắng Trình Chí Dũng bởi vì mẹ cô ta mà bất mãn với cô ta...

Tại Hàn gia, Hàn Mai Mai thấy hai người lớn tuổi về mặt câu nệ ngồi ở trên ghế sofa.

"Ông nội bà nội, hai người khỏe." Hàn Mai Mai có chút kinh ngạc hai người lớn tuổi này làm sao có thể đột nhiên xuất hiện ở nhà họ Hàn.

Ở trong tiểu thuyết cũng đại khái đề cập đến, Trình Chí Dũng vào nhà họ Hàn không lâu, đã muốn đón hai người này đến ở trong thành phố, nhưng họ không muốn, cảm thấy cực kỳ phiền toái.

Cho nên, Trình Chí Dũng cũng không có miễn cưỡng, xây một ngôi nhà nhỏ ở quê cho bọn họ, trang hoàng rất được, vợ chồng già liền sống ở quê, rất ít tới nơi này.

"Mai Mai cũng lớn hơn trước kia nhiều rồi." Bà nội Trình cười nói. Ông nội Trình ở một bên mặt không chút thay đổi, hai tay đặt ở trên đầu gối, thẳng lưng, có chút khắt khe.

"Mẹ, ba, sao hai người lại tới đây, cũng không nói với con một tiếng, để con đi đón hai người." Trình Chí Dũng cũng có chút kỳ quái, sao hai người này đột nhiên đến cũng không nói trước với ông ta.

Hàn Mai Mai cũng nhận thấy hai người này đối với cô có chút xa cách, tình cảm nhạt nhẽo, không thể nói là thân thiết. (vì họ biết mình có đứa cháu gái ‘ngoan hiền nghe lời’ kia nên k cần tỷ đó)

Mấy người trò chuyện.

Không được bao lâu, dì Trương về mặt khó xử mà dẫn Trình Khả Hình vào.

"Hình Nhi, cháu đã đến rồi." Bà nội Trình chạy tới thân thiết lôi kéo tay Trình Khả Hình, thật giống như Trình Khả Hình mới đúng là cháu gái vậy, thái độ khác hoàn toàn với Hàn Mai Mai.

"Khụ khụ." Trình Chí Dũng nắm tay đặt trên môi khụ một phen.

Tươi cười của bà nội cương một phen, mới ý thức bây giờ đang ở nơi nào.

"Mai Mai, ba nói muốn nhận Hình Nhi làm con gái nuôi trước, sau đó mới dẫn con bé đi gặp bà nội và ông nội. Ông nội bà nội nhìn cũng cực kỳ thích con bé. Chuyện này ba quên nói với con." Trình Chí Dũng giấu đầu hở đuôi giải thích.

Hàn Mai Mai cười cười không nói lời nào, hiện tại cô đã hiểu, bà nội Trình và ông nội Trình đến đây, tám phần chính là vì Trình Khả Hình.

Trong tiểu thuyết quả thật cũng nói qua bà nội Trình cực kỳ thích Trình Khả Hình, cảm thấy cô ta là họ Trình, là người của bọn họ.

"Hình Nhi, nhanh qua đây ngồi, ăn trái cây đi." Bà nội Trình lôi kéo Trình Khả Hình ngồi ở bên cạnh bà, sau đó nhét một quả táo vào trong tay Trình Khả Hình.

Trình Khả Hình có chút xấu hổ, cô ta cũng hiểu bà nội Trình làm hơi quá, cô ta len lén quan sát biểu cảm của Hàn Mai Mai.

Kỳ thật bà nội Trình sớm biết ở bên ngoài Trình Chí Dũng vẫn có một đứa con gái, mà còn vụng trộm dẫn đến cho hai người họ gặp mặt, con bé cực kỳ nhu thuận khả ái.

Bọn họ chưa đến nơi này. Một là vì thật mất mặt, có cảm giác như bán con trai mình để đổi lấy cuộc sống sung túc; thứ hai, trong thành phố lớn ở cũng không quen, có cảm giác trời buốt.

Khi mẹ Hàn còn tại thế bọn họ cũng gặp mẹ Hàn còn có Hàn Mai Mai vài lần, mỗi lần gặp mặt trong lòng đều cảm thấy không thoải mái, cảm thấy trước mặt bọn họ liền nhỏ bé đi. Mỗi lần mẹ Hàn đều là khuôn mặt tươi cười đón chào, nhưng bà nội Trình cảm thấy người nhà họ Hàn đều khinh thường bọn họ, cảm thấy bọn họ là bán con cầu vinh.

Còn có Hàn Mai Mai này, mỗi lần gặp cũng không để ý tới bọn họ. (bà xa cách như vậy thì có đứa trẻ con nào thích tới gần bà chứ)

Nhưng Trình Khả Hình lại khác, tuy thân thể không quá vẻ vang, nhưng lại mang họ Trình, tính tình cũng tốt hơn Hàn Mai Mai nhiều lắm, nói chuyện đều thủ thủ thủ thủ, nói chuyện với người lớn tuổi cũng rất có kiên nhẫn, thấy thế nào cũng rất vừa lòng. Điểm tiếc nuối duy nhất là không phải con trai.

Hàn Mai Mai nhìn bọn họ người một nhà vui vẻ hòa thuận. Nhịn không được cảm thán, người một nhà này da mặt thật đúng là dày, cho rằng cô cái gì cũng không biết sao?

Bà nội Trình đối với Trình Khả Hình hỏi han ân cần hồi lâu, sau đó quay đầu trước mặt nghiêm túc nói với Hàn Mai Mai, "Mai Mai, nói như thế nào bà cũng là bà nội cháu, có câu này bà nhất định phải nói với cháu. Ba cháu cũng nhận Khả Hình làm con gái nuôi rồi. Con bé liền là em gái cháu, cháu cũng không thể khi dễ con bé, không thì ba sẽ không vui. Còn có nơi này nhà cửa cũng rất lớn, bà thấy khi nào thì cháu cho Hình Nhi chuyển vào đi."

"Chuyển vào đây?" Hàn Mai Mai thật sự bị tức nổi nộ cười, người nhà này cũng quá khô khan đi.

Bà nội Trình phụng phịu lại nói thêm, "Hình Nhi là em gái cháu, chuyển vào đây ở cũng không quá đáng. Nhiều người ở cùng một chỗ náo nhiệt một chút, mà còn có thể chăm sóc cho nhau. Lại nói cháu ở công ty cũng bề bộn nhiều việc, cháu có thể cho Hình Nhi giúp đỡ cháu, như vậy cháu sẽ thoải mái hơn." (edit mà tức điên lên với mụ này, hừ, mấy nữa cho bà hối hận chết đi)

Thật sự là càng nói càng quá phận, Hàn Mai Mai nổi giận, thật đúng là coi cô như bánh bao rồi.

"Chuyển đến chỗ này? Chủ hộ ngôi nhà này là cháu, cũng không phải là ba cháu. Đây cũng không phải là muốn chuyển là có thể chuyển. Còn có chuyện công ty cháu có thể quản lý cũng không nhọc đến người lo lắng." Hàn Mai Mai châm chọc nói. (đoạn này vốn muốn cho Mai tỷ xưng ‘tôi’, nhưng dù sao vẫn là bà nội tỷ nên đề là ‘cháu’)

"Cháu đây là có ý gì?" Mặt bà nội Trình lập tức ngời bích xuống. Ông nội Trình bên cạnh từ trong túi áo sờ soạng hồi lâu, lần mò một lọ thuốc tới.

Hàn Mai Mai đột nhiên đứng lên, mặc kệ đám người đó.

"Mai Mai!" Trình Chí Dũng cũng không biết ba mẹ mình tới nơi này là vì chuyện này, nhưng chuyện này mặc kệ nói sao ông ta cũng bênh vực cha mẹ mình bên này. Ông ta sợ Hàn Mai Mai còn nói ra lời đại nghịch bất đạo khiến hai người lớn nổi giận.

"Đứa con gái nuôi này, nhà họ Hàn chúng tôi không nhận. Muốn nhận nuôi thì đến ở chỗ mấy người cũng tốt." Hàn Mai Mai tự tiểu phi tiểu nói, sau đó

quay đầu nói với Trình Chí Dũng: "Hoặc là, ba, ba có thể suy xét chuyển ra ngoài ở cũng với mẹ con họ."

Hàn Mai Mai nói những lời động trời này, trong phòng lập tức lặng ngắt như tờ.

Trình Chí Dũng miễn cưỡng cười vui, "Mai Mai, con nói cái gì vậy, sao ba nghe không hiểu. Nếu con không muốn Hình Nhi ở đây ba cũng không miễn cưỡng."

"Chí Dũng." Bà nội Trình lại vẫn không thức thời nghĩ muốn vì Trình Khả Hình nói hai câu.

Trình Chí Dũng dùng ánh mắt muốn bà nội Trình đừng nói nữa.

"Đúng rồi, con quên mất. Ba và vị Từ Mỹ Phụng kia chia tay rồi sao."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

"Ba và bà ta đã sớm chia tay rồi." Trình Chí Dũng giải thích nói, "Trước đây ba đã nói qua ba chỉ muốn tìm cho con một người mẹ, để chăm sóc con. Đầu là ba không tốt, không để ý đến suy nghĩ con. Con và ông ngoại con cũng không đồng ý, ba cũng không miễn cưỡng rồi. Nhưng chuyện này không liên quan đến Hình Nhi. Ba nhận Hình Nhi làm con gái nuôi, vì ba rất hợp duyên với con bé." (từ giờ mình để là ông ngoại Hàn nha, những chương trước mình sẽ sửa sau, xin lỗi vì sai sót này)

"Thì ra là như vậy. Trách không được lần trước trong quán ăn đêm thấy Từ Mỹ Phụng..." Hàn Mai Mai ngừng lại, thật giống như ý thức được chính mình nói sai rồi vậy.

"Mai Mai, con nói con thấy gì." Bà nội Trình hỏi.

Trước đây Trình Chí Dũng cũng đã nói qua về chuyện của Từ Mỹ Phụng, bà ta cũng ngầm đồng ý, đương nhiên bà ta cũng đã gặp Từ Mỹ Phụng, không vừa lòng lắm, nhưng hiển nhiên so với mẹ Hàn xuất thân nhà cao cửa rộng mà nói càng hợp ý của bà ta, để cho bà ta có thể làm mẹ chồng cao ngạo.

Mà Trình Chí Dũng giờ là người không vợ, bên người cũng cần một người chiều cổ. Trong lòng bà ta đã nhận Từ Mỹ Phụng làm cô con dâu một nửa rồi.

Hàn Mai Mai do dự một chút nói, "Con không biết có thể nói ra hay không nữa."

"Cháu nhanh nói đi! Có gì mà không thể nói!" Bà nội Trình vội la lên.

"Lần trước cháu và bạn đi quán ăn đêm thấy Từ Mỹ Phụng và một chàng trai trẻ tuổi cứ chỉ cực kỳ thân thiết..." Hàn Mai Mai muốn nói lại thôi.

"Cái gì!" Ánh mắt bà nội Trình nhìn chằm chằm Hàn Mai Mai, "Cháu cũng không được nói linh tinh đâu đó!"

"Nhưng cháu nhìn rất rõ, chính xác là bà ta..." Hàn Mai Mai lại giải thích một phen.

Về mặt bà nội Trình không thể tin.

Sở dĩ bà ta và ông nội Trình tới nơi này, cũng là bởi vì Từ Mỹ Phụng gọi điện thoại cho bọn họ.

Ý Từ Mỹ Phụng là Hàn Mai Mai và Hàn gia gia phản đối ả gã cho Trình Chí Dũng, ả cũng không muốn Trình Chí Dũng khó xử, một chút ủy khuất đó ả có thể chịu đựng. Nhưng nghĩ đến Hình Nhi, còn có chút không yên lòng. ả không muốn con gái giống như ả. Cho nên muốn để cho Trình Khả Hình tiến vào cửa nhà Hàn, cho dù là lấy danh nghĩa con gái nuôi, cũng tốt hơn nhiều so với hiện tại.

Bà nội Trình nghe xong cũng hiểu được yêu cầu này không quá phận. dĩ nhiên ả n e q u y d o n c o m. Ngược lại lại có chút tức giận nhà họ Hàn, rõ ràng chính mẹ Hàn đoán mệnh chết sớm, liên lụy con trai bà ta, mà bây giờ còn không cho nó tái hôn. Thật sự là không thể nói lý.

Bà ta cũng không suy nghĩ nhiều, lại vẫn vì đứa nhỏ Hình Nhi này đi một chuyến. Là muốn để cho Hình Nhi tiến vào nhà họ Hàn.

Hiện tại thật không ngờ Từ Mỹ Phụng này lại là loại không tuân thủ nữ tắc...

Bà nội Trình kinh hãi ngồi phịch xuống...

"Chí Dũng, là thật sao?" Bà nội Trình chuyển hỏi Trình Chí Dũng.

Trình Chí Dũng không có trả lời, mà nói với Hàn Mai Mai, "Con theo ba vào thư phòng."

Mặt Trình Chí Dũng trầm xuống nhìn Hàn Mai Mai, không nói gì.

Hàn Mai Mai lẳng lặng chờ, không muốn mở miệng.

Qua một hồi lâu, Trình Chí Dũng nói, "Con lừa bà nội, lừa gạt cả ba. Có phải con điều tra Từ Mỹ Phụng hay không?"

"Ba, con không hiểu ba nói gì hết." Hàn Mai Mai vô tội nói.

"Vậy ba hỏi con bưu kiện lần trước có phải con gửi hay không." Trình Chí Dũng hỏi. Lần trước ông ta cũng có chút hoài nghi, không nghĩ ra ai gửi bưu kiện này, làm cho người ta hoài nghi nhất chính là Hàn Mai Mai. Hàn Mai Mai vẫn không muốn ông ta và Từ Mỹ Phụng kết hôn.

Hôm nay biểu hiện của Hàn Mai Mai khiến ông ta càng thêm tin tưởng chắc chắn là Hàn Mai Mai làm.

Hàn Mai Mai chỉ cười, không có phủ nhận.

"Vì sao con phải làm như vậy!" Trình Chí Dũng tức giận nói.

"Ba, đầy đủ là vì tốt cho ba, chẳng lẽ ba vẫn muốn bị bà ta lừa gạt nữa hay sao?" Hàn Mai Mai nhếch khóe miệng.

Trình Chí Dũng ghen hờn. Lý do này của Hàn Mai Mai khiến cho ông ta không có biện pháp phản bác. Từ Mỹ Phụng quả thật có lỗi với ông ta.

"Vậy con liền điều tra? Có phải con cũng phái người điều tra ba rồi hay không hả?" Trong lòng Trình Chí Dũng vẫn không thoải mái.

"Con cũng là trong lúc vô ý mà biết được. Mà còn, chuyện con biết cũng không phải mỗi chuyện này..." Hàn Mai Mai muốn nói lại thôi nói.

"Con còn biết cái gì?" Trình Chí Dũng cau mày.

"Về chuyện của Trình Khả Hình..."

Hiện tại Trình Khả Hình đứng dán vào cửa thư phòng nghe, vừa nghe trong lòng cô ta vừa căng thẳng, muốn nghe lại cẩn thận một chút, nhưng bên trong lại đột nhiên không có tiếng động gì.

Vừa rồi sau khi Trình Chí Dũng và Hàn Mai Mai rời đi, cô ta cũng có chút bất an, mà bà nội Trình cũng nghiêm mặt, cô ta cũng không dám tiến lên nói tốt cho mẹ mình.

Cô ta liền lấy cớ đi toilet, muốn biết bọn họ muốn nói chuyện gì...

Cửa đột nhiên bị mở ra.

Trình Khả Hình lại vẫn giữ nguyên tư thế cong người, cửa đột nhiên bị mở ra, bị dọa sợ, vội vàng đứng thẳng lên.

Ngẩng đầu liền thấy Hàn Mai Mai tự tiện phi tiểu nhìn chính mình.

"Hình Nhi, con đang làm gì đó?" Trình Chí Dũng kinh ngạc nhìn con gái mình, lại dám nghe lén, trong lòng có chút bất mãn.

Trình Khả Hình đỏ mặt cúi đầu, cũng không biết giải thích như thế nào.

"Nếu Trình tiểu thư có hứng thú, vậy thì một đứng lên đi." Hàn Mai Mai cười nhẹ, sau đó đi ra ngoài cửa, đi về phía phòng mình.

Trình Chí Dũng không thèm liếc nhìn Trình Khả Hình một cái, cũng đi theo Hàn Mai Mai.

Trình Khả Hình nhìn bóng lưng hai người bọn họ, do dự một chút, cắn chặt răng sau đó bước nhanh đuổi theo.

"Mai Mai, rốt cuộc con muốn cho ba xem cái gì." Trình Chí Dũng đứng ở trong phòng Hàn Mai Mai nhíu mày nói.

Đây là lần đầu tiên Trình Khả Hình thấy phòng của Hàn Mai Mai, quả nhiên là phòng rất đẹp, nhưng hiện tại cô ta không có tâm tư quan sát những thứ này.

Cô ta khẩn trương nhìn Hàn Mai Mai, không biết cô muốn làm gì.

"Ba, theo con được biết Từ Mỹ Phụng quen ba có hai mươi năm thôi. Nói cách khác Trình tiểu thư là..." Khóe miệng Hàn Mai Mai hơi hơi giơ lên.

Sắc mặt Trình Chí Dũng trắng nhợt, không nghĩ tới Hàn Mai Mai lại biết cả chuyện này.

Trong lòng Trình Khả Hình kích động, Hàn Mai Mai biết rõ chuyện này chỉ sợ càng không cho cô ta vào nhà họ Hàn, dĩ nhiên a n l e q u y d o n c o m, ngay cả làm con gái nuôi cũng là không có khả năng rồi.

"Hai người đừng khản trương. Vốn con cũng cho rằng là như vậy. Nhưng sau khi nhìn thấy cái này con mới an tâm." Hàn Mai Mai lấy từ trong ngăn kéo ra một tập tài liệu, sau đó đưa chỉ Trình Chí Dũng.

Trình Chí Dũng mở ra, vừa thấy tài liệu, mặt cũng xanh mét, ngón tay run lên, tài liệu rơi xuống đất.

Trình Khả Hình nhìn về mặt của ông ta, trong lòng lại có dự cảm không tốt, vội vàng nhặt tài liệu trên mặt đất kia lên.

Báo cáo xét nghiệm DNA, mấy chữ này đập ngay vào mắt.

Trình Khả Hình nhìn xuống đó phía dưới ...

"Đây, đây, điều đó không có khả năng. Đây là giả!" Trình Khả Hình quát, "Ba, nhất định là cô ta lừa ba đó! Cái này nhất định là giả!"

Trình Chí Dũng nhìn biểu tình cực kỳ phức tạp của cô ta, có đau khổ, có chán ghét...

"Sao lại thế này. Hình Nhi, cháu là làm sao vậy? Sao lại khóc." Bà nội Trình ở bên kia cũng ngồi không yên, lôi kéo ông nội Trình qua đây, không nghĩ tới lại nhìn thấy một màn này.

Trình Khả Hình nước mắt rơi lã chã.

"Hình Nhi, chịu ủy khuất gì rồi. Cháu nói đi." Bà nội Trình nhìn Trình Khả Hình khóc đến thương tâm như vậy, đau lòng nói. Tuy Từ Mỹ Phụng là loại phụ nữ không biết liêm sỉ, nhưng Trình Khả Hình vẫn là cháu gái ruột của bọn họ, điểm ấy là không thể thay đổi.

Trình Khả Hình rót nước mắt tràn mặt.

Bà nội Trình hung hăng trừng mắt Hàn Mai Mai, "Mai Mai, có phải cháu khi dễ Hình Nhi hay không?"

Mặt Hàn Mai Maikhông chút thay đổi nhìn bà ta.

"Rốt cuộc là cháu có ý gì, Hình Nhi, đã làm sai cái gì rồi hả? Chí Dũng, sao con nhìn Hình Nhi bị khi dễ cũng không nói lời nào." Bà nội Trình bắt mắt nhìn hai người.

"Mẹ, mẹ đừng nói nữa. Để cho con yên lặng một chút." Trình Chí Dũng la lớn. Kỳ thật lần trước ông ta cũng có chút hoài nghi, nhưng nuôi hai mươi năm, ông không dám tưởng tượng nếu đó là sự thật...

Bà nội Trình bị hoảng sợ. Con trai bà ta cho tới bây giờ cũng không lớn tiếng với bà ta như vậy.

Nhưng hiện tại bà ta cũng rất sốt ruột, "Mấy người nói rõ ràng cho tôi, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Muốn bức tôi chết sớm hay sao?"

"Bà nội, cháu sẽ nói cho bà biết. Vị Trình Khả Hình tiểu thư và bà nửa điểm huyết thống cũng không có." Hàn Mai Mai không nhanh không chậm nói.

"Cháu đang nói cái gì?" Bà nội Trình khó có thể tin nhìn cô.

"Giấy trắng mực đen viết rõ ràng. Nếu bà không tin, hiện tại có thể dẫn hai người họ đến bệnh viện xem xét." Hàn Mai Mai cầm tờ giấy trong tay Trình Khả Hình, phe phẩy trước mặt cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

"Đây là giả! Bà nội, ba, hai người không nên tin cô ta. Đây là bẫy. Hai người đừng mắc mưu. Cô ta chính là muốn tách chúng ta ra. Cô ta không muốn con vào cái nhà này! Đây đều là âm mưu của cô ta!" Trình Khả Hình ngáng đầu điên cuồng kêu gào.

Bà nội Trình cứng đờ người, hơn nữa còn phản ứng kịp, từ từ xoay người nói với Trình Chí Dũng, "Chí Dũng, con nói cho mẹ biết, đây có phải sự thật hay không?"

Trình Chí Dũng mím chặt môi, sắc mặt lạnh đến dọa người.

Bà nội Trình còn có gì không rõ nữa, thân thể của bà ta lung lay một phen, suýt nữa té xuống.

Ông nội Trình từ phía sau đỡ được bà ta, giận dữ nói, "Tôi đã nói chúng ta tới nơi này làm gì cơ chứ?"

"Ông cảm miệng cho tôi." Bà nội Trình hất tay ông ta ra.

Đi đến trước mặt Trình Khả Hình, mạnh mẽ tát cô ta một cái.

"Bà nội, vì sao bà..." Trình Khả Hình lầm bầm nói, không thể tin được bà nội cô ta lại tát cô ta một cái.

"Bốp" một tiếng, đầu năm ngón tay rõ ràng ở trên mặt Trình Khả Hình.

"Cô không xứng gọi tôi là bà nội, đồ con hoang." Bà nội Trình chán ghét nhìn cô ta, giống như nhìn rác rưởi vậy.

Nước mắt Trình Khả Hình một giọt một giọt rớt xuống, "Mọi người vì sao đều không tin con! Mọi người nhanh nhìn con đi, con là Trình Khả Hình. Làm sao con có thể không phải là con gái của ba chứ! Con rõ ràng là giọt máu của ba. Vì sao mọi người lại không nhận ra con vậy hả."

Trình Khả Hình muốn nắm lấy cánh tay bà nội Trình.

Bà nội Trình liền né tránh.

Hàn Mai Mai thấy bộ dáng thương cảm của Trình Khả Hình, có vài phần đồng tình.

"Cô đừng lừa mình dối người nữa. Cô có thể về nhà hỏi mẹ cô Từ Mỹ Phụng phu nhân xem. Bà ta rõ ràng mọi chuyện hơn bất cứ ai." Hàn Mai Mai chậm rãi nói.

"Cô nói dối! Cô nói dối! Đây là giả!" Trình Khả Hình lắc đầu, chỉ vào Hàn Mai Mai thét lớn.

Hàn Mai Mai cảm thấy hiện tại Trình Khả Hình nổi điên đúng là có vài phần đáng thương.

"Ánh mắt kia của cô là gì? Cô đang đồng tình tôi sao! Tôi đã nói tôi là con gái ba! Tôi không cần sự đồng tình của cô! Tôi không cần bất luận kẻ nào đồng tình!" Trình Khả Hình trừng mắt nhìn Hàn Mai Mai, giống như muốn ăn thịt người vậy.

Hàn Mai Mai thấy cô ta như vậy, trong lòng cũng có chút sợ hãi. Chẳng lẽ cô khiến Trình Khả Hình bị điên, Hàn Mai Mai không tự chủ mà lui về sau một bước.

Mất thấy Trình Khả Hình sắp bỏ nhào qua đây, di Trương ở phía sau mang theo người làm vọt vào bắt lấy cô ta.

"Các người mau bắt cô ta lại cho tôi. Dám gây sự trong nhà họ Hàn. Cô nghĩ cô là ai?" Di Trương nghiêm khắc nói.

"Bà tránh ra, bà chẳng qua là một người người làm. Dựa vào cái gì chạm vào tôi. Các người mau buông ra." Trình Khả Hình liều mạng vịn vịn thân thể, muốn tránh xa bọn họ, dĩ nhiên là không được, vừa khóc vừa gọi Trình Chí Dũng. "Ba, bà nội, ông nội, mau bảo bọn họ thả con ra. Con là Hình Nhi mà. Mọi người quên con rồi sao? Vì sao không trả lời con?"

Bà nội Trình quay đầu không nhìn cô ta.

Sắc mặt Trình Chí Dũng lạnh hơn...

Hàn Mai Mai và Ôn Hân Nghiên, Tào An Ny ngồi ở quán bar, cô nói đến đây, sau đó cầm lấy nước trái cây uống một ngụm.

Tào An Ny kích động hỏi, "Sau đó? Sau đó?"

"Sau đó liền kết thúc. Ông nội bà nội trở về quê. Nhưng tâm tình bọn họ nhìn qua không tốt cho lắm." Hàn Mai Mai nhún vai.

"Cậu buông tha cho cô ta dễ dàng như vậy sao? Lần trước còn làm hại cậu rơi xuống biển." Tào An Ny đối với kết quả này vẫn cảm thấy rất khó chịu.

"Chuyện này không cần tố động thủ. Ba tớ biết ông ta nuôi con gái họ người khác hai mươi năm, sẽ không dễ dàng nuốt xuống con tức này như vậy..." Hàn Mai Mai hơi hất mày.

Tào An Ny gật gật đầu, cũng hiểu được Hàn Mai Mai nói cực kỳ có đạo lý.

Ôn Hân Nghiên nghe xong, đột nhiên hỏi "Có phải cậu biết cô ta không phải con gái ba cậu từ trước có phải hay không?"

Hàn Mai Mai ha ha cười một phen. Kỳ thật lần trước X đưa ảnh của Từ Mỹ Phụng, không bao lâu liền điều tra ra, thời điểm Từ Mỹ Phụng mới quen ba cô đã có bạn trai.

Trong lòng Hàn Mai Mai cũng có chút hoài nghi, không nghĩ tới nữ chủ lại là không phải con gái ba cô thật. Điểm ấy cũng cực kỳ khiến cô ngoài ý muốn, bởi vì trong tiểu thuyết căn bản không nói gì tới chuyện này.

"Rất tốt, vậy mà cậu lại cứ để bọn tớ lo lắng cho cậu." Ôn Hân Nghiên không vui nhìn Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai nghiêng người ra sau, cảnh giác nhìn Ôn Hân Nghiên, "Cậu muốn làm gì?"

Ôn Hân Nghiên đầu cũng không quay lại, nói với Tào An Ny: "An Ny, cậu cũng tới đi!"

"Được!" Tào An Ny cũng rất có lòng phụ họa nói.

Hàn Mai Mai nhìn hai người không có ý tốt này, la lớn, "Được rồi, được rồi. Tớ sai rồi. Các cậu buông tha tớ đi. Kỳ thật tớ muốn cho hai cậu một kinh hi... Các cậu buông ra... Ngứa quá... Mau buông tay... ha ha trách... Tớ không được..."

Mà Trình Khả Hình ngày đó chật vật trở về nhà.

Từ Mỹ Phụng mở cửa thấy bộ dáng này của cô ta, d i e n d a n l e q u y d o n c o m, hoảng sợ, hô to gọi nhỏ nói, "Sao con lại biến thành như vậy. Không phải cho con đến nhà họ Hàn sao?"

Quả thật bộ dáng của cô ta bây giờ và thời điểm ra ngoài kém rất nhiều, tóc bù xù, trên mặt cũng vương nước mắt, mà bởi vì di Trương để người ta trực tiếp ném cô ta ra ngoài, trên quần áo của cô ta cũng đều là bụi bẩn, trên cánh tay còn bị trầy da.

Trình Khả Hình giống như bị người rút hết khí lực vậy, vòng qua người bà ta, vào cửa, ngồi ở trên ghế sofa, "Mẹ, con thật sự không phải con của ba sao?"

Bởi vì giọng Trình Khả Hình rất nhẹ, Từ Mỹ Phụng không nghe rõ, lại hỏi lại, "Con nói cái gì?"

Trình Khả Hình nâng ánh mắt đỏ bừng, gần từng tiếng hỏi, "Con thật sự không phải con của ba sao?"

Toàn thân Từ Mỹ Phụng chấn động, ngoài mặt trong yếu nói, "Con đang nói cái gì? Là ai nói những thứ này với con?"

"Ba còn có bà nội bọn họ cũng không nhận con, Hàn Mai Mai nói con không phải con gái ba." Trình Khả Hình nước mắt theo đôi má rơi xuống, "Con thật sự không phải con của ba sao?"

Từ Mỹ Phụng cắn răng, "Lại là con ranh kia!"

Thấy mẹ mình không phân bác, rốt cuộc tin. Trong lòng cô ta âm ỉ sụp đổ. Từ nhỏ đến lớn cô ta đều biết mình là con gái riêng, nhưng cô ta vẫn cảm thấy cô ta giống Hàn Mai Mai, đều là do là con của ba, chẳng qua hai cô không cùng mẹ mà thôi, mà cô ta cũng có thể có cuộc sống đại tiểu thư, mỗi ngày mọi người bên người đều phải nhìn sắc mặt cô ta mà làm việc, những thứ này đều là thứ cô ta nên được nhận. Hiện tại lại đột nhiên nói rằng cô ta chỉ là đứa con hoang..

Quá hơn nửa ngày, cô ta ngẩng đầu hỏi, "Mẹ, vậy ba con tới cùng là ai?"

"Con không nên hỏi! Ông ta đã chết rồi!" Từ Mỹ Phụng không kiên nhẫn đáp. Trong lòng bà ta cũng cực kỳ phiền chán, không nghĩ tới bà ta giấu diếm bí mật này hai mươi năm lại dễ dàng bị vạch trần như vậy, không nghĩ tới quân bài cuối cùng để đối phó Trình Chí Dũng - Trình Khả Hình cũng vô dụng rồi...

Hiện tại bà ta giống như nhìn thấy cuộc sống cảm y ngọc thực sắp tới tay lại vùng vẫy vụt mất...

Bà ta không cam lòng!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoa Y Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40

"Ba người các cậu đang làm gì đấy?" Tôn Tiểu Vân đang nhìn ba người các cô rượt đuổi nhau.

"Không có gì." Ôn Hân Nghiên vuốt lại tóc, sửa lại quần áo như không có chuyện gì cả. Cô ấy vẫn cảm thấy Tôn Tiểu Vân là đơn thuần nhất trong các cô, hồn nhiên, theo bản năng không nói với cô ta chuyện nhà của Hàn Mai Mai.

Tào An Ny cũng nghĩ như vậy, cô ấy nói sang chuyện khác, "Saobây giờ cậu mới đến. Bọn tớ còn tưởng cậu không tới?"

Hai người không nhắc đến chuyện của Trình Khả Hình, Hàn Mai Mai cũng không muốn nói.

Tôn Tiểu Vân hạ mi, trực giác nói cho cô ta biết ba người này có bí mật mà cô ta không biết, cũng không muốn cho cô ta biết, trong lòng không khỏi có chút không thoải mái.

Ôn Hân Nghiên lúc này nhận một cuộc điện thoại, "Được, mấy người qua đây đi."

Hàn Mai Mai có chút tò mò tới gần hỏi, "Còn có ai tới sao?"

"Lát cậu liền biết." Ôn Hân Nghiên đã nói câu này, ý là sẽ không nói.

Tào An Ny cũng biết ai sẽ đến, mím môi không nói lời nào.

Hàn Mai Mai thấy hai người kia như vậy lại càng tò mò.

"Ồn tiểu thư, chào."

Hàn Mai Mai ngẩng đầu liền thấy bốn người đàn ông ăn mặc xinh đẹp mỉm cười nhìn các cô. Mỗi một người đều thật sự xuất sắc, ngũ quan xinh đẹp, mà đáng người cũng rất được.

Người đi đầu rất tự giác đến ngồi bên cạnh rót rượu cho Ôn Hân Nghiên, ba người còn lại lần lượt ngồi bên cạnh các cô.

Nhìn bọn họ lấy lòng các cô, Hàn Mai Mai không cần nghĩ cũng biết là chuyện gì xảy ra.

Đây là một đám sắc nữ...

"Hàn tiểu thư, sao cô không uống rượu." Người ngồi ở bên cạnh Hàn Mai Mai tên là Tiểu Duy. Anh ta cúi đầu lại gần Hàn Mai Mai, thổi hơi bên tai Hàn Mai Mai, tay để ngang hông, tư thế cực kỳ ái muội.

Người Hàn Mai Mai cứng đờ, sau đó ngồi xích sang bên cạnh, cô không thích mùi nước hoa trên người Tiểu Duy. Một người đàn ông mà lại dùng nước hoa!

Tiểu Duy ngây ra một lúc, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình thường, tiếp tục tìm đề tài nói chuyện phiếm với Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai cũng nói vài câu, Tiểu Duy cũng nhìn ra được Hàn Mai Mai không có hứng thú với anh ta. Thấy mấy người bạn bên cạnh và kim chủ đều chơi đùa rất vui vẻ, dĩ nhiên anh ta cũng có chút sốt ruột.

Anh ta vẫn cho rằng diện mạo anh ta là cực kỳ xuất sắc, nhưng dốc sức làm hai ba năm vẫn chỉ là người mẫu hai bàn tay trắng.

Dần dần anh ta cũng hiểu. Muốn có một vị trí riêng, rõ ràng chỉ dựa vào khuôn mặt là không đủ, quan trọng nhất là có quan hệ, mà anh ta cũng chỉ là một người mẫu không có bối cảnh.

Nhưng khoảng thời gian trước anh ta quen Tiểu La, Tiểu La này cũng là người hiện tại đang ngồi bên cạnh Ôn Hân Nghiên, có chút thân phận. Anh ta mang theo hân tử từ từ đi vào cái vòng luẩn quẩn của những người trong giới thượng lưu này.

Nhưng đồng thời anh ta biết được cho tới nay anh ta chỉ là một con ếch ngồi đáy giếng, những người này chỉ tùy tiện cho chút tiền boia cũng đủ cho anh ta tiêu xài một thời gian.

Trước đây anh ta không gặp nhóm người Ôn Hân Nghiên, nhưng đã sớm nghe nói đại danh của các cô. Các cô là nhân vật nổi tiếng trong nhân vật nổi tiếng, xuất thân của ai cũng đều không bình thường, mà bộ dáng lại xinh đẹp như hoa, dễ hầu hạ hơn mấy phu nhân kia rất nhiều, ai cũng cực kỳ quý cù, sẽ không chơi đùa quá phận.

Thời điểm anh ta vừa bước vào liếc mắt liền nhìn thấy bốn người này, mỗi người đều có điểm đặc sắc, xinh đẹp., quyền rũ.

Diện mạo Hàn Mai Mai bên cạnh này, thừa sức tiến vào Lăng Giải Trí.

Trong lòng anh ta cũng có chút rộn rạo. Anh ta đương nhiên biết Hàn Mai Mai là ai, người nổi nghiệp duy nhất của tập đoàn Hàn thị. Nếu anh ta có thể bên cạnh Hàn Mai Mai, nửa đời sau của anh ta liền không cần lo.

Tâm tư của anh ta không khỏi lung lay, nhưng Hàn đại tiểu thư này, giống như không có hứng thú với anh ta, anh ta không tự giác để tay trong túi áo mình... (????)

"Ai, kia không phải Lạc thiếu sao?" Tào An Ny đột nhiên nói.

Hàn Mai Mai nhìn theo hướng Tào An Ny chỉ.

Quả nhiên là Lạc Thần Dật, mặc một bộ tây trang màu trắng, ở trong nhà cũng vẫn mang kính râm, Hàn Mai Mai có chút bất đắc dĩ. Nhưng đây là lần đầu tiên Hàn Mai Mai thấy anh có biểu tình nghiêm túc như vậy, phía sau anh có mấy người áo đen đi theo, đi đến một căn phòng.

Hàn Mai Mai chú ý tới thấy Lạc Thần Dật nhìn quét qua chỗ này, nhưng rất nhanh lại nhìn không chớp mắt đi về phía trước. Chắc là không nhìn thấy các cô.

"Quán rượu này nhà họ Lạc mới thu mua. Hiện tại những nơi giải trí như vậy cơ bản đều đã thuộc về nhà họ Lạc rồi." Ôn Hân Nghiên nói.

"Lạc Thần Dật thật đúng là có bản lĩnh." Tào An Ny tán thưởng.

Hàn Mai Mai yên lặng nghe không phát biểu ý kiến.

Hàn Mai Mai phát hiện Tôn Tiểu Vân có vẻ dăm chiêu nhìn cô. Nhưng chỉ cần cô nhìn là cô sẽ nhanh chóng rời đi.

Hàn Mai Mai có chút kỳ quái, nhưng không có để ở trong lòng.

"Hàn tiểu thư, ly rượu này tôi rót cho cô, cô uống xem." Tiểu Duy đưa qua một ly rượu. (????)

Hàn Mai Mai gật đầu, dĩ nhiên nhận lấy ly rượu, nhưng không có nhận ly rượu.

Tiểu Duy có chút xấu hổ nâng ly rượu để ở bên cạnh.

"Mai Mai, cậu làm sao vậy? Tâm tình không tốt?" Tôn Tiểu Vân thăm dò hỏi.

Một câu của Tôn Tiểu Vân này thành công hấp dẫn sự chú ý của Ôn Hân Nghiên và Tào An Ny. Các cô đều nhìn về phía bên này.

Hàn Mai Mai về mặt nhàn nhạt nói, "Không có gì. Sao cậu lại nói như vậy?"

"Tớ thấy cậu cũng không nói chuyện với Tiểu Duy, cậu không hài lòng với anh ta sao?" Tôn Tiểu Vân hỏi.

Biểu tình của Tiểu Duy có chút khản trương, chỉ sợ Hàn Mai Mai nói ý bất mãn.

"Không có, cậu suy nghĩ nhiều rồi."

Tiểu Duy cũng thờ dãi nhẹ nhõm một hơi.

"Tớ nghe nói lần trước cậu rơi xuống biển, cậu không có chuyện gì hay sao?" Tôn Tiểu Vân lại thân thiết nói.

"Không có việc gì, cậu thấy hiện tại không phải tớ rất tốt hay sao?"

Ngươi một lời ta một câu, Tôn Tiểu Vân đột nhiên hỏi, "Gần đây sao cậu không đi tìm Ngụy thiếu?"

Hàn Mai Mai bắt đắc dĩ, trước đây lời cô nói với cô ta, cô ta nghe không hiểu sao, "Trước đây không phải tớ đã nói với cậu tớ không thích anh ta sao?"

"Vậy hiện tại cậu có người trong lòng rồi hay sao?"

Sao Tôn Tiểu Vân đột nhiên quan tâm chuyện tình cảm của cô như vậy chứ, có chút quái dị.

Hàn Mai Mai cầm ly rượu trên bàn uống một ngụm, ngon ngọt, hương vị cũng không tệ lắm, "Cậu cũng thấy đấy, hiện tại chuyện công ty đã khiến tớ bận như vậy. Làm gì có thời gian đầu mà yêu đương."

Tôn Tiểu Vân giống như còn có chút lo lắng nhìn Hàn Mai Mai.

"Đúng rồi, gần đây cậu và anh họ cậu thế nào rồi." Tào An Ny cười hỏi.

"Cũng vẫn như vậy thôi." Tôn Tiểu Vân đối với vấn đề này không có hứng thú. Trong cảm nhận của cô ta không ai có thể xứng đôi với anh họ cô ta, ngay cả bạn tốt của cô ta cũng vậy.

Ngồi một lúc, Hàn Mai Mai cảm thấy có chút bức mình, đứng lên nói, "Tớ đi toilet một lát."

"Cần tôi đi với cô hay không?" Tiểu Duy khản trương hỏi. (????)

Hàn Mai Mai lắc lắc đầu, nghĩ thầm Tiểu Duy này cũng ân cần quá mức rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41-1

Tiểu Duy đại khái cũng hiểu được mình nói sai, mặt lộ vẻ xấu hổ.

Mọi người cũng không có để ý.

Hàn Mai Mai đứng ở bên cạnh bồn rửa tay dùng nước lạnh vỗ vỗ mặt mình, không có hiệu quả gì, vẫn choáng quáng, mặt cũng càng ngày càng nóng, chẳng lẽ ly nước vừa rồi không phải nước trái cây?

Cô cẩn thận nghĩ lại, vừa rồi cô giống như thuận tay cầm ly cocktail Tiểu Duy điều chế cho cô. Loại rượu này tác dụng chậm, trong lòng Hàn Mai Mai có chút hối hận.

Hàn Mai Mai lung lay thoáng động đi ra ngoài, nghĩ thầm ra ngoài nói với Ôn Hân Nghiên một chút, rồi về nhà trước.

Cô cúi đầu đi đường.

"Àm" đụng vào một người.

Hàn Mai Mai ôm trán đầu ngẩng đầu vừa thấy không phải Lạc Thần Dật thì là ai.

Lạc Thần Dật không đeo mắt kính, bên người cũng không có người áo đen đi theo, bình thường khoe miệng vẫn nhếch lên, hiện tại kéo xuống, mặt không chút thay đổi.

Vừa thấy liền biết tâm tình Lạc Thần Dật không tốt.

"Lạc tiên sinh, xin chào." Hàn Mai Mai chịu đựng hoa mắt chóng mặt và cảm giác khô nóng miễn cưỡng lễ phép chào hỏi.

"Xem ra Hàn tiểu thư, gần đây sống rất thoải mái." Lạc Thần Dật trào phúng nói.

"Cũng được." Hàn Mai Mai hàm hồ nói, hiện tại toàn thân cô không thoải mái, dĩ nhiên là không có tâm tình suy nghĩ sâu xa lời Lạc Thần Dật nói.

Hàn Mai Mai không có chú ý tới biểu tình Lạc Thần Dật càng khó nhìn.

"Xấu hổ, Lạc tiên sinh, bạn tôi còn chờ tôi. Tôi đi trước một bước." Hàn Mai Mai vòng qua Lạc Thần Dật, mới vừa bước đi chân liền mềm nhũn, suýt nữa té ngã.

May có Lạc Thần Dật đỡ được.

Lúc này Lạc Thần Dật ôm Hàn Mai Mai mới nhận thấy trên mặt Hàn Mai Mai đỏ ửng không bình thường.

"Em làm sao vậy? Có phải không thoải mái ở đâu hay không?" Lạc Thần Dật bán ôm Hàn Mai Mai hỏi.

"Tôi, tôi... Không có việc gì." Hàn Mai Mai vùng vẫy muốn đứng lên chạy trốn.

"Sao người em lại nóng như vậy." Lạc Thần Dật cau mày hỏi, lại sờ trán của cô.

"Anh mau buông ra." Hàn Mai Mai cảm thấy thân thể của cô không thoải mái một cách kỳ quái, trong lòng có ý muốn lại gần Lạc Thần Dật, không tự giác cọ cọ trong ngực anh. Động tác vừa làm xong, Hàn Mai Mai mới ý thức mình vừa mới làm gì, xấu hổ và giận dữ muốn tìm một cái lỗ chui vào.

Thân thể Lạc Thần Dật cứng ngắc, hít một hơi, cúi đầu nhìn đôi má Hàn Mai Mai ửng hồng, đôi mắt quyến rũ, liền biết tại sao lại thế này rồi.

Trong đầu hiện lên bộ dáng người đàn ông vừa rồi ngồi bên cạnh Hàn Mai Mai, "Thật đáng chết." Lạc Thần Dật thấp giọng mắng.

Sau đó ôm lấy Hàn Mai Mai.

"Anh mau buông ra." Hàn Mai Mai muốn lớn tiếng kêu, nhưng thanh âm vọng lại lại mềm mại, giống con mèo nhỏ kêu vậy, ngay cả cô nghe xong cũng nhin không được đỏ mặt. Hàn Mai Mai cũng phát giác cô không bình thường, đây tuyệt đối không phải phản ứng sau khi say rượu. Nhưng vừa rồi cô không có ăn gì, cũng chỉ uống một chút... Chẳng lẽ là ly rượu kia có vấn đề?

Trong đầu Hàn Mai Mai hiện lên biểu tình Tiểu Duy quái dị ...

Lạc Thần Dật mặt càng trầm, cũng không quản Hàn Mai Mai phản ứng ôm cô đi về phía trước.

Anh ôm Hàn Mai Mai đến văn phòng làm việc trong quán bar, trong phòng này có một gian phòng, bên trong có giường còn có phòng tắm.

Lạc Thần Dật trực tiếp ôm cô đi tới phòng tắm, ném cô vào trong bồn tắm, sau đó mở vòi hoa sen.

"Lạnh." Nước lạnh lập tức xả vào người cô, Hàn Mai Mai ôm cánh tay giặt mình một cái, cũng lập tức thanh tỉnh lại.

Váy Hàn Mai Mai đều ướt hết, may đó là một bộ âu phục màu đen, không có đi nhìn rõ, nhưng đường cong đều lộ rõ.

Lạc Thần Dật xoay mặt sang một bên, giọng gạo nói, "Em tự mình tắm rửa đi, tôi ở bên ngoài."

Cảm giác khô nóng trên người Hàn Mai Mai bị dập tắt.

Vừa rồi cô thấy trên mặt Lạc Thần Dật đỏ ửng. Đây nhất định là do cảm giác của cô.

"Hàn tiểu thư, sao vẫn còn chưa đi ra. Bằng không tôi đi tìm cô ấy." Tiểu Duy ngồi ở bên kia đợi nửa ngày, có chút sốt ruột. Anh ta vừa mới hạ được ở bên trong, thuốc này cũng không nặng, cũng không biết Hàn Mai Mai hiện tại thế nào rồi.

Ôn Hân Nghiên giơ tay lên nhìn thời gian trên đồng hồ, Hàn Mai Mai quả thật đi một lúc lâu rồi, cô cũng có chút lo lắng. "Tôi gọi điện thoại hỏi một chút đã."

"Điện thoại em kêu kia." Lạc Thần Dật gõ cửa.

Hàn Mai Mai đã tắm xong từ lâu, quần áo lúc trước khẳng định là không mặc được, hiện tại chỉ quần khăn tắm, dĩ nhiên là không thể mặc, còn đang do dự ra ngoài hay không.

Cô nghe thấy giọng nói Lạc Thần Dật, hé mở cửa, vươn một cánh tay ra, "Anh đưa cho tôi đi."

Lạc Thần Dật lại nói thêm, "Tôi kêu người đi mua một bộ quần áo đặt ở cửa rồi."

"Hân Nghiên, tớ có chút không thoải mái, tớ đã về trước rồi. Không cần lo lắng... Tớ không có chuyện gì." Hàn Mai Mai nói với điện thoại.

Ôn Hân Nghiên nghe xong cũng không hoài nghi, chỉ dặn cô nghỉ ngơi thật tốt.

Hàn Mai Mai không muốn nói chuyện cô bị người hạ được với Ôn Hân Nghiên, dù sao cũng là người do Hân Nghiên tìm đến.

Còn tên Tiểu Duy kia, cô nhất định sẽ giáo huấn cẩn thận. Dám xuống tay với cô, thật sự là chán sống rồi.

Cô thay quần áo xong, toàn thân ra mồ hôi, cảm giác còn có chút trống rỗng, nhưng so với toàn thân khô nóng như vừa rồi thì bây giờ tốt hơn nhiều.

Không thể không nói quần áo Lạc Thần Dật đưa quá vừa vặn, ngay cả nội y cũng là size cô thường mặc...

Đi ra thấy Lạc Thần Dật đang ngồi ở trên ghế sofa.

Hàn Mai Mai có chút xấu hổ, nghĩ đến chuyện vừa rồi, cô liền cảm thấy không được tự nhiên đi lên. Vì sao mỗi lần cô chạm vật nhất đều gặp phải anh ta.

Hàn Mai Mai vừa muốn mở miệng nói lời cảm tạ.

Lạc Thần Dật liền đứng lên nói, "Đi thôi."

"Đi đâu?" Hàn Mai Mai phản ứng không kịp.

"Đưa em về nhà, không thì em muốn đi đâu hả?" Lạc Thần Dật hơi giơ lên khóe miệng, nhướn mày, biểu tình tiêu chuẩn Lạc Thần Dật.

"Không cần phiền toái như vậy. Tôi có thể tự trở về." Hàn Mai Mai khách khí cự tuyệt.

Lạc Thần Dật lời kéo tay Hàn Mai Mai đi tới bãi đậu xe.

"Chìa khóa xe?" Anh hỏi.

Hàn Mai Mai vẫn có chút không tình nguyện, "Kỳ thật tôi có thể kêu người tới đón tôi. Không cần phiền toái như vậy."

"Tôi không thấy phiền toái." Lạc Thần Dật híp mắt nhìn cô.

Hai người mất to trừng mắt nhỏ một hồi, Hàn Mai Mai cắn chặt răng, từ trong túi xách lấy ra chìa khóa xe đưa cho cô.

Lạc Thần Dật mở Maserati màu đỏ của cô ra cảm giác là lạ, rất không hợp.

Hàn Mai Mai nhìn Lạc Thần Dật quay mặt, bộ dáng người đàn ông này rất tuần tú.

"Không cần nhìn tôi như vậy? Tôi sẽ cảm thấy em yêu tôi rồi đó." Lạc Thần Dật xấu xa nói.

"Hừ, da mặt anh thật đúng là dày." Hàn Mai Mai bĩu môi, "Anh yên tâm, tôi sẽ không yêu anh đâu."

Lạc Thần Dật quay đầu nhìn cô, "Cũng chưa chắc."

"Chiếc xe kia theo chúng ta đã nửa ngày, em có quen không?" Lạc Thần Dật nhún mày hỏi.

Hàn Mai Mai quay đầu thấy, là một chiếc xe tải màu trắng, cô lắc lắc đầu, "Không biết."

Lạc Thần Dật nhủ mày lại càng chặt, môi mím lại thành một đường thẳng.

Hàn Mai Mai biết bọn họ gặp phiền toái rồi.

Hiện tại thế như vậy, con đường này cũng không có ai xuất hiện.

Lạc Thần Dật tăng tốc lái xe, đầu cũng không có quay lại nói, "Em lấy cho tôi cái điện thoại, trong túi áo tôi. Ấn số một trong danh bạ, rồi đưa cho tôi."

Hàn Mai Mai ngoan ngoãn nghe theo, sau đó tay phải lấy di động đặt ở tai trái anh.

"Cậu mau phải người đến đây. Tôi đang ở hẻm nam."

Lạc Thần Dật nói một câu liền kết thúc cuộc nói chuyện.

Hàn Mai Mai thấy chiếc xe MiniBus còn đang đi theo, nhưng rồi cuộc vẫn bảo trì một khoảng cách.

Nhưng đột nhiên phía trước lại xuất hiện một chiếc xe tải màu trắng khác.

Lạc Thần Dật ngừng lại ngay.

Từ trong chiếc xe tải chặn phía trước bước ra 4, 5 người đàn ông, chiếc xe đằng sau cũng vậy. Tổng cộng có 7, 8 người.

Trên tay bọn họ đều cầm côn sắt, mặt không có ý tốt đi tới, bắt đầu đập vào xe.

Lòng bàn tay Hàn Mai Mai rịn ra một tầng mồ hôi.

"Không phải sợ, tôi xuống," Lạc Thần Dật nói xong liền đi xuống xe.

Hàn Mai Mai có chút lo lắng nhìn anh.

"Thì ra trên xe lại vẫn còn một người. Thăng kia, giao con bé kia cho chúng tao, tao sẽ để mày đi." Tên dẫn đầu nói.

Thì ra bọn người này là đến tìm cô, Hàn Mai Mai khẩn trương nhìn Lạc Thần Dật.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41-2

Lạc Thần Dật hỏi: "Chúng mày nói chuyện với ai đấy hả?"

"Thăng kia, chuyện này mày không nên xen vào, mày ngoan ngoãn tránh ra, tha cho mày một cái mạng nhỏ." Người bên cạnh đẩy Lạc Thần Dật. Lạc Thần Dật không nhúc nhích tí nào.

"Mày có đi hay không. Không đi thì bọn tao sẽ không hạ thủ lưu tình đâu đó." Tên dẫn đầu bắt đầu xoay tay.

"Bọn mày nhận bao nhiêu tiền, tao trả gấp bội cho chúng mày."

"Hừ, tao ghét nhất là phải nhìn sắc mặt đám người có tiền. Có tiền khá lắm! Tao không nhận tiền của bất cứ ai cả. Bọn tao chỉ dựa vào hai chữ 'nghĩa khí'." Tên dẫn đầu cầm côn sắt đập vào vai Lạc Thần Dật.

Đột nhiên một tay Lạc Thần Dật bắt lấy côn sắt, chỉ một động tác đơn giản đã cướp được côn sắt trong tay người kia rồi đập trả lại ngực hắn.

Người kia không nghĩ tới động tác đột ngột của Lạc Thần Dật nên có chút hoảng sợ, ôm ngực lui lại mấy bước, hồn hèn quất, "Chúng mày đều ngốc hết rồi hay sao? Mau đánh cho tao! Đánh chết!"

Kế tiếp liền là một trận hỗn chiến.

Lúc đầu Lạc Thần Dật miễn cưỡng có thể ứng phó, nhưng dần dần Lạc Thần Dật có chút lực bất tòng tâm, bọn họ nhiều người, mà trên tay còn có vũ khí.

Hàn Mai Mai thấy mà lòng nóng như lửa đốt, dĩ nhiên là yêu quý cô, nhưng cũng biết hiện tại bản thân ngoại trừ đứng ngốc ở đây mà nhìn thì cũng không giúp được gì.

"Cẩn thận!" Hàn Mai Mai thấy có người cầm dao muốn từ phía sau lưng đánh lên anh, tâm thất lại.

Lạc Thần Dật giống như nghe được giọng nói của Hàn Mai Mai, nghiêng người sang một bên, nhưng cánh tay vẫn bị thương, tâm Hàn Mai Mai cũng đi theo đó mà thất chặt lại.

Ầm ầm, ở phía sau có ba chiếc xe việt dã chạy tới, một đám người từ trên xe nhảy xuống.

Hàn Mai Mai nhận ra người dẫn đầu kia, là Hoàng Mao lần trước đến tìm Lạc Thần Dật.

"Lão Đại, chúng tôi đã tới chậm." Hoàng Mao nhìn Lạc Thần Dật xin lỗi.

Lạc Thần Dật không nói gì, vẫy tay một cái, Hoàng Mao ngầm hiểu, mang người bắt đầu tác chiến.

Thế cục lập tức nghiêng về phía bọn người Hoàng Mao.

Trong lòng Hàn Mai Mai rút cuộc thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Một tên côn đồ nhìn đến tình hình không tốt, ánh mắt xoay một vòng, lập tức chú ý tới Hàn Mai Mai bên kia.

Hàn Mai Mai thấy một tên du côn lên lút đi tới, sau đó bắt đầu kéo cửa xe.

Hàn Mai Mai thất kinh, Lạc Thần Dật bên kia còn đang trong hỗn chiến, không ai lưu ý đến tình huống chỗ cô.

Hàn Mai Mai khóa trái cửa xe lại, nhưng tên du côn kia cũng không khinh địch như vậy, giờ còn sắt đập bẻ cửa xe.

Tên du côn thấy bộ dáng của Hàn Mai Mai ở ghế lái phụ, hai mắt sáng lên, còn dùng tay sờ soạng mặt cô, "Không nghĩ tôi lại là mỹ nữ nha. Thật sự là đáng tiếc."

"Van cầu anh thả tôi đi." Hàn Mai Mai đáng thương tội nghiệp nói.

Tên du côn kia hí mắt nói, "Điều này e rằng không được, nhưng..."

Ánh mắt Hàn Mai Mai trầm xuống, thừa dịp hấn chưa chuẩn bị, đột nhiên rút keo xịt tóc ra, điên cuồng phun vào mặt hấn.

"Con đàn bà thối, mày..." Tên du côn kia che mắt, thống khổ nói.

Hàn Mai Mai lại sòng chét đá vào bộ vị của hấn.

"A" Hấn khom người ngồi chồm hồm xuống.

Hàn Mai Mai lập tức bước xuống xe, dĩ nhiên là yêu quý cô, chạy về phía bên cạnh.

Lúc này cảnh sát cũng đã đến đây.

Động tác của mọi người đều ngừng lại.

Hàn Mai Mai đã khẩn trương toàn thân toát đầy mồ hôi, toàn thân đều ở trạng thái đề phòng, hiện tại đột nhiên được buông lỏng, cả người ngồi sững trên đất.

"Em không sao chứ." Lạc Thần Dật đi tới hỏi.

Hàn Mai Mai về mặt ngây ngốc lắc lắc đầu, còn chưa tỉnh táo lại, rốt cuộc hôm nay là ngày mấy? Sao lại nhiều chuyện xui xẻo như vậy.

"Cảnh sát, sao các anh chỉ bắt bọn tôi, sao không bắt bọn họ. Chúng tôi chỉ tranh cãi mà thôi. Các anh rõ ràng là bao che." Cái tên dẫn đầu vẫn ở bên kia kêu la.

"Các cậu an phận chút cho tôi." Cảnh sát giờ cảnh con. Mấy người bên kia lập tức im ngay.

"Gần đây em có đắc tội với người nào hay không?" Lạc Thần Dật vươn ra đỡ cô dậy hỏi.

Trong lòng Hàn Mai Mai nghĩ một chút, cũng biết là ai làm, nhưng không nói.

Hoàng Mao ở bên kia hô to, "Lão Đại, tay anh!"

"Cậu rất àm ỉ." Lạc Thần Dật liếc anh ta một cái.

Hoàng Mao về mặt về lo lắng, nhưng vẫn cực kỳ nghe lời ngậm miệng lại.

"Tay anh..." Lúc này Hàn Mai Mai mới chú ý tới tay Lạc Thần Dật bị thương, máu vẫn chảy, sắc mặt Lạc Thần Dật cũng trắng bệch.

Trong lòng Hàn Mai Mai áy náy, nghĩ tới chuyện xảy ra ngày hôm nay, trong lòng liền sợ hãi, bọn họ là nhắm vào cô, hôm nay nếu không có Lạc Thần Dật ở đây, cũng không biết cô sẽ thế nào.

"Em không cần hoảng sợ như vậy đâu, kỳ thật cũng không kinh khủng như em nghĩ đâu." Lạc Thần Dật vẫn ra vẻ thoải mái nói.

"Hàn tiểu thư, tôi nhận được điện thoại của công ty bảo hiểm, xe của cô làm sao vậy?" Hàn Mai Mai vừa đến bệnh viện, trợ lý Triệu liền gọi điện thoại đến.

Hàn Mai Mai kể qua loa chuyện ngày hôm nay với ông ấy.

"Vậy hiện tại cô ở bệnh viện sao? Có bị thương ở đâu hay không?" Trợ lý Triệu lo lắng hỏi han.

"Tôi không có chuyện gì. Chuyện này chú đừng nói cho ông ngoại, tôi không muốn ông lo lắng." Hàn Mai Mai dặn dò. d i e n d a n l e q u y d o n c o m
Trước khi gác điện thoại, cô kêu trợ lý Triệu tìm người giáo huấn tên Tiểu Duy kia một chút.

Đối chuyện này trợ lý Triệu không hỏi gì liền đáp ứng.

Cô vừa mới cúp điện thoại, ông ngoại Hàn liền gọi điện đến. Trợ lý đứng là cái ống loa, Hàn Mai Mai bắt đầu dĩ nghĩ, sau đó tiếp điện thoại.

"Ông ngoại, con không có chuyện gì. Hiện tại con đang ở bệnh viện, không có, con rất tốt. Là Lạc Thần Dật, vừa lúc anh ấy đưa con trở về... Đúng, là anh ấy đã cứu con. Ông ngoại, thật sự ông không cần đến đây đâu."

Hàn Mai Mai còn chưa nói xong, ông ngoại Hàn liền cúp điện thoại.

Rất nhanh ông ngoại Hàn đã hấp tấp chạy đến.

"Ông ngoại, con cũng đã nói với ông rồi, con không có chuyện gì." Hàn Mai Mai đứng ở trong hành lang nói.

"Ông không phải đến xem con, ông đến xem tiểu Lạc." Ông ngoại Hàn đẩy Hàn Mai Mai ra, đi vào trong phòng bệnh.

Tiểu Lạc... Cách ông ngoại Hàn xưng hô với Lạc Thần Dật thẳng cấp nhanh thật.

"Tiểu Lạc, cháu không sao chứ. Lần này may mà có cháu. Không thì cũng không biết Mai Mai nhà của chúng ta sẽ thế nào." Ông ngoại Hàn lời kéo tay không bị thương của Lạc Thần Dật hỏi han ân cần.

"Ông ngoại, cháu không có chuyện gì." Lạc Thần Dật cười nói với ông ngoại Hàn.

Quả thật so với dự liệu của Hàn Mai Mai thì tốt hơn nhiều, bác sĩ nói chỉ mất máu nhiều, không có thương tổn đến xương cốt, đây coi như là trong cái rui còn có cái may. Sau khi Hàn Mai Mai nghe được, tảng đá lớn trong lòng rốt cuộc rơi xuống.

"Hiện tại tay cháu bị thương, sinh hoạt hằng định có chỗ không thích hợp, cháu yên tâm ông nhất định sẽ mời bảo mẫu chiếu cố cháu." Ông ngoại Hàn vỗ ngực nói.

"Không cần như vậy, cháu quen sông một mình, không thích có người ngoài." Lạc Thần Dật lời nói xoay chuyển, ủy khuất nói, "Xem ra cháu cũng chỉ có thể mua đồ ăn ngoài..."

"Cháu đang nói bậy bạ gì đó, sao ông có thể để cháu ăn đồ ăn mua ngoài. Như vậy đi, ngày mai ông bắt đầu để cho Mai Mai đến nấu cơm cho cháu." Ông ngoại Hàn lại quay đầu nói với Hàn Mai Mai, "Mai Mai, cháu nghe thấy không?"

"Chuyện gì!" Hàn Mai Mai hoảng sợ.

Lạc Thần Dật nói, "Ông ngoại không cần phiền toái như vậy. Mai Mai bận như vậy, bản thân cháu có thể tự chiếu cố..."

"Nó bận cái gì chứ. Lại nói, cháu là ân nhân cứu mạng của nó, chút chuyện nhỏ ấy, nó dám không đồng ý liền là người vong ân phụ nghĩa." Ông ngoại Hàn trừng mắt nhìn Hàn Mai Mai.

Con còn có thể nói gì chứ! Trong lòng Hàn Mai Mai găm thét, nhưng ông ngoại Hàn nói không sai, Lạc Thần Dật cứu cô ba lần bảy lượt, quả thật yêu cầu nhỏ đó cô không thể cự tuyệt.

Hàn Mai Mai chịu không được ánh mắt hai người nhiệt liệt, thuận miệng nói, "Được, được, con biết rồi. Ngày mai con bắt đầu đến nấu cơm cho Lạc tiên sinh."

Lạc Thần Dật thấy Hàn Mai Mai đáp ứng, có chút đắc ý gọi lên khoe miệng, nắm quả đu đủ đặt ở khoe miệng để che dấu, nói, "Mai Mai, em đừng gọi tôi là Lạc tiên sinh. Chúng ta cũng không xa lạ như vậy. Em gọi tôi Thần Dật là được rồi." Sau đó ánh mắt lấp lánh nhìn Hàn Mai Mai.

"Đúng đúng đúng, tiểu Lạc nói rất đúng." Ông ngoại Hàn phụ họa nói.

Hàn Mai Mai nhìn ánh mắt hai người bọn họ, đành phải kiên trì gọi: "... Thần... Dật..."

Lạc Thần Dật lộ ra nụ cười thỏa mãn, trong lòng Hàn Mai Mai có chút khó chịu, rõ ràng không muốn nhắc lên quan hệ với anh.

"Mai Mai, ba nghe nói, ngày hôm qua con bị người tập kích. Con có bị thương hay không." Trình Chí Dũng chạy đến văn phòng Hàn Mai Mai thân thiết dò hỏi.

"Không phải ba cũng thấy đó sao? Con đã đi làm, đương nhiên không có chuyện gì rồi." Hàn Mai Mai có phần chán ghét Trình Chí Dũng bày ra vẻ mặt quan tâm.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41-3

Gần đây thái độ ông ta đối với Hàn Mai Mai rõ ràng tốt hơn rất nhiều, cô cảm thấy đại khái là do biết chỉ có một mình cô là con gái, cho nên mới muốn tạo mối quan hệ tốt với cô.

Nhưng Hàn Mai Mai không có tâm tình đi gây tạo mối quan hệ giống ông ta, cô nhìn rõ, đối với Trình Chí Dũng mà nói quan trọng nhất vẫn là lợi ích bản thân.

Trình Chí Dũng gật gật đầu, cũng không nói thêm gì, đột nhiên có vẻ dăm chiêu hỏi, "Con có biết ai làm hay không?"

Sáng sớm trợ lý Triệu đã nói cho Hàn Mai Mai biết là ai làm, dĩ nhiên là người quen của cô, Hàn Mai Mai không có giấu diếm, giật giật khoe miệng, "Người này cũng có quan hệ khá thân thiết với ba."

"Là sao? Là ai?" Mặt Trình Chí Dũng nhăn lại cũng không nói gì.

"Là Từ Mỹ Phụng."

Trợ lý Triệu còn nói với Hàn Mai Mai một chuyện khác, chính là ông ấy đã cho người ta đi giáo huấn tên người mẫu Tiểu Duy kia, nhưng không tìm thấy người.

Nghe nói suốt đêm hôm qua, cậu ta đã rời khỏi thành phố này.

Hàn Mai Mai không nghĩ nhiều, đại khái là Tiểu Duy biết chuyện bị bại lộ, liền chạy trốn. Cậu ta chạy trốn chạy cũng nhanh thật!

"Cái gì? Chuyện bị bại lộ, không phải ông nói với tôi tuyệt đối không có vấn đề? Tại sao có thể như vậy. Tôi nên làm gì bây giờ? Ông nhận của tôi nhiều tiền như vậy... Này này này..." Từ Mỹ Phụng nhìn xuống đi động, điện thoại đã sớm bị cúp, bà ta tức giận ném đi động vào tường, điện thoại bị ném vào tường vỡ tung ra.

"Mẹ, mẹ làm sao vậy?" Trình Khả Hinh bị hành động của bà ta dọa sợ, khiếp đảm nhìn bà ta.

Từ khi cô ta trở về từ nhà họ Hàn, tính tình mẹ cô ta càng ngày càng kém.

"Hiện tại mình phải nhanh lên. Đúng, hiện tại mình phải rời khỏi đây thật nhanh." Từ Mỹ Phụng lầm nhảm nói, sau đó lấy một cái túi du lịch, mở tủ sắt, nhét vài thứ vào bên trong.

"Mẹ, mẹ đang làm gì vậy? Xảy ra chuyện gì sao?" Trình Khả Hinh nhìn hành động của Từ Mỹ Phụng khác thường, sốt ruột hỏi han.

"Mày mau tránh ra cho tao. Đừng làm phiền tao." Từ Mỹ Phụng dùng lực đẩy Trình Khả Hinh ra.

Sau đó chuông cửa liên vang lên, Trình Khả Hinh cũng không quan Từ Mỹ Phụng, cô ta chạy tới mở cửa.

Mở cửa ra cô ta liền xem thấy rất nhiều cảnh sát ở bên ngoài.

"Các anh có chuyện gì sao?" Trình Khả Hinh sợ hãi hỏi, trong lòng có một loại dự cảm xấu.

"Xin hỏi Từ Mỹ Phụng có ở đây không?"

Từ Mỹ Phụng vừa mới cầm vali đi ra, khắp phòng toàn cảnh sát, chân lập tức mềm nhũn ra.

"Từ Mỹ Phụng, bây giờ chúng tôi nghi ngờ bà phạm tội cố ý giết người. Bà có quyền giữ im lặng, những gì bà nói đều có thể trở thành bằng chứng trước tòa." Cảnh sát nói.

"Cố ý giết người, các anh nhất định nhầm rồi, mẹ tôi sẽ không làm loại chuyện này." Trình Khả Hình khóc nói.

Lúc này Từ Mỹ Phụng đã bình tĩnh lại, xem ra bà ta trốn không thoát rồi.

Bà ta hít một hơi thật sâu, ngẩng đầu nói, "Có thể cho tôi một chút thời gian để tôi và con gái nói lời từ biệt hay không?"

Trình Chí Dũng không nghĩ tới là gan Từ Mỹ Phụng lại lớn như vậy, dám xuống tay với Hàn Mai Mai, thật sự là một người phụ nữ ác độc.

Di động của ông ta kêu liên tục, ông ta nhìn màn hình, là Trình Khả Hình con ranh chết tiệt kia gọi tới.

Trình Chí Dũng nghĩ đến việc ông ta nuôi con gái kẻ khác nhiều năm như vậy, trong miệng liền phun ra máu tươi.

Con ranh chết tiệt này hiện tại gọi điện thoại đến, chẳng lẽ còn muốn ông ta đi giúp Từ Mỹ Phụng thoát thân.

Đây thật đúng là khôi hài!

Trình Chí Dũng không chút do dự liền cầm điện thoại trên bàn, cho vào danh sách hạn chế, điện thoại liền yên tĩnh lại.

Hiện tại dám phụ Từ Mỹ Phụng này nên bị bắt lại.

Thực là đáng đời! Ông ta cũng đỡ phải động thủ, tâm tình Trình Chí Dũng đột nhiên tốt hẳn lên.

Ông ta cầm chìa khóa xe đi tới bãi đậu xe.

"Ba."

Ở bãi đỗ xe Trình Chí Dũng bị Trình Khả Khả ngăn lại.

Ông ta không vui nhìn Trình Khả Hình, "Cô nhầm rồi, tôi không phải ba cô. Cô chỉ là một đứa con hoang."

Mặt Trình Khả Hình trắng bạch, mím môi, mấy lời này khiến cô ta khó khó có thể mở miệng, nhưng cô ta nghĩ đến ánh mắt tuyệt vọng lúc cuối mẹ cô ta nhìn cô ta, mới lên tiếng nói, "Mẹ con bị bắt, van cầu ba cứu bà, có được hay không." Thời điểm nói chuyện trong lòng cô ta cũng không chịu nổi, cô ta biết yêu cầu này cực kỳ quá phận, là mẹ cô ta có lỗi với ông ta, hiện tại còn yêu cầu ông ta giúp đỡ, nhưng hiện tại cô ta cũng không có cách nào khác, không có người nào có thể giúp cô ta.

Trình Chí Dũng nhìn Trình Khả Hình trầm mặc rất lâu, đột nhiên cất tiếng cười to.

"Cô muốn tôi đi cứu Từ Mỹ Phụng. Ha ha ha ha... Đây đúng là chuyện buồn cười nhất tôi từng nghe. Cô cảm thấy tôi rất ngu đúng không, nuôi con gái và vợ họ kẻ khác." Trình Chí Dũng trào phúng nói, "Cô tránh ra cho tôi."

Tâm Trình Khả Hình giống như bị người đánh một quyền, cô ta cũng nghĩ tới những lời lẽ ác độc mà Trình Chí Dũng có thể nói, nhưng khi cô ta đứng ở chỗ này thì vẫn không thể tiếp nhận được. Người này trước đây là người ba yêu thương cô ta hay sao?

"Đừng bày cái biểu tình đó ra với tôi. Cô đang giả bộ thương cảm, để nhận đồng tình sao? Hiện tại cô chỉ khiến tôi ghê tởm thôi." Trình Chí Dũng thể hiện sự chán ghét rõ ràng.

Nước mắt Trình Khả Hình chảy xuống, cầm lấy tay Trình Chí Dũng, "Trình tiên sinh, tôi cầu xin ông cứu mẹ tôi. Hiện tại chỉ có ông có thể cứu bà thôi."

"Cô mau buông tay ra." Trình Chí Dũng đẩy cô ta ra, nhìn xung quanh, may mà bãi đỗ xe không có ai.

"Trình tiên sinh..." Trình Khả Hình gọi mấy tiếng này giống như ứ nghẹn ở cổ họng.

"Tôi còn chứ nói rõ ràng với cô phải không? Cô đừng quấy nhiễu tôi nữa, tôi còn chưa tìm cô gây phiền toái đã cực kỳ khách khí rồi. Hiện tại cô lại muốn tôi đi cứu Từ Mỹ Phụng, tôi thấy cô đúng là ảo tưởng." Trình Chí Dũng lấy tay phui phui ống tay áo.

Sau đó đẩy Trình Khả Hình ra xa.

Trình Khả Hình cắn chặt răng, gọi: "Ông có còn nhớ quyền sở kia hay không?"

Chân Trình Chí Dũng đột nhiên dừng lại, trừng to mắt quay đầu, kinh ngạc nhìn cô ta: "Cô đang nói cái gì?"

Trình Khả Hình thấy ông ta có phản ứng, biết mẹ cô ta nói đúng, cảm thấy bình tĩnh, lau nước mắt nói, "Quyển sổ kia thật ra do mẹ tôi giữ. Bà nói nếu bà phải vào tù, quyển sổ kia nhất định sẽ bị lộ."

Từ Mỹ Phụng đồ đàn bà xấu xa này, dám uy hiếp ông ta! Trình Chí Dũng thật không ngờ bà ta lại có quyển sổ kia.

Ông ta nghiêm mặt nói, "Tôi dựa vào đâu phải tin lời cô nói, quyển sổ kia tôi đã hủy từ lâu rồi."

"Mẹ tôi nói bà còn một quyển phụ."

Trình Khả Hình cũng không biết đây là quyển sổ gì, nhưng nghĩ đến nó không thể lộ ra ngoài ánh sáng, không thì Trình Chí Dũng sẽ không sợ hãi như vậy.

Lòng cô ta thoải mái một chút...

Hàn Mai Mai ở trong phòng làm việc ngơ ngác hồi lâu.

Điện thoại của Lạc Thần Dật liền gọi đến, "Mai Mai, em sẽ không bỏ mặc tôi đấy chứ."

"Không có, hôm nay tôi có chút bận, tôi sẽ đến nấu cơm cho anh ngay đây." Hàn Mai Mai ngượng ngùng nói, trong lòng cô còn đang có chút do dự có nên đến nấu cơm cho Lạc Thần Dật hay không, không nghĩ tới Lạc Thần Dật lại gọi điện thoại đến.

"Tôi kêu người tới đón em."

"Không cần, tôi có thể tự đến đón em." Hàn Mai Mai nói.

"Xe của em không phải bị hỏng rồi hay sao?"

"Tôi bảo trợ lý Triệu đưa ... Đây... Đây." Hàn Mai Mai nhìn xuống màn hình đen thui, có cảm giác vô lực...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

Khiến Hàn Mai Mai có chút ngoài ý muốn là người tới đón cô lại là người cô gặp lần trước Hoàng Mao, Hàn Mai Mai biết Hoàng Mao là tâm phúc của Lạc Thần Dật, không nghĩ tới lại bị phái đi làm chút chuyện nhỏ này. (đây chứng tỏ Mai tỷ rất quan trọng với Dật ca)

"Hàn tiểu thư, đây là lão đại đưa cho cô." Hoàng Mao có chút xấu hổ lấy ra.

Hàn Mai Mai nhận tờ giấy rồi mở ra, tất cả đều là đồ ăn Lạc Thần Dật muốn ăn: Gạch cua vẩy cá, xương sườn nấu với la hán quả, chân giò nấu đường phèn, vịt bát bảo, canh cá diếc nấu sủi... Khoa trương nhất là món cuối cùng 'Phật vượt tường'.

Trên trán Hàn Mai Mai nổi gân xanh. Cô nhăn nhó tiếp tục nhìn xuống, phía dưới lại còn viết: Không thích ăn hành, rau thơm, cà rốt, ớt xanh...

Hàn Mai Mai hít một hơi, sau đó bình tĩnh nhét tờ giấy vào trong túi xách, quyết định coi như không biết Lạc Thần Dật yêu thích cái gì, sau đó bảo Hoàng Mao lái xe đi siêu thị mua nguyên liệu nấu ăn, rồi đến nhà Lạc Thần Dật.

Hoàng Mao quan sát biểu tình của Hàn Mai Mai, trong lòng yên lặng thở phào nhẹ nhõm một hơi, còn tưởng rằng Hàn tiểu thư này sẽ bày sắc mặt với anh ta, anh ta cũng biết đối với vấn đề ăn uống lão đại rất khắt khe, đều khiến người ta giận sôi máu.

Lạc Thần Dật không ở với ba anh ta, mà ở một mình trong một ngôi biệt thự sa hoa.

Hoàng Mao quen thuộc dẫn Hàn Mai Mai vào, vừa vào cửa liền gọi, "Lão Đại, em đưa Hàn tiểu thư đến đây rồi."

Lạc Thần Dật gật gật đầu, sau đó Hoàng Mao cực kỳ thức thời mà rời đi.

Hàn Mai Mai chào hỏi một tiếng rồi đi phòng bếp chuẩn bị cơm chiều trước.

Cô không có mua hải sản, cũng không tính sẽ nấu thịt kho tàu, những món này không tốt cho vết thương, cô chỉ chuẩn bị mấy món ăn gia đình.

Cô cảm giác Lạc Thần Dật tựa vào cửa, tầm mắt dán chặt trên người cô, Hàn Mai Mai cố gắng coi như không có anh, không để mình bị phân tâm.

"Mai Mai..." Lạc Thần Dật vừa mới mở miệng.

"Đình Linh Linh..." Chuông cửa vang lên.

Lạc Thần Dật nhú mào, sau đó xoay người đi mở cửa.

"Cậu tới đây làm gì?" Lạc Thần Dật không kiên nhẫn nói.

Hàn Mai Mai ở trong phòng bếp nấu cơm nghe âm thanh bên ngoài, cô liền tiến lại gần cửa để nghe.

"Tôi nghe nói cậu bị thương nên đến nhìn xem cậu có chết hay không."

"Cảm ơn sự quan tâm của cậu, đã khiến cậu thất vọng rồi, tôi còn chưa chết. Cậu gặp rồi thì về đi."

"Cái gì? Lại đuổi tôi đi, hôm nay cậu làm sao vậy. Tôi vừa mới thấy ở cửa có một đôi giày cao gót. Kim ốc tàng kiều hay sao? Mau để cho tôi xem."

"Cậu mau về đi!"

"Tôi không về! Mau tránh ra, có phải trong phòng bếp hay không."

Mặt Hàn Mai Mai đầy hắc tuyến đi ra ngoài, cô biết người tới là ai rồi.

"Chuong tổng, xin chào." Hàn Mai Mai tự nhiên thanh thản nói.

"Hàn tổng, sao lại là cô?" Chuong Vĩ chấn kinh, sau đó lại đánh giá hai người một phen, diến d a n l e q u y d o n c o m, làm ra biểu tình bưng tỉnh đại ngộ.

Hàn Mai Mai vừa thấy vẻ mặt của anh ta liền biết anh ta hiểu lầm, khẩn trương giải thích, "Chuong tổng, anh đừng hiểu lầm. Lạc trước..."

Ánh mắt Lạc Thần Dật không có ý tốt lập tức liếc qua, Hàn Mai Mai lập tức chữa lại, "Thần, Dật, ngày hôm qua là vì tôi mới bị thương, hiện tại anh ấy không thể nấu cơm, cho nên tôi mới qua đây hỗ trợ."

"Thì ra là như vậy. Không nghĩ tới tiểu Dật còn có phẩm chất đạo đức tốt này, đáng để chúng ta học tập." Nụ cười của Chuong Vĩ càng sâu, trêu chọc Lạc Thần Dật.

Về mặt Lạc Thần Dật nhàn nhạt không có phản ứng gì.

Sao Hàn Mai Mai lại cảm thấy hình như anh ta căn bản là không có nghe cô nói chuyện.

"Nếu không còn chuyện gì thì cậu mau về đi." Lạc Thần Dật lại hạ lệnh đuổi khách rồi.

"Tôi đi. Sao cậu lại có thể đuổi người như vậy chứ? Thật thom ~ Hàn tổng, đồ ăn của cô nấu rất ngon. Tôi ở lại ăn cơm chiều có được hay không?" Chuong Vĩ mặt dày nói.

Hàn Mai Mai gật gật đầu, dù sao đây cũng không phải nhà cô. Cô xoay người đi vào phòng bếp bưng thức ăn.

Hàn Mai Mai quay người lại, Lạc Thần Dật trừng mắt nhìn Chuong Vĩ: "Không, phải, tôi, nói, cậu, đi, về, hay, sao?" Anh làm tư thế 'nếu cậu không đi tôi sẽ không để cho cậu yên'.

Chuong Vĩ giống như đứa trẻ làm sai việc ngoan ngoãn ngồi xuống.

Lạc Thần Dật nghiêm mặt ngồi ở một bên cạnh trừng mắt nhìn Chuong Vĩ.

"Hàn tổng, tay nghề rất tốt. Nhìn những món này, nước miếng của tôi chảy hết ra rồi." Chuong Vĩ nhìn những món ăn này mà hít mũi một phen.

Lạc Thần Dật thình lình hừ một tiếng, chỉ cảm thấy Chuong Vĩ hết sức chướng mắt, "Cũng cứ như vậy đi." Sau đó liền ngồi xuống chuẩn bị bắt đầu ăn.

"Các anh ăn trước đi. Tôi đi về trước đây." Hàn Mai Mai đứng lên nói.

Lạc Thần Dật ngẩng đầu vừa mới chuẩn bị kháng nghị.

Chuong Vĩ cũng lên tiếng, "Hàn tổng, cô bận bịu cả ngày, sao còn không biết xấu hổ để cô về trước, mau ngồi xuống cùng ăn đi."

"Chuong tổng, tôi về nhà ăn cũng được." Hàn Mai Mai cự tuyệt.

"Em đi rồi, ai rửa chén. Tôi không muốn tôi đang bị thương như vậy mà vẫn phải đi rửa chén đâu." Lạc Thần Dật đột nhiên nói.

Hàn Mai Mai nhìn tay Lạc Thần Dật bị quấn như cái bánh tét, lại nhìn bộ dạng Chuong Vĩ cao lớn thô kệch... Trong lòng có chút dao động.

"Cô đừng nghe tiểu tử này nói lung tung. Cùng ăn đi, vừa lúc chúng ta nói chuyện hợp tác lần này." Chuong Vĩ nhiệt tình nói.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

"Câu sẽ không thích Mai Mai đấy chứ." Chương Vĩ châm một điếu thuốc hỏi.

"Cậu và cô ấy rất thân hay sao?" Lạc Thần Dật hơi hắt mày.

"Được, Hàn tiểu thư lợi hại." Chương Vĩ tức giận nói, "Cậu sẽ không thật sự thích vị Hàn tiểu thư kia đấy chứ."

"Không thể sao? Cậu không biết là cô ấy rất thú vị?" Lạc Thần Dật không tự giác gọi lên khoe miệng.

Chương Vĩ nhìn anh không nói gì.

Hàn Mai mai về đến nhà cũng gần chín giờ.

Trình Chí Dũng nghe thấy âm thanh, mặc áo ngủ, kéo lê dép lê từ thư phòng đi ra, thần thiết hỏi han, "Mai Mai, hôm nay sao con về trễ như vậy. Ba gặp trợ lý Triệu, không phải con tan tầm đúng giờ à?"

"Con đến chỗ một người bạn." Hàn Mai Mai đơn giản hồi đáp, hiển nhiên không muốn nói nhiều. Gần đây Trình Chí Dũng cực kỳ thích ở trước mặt cô sắm vai người ba tốt, ai biết trong hồ lô của ông ta bán loại thuốc gì.

Trình Chí Dũng vẫn muốn mở miệng hỏi, lại bị chuông điện thoại di động ngắt lời.

Ông ta lấy điện thoại ra nhìn màn hình, mày không tự chủ được nhú lại, lại nhìn Hàn Mai Mai, giống như có chút cổ kị.

Hàn Mai Mai cực kỳ thức thời trở về phòng mình, cảm thấy Trình Chí Dũng có gì đó là lạ, nhìn không được quay đầu nhìn. Chỉ thấy ông ta trốn trong một góc nghe điện thoại, trong lúc đó mặt mày có chút kích động, quay đầu lại thì đụng phải ánh mắt Hàn Mai Mai đang nhìn.

Hàn Mai Mai làm bộ dường như không có việc gì rồi đi, cảm giác quái dị trong lòng kia lại tăng mạnh.

"Lúc này cô gọi điện thoại cho tôi làm gì?" Trình Chí Dũng đề thấp giọng nói xuống một chút không kiên nhẫn nói.

"Ba... Không, Trình... Tiên sinh, tôi chỉ muốn hỏi một chút, chuyện của mẹ tôi như thế nào rồi?" Trình Khả Hình tội nghiệp nói.

Trình Chí Dũng nói, "Cô cũng biết. Chuyện này cực kỳ khó giải quyết. Hiện tại Mai Mai quan sát rất kỹ, mà chứng cứ lại đầy đủ, mấy tên du côn kia đều nói là mẹ cô sai họ làm, hiện tại muốn phản cung thật sự rất khó. Phía bên tôi còn đang suy nghĩ biện pháp, cô không phải lo lắng."

"Nhưng..."

"Cô đừng nhưng nữa... Tôi sẽ nghĩ biện pháp. Đúng rồi, quyền sở cô nói với tôi. Tôi vẫn cảm thấy có chút vấn đề. Tôi dựa vào đâu mà tin quyền sở đó ở trong tay mẹ cô." Trình Chí Dũng thăm dò.

Trình Khả Hình bị hỏi được sừng sốt, do dự một chút nói, "Mẹ tôi nói giấu ở một chỗ, chỉ có bà mới biết."

"Tôi biết rồi. Chuyện này tôi sẽ xử lý. Cô không có chuyện gì, đừng gọi điện thoại cho tôi nữa. Tôi còn bận rất nhiều việc." Trình Chí Dũng nói xong cũng không đợi Trình Khả Hình phản ứng liền cúp điện thoại.

Trình Khả Hình không biết vì sao trong lòng lại xuất hiện cảm giác không lành...

Ngày hôm sau, đúng 9 giờ sáng, Hàn Mai Mai vừa đến công ty không có bao lâu, Ôn Hân Nghiên liền nổi giận đùng đùng xông tới.

"Hàn Mai Mai! Xảy ra chuyện lớn như vậy cậu lại không nói với tớ câu nào. Rốt cuộc cậu có còn coi tớ là bạn nữa hay không!" Ôn Hân Nghiên nổi giận đùng đùng đẩy cửa tiến vào.

Trợ lý Triệu thật cẩn thận đi theo vào.

Hàn Mai Mai gật đầu với trợ lý Triệu một cái, ông liền đi ra ngoài.

Hàn Mai Mai cười đi đến cạnh cô ấy nói, "Sao sáng sớm cậu đã nóng tính như vậy, là ai chọc Ôn đại tiểu thư của chúng ta tức giận?"

"Trừ cậu ra, còn ai vào đây, còn ai có bản lĩnh lớn như vậy. Cậu đừng giả ngu với tớ, chuyện cậu bị người tập kích tớ biết hết rồi." Ôn Hân Nghiên thờ phỉ phỉ nói.

"Cậu nói chuyện đó sao. Tớ không có chuyện gì, mà cảnh sát đã bắt được người rồi." Hàn Mai Mai giải thích.

"Nếu không phải cậu tớ là cục trưởng cục công an nói cho tớ biết, tớ cũng không biết đã xảy ra chuyện này. Cậu có biết thời điểm tớ nghe được chuyện này lo lắng bao nhiêu hay không?" Ôn Hân Nghiên bắt mẫn nói.

"Tớ thật sự không có chuyện gì, không phải cậu cũng thấy tớ không có việc gì hay sao?" Hàn Mai Mai đứng lên xoay một vòng, "Tớ không muốn khiến cậu lo lắng, lại nói người cũng bị bắt. Rất nhanh sẽ có kết quả xử lý thôi."

Ôn Hân Nghiên thấy Hàn Mai Mai thật sự không có chuyện gì, biểu tình cũng dịu đi một chút.

"Được rồi, đừng tức giận, tớ rót trà nhận lỗi với cậu đã được chưa." Hàn Mai Mai đi đến trong phòng nhỏ bên cạnh rót một tách trà đưa tới trên tay Ôn Hân Nghiên.

Ôn Hân Nghiên tiếp nhận tức giận liếc cô một cái, thối thối, nhấp một hớp nói, "Cậu tớ sống chết cũng không chịu nói với tớ là ai làm. Mai Mai cậu biết là ai không?"

Hàn Mai Mai không muốn gạt Ôn Hân Nghiên nói, "Là Từ Mỹ Phụng."

Thấy Ôn Hân Nghiên giống như không có ấn tượng gì lại nói thêm, "Là mẹ của Trình Khả Hình."

"Há? Đầu óc bà ta có tật hay sao." Ôn Hân Nghiên kinh ngạc. Thật sự không nghĩ tới một Tiểu Tam bị vứt bỏ làm sao có thể tìm con gái tình nhân trước gây phiền toái, muốn tìm cũng phải tìm Trình Chí Dũng gây phiền toái mới đúng chứ.

"Có khả năng bà ta cảm thấy những việc đó đều do tớ làm. Được rồi, không nói chuyện này nữa. Hôm nay cậu tới không chỉ nói mỗi chuyện này đó chứ." Hàn Mai Mai nói.

"Đương nhiên không phải mỗi chuyện này rồi. Tháng sau là sinh nhật cậu rồi. Cậu muốn tổ chức như thế nào?" Ôn Hân Nghiên đặt ly trà xuống, đi về phía bàn ăn, lại gần Hàn Mai Mai hỏi.

Hàn Mai Mai lắc lắc đầu, lúc này mới nhớ tới, này trên chứng minh thư nguyên chủ, cũng trùng với ngày sinh nhật của cô, quả thật sắp đến rồi.

"Tớ biết cậu bận đến chóng mặt, ngày quan trọng như vậy cũng không nhớ. Nhưng cậu yên tâm có người bạn thân là tớ đây sẽ lo liệu thay cậu. Sao có phải cảm thấy mình cực kỳ may mắn hay không?" Ôn Hân Nghiên mặt tươi như hoa nói.

Hàn Mai Mai bị đùa nỡ nự cười, "Đúng, tớ thật sự cảm động muốn khóc, nếu không có Ôn đại tiểu thư, tớ đã sống không nổi nữa rồi."

"Cất, cậu quá giả tạo rồi." Ôn Hân Nghiên kháng nghị nói, đột nhiên nói, "Đúng rồi, tớ nghe cậu tớ nói lúc ấy cậu ở cùng một chỗ với Lạc thiếu, người ta còn anh hùng cứu mỹ. Rõ ràng cậu nói với tớ là không thoải mái muốn về trước, sao lại biến thành ở cùng một chỗ với Lạc thiếu rồi hả. Mau nói, rốt cuộc cậu đã giấu tớ chuyện gì."

"Tớ đúng lúc gặp được anh ấy, anh ấy đưa tớ về nhà thôi." Hàn Mai Mai nhẹ nhàng băng qua nói, muốn tận lực tránh xa vấn đề này.

Ôn Hân Nghiên vẫn cảm thấy có chút lạ, còn muốn thăm vấn.

Ở phía sau, trợ lý Triệu lại đẩy cửa ra, thần sắc vội vàng nói, "Hàn tổng, đã xảy ra chuyện!"

Ông thấy Ôn Hân Nghiên vẫn ở đây, thân thể dừng một chút, có chút do dự.

Hàn Mai Mai đương nhiên thấy ông do dự, nói, "Không có việc gì, chú nói đi."

Trợ lý Triệu dừng một chút nói, "Từ Mỹ Phụng đã chết."

"Cái gì?" Ôn Hân Nghiên và Hàn Mai Mai đồng thanh nói.

"Tôi vừa mới nhận được điện thoại của cục Công An Cục. Ba giờ trước, Từ Mỹ Phụng đánh nhau với người khác, đã bị người ta đánh chết rồi."

Hàn Mai Mai bị hoảng sợ, Từ Mỹ Phụng cứ như vậy mà chết hay sao...

Lạc Thần Dật cũng nhận được tin tức này.

"Lão Đại, Từ Mỹ Phụng đã chết." Hoàng Mao nói.

Lạc Thần Dật nghe Hoàng Mao báo cáo, mày càng nhíu chặt...

"Các anh nói cái gì?" Trình Khả Hình không thể tin, "Không có khả năng, không có khả năng, mẹ tôi làm sao có thể chết. Các anh đều gạt của tôi!"

"Trình tiểu thư, xin nín bi thương." Mặt cảnh sát không chút thay đổi nói.

"Là ai phái các anh tới! Vì sao muốn gạt tôi." Trình Khả Hình lắc đầu hoảng sợ nhìn bọn họ, một bên lui về sau, lui mãi đến góc tường.

"Trình tiểu thư, tâm trạng của cô chúng tôi có thể hiểu. Nhưng vẫn mời cô phối hợp với chúng tôi, đi làm thủ tục." Giọng cảnh sát chậm lại nói.

"Không có khả năng, không có khả năng, tôi không tin." Trình Khả Hình đỏ hồng mặt, sau đó giọng nói càng ngày càng nhỏ, giọng nức nở, tựa như động vật nhỏ bị thương.

Cảnh sát thấy gương mặt Trình Khả Hình toàn nước mắt, bộ dáng thương cảm, cũng nổi lên lòng thương hại, ở một bên nhẹ giọng an ủi.

Nhưng lúc này Trình Khả Hình cái gì cũng không nghe, tuy tính tình Từ Mỹ Phụng không tốt, nhưng là người thân duy nhất trên đời này của cô ta, không nghĩ tới cuối cùng cô ta cũng bị mất...

Ngay lúc cô ta bị thương không thể tự thoát ra được, di động của cô ta vang lên...

"Gia Hi... Anh ở đâu..."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Ngươi Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44

Trình Khả Hình ngồi ở trong xe Đám Gia Hi cúi đầu khóc nức nở.

"Bảo bối, đừng khóc, có anh ở đây?" Đám Gia Hi nhẹ nhàng nhìn Trình Khả Hình điềm điềm đáng yêu, trong lòng ý muốn chà đạp cô ta ** từ từ được gọi lên.

"Gia Hi, hiện tại em nên làm gì bây giờ? Mẹ em nhất định sẽ không chết như vậy. Nhất định là có người mưu hại bà!" Trình Khả Hình khóc càng thêm thương tâm.

"Vậy em cảm thấy là ai?" Đám Gia Hi có chút thất thường, tay từ từ vuốt ve đi xuống, thuận miệng nói.

Trình Khả Hình dừng một chút, sau đó ngẩng đầu, vẻ mặt phẫn hận nói, "Nhất định là Hàn Mai Mai làm. Cô ta nhất định là muốn trả thù mẹ em!"

Hiện tại Trình Khả Hình suy nghĩ, cô ta cảm thấy bất hạnh của cô ta đều do Hàn Mai Mai tạo thành.

Đều vì cô, thân phận của Thiên Kim Đại Tiểu Thụ đã không còn, sau đó ba cũng không còn, hiện tại ngay đến mẹ cũng không còn...

Đây đều là do Hàn Mai Mai!

Nếu không phải cô, hiện tại cô ta nhất định có cuộc sống vinh hoa phú quý!

Đám Gia Hi vẫn còn một tia lý trí tồn tại, đương nhiên biết chuyện này có chút quái dị, nhưng có một chút khẳng định Hàn Mai Mai căn bản không cần xuống tay, bởi vì Từ Mỹ Phụng đã vào tù, chỉ là vấn đề ngồi trong đó bao lâu mà thôi. Hàn Mai Mai sẽ không ngu như vậy, mà anh ta cũng không muốn vì một người phụ nữ mà đắc tội nhà họ Hàn.

Khoảng thời gian trước ba anh ta muốn anh ta an phận một chút, gần đây chính trị lại có chút gọn sóng.

Anh ta ngược ngừng buông Trình Khả Hình ra, cau mày nói, "Chuyện này không có khả năng là Hàn Mai Mai làm. Chuyện của mẹ em chứng có xác thực, cô ta căn bản là không cần làm gì."

Trình Khả Hình bị ghen, nhưng trong lòng vẫn oán giận, "Cô ta là một cô gái ác độc, nhất định muốn đưa mẹ em vào chỗ chết mới dừng tay."

Trình Khả Hình nói xong liền gục vào trong lòng Đám Gia Hi.

Đám Gia Hi nhẹ nhàng ôm cô ta, nghĩ thầm rằng, lần này là tự cô đưa tới cửa nhà...

Ngụy Nhất Minh nhìn văn kiện có chút thất thần, anh ta nghĩ tới chuyện tối hôm qua.

Khó có được người một nhà quây quần bên nhau cùng ăn cơm.

"Nhất Minh, vài ngày trước, dĩ nhiên là không phải vị tiểu thư kia cực kỳ xuất sắc hay sao? Sao cháu lại không thích vậy?" Bà nội Ngụy nói, bà muốn được ôm cháu nội sớm một chút.

"Đúng đó, tháng này đã gặp mấy người rồi. Tuổi con cũng không nhỏ nữa. Mau chóng kết hôn mới tốt." Mẹ Ngụy phụ họa nói. Với chuyện này, hai người phụ nữ lại cùng đứng chung trên một trận chiến tuyến.

Ngụy Nhất Minh nghe đến đề tài này, mày không khỏi nhíu lại, liền không muốn ăn nữa. Kỳ thật anh ta cũng không muốn kết hôn như vậy, anh ta cảm thấy hiện tại sự nghiệp mới quan trọng. Tác dụng của phụ nữ đều giống nhau...

"Bà nội con nói chuyện, con có nghe hay không." Ba Ngụy nghiêm khắc nói.

Hứa Tu Kiệt ở một bên xem kịch vui, "Ngược lại cháu cảm thấy Hàn Mai Mai trái lại rất tốt, nhưng ánh mắt của anh họ lại quá cao. Cũng không biết anh

ấy muốn tìm loại phụ nữ nào?"

Nguy Nhất Minh trợn mắt nhìn anh ta, trong lòng cũng có chút khác thường, quả thật đã lâu rồi không thấy cô gái đó.

"Bác cũng biết đứa nhỏ Mai Mai kia rất tốt, chừng chặc hơn trước kia rất nhiều." Mẹ Nguy nói.

Bà nội Nguy cũng gật gù đầu.

Mấy người cùng đưa mắt nhìn Nguy Nhất Minh.

Nguy Nhất Minh bình tĩnh lấy khăn tay bên cạnh lau miệng, sau đó nói, "Con ăn no rồi. Con lên lầu trước đây." Nguy Nhất Minh đứng lên liền đi.

Bà nội Nguy thấy anh ta rời đi, lại chuyển sang hướng khác, "Tu Kiệt, còn con khi nào thì định kết hôn, đừng ở bên ngoài chơi đùa nữa, không đứng đắn chút nào."

"Bà nội, con cũng ăn no rồi." Hứa Tu Kiệt nói, sau đó đuổi theo tìm Nguy Nhất Minh.

"Hai đứa này cứ khiến người ta lo lắng." Bà nội Nguy nói.

"Nguy Tổng." Vương bí thư có chút kinh ngạc, đại boss vừa mới thất thần hay sao? Đây cũng không giống tác phong của anh ta.

Nguy Nhất Minh lấy lại tinh thần, mặt không đổi sắc ký tên vào văn kiện. Trong đầu thần tốc xẹt qua gương mặt Hàn Mai Mai, làm anh ta bị hù dọa ...

Hàn Mai Mai tiến Ôn Hân Nghiên đi, bắt đầu công việc bận rộn...

Trước giờ tan sở hơn một tiếng, nhận được điện thoại của mẹ Nguy.

"Mai Mai, đi bị trật chân, cháu có thể qua đây đưa đi đến bệnh viện hay không? Di ở ngay gần công ty cháu." Mẹ Nguy yêu ớt nói.

Hàn Mai Mai nghe xong liền cảm thấy quýnh lên, lập tức trả lời: "Được, dì gọi cháu, cháu lập tức đến ngay."

Hàn Mai Mai cúp điện thoại liền vội vàng đến đó.

Mẹ Nguy bị thương ở ngay bên cạnh trung tâm mua sắm gần công ty Hàn Mai Mai. Bà bảo Hàn Mai Mai hiện tại bà đang ở trong một quán coffee, nhưng là chân quá đau không thể đi lại.

Hàn Mai Mai đến quán coffee liền thấy mẹ Nguy ngồi ở chỗ gần cửa sổ, khoảng cách có chút xa nên không thấy rõ biểu tình, nhưng Hàn Mai Mai lại chú ý tới chân trái của bà được quấn một chiếc khăn tay, cảm thấy không có chút hoài nghi.

Hàn Mai Mai đi qua cúi người thân thiết hỏi han, "Dì, cháu đến rồi, dì có khỏe không?"

"Mai Mai, cháu tới rồi." Mẹ Nguy cau mày, sắc mặt có chút tái nhợt, "Dì vừa xuống cầu thang, không nghĩ tới lại bị trật chân, đi tới đây một mình, cũng không có lái xe. Nghĩ đến công ty của cháu ở gần đây, liền gọi điện cho cháu. Cháu có đang bận gì hay không?"

"Dì, dì đừng nói những lời này. Dì có thể đi được vài bước hay không?" Hàn Mai Mai hỏi.

"Đề đi thử xem đã." Mẹ Nguy vươn chân phải ra, sau đó tay khoát lên trên vai Hàn Mai Mai, đứng lên nói, "Dì đi được."

Hàn Mai Mai dận dò, "Nếu dì không đi được, đừng miễn cưỡng."

Mẹ Nguy gật gù đầu.

Hàn Mai Mai đỡ mẹ Nguy chậm rãi đi ra, sau đó thuê một chiếc xe. Vừa rồi Hàn Mai Mai đi quá vội, không có lái xe.

Đến bệnh viện, xếp hàng đăng ký, đi e nd a nl eq u yd o n.c o m thời gian cũng qua một lúc.

May mắn bác sĩ nói chân mẹ Nguy không có trở ngại gì, uống chút thuốc là được, Hàn Mai Mai liền đi lấy thuốc.

Hàn Mai Mai lấy thuốc về.

Mẹ Nguy cười nói, "Mai Mai, hôm nay thật sự làm phiền cháu rồi. Hiện tại dì cảm thấy tốt hơn nhiều rồi. Hôm nay thật sự làm phiền cháu rồi. Nhất Minh vừa mới gọi điện nói với dì, muốn qua đây đón dì. Rất nhanh sẽ đến thôi."

"Dì, đâu có phiền gì đâu. Về sau dì phải cẩn thận. Lần sau muốn đi dạo phố có thể đi cùng cháu."

Mẹ Nguy lôi kéo Hàn Mai Mai ngồi ở hành lang nói chuyện việc nhà.

Rất nhanh liền thấy một bóng dáng, sai bước về phía này.

Nguy Nhất Minh đứng ở phía trước, nhìn mẹ Nguy lo lắng hỏi han, "Mẹ, mẹ làm sao vậy? Sao mẹ không gọi điện thoại cho con?"

"Còn không phải mẹ thấy gần đây con bè bộn nhiều việc, mà công ty con lại cách nơi này xa như vậy. Mẹ thấy Mai Mai ở gần đây nên gọi điện thoại cho con bé. Mẹ không có chuyện gì. Con nên cảm ơn người ta đi, may mà có Mai Mai." Mẹ Nguy thừa dịp Hàn Mai Mai không chú ý, nháy mắt với Nguy Nhất Minh.

Nguy Nhất Minh quay đầu nói với Hàn Mai Mai: "Cảm ơn."

Hàn Mai Mai lại có cảm giác thụ sủng nhược kinh, lập tức nói, "Không có gì, đây là việc tôi nên làm. Bình thường đi rất thương tôi mà."

Mẹ Nguy cười tít mắt nhìn Hàn Mai Mai, trên mặt liền viết hai chữ 'hài lòng'.

Nguy Nhất Minh mấp máy môi muốn nói gì đó, nhưng lại xoay người đỡ mẹ anh ta nói, "Mẹ, hiện tại mẹ có thể đi được hay không? Chúng ta về thôi."

Mẹ Nguy liếc anh ta một cái, đẩy tay anh ta ra, nói với Hàn Mai Mai, "Mai Mai, cháu cùng chúng ta về nhà đi. Dì sẽ chuẩn bị món ăn cháu thích nhất. Hôm nay cháu giúp dì chạy đi chạy lại như vậy nhất định rất vất vả, cháu muốn ăn gì thì nói với dì."

"Dì, không được rồi, cháu về nhà ăn cũng được, không cần phiền toái như vậy đâu." Hàn Mai Mai khách khí cự tuyệt.

"Mẹ tôi đều đã nói như vậy, cô cùng đi đi." Nguy Nhất Minh đột nhiên nói.

Hàn Mai Mai nhìn anh ta một cái, lúc này điện thoại điên cuồng vang lên.

Hàn Mai Mai móc ra vừa thấy trên màn hình xuất hiện chữ Thần Dật, nhìn thời gian, hiện tại đã qua giờ tan tầm hơn một tiếng rồi, Hàn Mai Mai do dự một chút, sau đó nói với mẹ Nguy, "Thật có lỗi, cháu nghe điện thoại một chút."

Hàn Mai Mai đi vài bước, nghe điện thoại.

"Hàn Mai Mai, em không có ở công ty, giờ em đang ở đâu?" Ngữ khí Lạc Thần Dật khó chịu liền truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

"Hôm nay có chút việc, không thể qua đây, hay tôi bảo người mua đồ ăn ngoài cho anh nha." Hàn Mai Mai nói.

"Hàn Mai Mai." Lạc Thần Dật bất mãn nói, "Em cũng không nên quên em đã đáp ứng ông ngoại em là em sẽ tới nấu cơm cho tôi."

Mặt Hàn Mai Mai đầy hắc tuyến, Lạc Thần Dật lại dùng thủ đoạn ngậy thơ như vậy tới uy hiếp cô?

"Hiện tại em đang ở đâu?" Lạc Thần Dật cố chấp hỏi một lần nữa.

"Tôi đang ở bệnh viện." Hàn Mai Mai đành nói.

"Em bị bệnh hay sao?" Giọng Lạc Thần Dật cũng có chút khản trương.

"Không có, tôi đưa người khác tới..."

"Em đứng yên đó cho tôi!" Lạc Thần Dật nói xong liền cúp điện thoại.

Hàn Mai Mai thật sự hết chỗ nói rồi, muốn gọi lại cho anh, nhưng mẹ Nguy đã đi tới rồi.

"Mai Mai, có việc gì sao?"

Hàn Mai Mai đành phải thôi.

"Dì, hôm nay cháu thật sự có chuyện, không thể đến nhà đi rồi. Hôm nào cháu sẽ tới thăm sau." Hàn Mai Mai xin lỗi.

"Có chuyện gì phiền toái hay sao?" Mẹ Nguy thân thiết hỏi han.

Hàn Mai Mai lắc lắc đầu, sau đó lại bổ sung một câu, "Là một người phiền toái." Hàn Mai Mai nghĩ đến Lạc Thần Dật nghe thấy câu này nhất định sẽ

tức giận đến giậm chân, thì lại có chút buồn cười.

Mẹ Ngụy nghe xong có chút thất vọng, nhưng cũng biết không thể miễn cưỡng, nhưng lại không nỡ buông tha, lôi kéo tay Hàn Mai Mai nói, "Vậy hiện tại cháu muốn đi đâu, để Nhất Minh đưa cháu đi."

"Dì, không cần đâu. Lát nữa sẽ có người tới đón cháu." Hàn Mai Mai cảm thấy Lạc Thần Dật nhất định sẽ kêu Hoàng Mao đến chỗ này đón cô.

"Vậy được rồi, lần sau cháu nhất định phải cùng dì đi dạo phố đó." Mẹ Ngự dặn dò.

"Được, dì, dì cũng cần phải uống thuốc đúng giờ đó."

Mẹ Ngụy hậm hực hờn dỗi ngồi trên xe Ngụy Nhất Minh.

Vừa lên xe, mặt bà liền kéo xuống, "Đều tại con. Công sức hôm nay của mẹ đều uống phí rồi. Vì sao vừa rồi con không nói thêm mấy câu? Mẹ cũng đã nháy mắt với con, con không thấy sao?"

"Về sau mẹ đừng làm mấy trò này nữa. Lúc con vừa tới, con cũng bị mẹ lừa." Ngụy Nhất Minh nhàn nhạt nói, để mẹ và anh ta hiểu rõ hơn về nhau, nhìn không ra vẻ mặt của anh ta. Anh ta đương nhiên biết vì sao mẹ anh ta phải làm như vậy, ngay từ đầu quả thật là lừa cả anh ta, nhưng bà cũng đã nháy mắt, anh ta cũng nhận ra không thích hợp, nhưng anh ta cũng không muốn vạch trần bà, mà vẫn ở một bên phối hợp diễn với bà.

"Mẹ không làm như vậy, có biện pháp nào sao? Ai bảo con lại không ra gì như vậy." Mẹ Ngụy chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

"Chuyện của con, mẹ đừng nhúng tay vào. Bản thân con sẽ tự làm." Nguyễn Nhất Minh không chút để ý nói.

"Con có ý gì?" Mẹ Ngụy sừng sốt, lại vui sướng nói, "Con muốn bắt đầu theo đuổi Mai Mai sao?"

Nhưng hỏi thế nào, Nguyễn Nhất Minh cũng không mở miệng.

Lúc xe của bọn họ vừa rời đi, đồng thời cũng có một chiếc xe tiến vào.

Nguy Nhất Minh thấy chiếc Land Rover kia đứng ở trước mặt Hàn Mai Mai, sau đó lại có một người đàn ông xuống xe nói chuyện với Hàn Mai Mai, bị thương vẫn quần băng gạc, nếu anh ta không nhìn lầm thì người kia là... Lạc Thần Dật...

Mày Ngụy Nhất Minh không tự giác nhận lại...

"Sao anh lại qua đây ?" Hàn Mai Mai hỏi, không nghĩ tới Lạc Thần Dật sẽ xuất hiện ở đây.

"Không chào đón tôi hay sao? Nếu tôi không nhìn lầm. Vừa rồi người kia là Ngụy Nhất Minh." Lạc Thần Dật nhìn bóng dáng chiếc xe kia không vui nói, giống như bắt được chứng cứ vợ mình đi ngoài tình.

"Đúng. Làm sao vậy?" Hàn Mai Mai nhú mồm nói, "Tôi và bạn tôi gặp nhau đều phải báo cáo với anh hết hay sao?"

"Em.."

Hàn Mai Mai lập tức cắt ngang của anh nói, "Hôm nay tôi mệt chết đi, nếu không có chuyện khác. Tôi về trước đây."

Lạc Thần Dật đột nhiên giữ chặt Hàn Mai Mai, cúi người hôn xuống.

"Hu hu hu" anh buông tay tôi ra! Hàn Mai Mai muốn kêu lớn nhưng lại không phát ra tiếng. Kỳ thật cô cũng mơ hồ biết Lạc Thần Dật muốn theo đuổi cô, cho nên vừa rồi mới nói ra những lời này, dĩ nhiên anh sẽ cười nhạo cô. Cô muốn Lạc Thần Dật tự động buông tha. Không nghĩ tới lại phản tác dụng.

Lạc Thần Dật mặc kệ Hàn Mai Mai phản ứng, giữ đầu cô dựa vào chính mình hôn một hồi.

Qua một lúc lâu, Lạc Thần Dật mới buông Hàn Mai Mai ra, "Em đừng cố ý kích tôi. Ý tứ của tôi chắc em cũng biết."

"Tôi..." Hàn Mai Mai rất muốn nói tôi không hiểu cũng không thể hiểu! Nhưng ngẩng đầu nhìn thấy trên mặt Lạc Thần Dật viết 'em dám nói không hiểu, tôi liền hôn em', Hàn Mai Mai đẩy Lạc Thần Dật ra, chạy ra ngoài, bắt một chiếc xe, chạy mất dép.

Mà vừa rời Hoàng Mao vẫn trốn ở trong xe nhô đầu ra nói "Lão Đại, chúng ta có đuổi theo hay không!"

Mắt Lạc Thần Dật không chút thay đổi nhìn anh ta.

Hoàng Mao cực kỳ thức thời ngoan ngoãn không nói gì nữa.

Lạc Thần Đất lấy tay sờ sờ môi, khoe miệng hơi hơi gợn lên...

Nguy Nhất Minh phải không? Tôi sẽ không cho anh một chút cơ hội nào đâu.

Toàn thân Trình Khả Hình đau nhức tỉnh lại, trên làn da tuyết trắng của cô ta che kín các loại vết thương lớn nhỏ, nhìn qua thấy rất ghê người.

"Em tỉnh rồi?" Đàm Gia Hi đi vào gian phòng cầm một chồng tư liệu, "Khả Hình, anh đã cho người điều tra. Chuyện của mẹ em không liên quan gì đến Hàn Mai Mai, là Trình Chí Dũng làm."

"Cái gì?" Trình Khả Hình giống như nghe không hiểu, ánh mắt ngây ngốc nhìn anh ta.

"Trình Chí Dũng thuê người giết chết mẹ em." Đàm Gia Hi lại lặp lại một lần nữa, sau đó đưa một chồng tư liệu cho cô ta.

Trình Khả Hình càng lật, tâm càng lạnh, thật sự là ông ta.

Cô ta giống như đột nhiên bị người đánh thức, trước mắt là Trình Chí Dũng khinh thường, châm chọc khiêu khích, vui sướng khi người gặp họa, tất cả những biểu tình đổ xẹt qua trước mắt... Còn có ông ta rất khâm trương với quyển sổ sách...

"Em phải về nhà." Trình Khả Hình buông văn kiện trong tay, nói với Đàm Gia Hi.

Đội Trình Khả Hình về đến nhà phát hiện trong nhà là rất bừa bãi, rõ ràng là dấu vết có bị người lục lọi đập phá, kỳ quái là không có cái gì bị mất, cũng không có dấu vết đập cửa, hiển nhiên là người này cầm chìa khóa vào.

Trừ cô ta và mẹ cô ta, chỉ có Trình Chí Dũng..

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46

Cả ngày hôm nay, tâm trí Hàn Mai Mai đều không yên, trước mắt vẫn hiện lên hình ảnh cô và Lạc Thần Dật hôn môi ngày hôm qua. Lạc Thần Dật thật sự làm cho người ta tức chết! Tối trời chọc cô làm chi!

Vốn cô còn cho rằng hôm nay Lạc Thần Dật nhất định sẽ gọi điện thoại đến, thúc giục cô đến nhà anh ta nấu cơm, nhưng trái lại điện thoại vẫn yên tĩnh.

Như vậy càng tốt, lần này mặc kệ anh ta có tìm ông ngoại tố cáo hay không, cô cũng sẽ không đến nấu cơm cho anh ta nữa!

Hàn Mai Mai đã suy nghĩ trước, nếu ông ngoại hỏi, cứ nói gần đây bận quá, làng du lịch vừa muốn khởi công, thật sự không có thời gian tới.

Xem bọn họ làm thế nào? Chẳng lẽ còn muốn ép buộc cô hay sao?

Trợ lý Triệu ở một bên nhắc nhở, "Hàn tổng, người bên Ngụy thị tới rồi."

Hôm nay Ngụy thị phái người qua bàn bạc về việc vận hành làng du lịch.

Hàn Mai Mai xem xét tư liệu một lần nữa, liền theo trợ lý Triệu đến phòng họp dưới lầu.

Đẩy cửa phòng họp ra, không nghĩ tới lại nhìn thấy Ngụy Nhất Minh ngồi ở bên trong, bên cạnh là chị Vương.

Hàn Mai Mai sững sốt một phen, trước đây công ty bọn họ cũng có phái quản lý cấp cao đến để bàn bạc việc hợp tác, nhưng Ngụy Nhất Minh thì chưa tới bao giờ, cho nên lúc Hàn Mai Mai thấy anh ta trong lòng liền kinh ngạc.

Nhưng rất nhanh liền tự nhiên tiến lên chào hỏi, "Ngụy Tổng, xin chào. Thư ký Vương, đã lâu không gặp."

"Không nghĩ tới Hàn tổng còn nhớ tới tôi." Thư ký Vương có chút thụ sủng nhược kinh, không nghĩ tới Hàn Mai Mai không có lên mặt với cô ta.

Lần đàm phán này rất thuận lợi, thư ký Vương thay Ngụy Nhất Minh lên tiếng, lần này bọn họ rất coi trọng hạng mục làng du lịch, tính toán muốn đầu tư thêm.

Đương nhiên Hàn Mai Mai nghe xong ánh mắt liền tỏa sáng, ngay cả trợ lý Triệu cũng vui vẻ cười toe toét.

"Ngụy Tổng, như thế hi vọng chúng ta có thể hợp tác vui vẻ." Lúc Hàn Mai Mai muốn kết thúc, đứng lên vươn tay, nói.

Ngụy Nhất Minh nắm tay Hàn Mai Mai, "Hợp tác vui vẻ."

Sau đó Hàn Mai Mai tính toán đưa bọn họ ra cửa.

Thư ký Vương dừng bước lại, dĩ nhiên để quỵ o n c o m, đột nhiên nói, "Hàn tổng, Ngụy Tổng chúng tôi muốn mời cô ăn cơm. Cũng có thể bàn bạc kỹ lưỡng hơn về công việc."

"Sao tôi còn không biết xấu hổ mà để cho công ty bên đó mời. Các vị giúp chúng tôi một việc lớn như vậy. Để tôi mời các vị." Hàn Mai Mai khách khí nói.

Ngụy Nhất Minh cũng không cự tuyệt.

Hàn Mai Mai vốn muốn trợ lý Triệu đi cùng, nhưng buổi chiều trợ lý Triệu còn có chuyện khác, liền không thể đi cùng.

Ngụy Nhất Minh, thư ký Vương và cô, ba người cùng đi ăn cơm.

Ba người vừa mới gọi đồ ăn, thư ký Vương liền tiếp điện thoại, vẻ mặt lo lắng nói, "Thật xấu hổ. Tôi có việc gấp, muốn đi giải quyết một chút."

Ông chủ Ngụy Nhất Minh liền rất đại lượng cho thư ký Vương nghỉ nửa ngày.

Trong lòng Hàn Mai Mai lại cảm thấy là lạ, đặc biệt một mình cô đối mặt với băng sơn Ngụy Nhất Minh, liền mất cảm giác muốn ăn. Bên cạnh một người kéo đàn vi-ô-lông chậm rãi đi tới.

Rốt cuộc là chuyện gì vậy? Hàn Mai Mai cảm giác thấy không ổn.

Hàn Mai Mai cúi đầu ăn cơm, nghĩ muốn nhanh chóng kết thúc bữa cơm làm cho người ta cảm giác không được tự nhiên này.

Ngụy Nhất Minh không tự giác nhíu mày, vẩy vẩy tay để người kéo đàn vi-ô-lông rời đi, nói với Hàn Mai Mai, "Cô rất sợ tôi hay sao?"

"Hả?"

Ngụy Nhất Minh cũng không có lòng vòng, "Tôi đồng ý chúng ta kết giao."

"Người nói cái gì?" Hàn Mai Mai bị lời nói của Ngụy Nhất Minh làm cho ngây người, lối suy nghĩ Logic của Ngụy Nhất Minh, cô hoàn toàn không theo kịp.

"Không phải cô vẫn thích tôi hay sao? Những tiểu xảo này, tôi đều đã biết rồi, cô cũng đã chơi đủ rồi. Tôi có thể cực kỳ thẳng thắn nói, lần này tiểu xảo của cô cực kỳ thành công, cô đã gọi lên khẩu vị của tôi rồi." Ngụy Nhất Minh không nhanh không chậm nói, lại bổ sung thêm, "Nhưng cô đừng vui vẻ sớm như vậy, tôi chỉ tính toán quen nhau ba tháng, nếu không thích hợp liền chia tay, nếu thích hợp, chúng ta liền kết hôn."

Hàn Mai Mai thấy bộ dáng Ngụy Nhất Minh tự cho là đúng, cũng bình tĩnh trở lại. Bản thân Ngụy Nhất Minh luôn coi mình là nhất, dĩ nhiên để quỵ o n c o m, anh ta cho rằng toàn bộ thế giới đều vây quanh anh ta hay sao?

"Ngụy Tổng, anh suy nghĩ nhiều rồi. Tôi thật sự không ý muốn gọi lên khẩu vị của anh. Chuyện xảy ra lúc trước, tôi thật xin lỗi, đã mang tới cho anh nhiều phiền toái. Lời anh vừa mới nói, xin hãy thu hồi lại."

Mặt Ngụy Nhất Minh theo lời nói của Hàn Mai Mai mà từ từ trầm xuống, "Cô có ý gì?"

Hàn Mai Mai vừa định nói rõ ràng với Ngụy Nhất Minh, thì lại xuất hiện một giọng nói quen thuộc.

"Ngụy tổng, Mai Mai."

Hàn Mai Mai và Ngụy Nhất Minh ngẩng đầu liền thấy Lạc Thần Dật cười tí mắt nhìn bọn họ.

Ngụy Nhất Minh lễ phép đứng lên bắt tay với Lạc Thần Dật.

Trong lòng Hàn Mai Mai lập tức vang lên cảnh báo, làm sao anh ta có thể xuất hiện ở đây? Đừng nói với cô là trùng hợp, cô không tin.

Ánh mắt Lạc Thần Dật coi như không thấy Hàn Mai Mai, cười nói với Ngụy Nhất Minh, "Ngụy Tổng, không thể mời tôi cùng ngồi xuống ăn cơm hay sao?"

Ngụy Nhất Minh không cự tuyệt, làm một động tác 'mời'.

Ngụy Nhất Minh ngồi xuống mới để ý đến Lạc Thần Dật, ánh mắt không tự giác rơi vào cánh tay bị quần băng gạc.

Lạc Thần Dật đã nhận ra, khước miệng gọi lên, khẽ nâng tay, "Mấy ngày hôm trước bị thương, không có gì trở ngại."

Ngụy Nhất Minh gật gật đầu, hai người hàn huyên một lúc.

Lạc Thần Dật chuyển quá ôn nhu nói với Hàn Mai Mai, "Mai Mai, không phải chúng ta đã hẹn cùng ăn cơm hay sao? Sao em lại đi với Ngụy Tổng. Hai

người đàm phán có tốt hay không?"

Nguy Nhất Minh nghe thế, mặt lập tức liền đen lại.

Hàn Mai Mai cũng không có tốt hơn là bao, giọng điệu không vui nói, "Lạc thiếu, anh nhớ lắm rồi. Khi nào thì tôi hẹn với anh?"

"Mai Mai, được rồi, chuyện ngày hôm qua là tôi không đúng, em đừng tức giận có được hay không. Tôi đã giải thích với em rồi mà." Lạc Thần Dật khó chịu nói, còn muốn vươn tay ra nắm tay Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai lập tức hất tay anh ra, cắn răng nói, "Lạc thiếu, tôi với anh không giống như anh nói. Xin anh tự trọng."

"Tôi cũng đã giải thích rồi. Em đừng tức giận nữa mà." Lạc Thần Dật còn đang âm ỉ, vẫn quay đầu giải thích với Nguy Nhất Minh, "Nguy Tổng, anh cũng biết, con gái thường thích cãi nhau một chút. Nhưng ai bảo tôi lại thích cô ấy như vậy?"

Hàn Mai Mai nghe được câu cuối cùng thì hơi ngán người, nhưng rất nhanh liền khôi phục tự nhiên, "Lạc thiếu, anh như vậy sẽ khiến người khác hiểu lầm đó."

"Hiểu lầm cái gì, hiện tại chẳng lẽ em là ăn xong không chịu trách nhiệm hay sao? Hay là em có người đàn ông khác rồi hả?" Lạc Thần Dật oán hận nói.

"Tôi ăn no rồi." Nguy Nhất Minh nhìn hai người bọn họ liếc mắt đưa tình thật sự ngồi không yên, đứng lên cứng rắn nói, sau đó cũng không quay đầu lại liền rời đi.

Lạc Thần Dật thấy Nguy Nhất Minh vừa đi, cũng thu hồi bộ dáng vừa rồi, cả người trầm tĩnh lại, dùng chiếc đũa gấp một miếng đồ ăn, lại nói với Hàn Mai Mai, "Mai Mai, mau ăn cơm đi. Đồ ăn ở đây cũng không tệ đâu."

Hàn Mai Mai chưa từng gặp ai da mặt dày như vậy, tức giận cầm túi xách xoay người rời đi.

Lạc Thần Dật dùng khăn tay lau miệng, đứng lên, đi theo.

Dọc theo đường đi, Lạc Thần Dật đều giữ một khoảng cách nhất định không nhanh không chậm theo sát phía sau Hàn Mai Mai, không chủ động mở miệng nói chuyện.

Trái lại Hàn Mai Mai mất kiên nhẫn trước, dừng lại, xoay người, trừng mắt anh...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47

"Lạc Thần Dật anh không biết hành động hiện tại của anh cực kỳ ngây thơ sao?" Hàn Mai Mai quát, tên Lạc Thần Dật này thật sự là làm cho người ta chán ghét. (em lại rất thích anh ấy đó chứ)

Lạc Thần Dật từ từ đi lên phía trước, cười nói "Không phải vừa rồi tôi giúp em hay sao? Chẳng lẽ em muốn ở cùng một chỗ với Nguy Nhất Minh?"

"Tôi muốn ở cùng một chỗ với ai thì liên quan gì tới anh!" Hàn Mai Mai hỏi ngược lại, "Có phải anh quá rộng rãi rồi hay không?"

"Sao lại không liên quan gì tới tôi, em không nhìn ra tôi đang theo đuổi em hay sao?" Lạc Thần Dật hơi hást mồm.

Hàn Mai Mai bị nghẹn, không nghĩ tới Lạc Thần Dật lại nói lời hào phóng như vậy, kỳ thật cảm giác của cô đối với Lạc Thần Dật có chút phức tạp, nhưng không thể không thừa nhận quả thật có chút thiện cảm, nhưng nghĩ đến anh là một trong số những nam chủ, cô liền có cảm giác không thể vượt qua ...

Lạc Thần Dật cũng lưu ý đến biểu tình trên mặt Hàn Mai Mai, không nghĩ muốn ép buộc, "Tôi cho em thời gian một tuần, em phải suy nghĩ thật kỹ đó."

Trong một tuần này quả thật Lạc Thần Dật không tới quấy rầy Hàn Mai Mai, cô coi như rất thoải mái, cũng không cần đến nấu cơm cho Lạc Thần Dật, thời gian còn lại không phải đi làm thì liền về nhà, liền đến thăm ông ngoại, tụ họp cùng nhóm Ôn Hàn Nghiên, nhưng bởi vì lúc trước phát sinh chuyện Tiểu Duy, Hàn Mai Mai cũng để lại một cái gai trong lòng, cũng chỉ đi dạo phố ăn cơm với bọn họ, không tham gia các hoạt động khác.

Nhưng đối với Trình Chí Dũng lại không phải như thế. Mấy ngày này ông ta vẫn lo lắng đề phòng, vài ngày trước ông ta đến nhà Từ Mỹ Phụng tìm quyền sở, lật tung lên cũng không tìm thấy.

Tuy Từ Mỹ Phụng đã chết, nhưng quyền sở này vẫn không tìm thấy, trong lòng ông ta sẽ vẫn có cảm giác bất an.

Ông ta đã phái người đi điều tra quyển sổ đó, nhưng đều không có tin tức gì...

Sáng sớm, ở trong công ty, Hàn Mai Mai mở một cuộc họp.

Vừa mới bắt đầu không có bao lâu, thư ký sắc mặt khó coi mang theo mấy người cảnh sát đi vào, "Hàn tổng, mấy vị tiên sinh này nói là đến tìm Trình tổng."

Lúc ấy Trình Chí Dũng ngồi ở phía dưới, mặt liền trắng bệch, thân thể cứng còng, lần này ông ta có dự cảm không tốt.

"Đây là chuyện gì?"

"Cảnh sát đã đến đây khẳng định sẽ không phải chuyện tốt gì."

"Chí Dũng, ông nói đi. Đây là sao vậy?"

...

Cấp dưới huyền não không yên, một số vị cấp trên có quan hệ với Trình Chí Dũng cũng đứng ngồi không yên, dĩ nhiên a n l e q u y d o n c o m, bọn họ ít nhiều cũng có quan hệ không rõ ràng với Trình Chí Dũng, bị cảnh sát tìm tới cửa nhất định không phải chuyện tốt, bọn họ chỉ sợ liên lụy đến họ, thần sắc khẩn trương nhìn Trình Chí Dũng.

"Trình tiên sinh, xin chào, hiện tại chúng ta hoài nghi ông rửa tiền, lấy trộm công khoản, hối lộ nhân viên chính phủ... Cùng nhiều tội danh khác, mời ông phối hợp điều tra với chúng tôi." Cảnh sát đi đến bên cạnh Trình Chí Dũng, mặt không chút thay đổi nói.

Hàn Mai Mai ít nhiều biết chút thu nhập đen của Trình Chí Dũng, cô cũng đặc biệt tìm người đi điều tra tình hình tài chính của Trình Chí Dũng, nhưng Trình Chí Dũng rất thông minh lanh lợi, đều không tóm được chứng cứ gì, cho nên hôm nay khi cô nghe thấy cũng ngoài ý muốn.

"Các anh hiểu lầm rồi. Việc này không liên quan gì đến tôi hết." Trình Chí Dũng tận lực muốn bản thân phải bình tĩnh, nhưng giọng nói vẫn run rẩy.

"Vẫn phải mời Trình tiên sinh phối hợp rồi." Sau đó liền có hai người cảnh sát đứng ở phía sau Trình Chí Dũng.

Trình Chí Dũng điên cuồng chạy đến trước mặt Hàn Mai Mai, vội vàng nói, "Mai Mai, con mau nói với bọn họ, ba làm sao có thể làm việc này. Con nhất định phải giúp ba. Ba thật sự không làm việc này, ba bị oan! Nhất định là có người vu hãm ba!"

"Ba, ba không làm, thì sẽ không ai có thể làm gì ba, ba đừng lo lắng." Hàn Mai Mai nghiêm trang nói.

Người phía sau lập tức đi tới giữ chặt Trình Chí Dũng.

"Mai Mai, con phải giúp ba, nhất định phải mời luật sư tốt nhất cho ba..." Trình Chí Dũng vịn vịn thân thể, tuyệt vọng hô.

Sau khi Hàn Mai Mai biết có người nặc danh tố cáo Trình Chí Dũng, cung cấp một quyển sổ, cảnh sát theo đó mà điều tra, sau đó quyển sổ được chứng minh là thật, dĩ nhiên a n l e q u y d o n c o m, hiện tại Trình Chí Dũng muốn chạy trốn cũng trốn không thoát.

Hàn Mai Mai vốn đối với người ba này không có bao nhiêu cảm tình, ông ta đi đến một bước này đều là ông ta gieo gió gặt bão, chỉ là khi Hàn Mai Mai biết người tố cáo Trình Chí Dũng là Trình Khả Hình, tâm tình có chút vi diệu...

"Trình Chí Dũng, có người đến thăm ông." Cảnh vệ viên đối nói với Trình Chí Dũng, sau đó liền dẫn ông ta ra ngoài.

"Là mày?" Trình Chí Dũng mở to hai mắt nhìn người trước mặt.

Chính là đứa con gái mà ông ta đã nuôi thay người khác bao nhiêu năm qua - Trình Khả Hình, hiện tại bộ dáng Trình Khả Hình hoàn toàn khác với trước kia, trang điểm điểm lệ, quần áo xa xỉ, ngay cả biểu tình cũng ít trúc trắc (không lưu loát) hơn trước kia, nhiều hơn một phần mùi vị phụ nữ, ngăn ngùn vài ngày mà cô ta lại thay đổi kinh thiên động địa như vậy.

"Cực kỳ ngoài ý muốn sao? Ta nên là gọi ông là gì? Ba, Trình tổng? Trình tiên sinh, hay là hung thủ giết người?" Trình Khả Hình ôm lấy khoe miệng nói, nhìn Trình Chí Dũng nghèo túng trước mắt, tâm tình thật tốt, hôm nay thật đúng là tới đúng rồi.

"Mày đang nói lung tung cái gì đó?" Trình Chí Dũng đen mặt.

"Ông yên tâm, hiện tại tội danh của ông đã đủ để cho ông ngồi ngục cả đời trong tù rồi, tôi muốn ông ở lại đây cả đời, từ từ trả lại những gì ông nợ mẹ tôi." Biểu tình của Trình Khả Hình có trong nháy mắt vụn vụn, xuất hiện ở trên mặt của cô ta, còn tưởng là người khác.

"Là mày làm đúng hay không?" Trình Chí Dũng nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Trình Khả Hình nhìn ông ta cười nhạt không nói.

"Tao biết là con ranh mày làm mà. Quyển sổ đó ở trong tay mày có phải hay không. Tao biết tao không nên tha cho mày! Tao còn nuôi mày nhiều năm như vậy, mày là con rắn độc! Mày nên đi chết cùng với mẹ mày đi!" Trình Chí Dũng kích động đứng lên, muốn xông lên đánh Trình Khả Hình.

Còn chưa đựng tới Trình Khả Hình đã bị cảnh vệ viên bên cạnh kéo lại.

Trình Khả Hình bình tĩnh ngồi ở đằng kia, nhìn Trình Chí Dũng tựa như một con tôm tép nhai nhép, "Kỳ thật chuyện này tôi còn phải cảm ơn ông. Ngày đó ông hỏi chuyện quyền sở, tôi liền lật tung nhà lên, thì ra mẹ tôi để ở trong hộp trang sức, cùng ngày đó tôi liền mang tất cả những thứ đó giấu ở chỗ khác."

"Con tiện nhân mày! Mày chết đi cho tao! Khi mày sinh ra tao nên bóp chết mày..." Trình Chí Dũng kêu gào bị lời đi.

Bởi vì cảm xúc Trình Chí Dũng quá kích động, nhân viên cảnh sát không thể không vận dụng cảnh côn.

Trình Khả Hình nhìn Trình Chí Dũng bị kéo đi, ý cười càng sâu, thì ra trả thù so với trong tưởng tượng của cô ta còn vui vẻ hơn...

Hàn Mai Mai bên này gần đây gặp một vấn đề rất khó giải quyết, bởi vì chuyện Trình Chí Dũng, công ty cũng bị liên lụy, đối công ty ảnh hưởng rất lớn, mà ngày hôm sau khi Trình Chí Dũng bị bắt đi, trên báo cũng đã có đưa tin, tin tức còn tương tận hơn so với Hàn Mai Mai biết, vừa thấy liền biết là có người cô tình để lộ ra, nhưng Hàn Mai Mai đã không rảnh bận tâm chuyện này rồi.

Bởi vì chuyện gièm pha này ảnh hưởng nghiêm trọng đến danh dự của công ty, cổ phiếu giảm nhanh chóng, ngay cả những công ty hợp tác với Hàn thị lâu năm, cũng nhao nhao đòi hủy bỏ hợp tác...

Hàn Mai Mai vì thu thập cục diện rồi rắm này có thể nói là bận đến sứt đầu mẻ trán, một tuần đã hết, nhưng cô căn bản không có nhớ tới lời Lạc Thần Dật nói...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48

Mãi đến khi cô nhận được tin nhắn của Lạc Thần Dật mới nhớ tới, "Một tuần đã hết, em đã suy nghĩ kỹ chưa?"

Cô còn đang suy nghĩ có trả lời hay không thì trợ lý Triệu sốt ruột chạy vào, "Hà tổng, công ty Hoa Lam gọi điện nói muốn rút tiền."

"Cái gì!" Hàn Mai Mai lập tức đứng lên, công ty Hoa Lam này là đối tác lâu năm, hạng mục lớn nhỏ đều tham gia đầu tư, hiện tại tập đoàn Hàn thị bị thương nặng, nếu Hoa Lam cũng không hợp tác nữa thì rất nhiều hạng mục thật sự phải ngừng lại.

Hàn Mai Mai lập tức gọi điện cho bên công ty Hoa Lam, nhưng tất cả các cuộc gọi đều là thư ký nghe, sau đó khách khí bảo cô gọi lại sau. Hàn Mai Mai cảm thấy rất phiền não, đồng thời cũng quên luôn tin nhắn vừa nhận được.

Cô hơi trầm tư, nói với trợ lý Triệu, "Chú điều tra cho tôi lịch trình ngày hôm nay của Hà tổng."

Trợ lý Triệu gật đầu, hiện tại không có biện pháp khác, cũng chỉ có thể chữa ngựa chết thành ngựa sống.

Hàn Mai Mai nhìn Hà tổng và vài vị lãnh đạo của các công ty khác đang đánh golf trên sân cỏ.

Cô hít một hơi, sau đó từ từ đi qua.

"Hà tổng, thật khéo, lại gặp ông ở đây." Hàn Mai Mai tươi cười nói.

"Hà tổng, tôi thấy cũng không phải trùng hợp gì. Buổi sáng cô tới công ty tìm tôi, giữa trưa lại chờ tôi ở khách sạn, hiện tại lại chạy đến đây. Cô như vậy là có ý gì? Tôi cũng đã nói rồi, tôi sẽ không hợp tác với tập đoàn Hàn thị nữa. Việc ba cô làm khiến tôi quá thất vọng, cô cũng không nên trách tôi, trước kia tôi cực kỳ tín nhiệm công ty của cô. Hiện tại cô đừng nói gì thêm nữa, mau đi đi. Tôi nhìn thấy cô sẽ càng thêm phiền lòng." Hà tổng cau mày nói.

Người bên cạnh cũng không nói chuyện đều đứng xem kịch vui.

Hàn Mai Mai cũng bất chấp mặt mũi, mềm giọng nói, "Hà tổng, công ty chúng tôi xảy ra chuyện này, thật có lỗi, là chúng tôi quản lý không nghiêm, chúng tôi sẽ chính đốn lại công ty, nhưng lần này dự án làng du lịch, đã được chuẩn bị nhiều năm, cũng rất triển vọng. Hiện tại ông đột nhiên rút tiền thì..."

"Được rồi, cô không cần nói nữa, tôi không muốn nghe, công ty các người như thế nào giờ đã không còn liên quan đến chúng tôi. Cô mau đi đi." Hà tổng phát phát tay, không kiên nhẫn nói.

"Hà tổng, nói như thế nào thì ông và Hàn thị cũng đã hợp tác nhiều năm như vậy. Cô nên biết, hạng mục này..."

Hàn Mai Mai còn chưa nói xong đã bị Hà tổng ngắt lời, "Hà tổng, cô cứ làm phiền như vậy cũng không thay đổi được gì. Việc buôn bán vốn là như thế

này. Hợp thì tới, không hợp thì tán. Cô mau đi đi."

Hàn Mai Mai vẫn tiếp tục thuyết phục Hà tổng, nhưng Hà tổng căn bản không nhìn cô. Trong lòng Hàn Mai Mai có chút nhụt chí, nhưng lại không muốn buông tha như vậy, một mình đứng ở một bên nhìn Hà tổng chơi bóng.

Trái lại khi Hà tổng thấy một người đến, rất nhiệt tình tới nghênh tiếp, "Thần Dật, cuối cùng cháu cũng đến. Chú còn tưởng hôm nay cháu sẽ không đến nữa?"

"Làm sao có thể? Chú Hà mời, cháu nhất định sẽ đến." Lạc Thần Dật cười nói, xoay người, cười tít mắt nhìn Hàn Mai Mai nói, "Oa, không nghĩ tới hôm nay Hà tổng cũng ở đây."

Hàn Mai Mai nhìn Lạc Thần Dật, bọn họ đã vài ngày không gặp mặt, Lạc Thần Dật nhìn qua không có gì thay đổi, chỉ là băng gạc đã đỡ xuống, người cũng có sức sống hơn.

"A..., vừa vặn gặp phải. Nhưng Hà tổng có chuyện, sẽ đi ngay." Hà tổng cũng không thèm nhìn Hàn Mai Mai một cái, muốn dẫn Lạc Thần Dật đi nơi khác. (Mai tỳ mà k đến đây thì còn lu Dật ca mới thêm tới nha)

Dù da mặt Hàn Mai Mai có dày đến mấy, lúc này cũng đỏ mặt, chuẩn bị rời đi.

"Thì ra là như vậy, tôi còn đang muốn bàn bạc việc hợp tác với Hà tổng. Nếu Hà tổng không rảnh thì lần sau tôi tự mình đến công ty cũng được." Lạc Thần Dật cười nhạt, không nhanh không chậm nói.

Nhưng lại khiến mọi người chung quanh hoảng sợ, ai chẳng biết hiện tại tập đoàn Hàn thị là đối tượng mà mọi người tránh còn không kịp, cho dù là xí nghiệp lớn, nhưng việc lớn đến nỗi con rề cũng bị bắt đi rồi, thật sự có chút khó coi, sự tín nhiệm cũng bị mất rồi.

Mà Lạc Thần Dật lại khác, hiện tại anh có thể nói là người quyết định chính thức của nhà họ Lạc, Lạc Vi Kỳ đã giao tất cả công việc của cả hắc bạch đạo cho anh, gần đây thế chính đang vượng, mấy hạng mục cực kỳ nóng, nghe nói đã kiếm được không ít rồi. Mọi người đều muốn hợp tác với anh, để được chia một phần. Nghe thấy ý muốn hợp tác với Hàn thị của Lạc Thần Dật, lại cực kỳ xem trọng Hàn thị, như vậy xem ra Hàn thị thật sự có thể phát triển lại.

Trong lòng Hàn Mai Mai vừa động, có chút ngoài ý muốn, thật không ngờ Lạc Thần Dật sẽ ở trước mặt nhiều người như vậy nói những lời này.

Biểu tình của Hà tổng liền trở nên ý vị sâu xa rất nhiều, qua một lúc lâu sau nói, "Không nghĩ tới ánh mắt Thần Dật lại độc đáo như vậy, chú và tập đoàn Hàn thị cũng đã hợp tác nhiều năm. Hạng mục bảo chú cũng đều tham dự."

Hàn Mai Mai vừa nghe lời này, ánh mắt sáng lên, "Tất nhiên, chúng tôi và Hà tổng hợp tác rất vui vẻ. Hi vọng lần này hạng mục làng du lịch cũng sẽ như vậy."

Hà tổng gật gật đầu.

Hàn Mai Mai nhìn thấy vậy, trong lòng thở phào nhẹ nhõm một hơi, không nghĩ tới Lạc Thần Dật vừa xuất hiện, sự tình lại giải quyết đơn giản như vậy, đồng thời cô cũng biết hiện tại không thể chậm trễ, lấy cớ liền rời đi.

Nhưng chưa đi được mấy bước liền nhận được một tin nhắn, là mới Lạc Thần Dật vừa rồi mới gấp gửi đến, "Em đứng ở cửa lớn. Không được đi đâu, tôi sẽ tới đó."

Hàn Mai Mai do dự một hồi, vẫn đứng ở cửa không đi.

Cô đợi 10 phút, Lạc Thần Dật vẫn không xuất hiện.

"Mai Mai, sao em lại ở đây?" Một giọng nói quen thuộc truyền tới.

Hàn Mai Mai ngẩng đầu liền thấy Lục Giai Duệ, trên mặt anh ta vẫn là nụ cười tằm gió xuân đó.

"Anh Giai Duệ, xin chào, thật sự là đã lâu không gặp." Hàn Mai Mai cười nói.

"Quả thật đã lâu không gặp rồi. Gần đây chuyện của em anh cũng nghe nói, nếu em có khó khăn gì, có thể tới tìm anh." Lục Giai Duệ cười nói.

Có lẽ là bởi vì bộ dáng Lục Giai Duệ rất giống Hàn tiện, Hàn Mai Mai nghe thế thì cực kỳ thư thái, không khách khí với anh ta, cô gật đầu.

Hai người còn chưa nói được hai câu, Lạc Thần Dật đã tới rồi.

"Mai Mai." Lạc Thần Dật thở hồng hộc chạy tới, sau đó dừng một chút nhìn Lục Giai Duệ nói, "Thì ra là Lục thiếu, xin chào."

Lục Giai Duệ vẫn là thái độ tươi cười gật gật đầu.

Lạc Thần Dật cực kỳ tự nhiên để tay ở trên vai Hàn Mai Mai, "Tôi và Mai Mai còn có chuyện, không làm phiền Lục thiếu nữa."

Lục Giai Duệ đưa ánh mắt đặt ở trên tay Lạc Thần Dật, lại rất nhanh dời đi, cười gật đầu, nói lời từ biệt với bọn họ.

Lục Giai Duệ vừa đi, Hàn Mai Mai lập tức đẩy tay Lạc Thần Dật ra.

Lạc Thần Dật trái lại không có phản ứng gì, chỉ là giọng điệu hơi lạnh nói, "Xem ra tình địch của tôi cũng rất nhiều."

"Anh nói luyên thuyên cái gì đó!"

"Hàn Mai Mai, thời gian một tuần đã hết. Em sẽ không bỏ trốn đó chứ." Biểu tình Lạc Thần Dật nghiêm túc hiếm thấy hỏi han.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoa Y Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49

Không khí có phần xấu hổ, Hàn Mai Mai nghĩ tới tin nhắn buổi sáng kia, cúi đầu không lên tiếng.

Lần này Lạc Thần Dật rất kiên nhẫn, ôm cánh tay an tĩnh chờ đáp án của Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai bị anh nhìn chăm chú khiến da đầu có chút run lên, còn có chút bối rối.

Lúc này chuông điện thoại vang lên, trong lòng Hàn Mai Mai hô to vạn tuế, lấy điện thoại cảm tay ra còn chưa nhìn thấy là ai gọi đến, đã bị Lạc Thần Dật cướp mất.

"Giải quyết vấn đề của chúng ta trước." Lạc Thần Dật tắt di động rồi.

Hàn Mai Mai muốn lấy lại điện thoại nhưng Lạc Thần Dật phản ứng rất nhanh lập tức giơ điện thoại lên cao, Hàn Mai Mai kiễng chân lên muốn lấy lại, nhưng người Lạc Thần Dật rất cao, cô căn bản là không với tới, cô hơi nổi giận.

Lạc Thần Dật từ trên cao nhìn xuống cô, "Trả lời vấn đề tôi hỏi trước đã."

Cô dậm chân, cắn răng, "Được! Chúng ta quen nhau đi."

Trái lại động tác Lạc Thần Dật dừng lại, tay cũng buông xuống, có chút không dám tin hỏi, "Em vừa mới nói gì?"

Hàn Mai Mai lập tức lấy lại điện thoại trong tay anh, ánh mắt liếc xéo anh một cái, hừ nói, "Anh không nghe thấy thì thôi."

Lúc này Lạc Thần Dật mới phản ứng kịp, anh thật không ngờ Hàn Mai Mai lại đáp ứng quyết đoán như vậy, ôm Hàn Mai Mai hôn mạnh một cái.

Hàn Mai Mai còn đang kiểm tra điện thoại, bị Lạc Thần Dật bất ngờ hôn, làm cho giật mình.

Anh lại ôm cô quay một vòng.

"Anh mau buông ra." Hiện tại ở trước bao nhiêu người, chung quanh đã có người dừng lại nhìn bọn họ, Hàn Mai Mai có chút xấu hổ, chỗ này rất có khả năng đã bị người quen thấy.

Lạc Thần Dật lại quay một vòng, mới đặt Hàn Mai Mai xuống.

Hàn Mai Mai làm bộ bình tĩnh nói, kỳ thật nai con trong lòng đang đập loạn, còn không có bình ổn lại, "Anh tránh ra cho tôi. Tôi phải đi về rồi."

Lạc Thần Dật nắm tay cô không buông, "Em muốn đi đâu?"

"Tôi đáp ứng ông ngoại hôm nay qua thăm ông."

"Tôi đưa em đi." Tay Lạc Thần Dật không có buông ra, ngược lại nắm càng chặt hơn.

Mà lúc này Trình Khả Hình ở đường cái ngồi trong một chiếc BMW màu đen nhìn bọn họ, nhìn không được cười lạnh, không nghĩ tới mấy ngày nay Hàn Mai Mai sống cũng không tệ lắm.

Cô ta nhếch miệng nói với lái xe, "Lái xe đi." (chờ chỗ dựa của cô ta không còn xem cô ta oai với ai)

Hàn Mai Mai ngồi ở trong xe của Lạc Thần Dật, mở điện thoại, cuộc gọi vừa rồi không nghe được là Ôn Hân Nghiên gọi, cô lập tức gọi lại.

"Hân Nghiên, vừa rồi cậu gọi cho tớ cho việc gì hay không?" Hàn Mai Mai hỏi.

"Vừa rồi sao cậu không nghe máy?" Ôn Hân Nghiên khó chịu nói.

Hàn Mai Mai liếc nhìn Lạc Thần Dật đang ở lái xe, "Vừa mới tớ đang họp."

Lạc Thần Dật thấy Hàn Mai Mai như vậy, trong lòng có chút ngứa, nhin không được đưa một tay ra, nhéo mặt Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai lập tức né tránh, ra vẻ hung ác trợn mắt nhìn anh.

Nhưng hôm nay tâm tình Lạc Thần Dật rất tốt, cũng không giận, vẫn vui tươi hơn hờ.

"Được rồi, thì ra là như vậy, tớ tha thứ cho cậu đó. Tớ muốn hỏi công ty của cậu vẫn ổn chứ?" Ôn Hân Nghiên ở đầu bên kia điện thoại nói.

"Có gặp một số vấn đề, nhưng trước mắt còn có thể ứng phó. Nếu cần cậu hỗ trợ thì tớ nhất định sẽ mở miệng."

Hàn Mai Mai lại hàn huyên một hồi với Ôn Hân Nghiên.

Sau khi cô cúp điện thoại, Lạc Thần Dật nói, "Ngày mai tan tầm tôi tới đón em. Sau đó cùng ăn cơm, ăn cơm chiều, lại đi xem phim." (cũ rích, thà ở nhà bật điện diễn phim xx cho bọn em xem còn hơn)

"Gần đây việc ở công ty tương đối nhiều, buổi chiều tôi muốn đi hiện trường làng du lịch thị sát, buổi tối còn có một bữa tiệc."

Sau khi Lạc Thần Dật nghe vậy, trái lại không nói gì thêm.

Rất nhanh, Lạc Thần Dật đã đưa Hàn Mai Mai đến nhà cũ nhà họ Hàn.

Hàn Mai Mai thấy Lạc Thần Dật muốn xuống xe, nhin không được nói, "Anh mau đi đi. Tôi có thể tự vào."

"Tôi cũng đã lâu không gặp ông ngoại, đúng lúc cùng vào luôn đi." Lạc Thần Dật nhú nhú mày.

"Không cần, anh mau đi đi." Hôm nay mới đáp ứng bắt đầu kết giao, Hàn Mai Mai cũng không có muốn để anh gặp mặt cha mẹ nhanh như vậy.

Bây giờ Lạc Thần Dật trái lại không có ép Hàn Mai Mai.

"Tôi cần phải suy nghĩ. Xem biểu hiện của em." Nói xong Lạc Thần Dật dùng tay chỉ vào một bên mặt của anh, biểu tình cực kỳ đáng đánh đòn. Hàn Mai Mai bất đắc dĩ, rất nhanh hôn anh một cái, sau đó xuống xe bỏ chạy.

"Mai Mai, nếu không con chuyển tới đây ở đi." Ông ngoại Hàn vừa ăn cơm vừa nói.

Hàn Mai Mai nghĩ một chút cũng đồng ý, tuy ở đây cách công ty hơi xa một chút, nhưng một mình ông ngoại Hàn ở đây sẽ cô đơn, lại nói hiện tại ở bên kia cô cũng chỉ có một mình, chuyển sang đây cũng được.

"Gần đây con có qua nấu cơm cho tiểu Lạc hay không?" Ông ngoại Hàn đột nhiên nói sang chuyện khác.

Hàn Mai Mai mơ hồ không rõ nói, "Gần đây công ty bề bộn nhiều việc, con thấy tay anh ấy cũng khô rồi, cho nên cũng không qua nữa." Trong lòng cô có chút chột dạ, không biết sau khi ông ngoại Hàn biết bọn họ kết giao, sẽ có phản ứng gì.

Ông ngoại Hàn nghe thấy chuyện công ty nhin không được nhú mày, "Ba con bị bắt đi còn chưa tính, lại còn gây phiền toái đến cho công ty, thật sự là hại người."

"Ông ngoại, nói không chừng đây lại là chuyện tốt, so với khối u ác tính chưa phát tác còn tốt hơn."

Ông ngoại Hàn gật gật đầu.

Ngày hôm sau Hàn Mai Mai bảo di Trương thu dọn đồ đạc, chuẩn bị hai ngày say sẽ chuyển nhà.

Đến chiều, Hàn Mai Mai mang theo trợ lý Triệu đến công trường làng du lịch thị sát.

"Hân tổng, em đến rồi."

Hàn Mai Mai nghe thấy giọng nói này nhanh chóng ngừng đầu, chỉ thấy Lạc Thần Dật mặc một bộ tây trang, mặt trên dính đầy tro bụi, anh đội một cái nón bảo hộ màu vàng, bộ dáng phong trần mệt mỏi.

"Sao anh lại ở đây?" Hàn Mai Mai kinh ngạc hỏi.

Lạc Thần Dật còn chưa mở miệng, một người phụ trách hừng hực chạy tới, cười nói, "Hân tổng, vị này chính là phó tổng công ty chúng tôi. Bình thường anh ấy rất bận, cho nên cô ít có cơ hội gặp mặt. Về sau anh ấy sẽ thay thế Chương tổng, phụ trách hạng mục làng du lịch lần này."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50

Lạc Thần Dật còn chưa mở miệng, một người phụ trách hừng hực chạy tới, cười nói, "Hàn tổng, vị này chính là phó tổng công ty chúng tôi. Bình thường anh ấy rất bận, cho nên cô ít có cơ hội gặp mặt. Về sau anh ấy sẽ thay thế Chương tổng, phụ trách hạng mục làng du lịch lần này."

"Thì ra là như vậy. Vậy về sau vẫn phải nhờ Lạc tổng chiếu cố nhiều hơn rồi." Hàn Mai Mai cười nói, nhưng thừa dịp người khác không chú ý, quay đầu hung hăng trừng mắt nhìn Lạc Thần Dật một cái.

Lạc Thần Dật ngược lại về mặt vô tội.

Trợ lý Triệu đã sớm quan sát hai người lên mờ ám, nhưng trên mặt lại không có biểu hiện ra hiện, trong lòng tính toán có nên nói với Hàn lão tiên sinh một chút hay không, ngấm lại vẫn lại là tại quan sát một chút tái thuyết.

Hàn Mai Mai đương nhiên không có lưu ý đến trợ lý Triệu sẽ có suy nghĩ này.

Hàn Mai Mai đi theo bọn họ một vòng, đại khái nhìn công trường, thấy trước mắt tiến độ coi như thuận lợi, Hàn Mai Mai liền yên lòng.

Lạc Thần Dật cho người bên cạnh rời đi, lôi kéo Hàn Mai Mai đến bên cạnh bờ sông tản bộ.

"Nói đi. Có phải anh đã mưu tính từ trước hay không?" Hàn Mai Mai bỏ tay Lạc Thần Dật ra, hai tay ôm ngực nói.

"Tôi có thể mưu tính gì chứ?"

"Tôi nói Vĩ Thần, làm sao có thể khéo như vậy, tôi và Thịnh Mỹ và xảy ra vấn đề, công ty các anh lại đột nhiên muốn tới hợp tác với chúng tôi. Anh mau nói rõ ràng cho tôi, có phải anh đã sớm biết, sau đó để cho Chương Vĩ đến công ty chúng tôi."

"Hiện tại em mới phát hiện, cũng hơi trễ một chút." Lạc Thần Dật cười dùng một ngón tay điểm trên trán Hàn Mai Mai, sau đó ôm lấy Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai không có phản kháng, trong lòng có chút ngọt ngào.

Lạc Thần Dật thấy Hàn Mai Mai ngoan ngoãn ở trong lòng mình, không có phản kháng, liền có chút không an phân, nụ hôn tình tế rơi trên mặt Hàn Mai Mai, trên cổ, sau đó tay anh cũng có chút không an phân.

Hàn Mai Mai lập tức đẩy anh ra, sau đó nói, "Bạn Lạc Thần Dật, bây giờ bạn vẫn còn đang trong quá trình yêu thử."

"Cái gì?" Lạc Thần Dật về mặt kinh ngạc.

"Tôi muốn xem biểu hiện của anh như thế nào, mới có thể suy xét có chính thức yêu anh hay không." Hàn Mai Mai hơi hất mày nhìn anh.

"Vậy hiện tại tôi là gì?" Lạc Thần Dật mày không tự chủ được nhíu lại.

"Xem ra anh không muốn thử cơ hội này rồi? Vậy thì thôi." Hàn Mai Mai tùy ý nói, xoay người chuẩn bị rời đi.

Lạc Thần Dật lập tức lên tiếng, "Tôi muốn, tôi muốn, tôi muốn là được chứ gì?"

Khóe miệng Hàn Mai Mai từ từ gợn lên, mỗi lần giao chiến với Lạc Thần Dật, cô toàn thua, cuối cùng lần này cũng một đều rồi.

Cô quay đầu liền thấy khuôn mặt đau khổ của Lạc Thần Dật, tâm tình của cô liền cực kỳ tốt.

Lúc này trợ lý Triệu gọi điện thoại tới, nhắc nhở Hàn Mai Mai, buổi tối còn có một bữa tiệc.

"Được, tôi biết rồi, tôi lập tức tới đây." Hàn Mai Mai nói.

Cúp điện thoại, Hàn Mai Mai dơ tay nhìn đồng hồ, quả thật cũng gần đến giờ rồi.

"Tôi đưa em đi." Lạc Thần Dật đưa mặt tới gần nói.

Hàn Mai Mai đẩy mặt anh ra: "Không cần, tôi đi cùng trợ lý Triệu."

Lạc Thần Dật không nói gì thêm.

"Hàn tổng, người đã đến rồi, chúng ta đi thôi." Trợ lý Triệu chào nói.

"Tôi đi cùng hai người luôn đi. Trùng hợp buổi tối ở Bích Hải tôi cũng có một bữa tiệc." Lạc Thần Dật chống tay ở miệng đột nhiên nói.

"Chúng tôi lái xe qua đó, Lạc tổng cũng có xe mà." Hàn Mai Mai mang theo tươi cười nói.

"Trùng hợp là lái xe của tôi gọi điện thoại nói, xe bị hỏng." Lạc Thần Dật có chút bất đắc dĩ nói, "Nếu như Hàn tổng cảm thấy phiền toái thì thôi vậy."

Lại là chiều này, Hàn Mai Mai đầu đầy hắc tuyến, lần trước ở nhà ông ngoại Lạc Thần Dật cũng dùng chiều này. Cô lại không có khả năng trước mặt nhiều người như vậy, không cho Lạc Thần Dật đi nhờ xe, như vậy có vẻ như cô rất keo kiệt.

Lạc Thần Dật cùng bọn họ đến Bích Hải, dọc theo đường đi tay chân Lạc Thần Dật coi như có quy củ.

Không thì Hàn Mai Mai thật sự sẽ đập anh xuống xe.

Lần này, Lạc Thần Dật trái lại không có nói bừa, anh thật sự có bữa tiệc ở Bích Hải.

Bọn họ vào Bích Hải, thư ký của anh về mặt lo lắng đã ở đây rồi.

"Hàn tổng, cuối cùng cô cũng đến đây. Chúng tôi đợi Hàn tổng thật lâu." Mới mở miệng nói chuyện chính là Lý tổng.

Người bên cạnh cũng ồn ào theo, hôm nay là ăn cơm cùng với đối tác lâu năm, tất cả đến đây cũng không phải người tầm thường. Đương nhiên bên trong cũng có cả Hà tổng.

Hàn Mai Mai cũng không tính là tới trễ. Nhưng là trường hợp này, cô cũng chỉ có thể kiên trì uống thôi.

Trợ lý Triệu còn muốn uống thay Hàn Mai Mai, Hàn Mai Mai cản ông lại, sau đó cười nói, "Thật xấu hổ, tôi đã tới chậm. Nhưng tư lượng của tôi thật sự không tốt. Một chén này, tôi cạn trước vì kính." Hàn Mai Mai giờ ly rượu lên, nhắm mắt lại một ngụm uống hết, trong bụng nóng rất một mảnh, nhưng người vẫn tỉnh táo.

"Hàn tổng, thật sự là rượu rất mạnh." Người bên cạnh nói.

Hàn Mai Mai chống khuôn mặt tươi cười hàn huyên với bọn họ, mọi người ngược lại cũng không có khó xử Hàn Mai Mai nữa.

Qua ba tuần rượu, Hàn Mai Mai đứng lên, cầm ly rượu nói, "Tôi là văn bối, theo thường lệ cũng phải gọi mọi người một tiếng chú bác, hôm nay mục đích tôi mời mọi người tới đây mọi người đều biết. Chuyện của ba tôi, thật sự rất xin lỗi. Nhưng mọi người yên tâm, chuyện này sẽ không ảnh hưởng sự phát triển tập đoàn Hàn thị chúng tôi. Sau này công ty chúng tôi còn rất nhiều kế hoạch, hi vọng các vị ngồi có thể giúp đỡ nhiều hơn."

Mọi người nghe Hàn Mai Mai nói xong đều yên lặng.

Lý tổng có chút khó xử nói, "Hàn tổng, cô cũng biết thị trường hiện tại này rất khó làm ăn, tất cả mọi người đều vì kiếm tiền, nhưng là hiện tại công ty các người... Kỳ thật chúng tôi cũng rất khó xử."

Trái lại Hà tổng dẫn đầu nói, "Chúng tôi làm sao có thể không tin tập đoàn Hàn thị? Nói như thế nào chúng ta cũng hợp tác nhiều năm như vậy, cho chúng ta buôn bán lời nhiều tiền bạc như vậy. Hàn tổng, cô yên tâm, kế hoạch lang du lịch lần này công ty chúng tôi nhất định sẽ tiếp tục hợp tác." Lần trước cho người đặc biệt điều tra hành động của Lạc Thần Dật, không nghĩ tới Lạc Thần Dật thật sự có ý tứ hợp tác với tập đoàn Hàn thị, cho nên ông mới hạ quyết tâm phóng tay một lần.

Những người khác thấy vậy cũng nhao nhao phụ họa, vốn tất cả mọi người đều yên lặng xem xét, nhưng sau khi nghe nói Lạc Thần Dật muốn gia nhập, tâm tư cũng có chút dao động, hiện tại nhìn thấy Hà tổng cũng hăng hái như vậy, cũng liền yên lòng. Dù sao tất cả mọi người trên cùng một thuyền.

Tàng đá trong lòng Hàn Mai Mai rốt cuộc cũng hạ xuống.

Sau khi bữa tiệc kết thúc, Hàn Mai Mai tiễn mọi người rời đi, sau đó chịu không nổi ngồi trên ghế sofa.

"Hàn tổng, cô không có chuyện gì chứ?" Trợ lý Triệu thân thiết hỏi han.

"Tôi không sao, chủ cứ để tôi ngồi một chút là được." Hàn Mai Mai ôm đầu nói, cô cảm giác đầu mình muốn nổ tung. Vừa rồi cô cũng chỉ uống có mấy ly.

Không bao lâu, Hàn Mai Mai thấy trước mắt có một ly nước, cô cầm lên liền uống, ngọt ngào, là nước mật ong, uống xong dễ chịu hơn một chút, "Trợ lý Triệu, cảm ơn."

Hàn Mai Mai nói xong ngẩng đầu vừa thấy, thì ra không phải trợ lý Triệu, là Lạc Thần Dật... (lần này có thật không ta)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 51

Lạc Thần Dật ngồi vào bên cạnh Hàn Mai Mai, đưa tay sờ mặt cô, ôn nhu nói, "Sao rồi, khá hơn chút nào không? Không uống được thì đừng uống nhiều như vậy."

Hàn Mai Mai cảm thấy có khả năng là còn nổi loạn, cô cảm thấy bộ dáng này của Lạc Thần Dật cực kỳ đẹp trai, cực kỳ hấp dẫn, cô từ từ lại gần anh, nhẹ nhàng cọ cọ vào chóp mũi của anh.

Lạc Thần Dật có chút kinh ngạc nhìn hành động của Hàn Mai Mai, nhưng càng vui sướng nhiều hơn.

Ánh mắt Hàn Mai Mai phủ một tầng hơi nước nhàn nhạt, sắc mặt khẽ biến thành hồng, anh nhìn ánh đèn chuyển động trên da thịt mềm mại của cô, trong lòng ngứa.

Cũng không biết ai hôn ai trước, phản ứng kịp, hai người đã hôn đến có chút khó khăn.

Hàn Mai Mai mơ mơ màng màng cảm giác cái hôn này cũng không tồi.

Tay Lạc Thần Dật dọc theo lưng Hàn Mai Mai từ từ lên trên, rất nhanh đã đặt trên ngực Hàn Mai Mai, vuốt ve qua lại.

Ở phía sau, trợ lý Triệu có chút lo lắng gõ cửa, "Hàn tổng, cô có khỏe không?"

Hai người đành phải tách ra, tạo ra một đường chỉ bạc, Lạc Thần Dật ảo não, trên trán hiện rõ sự bất mãn.

Hàn Mai Mai cũng khôi phục lý trí, ý thức được vừa rồi là cô tiến lại gần anh trước, đỏ mặt, vội vàng nói câu, "Tôi đi về." Liền mở cửa đi ra ngoài, bỏ mặc Lạc Thần Dật một mình ngồi ở đó.

Hàn Mai Mai bị chuông điện thoại đánh thức.

Cô day day huyết thái dương, đầu vẫn có chút đau, cổ họng cũng có chút đau, tiếp điện thoại, uể oải nói, "Gi."

"Hàn tổng, đã xảy ra chuyện, công trường sập, ba người bị thương, còn có người bị nguy hiểm tánh mạng." Trợ lý Triệu ở đầu bên kia điện thoại kích động nói.

Hàn Mai Mai nghe xong những lời này lập tức tỉnh táo lại, ngay cả trên lưng cũng chảy mồ hôi lạnh.

Cô lập tức thay quần áo chạy tới bệnh viện, trợ lý Triệu nói ông sắp đến bệnh viện rồi.

Hàn Mai Mai chạy tới bệnh viện, liền thấy cửa lớn đang bị một đồng phóng viên chặn lại.

Hàn Mai Mai nhìn thời gian, dừng xe lại, sau đó liền cúi đầu xuống xe, muốn đi vòng qua bên cạnh, thời điểm sắp đi vào.

Cũng không biết là ai chỉ vào cô kêu to, "Kia là Hàn Mai Mai."

Hàn Mai Mai chân không ngừng, bước nhanh hơn.

Nhưng tốc độ của đám phóng viên lại nhanh hơn, như ong vỡ tổ bao vây quanh Hàn Mai Mai.

"Nghe nói các người tiến hành thi công có vấn đề khiến công nhân bỏ mạng."

"Công trình của các người là bãi đậu hay sao?"

"Hàn tổng, xin hỏi chuyện này các người tính xử lý như thế nào."

...

Vấn đề liên tiếp nhau nhao hướng Hàn Mai Mai đòi đáp án.

Hàn Mai Mai hít một hơi, nắm chặt quai đầm, muốn cố gắng để chomình trấn định, "Chuyện này vẫn trong quá trình điều tra, khi nào có kết quả, tôi sẽ báo các vị."

Những thứ này phóng viên này làm sao có thể vừa lòng với câu trả lời lập lờ này của Hàn Mai Mai? Lại hỏi những vấn đề càng bén nhọn hơn.

"Nghe nói lần này là do tiến hành thi công gấp vắn đề, các người không có câu giải thích nào sao?"

"Tập đoàn Hàn thị muốn trốn tránh trách nhiệm sao?"

"Trước là chuyện của ba cô, hiện tại là chuyện làng du lịch, công trình này có thể bị hủy bỏ hay không?"

...

"Chuyện này, tôi sẽ phụ trách."

Mọi người nghe thế, sững sốt, sau đó xoay người, liền thấy Lạc Thần Dật mặc một bộ tây trang màu trắng đứng ở bên kia.

Lạc Thần Dật đi tới, kéo Hàn Mai Mai ra phía sau, sau đó nói với phóng viên: "Công ty chúng tôi hợp tác với tập đoàn Hàn thị, hạng mục lần này cũng giao do công ty Vi Thần chúng tôi phụ trách, có vấn đề gì, chúng tôi sẽ gánh vác, không liên quan gì đến tập đoàn Hàn thị. Chuyện bây giờ còn đang xử lý, nguyên nhân cũng đang điều tra, sau này sẽ báo cho các vị biết."

Lạc Thần Dật nói xong, khiến phóng viên ở đây đều đã cực kỳ ngoài ý muốn.

Bọn họ cũng đều biết người trước mắt, hiện tại là hình tượng tinh thần của tất cả phụ nữ, diện mạo anh tuấn, mà bây giờ còn là người đứng đầu tập đoàn Lạc thị, rất nhiều phụ nữ đều mê mẩn anh. Nhưng bọn họ không biết hợp tác với Hàn thị lại là Lạc Thần Dật, hiện tại lại muốn gánh vác sự cố lần này.

Chuyện này thật sự là quá nóng, lần này lượng tiêu thụ tạp chí nhất định sẽ rất cao, đợi mọi người hưng phấn chuẩn bị viết tin tức Lạc Thần Dật đã sớm lôi kéo Hàn Mai Mai hướng vào bệnh viện.

Trợ lý Triệu về mặt lo lắng đứng ở bên kia, thấy Hàn Mai Mai qua đây, ông mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, có chút ảo não nói, "Hàn tổng, vừa rồi tôi nên nói với cô có rất nhiều phóng viên."

"Trước không nói chuyện này, chuyện bây giờ thế nào rồi." Hàn Mai Mai hỏi.

Sắc mặt trợ lý Triệu không tốt, "Ba người bị thương kia, phẫu thuật cực kỳ thành công, nhưng một người khác, khi được đưa đến bệnh viện đã không trụ được."

Hàn Mai Mai nghe câu sau sắc mặt cũng trắng bệch ra.

Lạc Thần Dật cầm tay cô, Hàn Mai Mai nhìn anh một cái, mới ổn định tinh thần.

"Trả con lại cho tôi, đều tại các người hại chết con tôi." Một bà lão ăn mặc mộc mạc thậm chí có chút gian dị xông lên gào khóc muốn đánh Hàn Mai Mai.

Lạc Thần Dật ôm Hàn Mai Mai vào trong ngực.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52

Rất nhanh bên cạnh liền có vệ sĩ chạy tới, tách lão bà kia và Hàn Mai Mai ra.

Lão bà liều mạng đánh đấm bọn họ, nhưng bọn họ vẫn không nhúc nhích tí nào, trái lại chính bà ta lại thờ hồng học.

Đằng sau có một người phụ nữ ngoài 30 tuổi và một đứa bé tầm 8 tuổi chạy tới, giữ chặt bà, "Mẹ, mẹ, mẹ đừng như vậy nữa."

"Các người là hung thủ giết người, mau trả con lại cho tôi." Lão bà bỏ tay người phụ nữ ra, ngồi dưới đất kêu khóc, khiến người đi qua đều dừng lại nhìn.

Người phụ nữ kia ăn mặc coi như sạch sẽ gọn gàng, nghiêng mặt qua, lau nước mắt, lại nói với lão bà, "Mẹ, chúng ta rời khỏi đây trước đi, đừng như vậy nữa mà. Nếu A Vinh ở đây, anh ấy cũng không muốn nhìn thấy bộ dạng của mẹ như vậy đâu."

Trên mặt đứa bé kia còn vương nước mắt, oán hận nhìn Hàn Mai Mai và Lạc Thần Dật.

Lão ba hất tay con dâu ra, "Đều tại bọn họ! Đều tại bọn họ! A Vinh mới chết. Hãy trả A Vinh lại cho tôi. Trả A Vinh lại cho tôi đi!"

Hàn Mai Mai nhìn mà lòng chua xót, muốn đi lên phía trước, lại bị Lạc Thần Dật kéo lại, anh khẽ lắc đầu.

Hàn Mai Mai cũng dừng bước chân lại.

Lạc Thần Dật dùng ánh mắt ra hiệu cho trợ lý Triệu, trợ lý Triệu lập tức tiến lên trấn an lão bà kia.

"Xin bà hãy nén bi thương, tâm trạng của bà chúng ta có thể hiểu, sự cố lần này là việc ngoài ý muốn..."

"Anh rút ra cho tôi, anh có thể đền con trai lại cho tôi hay sao? Tôi muốn con tôi..."

...

Lạc Thần Dật kéo cô vào trong phòng bệnh...

Hàn Mai Mai chào hỏi mấy người công nhân, rồi nhanh chóng về tập đoàn Hàn thị với Lạc Thần Dật. Trên đường đi ông ngoại Hàn cũng gọi điện thoại tới, ông cũng muốn đến, Hàn Mai Mai khuyên hồi lâu, cuối cùng cũng khuyên được ông ở nhà.

Trở lại công ty cũng rất rối loạn, phóng viên đã đứng ở cửa từ sớm chỉ chờ Hàn Mai Mai trở về.

Lạc Thần Dật dẫn theo Hàn Mai Mai rất khó khăn để thoát ra khỏi đám phóng viên vây quanh, mà trong công ty, cổ đông cũng đang chờ bọn họ.

Hàn Mai Mai đẩy cửa phòng hội nghị ra, bên trong không khí ngột ngạt, mặt cổ đông xanh mét ngồi ở bên kia, sắc mặt không tốt nhìn cô.

"Hàn tổng, trước kia cô không kí hợp đồng với Thịnh Mỹ, lại tìm đến công ty này, chúng tôi đều không có ý kiến gì. Nhưng hiện tại làm sao lại xuất hiện loại chuyện này? Hôm nay cô nhất định phải cho chúng tôi một lời giải thích thỏa đáng."

"Lúc ấy tôi đã nói nên hợp tác với Thịnh Mỹ, hai công ty cũng đã hợp tác nhiều năm như vậy, cũng không có xảy ra loại chuyện này."

"Người trẻ tuổi, thật đúng là không đáng tin cậy. Xem ra hiện tại tập đoàn Hàn thị cũng sắp không trụ được nữa rồi..."

...

Nhóm cổ đông đều nhao nhao lên nói, còn một phần quan hệ với ông ngoại Hàn cũng không tệ, thì cũng ngồi ở một bên thờ ơ nhìn không nói lời nào.

Hàn Mai Mai vừa định mở miệng nói chuyện, Lạc Thần Dật từ phía sau đi lên phía trước mở miệng nói "Chuyện này, tôi sẽ phụ trách tất cả. Xin các vị yên tâm"

Không nghĩ tới lời nói của anh lại càng khiến đám cổ đông kia nhao nhao lên phản đối.

"Hiện tại tôi sẽ không tin tưởng mấy người trẻ tuổi các cậu nữa, tất cả đều thiếu kinh nghiệm, không chắc chắn."

"Cậu nói phụ trách, cậu phụ trách như thế nào."

"Vậy cậu nói cho chúng tôi nghe một chút, cậu tính bồi thường những tổn thất này của chúng tôi như thế nào."

...

Lạc Thần Dật biểu tình không có đổi, "Tập đoàn Hàn thị bởi vì sự cố này mà tổn thất, Lạc thị chúng tôi sẽ bồi thường."

Tất cả mọi người chú ý tới Lạc Thần Dật nói không phải Vì Thần, mà là Lạc thị, có chút kinh ngạc, im lặng tiếp tục nghe.

"Đối với sự cố lần này, tôi đã điều tra lại quá trình chúng tôi thi công, công ty chúng tôi dựa theo bản thiết kế, tài liệu cũng đều an toàn, trên lý luận không sẽ xảy ra chuyện hôm nay."

"Chuyện đã xảy ra, cậu còn nói mấy lời này làm gì. Không vì các người thi công có vấn đề, thì còn có vấn đề gì nữa." Một cổ đông bên cạnh Hàn Mai đứng lên lòng đầy căm phẫn nói.

Lạc Thần Dật không dao động nói, "Tôi đã phái người điều tra hiện trường, đồng thời cũng phát hiện một chút vấn đề đáng cân nhắc."

"Rốt cuộc cậu muốn nói gì." Người kia không kiên nhẫn nói.

Lạc Thần Dật không nhanh không chậm nói, "Đơn giản mà nói, tôi hoài nghi chuyện này không phải ngoài ý muốn, mà do con người tạo nên."

"Chúng ta đương nhiên biết nguyên nhân chuyện này là từ công ty Vì Thần các cậu. Không phải là các cậu làm sao?" Người kia trào phúng nói.

Lạc Thần Dật lại giải thích, "Tôi nghĩ vừa rồi tôi không có biểu đạt rõ ràng, ý tôi muốn nói là, chuyện này không đơn thuần là sự cố ngoài ý muốn, mà có

người cố ý tạo nên." Anh tạm dừng rồi lại nói thêm, "Là có người muốn hãm hại chúng ta, để chúng ta chịu tiếng xấu thay cho người khác."

Những lời này được nói ra, trong phòng hội nghị lập tức bùng nổ.

"Thực sự là như thế này sao?"

"Là ai làm?"

"Không phải cậu ta muốn trốn tránh trách nhiệm nên mới nói lung tung chứ?"

...

Hàn Mai Mai sùng sốt, nhả chặt mày, kỳ thật cô cũng thấy có chút kỳ quái, rõ ràng cô biết tin tức này đầu tiên, vì sao những phóng viên này đều đã chờ ở chỗ đó rồi? Chẳng lẽ đã có người thông báo trước cho bọn họ?

Mọi người tỉnh táo lại, phát hiện có rất nhiều điểm đáng nghi. Kỳ thật công trường xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cũng không phải chuyện gì mới, chỉ cần không ai biết, lau khô mồ hôi là có thể qua chuyện này.

Nhưng hiện tại chuyện này xảy ra nhanh như vậy khiến mọi người không kịp chuẩn bị, ngay cả truyền thông cũng biết được tin tức này trước bọn họ, mà hiện tại các cấp chính quyền cũng rất chú ý đến việc này. Chẳng lẽ bên trong thật sự có nghi vấn.

"Cậu muốn chứng minh với chúng tôi như thế nào? Cậu chỉ thuận miệng nói một câu như vậy, chúng tôi phải tin tưởng cậu hay sao?" Vẫn có người không ủng hộ Lạc Thần Dật lên tiếng phản đối.

"Cho tôi thời gian ba ngày, chuyện này sẽ được phơi bày." Lạc Thần Dật gọn gàng linh hoạt nói.

"Anh biết là ai làm?" Bọn họ vừa ra, Hàn Mai Mai liền kéo Lạc Thần Dật sang một bên hỏi.

Lạc Thần Dật lắc đầu nhún vai.

Hàn Mai Mai thổ huyết, "Vậy mà anh còn tự tin nói ba ngày sẽ tra ra, ngộ nhờ..."

"Tôi có thể lý giải, hiện tại là em đang quan tâm tôi hay không?" Lạc Thần Dật mang theo ý cười nói.

"Tôi mới không có!" Hàn Mai Mai lập tức phản bác, giống như sợ Lạc Thần Dật không tin lại bỏ sung thêm một câu, "Tôi là sợ anh liên lụy đến công ty chúng tôi."

"Con gái đúng là khẩu thị tâm phi*." Lạc Thần Dật oán giận, lại nói thêm: "Em yên tâm, tôi tự nhiên có quyết định của chính mình."

*Khẩu thị tâm phi: miệng nói một đường tâm nghĩ một nẻo.

Hàn Mai Mai thấy Lạc Thần Dật nói vậy, cũng yên tâm không ít.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53-1

Nhưng ba ngày sau.

Trong phòng làm việc Hàn Mai Mai đứng ngồi không yên, cũng không biết Lạc Thần Dật xử lý như thế nào, hôm nay cũng không có tin tức gì mới. Anh giống như bị bốc hơi khỏi thế giới này vậy.

Hàn Mai Mai suy nghĩ một chút, vẫn nhin không được lấy điện thoại ra gọi cho Lạc Thần Dật.

Điện thoại còn chưa kịp bấm, cửa đã bị đẩy ra. Lạc Thần Dật nghênh ngang đi vào.

"Không phải em muốn gọi điện thoại cho tôi đó chứ." Lạc Thần Dật cười nói.

Hàn Mai Mai yên lặng đặt điện thoại xuống, bình tĩnh nói, "Không có, anh suy nghĩ nhiều rồi."

"Em đúng là người máu lạnh, chẳng lẽ em muốn nhìn thấy người đàn ông của em bị mấy lão già đó vây đánh hay sao?" Lạc Thần Dật mang theo bảy phần bất mãn, ba phần ủy khuất nói.

Thấy Lạc Thần Dật như vậy, Hàn Mai Mai liền biết không có gì đáng lo, tò mò hỏi, "Anh biết ai làm đúng không?"

Lạc Thần Dật không trả lời, trái lại về mặt nhân nhả ngồi ở bên kia, nửa điểm sốt ruột cũng không có.

Lúc này, trợ lý Triệu chạy vào, "Hàn tổng, cảnh sát gọi điện thoại tới nói đã bắt được kẻ gây ra chuyện này rồi. Là công nhân tên Triệu Kiến Bản của tập đoàn Hàn thị chúng ta, bởi vì sau khi bị đuổi việc, vợ anh ta cũng ly hôn với anh ta, anh ta lại đánh bạc nợ nần chồng chất, bị bọn cho vay nặng lãi đuổi bắt, anh ta sinh hận với Hàn thị nên mới xảy ra sự cố lần này."

"Được, tôi biết rồi." Lúc Hàn Mai Mai nói lời này, đưa mắt nhìn Lạc Thần Dật, anh vẫn ngồi ở đó bất chéo chân nhìn chăm chú vào màn hình điện thoại, giống như hoàn toàn không nghe thấy bọn họ nói chuyện vậy.

Trợ lý Triệu lui ra ngoài, Hàn Mai Mai quay đầu, hỏi, "Anh nói đi. Rốt cuộc là ai làm?"

"Không phải em đã biết rồi hay sao?" Lạc Thần Dật có chút kỳ quái hỏi.

"Tuy Triệu Kiến Bản nhìn qua rất có động cơ gây ra chuyện lần này, nhưng chuyện này không có khả năng do một người làm. Buổi tối ở công trường đều có người trông coi, có thể làm 'thần không biết quỷ không hay' như vậy, khẳng định cần rất nhiều kỹ thuật, mà với quy mô lớn như vậy, một người có thể làm sập được hay sao. Tôi đoán không sai thì hiện tại người này chỉ là con cừ non chịu tội thay mà thôi." Hàn Mai Mai bình tĩnh phân tích.

"Mai Mai nhà chúng ta quả nhiên thông minh." Lạc Thần Dật đứng lên đi đến bên người Hàn Mai Mai, "Đúng vậy, người này chỉ là một con cừ non chịu tội thay, sau lưng hẳn là Đàm Gia Hi."

Lạc Thần Dật tựa vào ghế tựa của Hàn Mai Mai, để tay trên vai cô, sau đó từ từ đi xuống. (^.^)

"Cái gì?" Hàn Mai Mai không có lưu ý đến câu nói "Mai Mai nhà chúng ta" kia, cũng không có chú ý tới Lạc Thần Dật mờ ám, hiện tại cô đã biết là do Trình Khả Hình. Đàm Gia Hi không oán không cừu không có khả năng tới gây rối với bọn họ, dĩ nhiên là q u y d o n . c o m, nhưng anh ta vì Trình Khả Hình, lại rất dễ hiểu.

"Đàm Gia Hi thấy sự tình bại lộ, nên nhanh chóng tìm một người tới chịu tiếng xấu thay cho mình. Triệu Kiến Bản kiamột mực chắc chắn chuyện này là do một mình hắn làm. Chúng ta cũng không có biện pháp nào." Lạc Thần Dật đáng tiếc nói, trong lòng lại tính toán đối phó Đàm Gia Hi như thế nào.

Hàn Mai Mai biết không chỉ vì nguyên nhân này, Đàm Gia Hi nói đến cùng vẫn là một Quý công tử, có ba anh ta ở sau lưng làm chỗ dựa. Nhưng hiện tại cô lại thờ phào nhẹ nhõm một hơi, ít nhất cũng biết ai đang hãm hại bọn họ.

"Được rồi, em cũng đừng suy nghĩ nhiều nữa. Tôi sẽ xử lý." Lạc Thần Dật ăn đậu hủ xong, tay từ từ dời đi.

Hàn Mai Mai vừa quay đầu lại, bốn mắt giao nhau, cô không biết thì ra hai người đã ngồi gần nhau như vậy.

Lạc Thần Dật chăm chú nhìn cô ba giây, ngay lúc Hàn Mai Mai cho rằng anh sẽ hôn cô, thì Lạc Thần Dật đột nhiên nói, "Chúng ta đi ăn cơm đi. Hôm nay mấy lão già kia sẽ nhận được tin tức. Bọn họ sẽ không làm khó em nữa đâu."

Hàn Mai Mai không thể nói rõ đây là cảm xúc gì, giống như có phần mất mát, cô tận lực để cho bản thân xem nhẹ cảm giác này. Nhưng, nói thật, bận rộn tới trưa, đúng là có chút đói bụng.

Đứng lên chuẩn bị đi ăn cơm với Lạc Thần Dật.

"Không phải vừa rồi em nghĩ tôi sẽ hôn em đó chứ?" Lạc Thần Dật ôm cánh tay mang theo ý cười trêu chọc nói.

Hàn Mai Mai mạnh miệng, "Tôi mới không có!" Cô biểu hiện rõ ràng như thế hay sao?

"Tốt lắm." Lạc Thần Dật nhếch miệng, ý tứ hàm xúc không rõ, "Nhưng hiện tại tôi lại muốn hôn em."

Nói xong không đợi Hàn Mai Mai phản ứng, Lạc Thần Dật một tay đỡ eo của cô, một tay giữ chặt gáy cô, cúi người hôn môi cô, càng lúc càng sâu...

Lời lời bị chặn lại, Hàn Mai Mai nhìn không được cảm thán, kỹ thuật hôn môi của người đàn ông này đúng là rất tốt.

Lạc Thần Dật dẫn Hàn Mai Mai tới nhà hàng mới khai trương ở trung tâm thành phố.

Nhà hàng này Hàn Mai Mai còn chưa có thời gian tới, dĩ nhiên là q u y d o n . c o m, nghe Ôn Hân Nghiên nói bên này trang hoàng cực kỳ tinh tế, đồ ăn cũng đặc sắc, hiện tại rất được hoan nghênh, khai trương mới một tháng, nhưng tới ăn cơm đều phải hẹn trước hai tuần, mặc kệ là ai. (nhà hàng này của Dật ca hả?)

Hàn Mai Mai nhìn qua quả thật giống như lời Ôn Hân Nghiên nói, rất chú trọng trang hoàng, vừa thấy liền biết tốn rất nhiều tâm huyết, người phục vụ cũng được huấn luyện nghiêm chỉnh, trách không được hiện tại danh tiếng của nhà hàng này lại tốt như vậy.

Hai người bọn họ đến không bao lâu, liền có quản lý ra nghênh đón bọn họ, cũng nhân tiện báo cáo tình hình công việc.

Người kia vừa đi, Hàn Mai Mai hỏi, "Nhà hàng này do anh mở đúng không?"

Lạc Thần Dật lắc đầu, sau đó lại nói thêm, "Cũng không phải, tôi chỉ là một cổ đông nhỏ thôi. Nhà hàng này là bạn tôi mở, tôi chỉ đầu tư chút tiền mà thôi."

Hàn Mai Mai không nói gì, Lạc Thần Dật lợi hại hơn cô rất nhiều, lĩnh vực gì anh cũng phải thò chân vào.

Đồ ăn rất nhanh được bày lên, một bàn đồ ăn đều là những món Hàn Mai Mai thích ăn, cô là điển hình không thịt không vui, thời điểm chuẩn bị ăn.

"Không nghĩ tới hai người cũng tới đây ăn cơm."

Hàn Mai Mai ngẩng đầu lại thấy Hứa Tu Kiệt, cô gái bên cạnh ra về, cao quý lãnh đạm, có chút quen mắt, hình như là một minh tinh, gần đây ở trong TV thường xuyên thấy cô ta.

"Không nghĩ tới Hứa thiếu cũng ở đây." Lạc Thần Dật tự nhiên đứng lên chào hỏi.

Hứa Tu Kiệt vừa rồi không chắc đó là bọn họ, dĩ nhiên anh ta không nghĩ đến nó, làm sao hai người có thể ở cùng một chỗ chứ, nhưng không nghĩ tới hai người họ lại tự nhiên như vậy. Chẳng lẽ bọn họ... Hứa Tu Kiệt tâm bả tám lại nổi lên.

"Mai Mai, cũng đã lâu chúng ta không gặp rồi. Không mời chúng tôi cùng ăn cơm sao?" Hứa Tu Kiệt cười hỏi.

Bạn gái bên cạnh anh ta trái lại có chút không tình nguyện, nhưng Hứa Tu Kiệt trực tiếp coi như không thấy.

Lạc Thần Dật chống lại ánh mắt của cô, dùng ánh mắt nói: em dám đồng ý!

Hàn Mai Mai quay đầu bình tĩnh nói, "Đương nhiên có thể."

"Gia Hi, tại sao có thể như vậy không phải anh nói chuyện này sẽ không xảy ra vấn đề hay sao?" Trình Khả Hình lời kéo Đàm Gia Hi một bộ điềm đậm đáng yêu hỏi.

Đàm Gia Hi bỏ tay Trình Khả Hình ra, trong lòng cũng cực kỳ phiền não, vốn Trình Khả Hình cầu xin anh ta rất lâu, anh ta nhất thời mềm lòng, mới đáp ứng cô ta, trừng phạt Hàn Mai Mai, để cô chịu chút khổ cực. Anh ta vốn nghĩ sẽ không sao, hiện tại Hàn thị cũng không có lớn mạnh như trước, ngay cả có Hàn Mai Mai chống đỡ, thì cũng có ba anh ta ở đây, hiện tại Hàn Mai Mai tự mình còn khó thoát, có điều tra ra được là anh ta cũng không dám làm gì anh ta.

Không nghĩ tới chuyện này lại liên quan đến Lạc Thần Dật. Hiện tại ngay cả ba anh ta cũng gọi điện thoại mắng anh ta một trận, dĩ nhiên anh ta không muốn anh ta an phận một chút, còn cảnh cáo anh ta đừng trêu chọc Lạc Thần Dật.

"Gia Hi..." Trình Khả Hình thật cẩn thận quan sát biểu cảm của Đàm Gia Hi, trong lòng có chút không cam lòng, không nghĩ tới lần này lại để Hàn Mai Mai chạy thoát nhẹ nhàng như vậy, đồng thời cũng có chút nén giận đối với Đàm Gia Hi, có chút chuyện như vậy cũng không làm tốt."Em đừng làm phiền anh." Đàm Gia Hi không kiên nhẫn bỏ tay Trình Khả Hình ra.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 53-2

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Điện thoại di động của Hàn Mai Mai ở trên bàn rung nhẹ một cái, vừa nhìn liền thấy, là tin nhắn của Lạc Thần Dật.

"Em nhìn mà không hiểu ánh mắt của tôi hay sao? Sao lại để bọn họ cùng ăn cơm? Ը(□) Ը "

Hàn Mai Mai ngẩng đầu giống như vô ý liếc Lạc Thần Dật một cái, chỉ thấy anh đang nói chuyện phiếm với Hứa Tu Kiệt, mà điện thoại di động lại để bên tay trái của anh.

Trong lòng Hàn Mai Mai buồn cười.

Lúc này Hứa Tu Kiệt quay đầu nhìn Hàn Mai Mai, tựa tiểu phi tiểu hỏi: "Mai Mai, không nghĩ tới cô với Lạc thiếu lại thân đến vậy."

"Không tệ." Hàn Mai Mai nhàn nhạt nói, không nghĩ nhiều tới ý tứ trong lời nói.

Cô cảm giác được điện thoại lại rung một cái, khóe miệng không tự giác mà mỉm cười.

"Cái gì là không tệ! ! Em nói rõ ràng cho tôi! ٩(□)٩ "

Hàn Mai Mai trong lòng cười trộm nhưng trên mặt lại không biểu hiện gì, nhẹ nhàng ấn điện thoại, rồi gửi đi.

Lạc Thần Dật nhìn xuống di động, liền rầu rĩ không nói lời nào.

Hàn Mai Mai liếc anh một cái, tiếp tục nói chuyện phiếm với Hứa Tu Kiệt.

Hai người cho rằng không ai chú ý tới những chi tiết nhỏ này giữa bọn họ, nhưng Hứa Tu Kiệt đã sớm nhìn thấu. Hai người bọn họ lại thành một đôi! Hiện tại anh ta chỉ muốn mắc loa nói cho toàn thể giới biết tin tức này, nhưng lại liều mạng nhìn xuống, anh ta cũng biết anh ta không thể làm như vậy.

Đồng thời lại có chút vui sướng khi người gặp họa, không biết người anh họ mặt lạnh kia của anh ta nếu biết chuyện này sẽ có phản ứng như thế nào? Anh ta bắt đầu có chút mong đợi.

Một bữa cơm rất nhanh liền xong, Hứa Tu Kiệt không làm ki đà nữa mà dắt bạn gái rời đi, chuẩn bị mặt báo cho anh họ anh ta.

"Anh, chuyện của anh với Hàn Mai Mai thế nào rồi hả?" Hứa Tu Kiệt thăm dò nói: "Em thấy cô ấy và tên nhóc nhà họ Lạc rất thân cận đó."

"Cậu gọi điện thoại tới, chỉ muốn nói mấy chuyện nhàn chán này với tôi hay sao?" Giọng Ngụy Nhất Minh không vui nói, chính anh ta cũng không phát hiện hiện tại biểu tình của anh ta rất u ám.

"Em lại thấy hai người bọn họ rất xứng đôi đó. Này này này..." Hứa Tu Kiệt nhìn điện thoại đã bị ngắt, trong lòng rất vui, không nghĩ tới cứ đụng tới chuyện này lại khiến người anh họ mặt lạnh của anh ta mất bình tĩnh, chuyện này thật sự càng ngày càng thú vị rồi.

"Hứa thiếu ~" Nữ minh tinh thấy mình bị bỏ lơ một hồi, đi e nd a nl eq uy do n .com, trong lòng có chút không vui.

Hứa Tu Kiệt tâm tình tốt, ôm eo thon nhỏ của nữ minh tinh, hào phóng nói: "Đi thôi. Không phải vừa nãy em nói cái túi kia rất đẹp sao? Chúng ta đi mua cái túi đó."

Nữ minh tinh kia nghe xong lập tức cười tươi như hoa, không có vẻ rụt rè như vừa rồi.

Mà ở một nơi khác, Lạc Thần Dật và Hàn Mai Mai trực tiếp đi tới bãi đỗ xe chuẩn bị rời đi.

Trong thang máy chỉ có hai người bọn họ, có thể cảm nhận được Lạc Thần Dật ở phía sau vẫn dùng ánh mắt u oán nhìn cô. Hàn Mai Mai cố gắng bỏ lơ ánh mắt khiến người ta không thoải mái kia.

"Đình" một tiếng, thang máy vừa mở ra, Hàn Mai Mai liền đi ra ngoài trước.

"Tôi bị em coi thành không khí rồi hay sao?" Những lời này nhẹ nhàng bay tới...

Trong lòng Hàn Mai Mai giật mình một cái, làm bộ không nghe thấy, bước nhanh hơn.

"Hàn Mai Mai, em đứng lại đó cho tôi." Lạc Thần Dật khó chịu quát.

Lần này Hàn Mai Mai muốn làm bộ như không nghe thấy cũng khó, cô đành phải xoay người sang chỗ khác: "Anh làm sao?"

"Hừ! Lời nói vừa rồi của em là có ý gì? Sao không nói với Hứa Tu Kiệt tôi là bạn trai của em?" Lạc Thần Dật phụng phịu nói.

Hàn Mai Mai lung lay di động: "Anh không được quên, bây giờ còn đang trong giai đoạn yêu thử. Còn chưa chính thức."

Lạc Thần Dật nghĩ đến cái tin nhắn vừa rồi, mặt càng thêm đen, kim nén một hồi mới nói: "Em đang kinh thường người bạn trai thử hay sao? Bạn trai thử cũng có tôn nghiêm chứ!"

Hàn Mai Mai "hì hì" một tiếng bật cười, đi e nd a nl eq uy do n .com, tâm tình rất sung sướng.

Đi qua nhón chân hôn lên khóe môi Lạc Thần Dật, rồi rời đi rất nhanh, cười tít mắt nhìn anh.

Lạc Thần Dật lập tức quên chuyện không vui vừa rồi, đã biến thành một con mèo trộm thịt, liếm môi dưới, sau đó hôn môi của cô, từ cạn đến sâu, từ từ nhắm nháp.

Tay Hàn Mai Mai cực kỳ tự nhiên ôm lấy cổ anh.

Lạc Thần Dật cực kỳ ủng hộ, càng thêm ra sức.

"Tuýt tuýt..."

Bọn họ bị một tiếng còi xe cho cắt ngang, Hàn Mai Mai lập tức đẩy anh ra.

Trong lòng Lạc Thần Dật một trận mất mát, khó chịu từng chút liếc người tài xế kia một cái, sau đó kéo Hàn Mai Mai đi về hướng xe của anh.

Người tài xế vừa bị Lạc Thần Dật trừng mắt kia của bị dọa sợ, lập tức nhấn ga rời đi.

Công ty Hàn Mai Mai gần đây cũng chậm chậm ổn định lại.

Rốt cuộc cô cũng có thể thở ra một hơi, thừa dịp không bận cô đã kêu người tới chuyển hết hành lý tới nhà cũ nhà họ Hàn rồi, sau đó mới chính thức vào ở.

Hôm nay, Hàn Mai Mai và ông ngoại Hàn ở trong vườn hoa phơi nắng mặt trời. Hai ông cháu khó có cơ hội hưởng thụ khoảng khắc nhàn hạ như thế này.

Mà vừa lúc, di Lư dẫn Lạc Thần Dật tới.

Hàn Mai Mai có chút ngoài ý muốn, Lạc Thần Dật không nói với cô hôm nay sẽ tới đây.

Hàn Mai Mai đứng lên đón tiếp: "Thần, Dật, sao anh lại tới đây?"

Hàn Mai Mai đưa lưng về phía ông ngoại Hàn nói chuyện, nói xong câu đó, cô lại dùng khẩu hình miệng để nói: "Anh đến đây làm gì?"

Lạc Thần Dật hiểu biểu tình của Hàn Mai Mai, cười thần bí với cô, không nói gì, ngược lại vòng qua cô đi đến trước mặt ông ngoại Hàn.

"Ông ngoại." Lạc Thần Dật chào.

"Tiểu Lạc, thật sự đã lâu cháu không đến đây rồi." Ông ngoại Hàn nhiệt tình nói.

"Gần đây cháu có chút bận. Cháu mang theo chút quà nhỏ tới tặng ông ngoại." Lạc Thần Dật vừa nói xong dứt tay vào túi quần lấy ra một gói quà đặt lên bàn, sau đó mở từng lớp ra, chỉ thấy bên trong là một ly sứ mem xanh hình hoa cúc.

Hai mắt ông ngoại Hàn phát quang, nhìn chằm chằm cái ly sứ, miệng lẩm bẩm: "Đây chính là đồ tốt nha."

Lạc Thần Dật thấy phản ứng của ông ngoại Hàn, di e nd a nl equity do n .com , liền biết đã tặng đúng đồ.

Hàn Mai Mai không biết rốt cuộc trong hồ lô của Lạc Thần Dật bán thuốc gì, nắm quả đấm đặt ở cạnh khóe miệng, ho khan một tiếng.

Ông ngoại Hàn lập tức lấy lại tinh thần, ngẩng đầu nói với Lạc Thần Dật: "Tiểu Lạc, món đồ này quá quý trọng. Ông không..."

"Ông ngoại, ông cũng biết. Đây là một người bạn tặng cho cháu. Ông cũng biết, cháu không hiểu mấy thứ này. Để ở chỗ cháu cũng lãng phí. Không thì tặng cho người biết thưởng thức. Trước đây cháu có nghe nói ông ngoại có nghiên cứu mấy thứ này." Lạc Thần Dật lập tức chân chó nói.

"Nghiên cứu thì cũng không phải, ông cũng chỉ là người ngoài ngành mà thôi. Chỉ là cái này... Có thích hợp không? Nếu không ông trả tiền cho cháu nha." Ông ngoại Hàn nói, ông biết đây là đồ hiếm, mà tỉ lệ lại tốt như vậy, thật sự có chút không bỏ xuống được.

"Làm sao có thể? Vốn dĩ cháu cũng không mất tiền, là người khác tặng cháu. Hiện tại cháu chẳng qua là mượn hoa hiến Phật (của người phúc ta) mà thôi. Chỉ cần ông ngoại thích là được rồi." Miệng Lạc Thần Dật giống như có thoa mật ong vậy.

Hàn Mai Mai thờ ơ nhìn, rốt cuộc Lạc Thần Dật muốn làm gì? Chẳng lẽ muốn nói với ông ngoại là bọn họ đang yêu nhau?

Chuông báo động trong lòng cô kêu mãnh liệt, đề phòng nhìn Lạc Thần Dật, tuy cô đáp ứng kết giao với Lạc Thần Dật, nhưng hai người còn chưa tới mức này.

"Vậy ông dành mặt dày mà nhận lấy." Ông ngoại Hàn cười híp mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

"Kỳ thật, ông ngoại, hôm nay cháu tới là muốn nói với ông một chuyện." Lạc Thần Dật như có như không liếc Hàn Mai Mai một cái nói.

Trong lòng Hàn Mai Mai hồi hộp một phen, không phải anh muốn...

Ông ngoại Hàn có chút kỳ quái hỏi: "Chuyện gì vậy?"

"Hiện tại cháu chuyển đến ngôi nhà bên cạnh kia, về sau chúng ta sẽ trở thành hàng xóm rồi." Lạc Thần Dật cười nói.

Hàn Mai Mai nghe xong thở phào nhẹ nhõm một hơi, may mà không phải chuyện kia. Nhưng Lạc Thần Dật làm sao có thể chuyển đến cạnh nhà bọn họ được chứ? Hàn Mai Mai đột nhiên nhớ tới, mấy ngày hôm trước có đề cập qua với Lạc Thần Dật là hiện tại cô phải về nhà cũ ở. Chẳng lẽ là vì vậy?

"Trách không được, gần đây ông hay thấy nhà bên cạnh cứ người ra người vào. Không nghĩ tới lại là cháu nha. Đây rất tốt, về sau cháu có thể tới đây ăn cơm thường xuyên rồi." Ông ngoại Hàn nghe thế trái lại rất cao hứng.

"Nhất định. Chỉ cần ông ngoại không chê cháu phiền là được." Lạc Thần Dật cọt nhả nói.

Ông ngoại Hàn cười ha ha, bảo là muốn giữ Lạc Thần Dật ở lại cùng ăn cơm.

Hàn Mai Mai thừa dịp người khác không chú ý, kéo Lạc Thần Dật đến một cái phòng nhỏ.

"Mai Mai, em làm gì vậy?" Lạc Thần Dật vô tội nói.

"Tôi phải hỏi anh mới đúng, anh ở đây làm gì?" Hai tay Hàn Mai Mai ôm ngực, không vui hỏi: "Có phải lần trước tôi nói muốn chuyển đến nhà cũ ở nên anh mới chuyển đến đây hay không?"

Lạc Thần Dật nhún vai, bày ra bộ dạng 'tôi không rõ em đang nói gì'.

Hàn Mai Mai nhìn thấy vậy vừa tức vừa buồn cười, thật ra cô cũng có chút không thoải mái, Lạc Thần Dật lại lặng lẽ làm như vậy, cũng không nói với cô: "Thật sự anh không cần phải như vậy."

Lạc Thần Dật thấp giọng nói: "Tại sao tôi lại không thể như vậy? Động tác của tôi nếu không nhanh một chút. Nói không chừng em lại cùng với người khác chạy mất thì tôi phải làm sao bây giờ?" Anh dùng tay捏 cái mũi của Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai nhìn biểu tình lấy lòng của Lạc Thần Dật, trong lòng mềm nhũn: "Vậy vì sao anh không nói với tôi một tiếng. Vừa rồi khiến tôi giật nảy mình."

Lạc Thần Dật đi lên phía trước ôm lấy Hàn Mai Mai, đáng thương tội nghiệp nói: "Tuân mệnh, lần sau tiểu nhân nhất định sẽ báo cáo trước với nữ vương bệ hạ. Lần này tạm tha cho tiểu nhân được không?"

"Ha ha" Hàn Mai Mai nhin không được cười ra tiếng.

Lạc Thần Dật lập tức thuận theo cọc bỏ lên trên, cúi đầu hôn cái mũi của Hàn Mai Mai, sau đó là miệng, đưa lưỡi ra từ từ cạy mở miệng của cô, liếm láp, quấy động...

Hàn Mai Mai bị hôn đến thở gấp liên tục.

Lạc Thần Dật lưu luyến hôn lên gáy của cô, trong lúc vô thức, bàn tay anh đi vào, cời bỏ nội y của Hàn Mai Mai.

"Mai Mai!"

Đây là giọng nói của ông ngoại Hàn, diendannlequydon.com, Hàn Mai Mai bị dọa lập tức đẩy Lạc Thần Dật ra.

Lạc Thần Dật có cảm giác mát mát, tại sao mỗi lần đều như thế này!

Lúc này Hàn Mai Mai mới cảm giác được nội y bị cời bỏ, tròng mắt liếc Lạc Thần Dật một cái, muốn cài nút thắt lên lần nữa, nhưng trước mặt có Lạc Thần Dật nên có chút quẫn bách.

"Anh quay qua chỗ khác cho tôi!" Hàn Mai Mai thấp giọng quát.

Lạc Thần Dật dùng giọng nói khàn khàn nói: "Đây là em đang then thùng hay sao?" Anh nói xong cực kỳ tự nhiên duỗi tay đi vào, sau đó cài nút lại cho Hàn Mai Mai. Cũng không biết là anh cố ý hay là như vậy mà khi thu tay lại chạm vào bộ ngực của cô.

"Mai Mai! Con ở đâu?"

"Ông ngoại, con đến đây." Hàn Mai Mai đẩy Lạc Thần Dật ra, sau đó chạy ra ngoài.

Lạc Thần Dật nhìn tay mình, không ngờ cảm xúc này lại tốt đẹp như vậy.

Ngược lại, gần đây Trình Khả Hình không được tốt như vậy, vốn cô ta cho rằng ở bên cạnh Đàm Gia Hi, cuối cùng cô ta cũng có một chỗ dựa, tuy Đàm Gia Hi có thói quen xấu, nhưng lấy thân phận của cô ta mà nói, cô ta với anh ta vẫn là trào cao, mà Đàm Gia Hi đối với cô ta coi như cũng để ý.

Nhưng gần đây liên tiếp xảy ra những chuyện không hài lòng, vốn vốn đầu tư của công ty Đàm Gia Hi đã có chút hao tổn, sau đó bọn họ lại xảy ra tai nạn xe cộ, tuy không bị thương, nhưng vẫn có chút kinh hoàng, hiện tại Đàm Gia Hi lại bị người trong nhà bắt trở về.

Trong lòng Trình Khả Hình lại có cảm giác không ổn.

"Hiện nay nhận được một tip ẩn danh, Đàm Quốc Thắng kẻ khả nghi nhận hối lộ, lạm dụng chức quyền, các cơ quan liên quan đã tiến hành điều tra..."

Trình Khả Hình sững sờ nhìn chương trình tin tức, người đó không phải ba của Đàm Gia Hi hay sao? Mà người bên cạnh mặt mày lo lắng không phải Đàm Gia Hi hay sao?

Cô ta vốn đang cảm ly nước, "Àm" cốc nước từ trong tay rơi xuống đất.

Lạc Thần Dật ở nhà họ Hàn đến sau cơm chiều mới về nhà mình.

Ông ngoại Hàn vốn đã cực kỳ thích Lạc Thần Dật, hiện tại thái độ đối với anh càng tốt hơn, đang có chiều hướng vượt qua cả Hàn Mai Mai.

Đối với điều này Hàn Mai Mai oán giận vài câu, Lạc Thần Dật nghĩ đến biểu tình trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Hàn Mai Mai, tâm tình cực kỳ vui sướng.

Tâm tình này được duy trì đến khi anh nhận được điện thoại của Lạc Vi Kỳ.

Anh có chút trào phúng nhếch khóe miệng, nhưng vẫn nhắc điện thoại.

Giọng nói bất mãn của Lạc Vi Kỳ truyền đến qua điện thoại: "Tên xấu xa kia, đã bao lâu anh không về thăm nhà rồi hả? Trong mắt anh còn coi tôi là ba nữa không?"

"Không phải ông còn đang bận đối phó với đám oanh oanh yến yến xung quanh ông hay sao, còn cần tôi phải về nhà thăm ông nữa hả?" Lạc Thần Dật có chút châm chọc nói.

Tuy Lạc Vi Kỳ đã đến tuổi trung niên nhưng vẫn không sửa được cái tật xấu phong lưu của mình, bị con trai của mình nói ra như vậy, khiến ông có chút mất mặt nói: "Là con trai mà có thể nói với ba mình như thế đó hả?"

Lạc Thần Dật trầm mặc không nói gì.

Lạc Vi Kỳ dừng một chút, cũng không muốn quan hệ với con trai trở nên kém hơn, giọng nói mềm xuống: "Thứ sáu nhất định con phải về nhà một chuyến. Có chuyện rất quan trọng."

Lạc Thần Dật không chút để ý nói: "Chuyện gì mà không thể nói ở trong điện thoại? Ngày mai tôi bận rồi."

"Ba đã bảo thư kí tra lịch trình ngày mai của con rồi, ngày mai sau khi tan tầm con có thời gian rảnh." Giọng Lạc Vi Kỳ gượng gạo nói, không đợi Lạc Thần Dật nói chuyện, lập tức lại nói thêm: "Ba kêu con trở về nhà của mình, khó khăn đến thế hay sao?"

Lạc Thần Dật nhú mày: "Được, tôi biết rồi. Tôi sẽ trở về một chuyến."

Đối với câu trả lời của Lạc Thần Dật, Lạc Vi Kỳ cực kỳ vừa ý, đi end a n l e q u y d o n . com, lại dặn hai ba câu rồi mới cúp điện thoại.

Ngày hôm sau, Lạc Thần Dật trở lại nhà họ Lạc thấy Tôn Tiểu Vân xuất hiện trong nhà bọn họ, cuối cùng cũng hiểu Lạc Vi Kỳ kêu anh về nhà để làm gì rồi.

Trong lòng anh phiền não, sớm biết như vậy đã không đến đây.

Mà Lạc Vi Kỳ giống như không thấy về mặt của anh vậy, nhiệt tình nói: "Tiểu Dật, con mau qua đây. Tiểu Vân, chắc con cũng biết nó đúng không? Trước đây hai đứa chắc cũng đã gặp mặt rồi. Con bé là con gái của thị trưởng Tôn."

"Vâng." Lạc Thần Dật mặt không chút thay đổi, sau đó gật đầu một cái với Tôn Tiểu Vân, chỉ chào hỏi qua rồi thôi.

Tôn Tiểu Vân cũng cảm giác được bản thân không được hoan nghênh, trong lòng có chút bức tức, nếu không phải ba anh ta sống chết mời cô đến, cô mới không thêm đến? Dựa vào cái gì mà mình phải nhìn ánh mắt của người khác, nhưng trên mặt cô ta cũng không có biểu hiện ra ngoài, vẫn treo nụ cười hợp lễ, biểu hiện cô ta xuất thân từ một gia đình có gia giáo.

"Hai đứa người trẻ tuổi ngồi nói chuyện với nhau. Ba vào thư phòng xem thư một lúc." Lạc Vi Kỳ kiếm cớ rồi đi.

Trong đại sảnh chỉ còn lại Lạc Thần Dật và Tôn Tiểu Vân.

Chương 55

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Lạc Thần Dật ngồi xuống, nhìn cũng không nhìn Tôn Tiểu Vân, mà mở ti vi, xem tin tức không chuyển mắt.

Tôn Tiểu Vân bị bỏ lơ ở một bên, nụ cười của cô ta cũng cứng đờ lại, vài lần muốn mở miệng, nhưng đều kìm nén xuống.

Càng nghĩ càng giận, nói như thế nào thì cô ta cũng là con gái của thị trưởng, ông ngoại của cô ta còn là tướng quân, khi nào thì gặp phải loại chuyện này, cho tới bây giờ đều là người khác nịnh bợ cô ta. Giờ lại có người bày sắc mặt cho cô ta xem.

Cho dù ở cùng một chỗ với mấy người Ôn Hân Nghiên, thì họ cũng phải nể mặt cô ta vài phần.

Lạc Thần Dật ở bên kia xem tin tức được 30 phút, cảm thấy cũng không sai biệt lắm.

Đứng lên liền đi ra ngoài, đi tới cửa quay đầu lại nói với Tôn Tiểu Vân: "Ba tôi hỏi tôi, thì nói tôi đã về rồi." Nói xong cũng không chờ Tôn Tiểu Vân phản ứng, cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

Tươi cười của Tôn Tiểu Vân từ từ biến mất, tên Lạc Thần Dật này thật đáng giận. Cuối cùng thì cô cũng đâu có đắc tội với anh chứ? Sao lại không nể mặt như vậy chứ.(đắc tội từ rất rất lâu rồi nha)

Hàn Mai Mai cũng rất nhanh liền biết chuyện về ba Đàm Gia Hi, chuyện này trong tiểu thuyết cũng có xuất hiện, không nghĩ tới nó vẫn xảy ra.

Trong lòng cô âm thầm thờ phào nhẹ nhõm một hơi, chuyện của làng du lịch trước đây, mặc dù đã là quá khứ, nhưng đối với hình tượng của Hàn thị vẫn có chút ảnh hưởng.

Hiện tại nhà họ Đàm đảo ngả, di dân dần le quỵ do n.c.o.m, Trình Khả Hình cũng không thể trở mình được rồi.

Hàn Mai Mai suy nghĩ, trong lòng vẫn cảm thấy có chút lo lắng, phân phó trợ lý Triệu tìm người lưu ý hành động của Trình Khả Hình.

Hàn Mai Mai vốn cho rằng sau khi Lạc Thần Dật chuyển đến cạnh nhà bọn họ, nhất định sẽ ba ngày hai bữa chạy sang nhà bọn họ. Nhưng trái lại không có, mà hai ngày gần đây cũng ít liên hệ hơn.

Cũng không biết Lạc Thần Dật bận rộn cái gì? Hàn Mai Mai phát hiện cô lại có chút nhớ Lạc Thần Dật rồi.

Cô có chút do dự không biết có nên gọi điện cho Lạc Thần Dật hay không? Mới vừa cầm điện thoại, không nghĩ tới điện thoại liền vang, nhưng gọi điện thoại tới không phải Lạc Thần Dật, mà là Ôn Hân Nghiên.

"Mai Mai, chuyện ngày mai đừng quên đó. Tôi sẽ gửi địa chỉ cho cậu. Ngày mai cậu cứ đến đó là được rồi." Ôn Hân Nghiên tự nói.

Hàn Mai Mai kỳ quái nói: "Ngày mai? Ngày mai có chuyện gì sao?"

Ôn Hân Nghiên vừa nghe liền biết Hàn Mai Mai lại quên, tức giận nói: "Không phải đã nói đồng ý rồi sao? Ngày mai cùng chúc mừng sinh nhật với cậu, đừng nói sinh nhật của cậu mà cậu cũng quên đấy nhớ."

Hàn Mai Mai vỗ đầu mình một cái, ngượng ngùng cười nói: "Cậu không nói tôi thật sự sẽ quên mất." Gần đây có nhiều chuyện xảy ra, Hàn Mai Mai không có chú ý ngày tháng.

"Được rồi, tôi biết cậu là người bận rộn, tôi sẽ gửi địa chỉ qua điện thoại cho cậu. Cậu chỉ cần tới là được." Lần này Ôn Hân Nghiên không có trách cứ Hàn Mai Mai nhiều, bỏ qua cho cô rất nhanh.

Hàn Mai Mai đáp ứng, Ôn Hân Nghiên đã chuẩn bị chuyện này cả tháng rồi, sao cô có thể không xuất hiện được chứ.

"Lão Đại, đồ lần trước anh dặn đã đưa đến rồi." Hoàng Mao đưa một cái hộp tới.

Lạc Thần Dật mở hộp ra, sợi dây chuyền này là lần trước cô đã nhìn mãi trên tạp chí, giọt nước mắt màu xanh ngọc, óng ánh trong suốt, nhìn qua thì đơn giản, nhưng lại rất tinh tế, lần đầu tiên nhìn thấy anh liền cảm thấy Hàn Mai Mai nhất định sẽ thích. Lúc này liền phất người ra nước ngoài mua.

Lạc Thần Dật nhìn đi nhìn lại vài lần, lấy điện thoại ra, quay số điện thoại. Điện thoại còn chưa bấm, khóa miệng của anh liền không tự chủ được mà nhếch lên.

Hàn Mai Mai nhìn trên điện thoại hiện lên hai chữ ‘anh yêu’, trên trán hiện ba vạch hắc tuyến. Không cần nghĩ cũng biết nhất định là Lạc Thần Dật thừa dịp cô không chú ý đã thay đổi.

"Mai Mai, em có nhớ tôi hay không?"

Hoàng Mao nghe thấy lão Đại nhà mình dùng cái giọng buồn nôn đấy nói chuyện, da gà toàn thân đều nổi hết lên, di en d an le qu ydo n.co m, thật cẩn thận lui ra ngoài.

"Không có." Hàn Mai Mai nghĩ cũng không nghĩ liền trả lời, cô không muốn thừa nhận, không muốn thấy Lạc Thần Dật lên mặt.

Lạc Thần Dật giống như đã liệu trước được câu trả lời, cũng không tức giận, tâm tình sung sướng nói: "Mấy ngày nay có hơi bận rộn, không thể đi tìm em. Em không tức giận chứ."

"Không có."

"Vậy ngày mai chúng ta cùng ăn cơm đi, tôi sẽ chọn vị trí." Lạc Thần Dật cười hỏi.

Hàn Mai Mai do dự một chút nói: "Ngày mai không được, tôi đã có hẹn với Ôn Hân Nghiên rồi, muốn ăn cơm cùng với mấy cậu ấy, nếu không hôm khác chúng ta cùng đi."

Hàn Mai Mai không nói với Lạc Thần Dật ngày mai là sinh nhật của cô, cô sợ đến lúc đó Lạc Thần Dật sẽ không cho cô đi ăn chúc mừng với nhóm Ôn Hân Nghiên.

Sau khi Lạc Thần Dật nghe thấy, khóe miệng vừa nhếch lên từ từ hạ xuống, nhàn nhạt nói một câu: "Tôi biết rồi."

Ngày hôm sau.

Hàn Mai Mai lái xe tới địa điểm mà Ôn Hân Nghiên đã gọi.

Chỉ thấy đó là một ngôi biệt thự màu trắng, phía trước có một cái bể bơi, nhưng hiện tại thời gian cũng đã trễ trời cũng đã tối rồi mà ngôi biệt thự này cũng không có mở đèn, nhìn qua tối đen một mảnh, giống như cảnh tượng bên trong phim kinh dị vậy.

Trong lòng Hàn Mai Mai sợ hãi, tính toán gọi điện thoại cho Ôn Hân Nghiên trước.

Ở phía sau, một đám người từ bốn phía điên cuồng lao tới. Hàn Mai Mai bị hoảng sợ.

"Happy Birthday!" Bọn họ phun ruy băng lên người Hàn Mai Mai.

Gương mặt Ôn Hân Nghiên, Tào An Ny, Tôn Tiểu Vân cũng trong đám người đó.

Hàn Mai Mai còn chưa kịp phản ứng, đã bị bọn họ tung lên trên.

"Được rồi, các cậu mau bỏ tớ xuống đi." Hàn Mai Mai cười lớn.

Cô vốn cho rằng hôm nay cũng chỉ chúc mừng sinh nhật với mấy người, không nghĩ tới đến đây lại nhiều người như vậy.

Trong đó có người quen biết, di en dan le qu ydo n.co m, cũng có người không biết.

Không bao lâu, bọn họ liền buông Hàn Mai Mai xuống.

Đèn trong biệt thự lập tức được bật.

Chỉ thấy bên trong treo một tấm băng rôn: "Chúc Hàn Mai Mai sinh nhật vui vẻ!"

Ôn Hân Nghiên đi tới đẩy Hàn Mai Mai một cái, đắc ý dương dương nói: "Như thế nào? Cảm động đi!"

Hàn Mai Mai thật sự cực kỳ cảm động, cô ôm lấy Ôn Hân Nghiên, từ nội tâm nói: "Cảm ơn."

Bởi vì cha mẹ bề bộn nhiều việc, trong ấn tượng của cô cũng không có mấy lần được tổ chức sinh nhật, đây là lần đầu tiên có người vì cô mà tổ chức sinh nhật long trọng như vậy.

"Còn chưa xong? Để tớ cho cậu một điều bất ngờ nữa nha." Ôn Hân Nghiên thần bí nói.

"Còn gì nữa?" Hàn Mai Mai hỏi.

"Lát cậu sẽ biết." Tào An Ny ở một bên mỉm cười trộm.

Hàn Mai Mai nhìn Tôn Tiểu Vân, dùng ánh mắt hỏi.

Tôn Tiểu Vân cũng chỉ cười không nói.

"Đi thôi, chúng ta đi vào trước." Ôn Hân Nghiên lôi kéo Hàn Mai Mai đi vào biệt thự.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Trong biệt thự có tiệc đứng, Ôn Hân Nghiên đã mời DJ tới chơi nhạc, mọi người đang đưa theo âm nhạc, không khí lập tức nóng lên.

Bể bơi bên ngoài cũng rất được hoan nghênh, đã có những cô gái thay bikini từ sớm.

Làm thợ tình lão, đương nhiên là có rất nhiều người tới chúc mừng, Hàn Mai Mai nói chuyện với từng người một.

Ôn Hân Nghiên giải cứu Hàn Mai Mai bị vây quanh trong đám người đó ra.

"Hân Nghiên, làm sao vậy?" Hàn Mai Mai hỏi.

"Có một chuyện bất ngờ khác, sẽ bắt đầu ngay lập tức." Ôn Hân Nghiên nói.

"Là chuyện bất ngờ gì vậy?" Hàn Mai Mai cười nói.

"Nói ra thì sẽ không còn bất ngờ. Cậu đưa điện thoại đây."

Hàn Mai Mai có chút kinh ngạc: "Vì sao phải đưa điện thoại?"

"Cậu không phải lo, mau lấy ra."

Hàn Mai Mai thấy thái độ Ôn Hân Nghiên kiên quyết, đành phải thở dài một hơi, lấy điện thoại ra.

Ôn Hân Nghiên thuận tay đưa cho Tôn Tiểu Vân, sau đó nói thêm với Hàn Mai Mai: "Cậu nhắm mắt vào trước đi."

Hàn Mai Mai nghe lời nhắm mắt lại.

Ôn Hân Nghiên nháy mắt với Tào An Ny, Tào An Ny lập tức lấy một băng vải đen, che khuất tầm mắt của Hàn Mai Mai.

"Đừng che mắt tớ." Hàn Mai Mai hô.

"Cậu đừng âm ỉ." Ôn Hân Nghiên nắm tay Hàn Mai Mai đi về phía trước.

"Hân Nghiên, rốt cuộc cậu muốn làm gì?" Trong lòng Hàn Mai Mai hoang mang.

"Cậu không phải lo lắng, lát cậu sẽ biết."

Hàn Mai Mai đành phải chịu.

Một lúc sau, rốt cuộc Ôn Hân Nghiên cũng dừng bước, chỉ nghe Ôn Hân Nghiên nói: "Ok, đến rồi."

"Tớ có thể bỏ khăn bịt mắt ra chưa?" Hàn Mai Mai nói.

Hàn Mai Mai đột nhiên bị đẩy một cái, lao đảo thiếu chút nữa ngã sấp xuống, nhưng rất nhanh liền rơi vào một cái ôm cứng rắn.

Lúc Hàn Mai Mai bị đẩy, dĩ nhiên da n lequ yd on .co m, có một câu nói của Ôn Hân Nghiên bay tới bên tai cô: "Đêm nay phải hưởng thụ cho tốt đó."

Lạc Thần Dật dừng xe bên ngoài ở biệt thự, không có xuống xe, muốn gọi điện thoại cho Hàn Mai Mai, anh đột nhiên tới nơi này chính là vì muốn cho cô một niềm vui bất ngờ.

Hàn Mai Mai nói hôm nay cô và nhóm bạn Ôn Hân Nghiên cùng ăn cơm, anh liền phái người điều tra, rất nhanh liền biết Ôn Hân Nghiên chuẩn bị cho Hàn Mai Mai một cái party ở trong này. Thời khắc đặc biệt này, đương nhiên anh muốn trải qua với Hàn Mai Mai rồi.

Tôn Tiểu Vân thấy điện thoại hiện lên hai chữ ‘anh yêu’, trong lòng có chút kỳ quái, người này là ai vậy? Lại xưng hô thân thiết như vậy.

Cô ta suy nghĩ một lúc rồi tiếp máy.

"Mai Mai, em ở đâu vậy?" Giọng Lạc Thần Dật trầm thấp truyền tới từ đầu bên kia điện thoại.

Tôn Tiểu Vân không có lên tiếng, làm sao cô có thể quên giọng nói của người này, vài ngày trước còn khiến cô vô cùng khó chịu.

Không nghĩ tới thì ra anh ta và Mai Mai...

"Mai Mai, em có ở đó không? Sao không nói lời nào?" Lạc Thần Dật có chút kỳ quái, đầu bên kia điện thoại sao không có âm thanh gì.

Tôn Tiểu Vân cũng nói không rõ được trong lòng cô ta là cảm giác gì. Vốn cô ta với Lạc Thần Dật không có cảm giác gì, người trong nhà lại cực kỳ hi vọng cô ta gả cho Lạc Thần Dật, ngay cả ba cô ta cũng mở miệng bày tỏ đồng ý.

Vốn cô ta chỉ định đi làm dáng, cô ta cũng không có ý tứ gì. Lại nói người trong lòng cô ta vẫn luôn là Lục Giai Duệ, cho dù muốn tìm đối tượng kết hôn, người đó cũng nhất định phải giống Lục Giai Duệ.

Nhưng thật không ngờ cô ta đến nhà họ Lạc lại bị lạnh nhạt, thái độ Lạc Thần Dật lại vẫn ác liệt như vậy. Nhưng không biết vì sao, mấy ngày này cô ta luôn thường nhớ tới bộ dáng lạnh như băng của Lạc Thần Dật ngày đó.

"Tiểu Vân, người làm sao vậy?" Tào An Ny thấy sắc mặt Tôn Tiểu Vân có chút khó coi, thân thiết hỏi.

Tôn Tiểu Vân cuống quýt giữ chặt điện thoại.

"Không, không có gì." Tôn Tiểu Vân nói có chút cà lăm, cô ta cũng không biết trong lòng cô ta đang vội cái gì.

"Sao vậy? Điện thoại của ai mà dọa cậu thành như vậy?" Tào An Ny nói đùa.

"Lại là điện thoại đầy mạnh tiêu thụ, cậu có biết, cực kỳ đáng ghét." Tôn Tiểu Vân có vẻ tức giận nói.

Tào An Ny nghe xong, cũng không để ở trong lòng.

Lạc Thần Dật nhìn đi động của mình, cảm thấy là lạ, nếu vừa rồi nghe không lầm thì anh nghe thấy tên Tôn Tiểu Vân.

Mày của anh không khỏi nhăn lại, đi e n d a n l e q u y d o n . c o m, anh có ấn tượng không tốt với Tôn Tiểu Vân.

Anh không chút do dự mở cửa xe, đi vào biệt thự.

Lạc Thần Dật đột nhiên xuất hiện, khiến không ít cô gái hưng phấn, hiện tại Lạc Thần Dật là người đàn ông độc thân hoàng kim, chỉ riêng diện mạo, có thể khiến các cô gái cam nguyện quỳ gối dưới chân anh.

Dọc theo đường đi không hề thiếu mỹ nữ liếc mắt đưa tình với anh, đáng tiếc Lạc Thần Dật giống như không nhìn thấy, điều này làm cho không ít người có ý định tiến lên phải lùi bước.

Lạc Thần Dật tìm một đường cũng không thấy bóng dáng Hàn Mai Mai, mày của anh nhăn lại càng chặt.

Lúc này, Lạc Thần Dật thấy ba người Ôn Hân Nghiên các cô, lập tức đi về phía trước hỏi: "Các cô biết Mai Mai ở đâu đúng không?"

Ôn Hân Nghiên cho rằng Lạc Thần Dật muốn nói sinh nhật vui vẻ với Hàn Mai Mai, cười nói: "Hiện tại Mai Mai có việc bận, anh có gì muốn nói cứ nói với tôi, tôi sẽ chuyển lời lại."

"Không cần, chỉ cần cô nói cho tôi biết hiện tại cô ấy đang ở đâu là được rồi." Lạc Thần Dật nói.

Trong lòng Ôn Hân Nghiên có chút bất mãn, rốt cuộc tên Lạc Thần Dật xảy ra chuyện gì? Nghe không hiểu lời cô nói sao?

"Lạc thiếu, Mai Mai chúng tôi thật sự có việc bận, hiện tại không có thời gian tiếp anh. Thật có lỗi." Tào An Ny hoà giải nói.

Tôn Tiểu Vân vẫn không mở miệng nói chuyện, cô ta đã mơ hồ biết được quan hệ của anh và Hàn Mai Mai, không biết vì sao trong lòng cảm thấy không thoải mái.

"Các cô không nói cho tôi biết mà nói, tôi đây đành phải bỏ chút thời gian đi tìm từng phòng." Lạc Thần Dật nói.

Mặt Ôn Hân Nghiên cũng lạnh xuống, giọng điệu cứng nhắc nói: "Lạc tiên sinh, tôi cũng đã nói, Mai Mai đang bận, anh nghe không hiểu ý của tôi sao? Rốt cuộc hiện tại anh có ý gì?"

Lạc Thần Dật nhướng mày, nhếch khóe miệng, không nhanh không chậm nói: "Tôi tới tìm bạn gái tôi, còn cần lý do sao?"

Ba người đều ngáy ngẩn cả người, tiếp theo là trầm mặc.

Ôn Hân Nghiên và Tào An Ny đang cố tiêu hóa tin tức bất ngờ này.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57-1

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Lạc Thần Dật nhướn mày, nhếch khóe miệng, không nhanh không chậm nói: "Tôi tới tìm bạn gái tôi, còn cần lý do sao?"

Ba người đều ngáy ngẩn cả người, tiếp theo là trầm mặc.

Ôn Hân Nghiên và Tào An Ny đang cố tiêu hóa tin tức bất ngờ này.

Tôn Tiểu Vân đột nhiên tiến lên một bước, phản bác: "Anh nói anh là bạn trai Mai Mai, là anh hay sao? Cho tới bây giờ Mai Mai chưa từng nhắc đến anh với chúng tôi? Lại nói anh là bạn trai của cô ấy, hiện tại cô ấy cũng sẽ không cùng người khác..."

Ôn Hân Nghiên bất mãn trừng mắt nhìn Tôn Tiểu Vân, Tôn Tiểu Vân tự giác nuốt lời, cũng không nói tiếp.

Đương nhiên Lạc Thần Dật hiểu ý tứ trong lời nói của Tôn Tiểu Vân, anh cũng không tin lời Tôn Tiểu Vân lắm, nhưng thấy biểu tình của Ôn Hân Nghiên, đây không phải giấu đầu hở đuôi hay sao? Trong lòng anh liền bất an.

"Cô nói cái gì? Cô lặp lại lần nữa cho tôi?" Mặt Lạc Thần Dật âm trầm ép hỏi Tôn Tiểu Vân.

Tôn Tiểu Vân bị dọa lùi về sau, cúi đầu không lên tiếng.

Tào An Ny cũng không biết hiện tại phải làm gì, quay đầu dùng ánh mắt hỏi Ôn Hân Nghiên.

Ôn Hân Nghiên trầm mặc một hồi, kỳ thật cô cũng tin lời Lạc Thần Dật nói, mặc kệ như thế nào, với thân phận này thì Lạc Thần Dật cũng không cần phải nói dối cô. Chỉ là cô không biết Hàn Mai Mai kết giao với Lạc Thần Dật từ khi nào. Chuyện quan trọng như vậy lại không nói với các cô.

Lạc Thần Dật thấy Tôn Tiểu Vân không chịu nói, quay đầu nói với Ôn Hân Nghiên: "Cô cảm thấy hiện tại tôi có nên đi tìm Mai Mai hay không?"

Ngay sau đó là một trận yên tĩnh đáng sợ, Lạc Thần Dật rất kiên nhẫn ôm cánh tay nhìn Ôn Hân Nghiên.

"Tôi dẫn anh đi." Ôn Hân Nghiên cắn chặt răng, trong lòng âm thầm cầu nguyện bên kia chưa xảy ra chuyện gì không thể cứu vãn.

"Anh mau buông ra." Giọng Hàn Mai Mai lạnh lùng nói, trong lòng cô đã biết niềm vui bất ngờ mà Ôn Hân Nghiên nói là gì rồi, theo cô thì là kinh sợ thì có.

Người kia không buông tay ra, nhẹ nhàng vuốt ve lưng của Hàn Mai Mai, cười nói: "Hàn tiểu thư, cô đang thẹn thùng hay sao?"

Trong lòng Hàn Mai Mai trợn trắng cả mắt, ai đang thẹn thùng chứ?

Cô không muốn nói nhiều với người này, đẩy anh ta ra, sau đó kéo mảnh vải xuống, xoay người muốn mở cửa ra ngoài.

Người đằng sau vẫn chưa thấy ngăn cản.

Rất nhanh cô phát hiện một chuyện, cửa, bị khóa, rồi!

Sau lưng chuyển tới tiếng cười nhẹ: "Hàn tiểu thư, cô không thoải mái với phòng này sao? Nhưng hôm nay đành phải để cô chịu khó chút rồi. Tôi nghe các cô ấy nói, cô là lần đầu tiên, cô yên tâm, tôi sẽ cực kỳ nhẹ nhàng."

Hàn Mai Mai chuyển qua vẻ mặt cảnh giác nhìn người đàn ông trước mắt này, kinh ngạc phát hiện, thì ra đây là nam minh tinh Lam Thiên Vũ đang nổi, mà bây giờ chỉ mặc mỗi cái áo tắm.

Cô nhớ khoảng thời gian trước cô có xem một bộ phim thần tượng do Lam Thiên Vũ thủ vai nam chính, cô cực kỳ thích Lam Thiên Vũ ở trong phim, yên

lặng chờ đợi nữ chủ kia. Lúc ấy cô còn giới thiệu bộ phim đó cho Ôn Hân Nghiên, cũng nói một câu cảm thán rằng Lam Thiên Vũ rất đẹp trai, không nghĩ tới... (ôi bạn tốt)

Lam Thiên Vũ thật không hổ thần tượng đang nổi, cực kì hơi hót, một đôi ánh mắt u buồn, mũi cao thẳng, đôi môi mỏng, làn da còn nhắn mịn hơn cả con gái. Dáng người cũng rất tuyệt, Hàn Mai Mai nhớ hình như là thân hình 6 múi.

Nhưng hiện tại nhìn thấy người thật, Hàn Mai Mai cảm thấy anh ta so với Lạc Thần Dật còn kém xa, cô bị suy nghĩ trong đầu dọa sợ, đồng thời cũng phục hồi tinh thần lại: "Chìa khóa ở đâu?"

Lam Thiên Vũ cũng để ý sự biến hóa biểu cảm vừa rồi của Hàn Mai Mai, nhưng anh ta cũng rất tin tưởng vào bản thân mình. Anh ta cũng không tin có cô gái nào không động tâm với anh ta, dĩ nhiên là vậy, ý cười của anh ta càng thêm sâu sắc: "Chìa khóa? Cái này cũng không ở chỗ tôi."

Anh ta đi về phía trước muốn đưa tay ôm lấy Hàn Mai Mai, không nghĩ tới lại ôm được không khí, anh ta cũng không tức giận, cười nói: "Thì ra Hàn tiểu thư thích một chút tình thú, cái này tôi cũng thích."

"Không phải tôi đang chơi với anh, tôi không có hứng thú với anh. Anh đứng ở bên kia không được cử động cho tôi." Về mặt Hàn Mai Mai nghiêm túc nói.

Lam Thiên Vũ sừng sốt một phen, cũng khôi phục rất nhanh, tươi cười ái muội: "Hàn tiểu thư, đừng nói sớm như vậy, cô có thích hay không trải nghiệm trước sẽ biết?"

Lam Thiên Vũ để tay ở đùi lưng, sau đó lấy ra.

"Anh dừng tay!" Hàn Mai Mai lớn tiếng quát.

Nhưng hiển nhiên Lam Thiên Vũ cũng không để ý lời nói của Hàn Mai Mai, áo tẩm rơi xuống đất, Lam Thiên Vũ lộ ra dáng người cường tráng, chỉ còn lại quần lót, từng bước một đi đến chỗ Hàn Mai Mai...

Ôn Hân Nghiên dẫn Lạc Thần Dật đi tới cửa phòng. Trong lòng có chút khẩn trương, cô cũng biết hôm nay cô gặp rắc rối, trong lòng không khỏi có chút nén giận với Hàn Mai Mai, sao lại không nói với bọn cô chuyện với Lạc Thần Dật chứ?

"Chìa khóa?" Lạc Thần Dật hỏi.

Ôn Hân Nghiên đành phải lấy chìa khóa ra, tra chìa vào ổ, chuyển động, sau đó cửa được mở ra.

Người trong phòng kinh ngạc nhìn người ngoài cửa.

Ánh mắt Lạc Thần Dật lạnh buốt rơi vào trên người Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai nghĩ đến tình cảnh bây giờ, sắc mặt không khỏi trắng bệch.

Lúc này, Lam Thiên Vũ ngồi dưới đất, toàn thân chỉ còn mỗi cái quần lót, mà quần áo Hàn Mai Mai có chút hỗn độn, khoảng cách giữa hai người lại rất gần.

Theo góc độ của Lạc Thần Dật, thì hình ảnh này rất ái muội.

"Sao anh lại tới đây?" Hàn Mai Mai nói ra những lời này, nói xong câu đó cô liền hối hận, bởi vì sắc mặt Lạc Thần Dật càng khó coi.

Ánh mắt Lam Thiên Vũ để ý Hàn Mai Mai và Lạc Thần Dật, rất nhanh hiểu rõ: "Thì ra Hàn tiểu thư đã có người yêu." Lam Thiên Vũ thấy Lạc Thần Dật lạnh lùng như vậy, dĩ nhiên là vậy, bất giác nghĩ anh ta và anh là cùng một loại người.

Lạc Thần Dật không nói hai lời, đi qua đá vào người Lam Thiên Vũ một cái.

Lam Thiên Vũ ôm bụng biểu cảm hung dữ, muốn xông lên đáp trả, lại nhìn thấy Ôn Hân Nghiên lắc đầu với anh ta, anh ta có chút do dự.

Mà về mặt Lạc Thần Dật âm lệ đang đánh giá anh ta, trong lòng anh ta không khỏi co rụt lại.

Lạc Thần Dật cũng không có nhiều đáp lại Lam Thiên Vũ, mà kéo Hàn Mai Mai ra ngoài.

Hàn Mai Mai mặc cho Lạc Thần Dật lôi kéo cô ra ngoài, dùng lực mạnh nắm lấy cổ tay Hàn Mai Mai khiến cô rất đau, Hàn Mai Mai cũng không dám lên tiếng.

Dọc theo đường đi, tất cả mọi người đều nhìn bọn họ, có tò mò, có tám chuyện, có bình luận, có cân nhắc...

Hàn Mai Mai cúi đầu, không rảnh để ý những thứ này.

Lạc Thần Dật kéo Hàn Mai Mai lên xe, khởi động xe.

Sau đó là trầm mặc khiến người khác sợ hãi.

Hàn Mai Mai nhìn Lạc Thần Dật mặt không chút thay đổi, trong lòng càng không yên, vài lần muốn mở miệng giải thích, đều nghẹn lại ở cổ họng, không biết nên nói gì.

Lạc Thần Dật lái xe một hồi, đột nhiên dừng xe lại.

Quay đầu nhìn Hàn Mai Mai: "Em không có gì muốn giải thích với tôi hay sao?"

Hàn Mai Mai hít một hơi nói: "Kỳ thật... Thật sự không phải như anh nghĩ đâu... Tôi cũng không biết vì sao lại như vậy... Là Hàn Nghiên chuẩn bị... Vừa rồi tôi với người kia chưa làm gì hết..."

Biểu tình của Lạc Thần Dật vẫn không có dấu hiệu dịu đi.

Hàn Mai Mai khẩn trương lại nói thêm: "Tôi vừa mới đá anh ta một cước, thật sự, anh phải tin tưởng tôi." Nhưng lại đá phải chỗ ấy của anh ta.

Lạc Thần Dật cúi người điên cuồng hôn môi Hàn Mai Mai, rìa rìa, như đang phát tiết.

Hàn Mai Mai không dám phản kháng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57-2

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Rất nhanh trong khoang miệng tràn ngập mùi vị ri sắt.

Lạc Thần Dật lúc này mới buông ra Hàn Mai Mai, lau khước miệng một chút: "Em muốn tôi tin tưởng em như thế nào? Em có coi tôi là bạn trai hay không?"

"Tôi có..."

Hàn Mai Mai còn chưa nói xong, đã bị Lạc Thần Dật ngắt lời, từ sau chỗ ngồi anh lấy ra một cái túi lớn, đưa cho Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai có chút nghi hoặc mở túi ra, bên trong là một cái hộp tình xảo, bên trên có logo chứng tỏ bên trong là đồ vật gì đó xa xỉ. Bên trong là một sợi dây chuyền, mặt dây chuyền là giọt nước mắt màu xanh lam.

Hàn Mai Mai nhìn mà giật mình, tay không tự chủ mà vuốt ve sợi dây chuyền này.

Lạc Thần Dật thờ ơ nhìn cô: "Vốn định làm quà sinh nhật tặng cho em. Xem ra em căn bản là không muốn trải qua sinh nhật cùng với tôi. Em chỉ mong sao tôi không xuất hiện. Cũng chỉ có tôi tự mình đa tình." Nói xong câu cuối cùng, trong lòng Lạc Thần Dật chưa sót, nhưng kế tiếp lại có chút nói không nên lời.

Lạc Thần Dật bực mình đấm vào tấm bảng hiệu.

Trong lòng Hàn Mai Mai đột nhiên thất lại, dĩ năng an lạc yên ổn, cô cũng biết lần này là cô không đúng, vốn cô cho rằng Lạc Thần Dật không biết hôm nay là sinh nhật cô, không nghĩ tới lại thành như vậy.

"Nếu em thật sự không thích tôi, tôi..." Lạc Thần Dật cau mày thống khổ nói.

"Đừng." Hàn Mai Mai đột nhiên hô, trong lòng khủng hoảng, cô đột nhiên phát hiện so với trong tưởng tượng của cô thì cô rất dễ ý anh.

Lạc Thần Dật kinh ngạc nhìn Hàn Mai Mai, hơi hást mồm.

"Em không muốn chia tay!" (từ giờ đối xứng hô thành em – anh, anh – em nha mn)

Mặt Lạc Thần Dật không chút thay đổi nhìn Hàn Mai Mai, nhưng kỳ thật nội tâm đã không bình tĩnh được, có một tia chờ mong nho nhỏ.

Hàn Mai Mai hít một hơi, chống lại tròng mắt màu nâu của anh, nhìn không ra bất luận cảm xúc gì, kiên định nói: "Em không muốn chia tay." Thấy Lạc Thần Dật không hề phản ứng, cô lấy hết dũng khí, hai tay ôm lấy cổ anh, dâng lên nụ hôn âm ướt, nhưng thân thể Lạc Thần Dật cứng ngắc, một chút phản ứng cũng không có, Hàn Mai Mai cũng không buông tay, hôn hồi lâu, cô thờ phờ rồi rời khỏi môi anh: "Anh không tự mình đa tình, em cũng cực kỳ

thích anh, cho nên đừng chia tay em."

Lạc Thần Dật bởi vì câu nói đầu tiên của Hàn Mai Mai mà giống như được sống lại, lập tức đảo khách thành chủ. Đặt Hàn Mai Mai ở trên ghế, hôn môi cô điên cuồng.

"Em lặp lại lần nữa đi." Ánh mắt Lạc Thần Dật sáng ngời nhìn Hàn Mai Mai.

"... Em thích anh." Giờ Hàn Mai Mai mới phản ứng kịp, trong thời gian ngắn như vậy đã xảy ra chuyện gì.

Lạc Thần Dật hưng phấn, ngậm chặt đầu lưỡi của cô, dùng lực mút, tay vò vào trong quần áo của cô, chậm rãi di chuyển lên trên, xoa nắn hai gò bồng đảo của cô.

Hai gò má Hàn Mai Mai ửng đỏ thở phì phò nói: "Đừng ở chỗ này."

Lạc Thần Dật nắm chặt quả đấm, cắn răng nói: "Thật sự đáng chết."

Hàn Mai Mai thấy cậu chủ nhỏ của anh đã dựng lên thành cái lều, ánh mắt của cô không được tự nhiên dòi đi.

Lạc Thần Dật khởi động xe lần nữa, di e nd an l e qu ydo n.co m, chạy về nhà...

Hai người vừa vào cửa, Lạc Thần Dật liền đẩy Hàn Mai Mai vào tường, sốt ruột khó nén hôn lên môi của cô. Một bàn tay cực kỳ tự nhiên dạo chơi trong quần áo của cô, bàn tay còn lại nắm lấy tay phải của cô, đặt ở trên bụng dưới của anh.

Hàn Mai Mai vừa đụng phải hỏa nhiệt cứng rắn, tay run một phen, lập tức giật tay ra.

Lạc Thần Dật phát ra tiếng cười nhẹ.

Hàn Mai Mai lập tức nói: "Em muốn đi tắm."

Lạc Thần Dật cân nhắc nhìn cô: "Không phải em muốn tắm bồn bỏ chạy đấy chứ?"

Bị nhìn thấu tâm tư, Hàn Mai Mai xấu hổ.

Lạc Thần Dật trái lại không làm khó cô, thả cô đi.

Hàn Mai Mai thở phào nhẹ nhõm một hơi, lập tức chạy trốn vào trong phòng tắm.

Hàn Mai Mai tắm rửa xong, lại cứ lè mề trong phòng tắm, nhìn mình trong gương, nghĩ đến chuyện đấy sẽ xảy ra, trong lòng liền khẩn trương.

"Em cũng đã tắm hơn một tiếng rồi đó, đã xong được chưa?" Giọng nói Lạc Thần Dật mang theo ý cười ở ngoài cửa gọi vọng vào.

Dù sao sớm muộn gì cũng có một ngày như vậy! Hàn Mai Mai tự cổ vũ chính mình, quần áo tắm đi ra ngoài.

Không nghĩ tới Lạc Thần Dật đã tắm sạch sẽ rồi. Hàn Mai Mai nghĩ có lẽ anh tắm trong phòng tắm ở phòng khách..

Chỉ thấy Lạc Thần Dật quần quanh người một tấm khăn tắm, lộ ra dáng người hoàn mỹ.

Hàn Mai Mai cũng không phải lần đầu nhìn thấy thân thể của anh, nhưng lần này cô nhìn không được mà nuốt nước miếng.

Lạc Thần Dật phát ra tiếng cười dễ nghe, di end a n l e qu y do n.co m nhếch khóe miệng, đi lên phía trước, hạ xuống nhưng nộ hôn tình tế, anh nắm tay cô rồi hôn xuống, nhìn vết bầm tím trên tay cô, đau lòng nói: "Đều tím hết rồi, sao vừa rồi em không nói với anh?"

"Kỳ thật cũng không sao, chỉ hơi dọa người mà thôi." Kỳ thật trong lòng cô muốn nói, vừa rồi anh đáng sợ như vậy, ai dám nói với anh?

Lạc Thần Dật nhẹ nhàng vuốt ve cổ tay Hàn Mai Mai, xoa xoa một lát, lại hôn một cái.

Hàn Mai Mai cảm thấy hơi ngứa, muốn thu tay lại.

Lạc Thần Dật không buông tay cô ra, cánh tay hơi dùng lực, ôm cô vào trong ngực, tay chuyển tiến vào bên trong áo tắm của cô, bên trong Hàn Mai Mai không có mặc gì, đây lại thuận tiện Lạc Thần Dật.

Tay Lạc Thần Dật linh hoạt vui đùa ở bên trong.

Nụ hôn dọc từ cổ cô đi xuống, áo tắm của cô đã sớm mở ra, bộ ngực được phơi bày ra bên ngoài.

Hàn Mai Mai vịn vịn muốn che lại, ngược lại lại để cho Lạc Thần Dật nhìn thấy nụ hoa của cô, dùng ngón tay nhẹ nhàng gầy.

"Thật đáng yêu." Giọng Lạc Thần Dật nhẹ nhàng bên tai cô, sau đó phủ xuống, ngậm chặt nó trong miệng, tình tế nhắm nháp.

Mặt Hàn Mai Mai đỏ bừng, khổ sở uốn éo người.

Đội Hàn Mai Mai nằm ở trên giường, áo tắm của cô cũng đã không biết tung tích rồi.

Lạc Thần Dật thương thức thân thể duyên dáng của người con gái anh yêu ở trên giường, cổ họng chuyển động, mở khăn tắm, tiểu Thần Dật tinh thần phấn hưng đứng thẳng.

Anh đặt ở Hàn Mai Mai trên người, hôn sâu, tay lại ngoạn chơi trên người cô.

Tay Lạc Thần Dật giống như mang theo một cỗ ma lực kỳ dị, đi đến đâu đều khiến cô run rẩy đến đó.

Hàn Mai Mai ôm lấy Lạc Thần Dật hôn lại anh, luồng nhiệt lưu trong người chậm rãi lưu chuyển.

Tay Lạc Thần Dật từ từ di chuyển đến khu vườn bí mật của cô, đã có chút uồn ướt, anh đụng đến một kẽ hở nhỏ, dùng giọng khàn khàn nói: "Là nơi này sao?"

Hàn Mai Mai nhắm mắt lại không nói lời nào, sắc mặt đỏ bừng.

Lạc Thần Dật dè xuồng hạt gạo nhỏ, lại nhéo nhéo.

"Đừng!" Giọng của Hàn Mai Mai khi nói đã bị thay đổi.

Ngón tay Lạc Thần Dật từ từ dò xét vào trong, từ từ vượt nội bích Hàn Mai mai một cái, thân thể cô lập tức cong lại, cắn chặt môi dưới.

Anh đã nhận ra sự nhẫn nại của Hàn Mai Mai, nắm cầm của cô bắt buộc cô hé miệng, đầu lưỡi linh hoạt tìm kiếm vào bên trong.

Âm thanh đứt quãng từ trong miệng Hàn Mai Mai tràn ra.

Lạc Thần Dật đã cho hai ngón tay vào, Hàn Mai Mai có chút khó nhịn.

Một cánh tay khác của anh xoa ngực của cô, nhìn bộ ngực của cô ở trong tay biến hóa linh hoạt, đến khi anh cảm thấy không sai biệt lắm.

Anh vòng hai chân của cô trên eo mình, khiến hai người dán sát vào cùng một chỗ, sau đó từ từ nâng tiểu Thần Dật đẩy mạnh về phía trước.

Hàn Mai Mai cũng có thể cảm giác Lạc Thần Dật đang khấn trương, trước mắt cô đột nhiên thoáng qua một cảnh tượng trong tiểu thuyết, cô nhớ lần đầu tiên của Trình Khả Hinh và Lạc Thần Dật, là vì Trình Khả Hinh chủ động quyến rũ anh, Lạc Thần Dật lại uống rượu, trong lòng cô có cảm giác không thoải mái xẹt qua...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Hàn Mai Mai cũng có thể cảm giác Lạc Thần Dật đang khấn trương, trước mắt cô đột nhiên thoáng qua một cảnh tượng trong tiểu thuyết, cô nhớ lần đầu tiên của Trình Khả Hinh và Lạc Thần Dật, là vì Trình Khả Hinh chủ động quyến rũ anh, Lạc Thần Dật lại uống rượu, trong lòng cô có cảm giác không thoải mái xẹt qua...

"Chuyên tâm chút." Lạc Thần Dật bắt mặn với Hàn Mai Mai, anh mới chỉ vào được đầu đinh, tuy biết lần đầu sẽ mất nhiều thời gian, nhưng chặt như vậy khiến anh phải cố nhẫn nại, nhưng thấy Hàn Mai Mai đột nhiên chạy xe không, tâm lý không vui, dùng lực đẩy về phía trước.

"A!" Cảm giác xé rách truyền đến. Hàn Mai mai chỉ cảm thấy một chữ, đó chính là đau!

Lạc Thần Dật cúi đầu hôn Hàn Mai Mai: "Em cố gắng một chút." Trên trán anh cũng phủ một tầng mồ hôi, chậm rãi bắt đầu di chuyển.

Hàn Mai Mai cũng chậm chậm tiến nhập trạng thái này, trừ bỏ cảm giác đau đớn lúc đầu ra, cô cũng có cảm giác căng trướng bốc lên trong người.

Lạc Thần Dật cũng cảm giác được thân thể Hàn Mai Mai biến hóa, anh cũng không muốn nhẫn nại nữa, buông tay ra, nông sâu va chạm.

Cảm giác vi diệu liên tục kích Hàn Mai Mai, khoái cảm khiến người ta run sợ.

Qua thật lâu, toàn thân Hàn Mai Mai đều mềm nhũn không muốn nhúc nhích, Lạc Thần Dật phun trào ra, ngã vào trên thân thể cô.

Hàn Mai Mai có thể cảm nhận được nhịp tim mạnh mẽ của anh...

Buổi sáng khi Hàn Mai Mai tỉnh lại, eo mỗi lưng đau.

"Em tỉnh rồi." Lạc Thần Dật để trần nửa người trên cười tí mắt nhìn cô, cực kỳ tự nhiên cúi đầu hôn cô.

"Hu... Em còn chưa đánh răng..." Hàn Mai Mai mơ hồ nói.

"Anh sẽ không ghét bỏ em" Lạc Thần Dật ôm lấy khoe miệng nói.

Nhưng em ghét bỏ anh... Hàn Mai Mai còn chưa kịp nói lại, đã bị Lạc Thần Dật ngăn lại.

"Sao vừa rồi anh không đánh thức em?" Hàn Mai Mai ngồi trên xe oán giận nói với Lạc Thần Dật.

"Không phải tại thấy em ngủ ngon, nên mới không nỡ gọi em dậy." Khoe miệng Lạc Thần Dật mang theo ý cười nói.

Hàn Mai Mai hừ một tiếng, nhưng may là trước đó đã nói với ông ngoại sẽ mừng sinh nhật cùng với Ôn Hân Nghiên, nếu quá muộn có thể sẽ không về.

Lạc Thần Dật đưa Hàn Mai Mai đến công ty Hàn thị, đi lên tầng 10, dẫn cô đến phòng họp, dặn dò: "Trưa nay anh sẽ đến đón em đi ăn cơm, em không được chạy loạn đó."

Hàn Mai Mai gật đầu một cái, sau đó bỏ chạy xuống xe.

Hàn Mai Mai đi vào văn phòng, trợ lý Triệu liền đi theo sau vào.

"Hàn tổng, đây là tư liệu về trình Khả Hình thời gian gần đây." Trợ lý Triệu vừa nói, vừa đưa tài liệu cho Hàn Mai Mai, lại bổ sung thêm "Trình Khả Hình ra nước ngoài rồi. Hiện tại nhà cửa và cổ phiếu của cô ta cũng đã bán..."

Hàn Mai Mai có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền thoải mái, Trình Khả Hình biết nhà họ Đàm đã thất thế, cô ta cũng không có chỗ dựa vững chắc, làm quyết định này cũng vì sinh tồn.

Hàn Mai Mai có chút tò mò hỏi: "Đàm Gia Hi kia?"

"Đàm Gia Hi đã đi tìm Trình Khả Hình, nhưng đã người đi - nhà trống rồi. Mà còn nghe nói hiện tại tình cảnh của cậu ta cũng không tốt cho lắm..."

Hàn Mai Mai có thể tưởng tượng, Đàm Gia Hi cũng không có chút thành tựu gì, chẳng qua mọi người nể mặt ba anh ta mà thôi, hiện tại ba anh ta đã chết, anh ta có thể làm gì.

Hàn Mai Mai cũng không xen vào chuyện của Trình Khả Hình nữa, chỉ cần cô ta không xuất hiện trước mặt cô trên choker cô là được rồi.

Hàn Mai Mai lại nghĩ đến một chuyện khác, đó là không thấy điện thoại của cô nữa, bên trong có thông tin liên hệ của rất nhiều người quan trọng, mất sẽ cực kỳ phiền toái.

Cô nhớ ngày hôm qua cô đã đưa di động cho Ôn Hân Nghiên, nghĩ đến việc làm ngày hôm qua của Ôn Hân Nghiên cô cũng không biết nói gì, trong lòng cũng có chút tức giận, Ôn Hân Nghiên cũng quá tự tiện, làm sao có thể sắp xếp loại chuyện này chứ?

Cô còn chưa kịp gọi điện thoại cho Ôn Hân Nghiên, thì Ôn Hân Nghiên đã gọi điện thoại đến đây trước: "Mai Mai..."

Ở đầu bên kia điện thoại Ôn Hân Nghiên cẩn thận nói, chuyện ngày hôm qua, về sau cô càng nghĩ càng cảm thấy việc cô làm là không thích hợp, cô cũng chưa có hỏi qua ý kiến của Hàn Mai Mai, suýt nữa thì đã tạo thành sai lầm lớn.

Hàn Mai Mai cũng không nói gì, vẫn còn tức giận với Ôn Hân Nghiên.

"Mai Mai, cậu đừng tức giận mà. Tớ giải thích với cậu được không? Tớ cũng chỉ muốn cho cậu một niềm vui bất ngờ. Tớ không biết thì ra cậu đang kết giao với Lạc Thần Dật." Ôn Hân Nghiên nói.

Hàn Mai Mai hừ một tiếng: "Đây không phải trọng điểm. Sao trước đó cậu không hỏi ý kiến của tớ. Loại chuyện này không phải tôi tình anh nguyện mới tốt sao?" Đối với tình một đêm Hàn Mai Mai vẫn cực kỳ phản đối.

"Tớ không phải... Tớ không phải... Được rồi, hiện tại tớ biết nói như thế nào thì cũng là tớ không phải. Cậu vẫn để ý tớ đúng không?" Ôn Hân Nghiên tội nghiệp nói.

Hàn Mai Mai bị bộ dạng này của Ôn Hân Nghiên làm cho mềm lòng, nhưng vẫn không muốn tha thứ cho cậu ấy dễ dàng như vậy, phải để cho cô ấy nhớ lâu một chút, cô dùng một chút nói: "Đúng."

Ôn Hân Nghiên nghe thấy Hàn Mai Mai đáp lại cô, đi lên tầng 10, đi vào phòng họp, lập tức có tinh thần nói: "Cậu đồng ý tha thứ tớ rồi hả?"

"Cũng không phải, tớ chỉ muốn hỏi di động của tớ ở đâu?" Hàn Mai Mai nhàn nhạt nói.

Ôn Hàn Nghiên nghe thế có chút mất mát, qua một lúc lâu sau lại nói thêm: "Tớ nhớ tớ đưa cho Tiểu Vân, nếu không để tớ đi hỏi lại."

"Được."

Tôn Tiểu Vân cười nói với đầu bên kia điện thoại: "Đúng vậy, Hàn Nghiên, di động Mai Mai ở chỗ tớ. Không cần phiền phức như vậy, để tớ đưa qua bên đó cũng được. Được, tớ biết rồi. Tớ sẽ nói tốt cho cậu, cậu yên tâm đi. Mai Mai không phải người hẹp hòi như vậy..."

Cúp điện thoại xong, mặt cô ta liền khôi phục thành khuôn mặt không có biểu cảm gì.

Cô ta cũng không biết vì sao hiện tại trong lòng có tức giận, kim nén phát ra, cô ta thấy di động của Hàn Mai Mai càng nhìn càng không vừa mắt, ném mạnh di động vào tường.

"Ầm" một tiếng.

"Sao lại thế này?" Mẹ Tôn nghe thấy tiếng động lập tức chạy vào.

"Mẹ, không có việc gì, di động của con không cẩn thận rơi xuống đất thôi." Tôn Tiểu Vân cười nói, đi qua nhặt di động lên, màn hình di động đã xuất hiện những vết nứt rồi.

"Con cẩn thận một chút, đừng nôn nóng như vậy." Trong lòng mẹ Tôn có chút hoài nghi, nhưng không nói gì thêm, đi tới ngồi bên giường Tôn Tiểu Vân: "Đúng rồi, lần trước con đến nhà họ Lạc, sau đó sao không thấy gì nữa. Đứa bé kia không tốt sao? Mẹ cũng đã gặp cậu ta một lần, bộ dáng tuần tú lịch sự. Hiện tại vị trí của ba con không còn vững chắc như trước kia nữa, con nên giúp chút việc đi. Nghe nói hiện tại trong chính giới nhà họ Lạc cũng rất được hoan nghênh..."

Tôn Tiểu Vân nghe vậy không tự chủ nhú chặt mày, trong lòng có chút không kiên nhẫn: "Mẹ, con biết rồi. Con muốn thay quần áo, chúng ta sắp ra ngoài rồi. Mẹ đi ra ngoài trước đi."

Mẹ Tôn thấy biểu tình này của Tôn Tiểu Vân cũng biết chuyện này không thể gấp. Không nói gì thêm liền đi ra ngoài.

"Mai Mai, chỗ cậu cũng không tệ nha."

Hàn Mai Mai ngẩng đầu liền thấy Tôn Tiểu Vân cười tươi như hoa đứng ở trước mặt cô.

"Tiểu Vân." Hàn Mai Mai có chút ngoài ý muốn sao Tôn Tiểu Vân lại ở chỗ này.

Tôn Tiểu Vân lung lay di động: "Tớ phụng mệnh đến hoàn thành nhiệm vụ. Không biết sao điện thoại của cậu lại như thế này, lúc tớ tìm thấy đã hư hỏng hết. Tớ đành phải mua cái khác để đền cho cậu vậy."

Hàn Mai Mai cau mày, cầm lấy di động xem xét một phen, di động đã hư hỏng hết, nhưng đáng được ăn mừng nhất chính là, cô đã lưu hết số điện thoại di động vào sim.

"Mai Mai, cậu sẽ không tức giận chứ. Tớ cũng không biết tại sao di động lại như vậy." Tôn Tiểu Vân xin lỗi.

Hàn Mai Mai thấy Tôn Tiểu Vân như vậy cũng không tức giận: "Không có việc gì."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59-1

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

"Cậu không tức giận thì tốt." Tôn Tiểu Vân vuốt ngực một cái, lại nói thêm: "Mai Mai, cậu cũng biết có đôi khi Hàn Nghiên làm việc có vẻ kích thích, không có nghĩ nhiều, kỳ thật cậu ấy cũng chỉ có ý tốt..." Tôn Tiểu Vân còn chưa nói xong, Hàn Mai Mai cô ta muốn làm thuyết khách cho Ôn Hàn Nghiên.

Hàn Mai Mai cười nhìn Tôn Tiểu Vân không nói lời nào.

Tôn Tiểu Vân cũng cực kỳ thức thời chuyển hướng sang đề tài khác, lôi kéo Hàn Mai Mai lại nói chuyện phiếm một hồi. Hàn Mai Mai cũng không biết hôm nay cô ta tới đây có mục đích gì.

Hàn Mai Mai nhìn đồng hồ, sắp đến giờ ăn cơm trưa.

"Mai Mai, chúng ta cùng ăn cơm đi." Tôn Tiểu Vân cười títt mắt nói.

Hàn Mai Mai sững sốt, trong ba người, cô tiếp xúc ít nhất chính là Tôn Tiểu Vân, cũng không biết vì sao hôm nay Tôn Tiểu Vân lại nhiệt tình như vậy.

Cô hơi do dự nói: "Nhưng tớ đã có hẹn với Thần Dật cùng ăn cơm."

"Thật đúng lúc, chúng ta cùng ăn cơm đi."

"Mai Mai, chúng ta có thể đi chưa?" Lạc Thần Dật quen thuộc đi vào văn phòng.

Không nghĩ tới đi tới lại thấy bên cạnh Hàn Mai Mai còn có một người khác, anh không khỏi sững sốt.

"Lạc thiếu, xin chào." Tôn Tiểu Vân bày ra tươi cười.

Lạc Thần Dật có chút ngoài ý muốn, Tôn Tiểu Vân lại ở chỗ này.

Hàn Mai Mai vội vàng giải thích: "Tiểu Vân vừa lúc đến đây, để cho cô ấy cùng ăn cơm với chúng ta nha."

Tôn Tiểu Vân le lưỡi một cái, cười khế nói: "Lạc thiếu, tôi không quấy rầy hai người nữa. Nếu không hiện tại tôi sẽ đi, không lại trở thành bóng đèn giữa hai người."

"Không cần, cũng đã đến đây rồi, vậy thì cùng ăn cơm đi." Sao Hàn Mai Mai lại không biết xấu hổ mà đuổi người chứ.

Lạc Thần Dật buồn bực không lên tiếng.

Đọc theo đường đi Tôn Tiểu Vân vẫn lú lú nói chuyện, dĩ nhiên Lạc Thần Dật cũng không lên tiếng, Hàn Mai Mai lại một đáp một nói chuyện phiếm với cô ta, Lạc Thần Dật lại không nói gì.

Lạc Thần Dật chọn một tiệm cơm Tây, cực kỳ thích hợp để hai người yêu nhau hẹn hò, hiện tại ba người thật có chút quái dị.

Hàn Mai Mai cũng không biết hôm nay Lạc Thần Dật xảy ra chuyện gì mà rất ân cần, một hồi lau miệng cho cô, một hồi lại cắt thịt bò. Trong lòng cô đặt một dấu chấm hỏi.

Tôn Tiểu Vân giống như cũng nói ít đi, bữa cơm này có vài phần quái dị.

Cơm nước xong, Tôn Tiểu Vân rầu rĩ nói: "Mai Mai, cũng đến giờ rồi, tớ phải về đây."

Hàn Mai Mai suy nghĩ một chút, nói: "Hay cậu đi cùng bọn tớ. Để Thần Dật đưa cậu về."

"Đây có tiện không?" Ánh mắt Tôn Tiểu Vân nhìn Lạc Thần Dật hỏi.

"Không có gì bất tiện. Đúng lúc tiện đường đến nhà cậu." Hàn Mai Mai thay Lạc Thần Dật đáp.

Đưa Hàn Mai Mai đến tập đoàn Hàn thị, kế tiếp đưa Tôn Tiểu Vân về.

Lạc Thần Dật đột nhiên dừng xe ở bên đường, sau đó quay đầu nói với Tôn Tiểu Vân: "Tôi còn có chuyện khác, cô tự về đi."

"Anh đang nói cái gì?" Trên mặt Tôn Tiểu Vân tràn ngập không thể tin.

Lạc Thần Dật xuống xe, đi đến cửa xe, mở cửa, hai tay ôm ngực, nâng cằm, lạnh lùng nói: "Tôn tiểu thư, mời xuống xe."

"Lạc, Thần, Dật, rốt cuộc anh có ý tứ gì, vì sao lại đối xử với tôi như vậy? Rốt cuộc tôi có gây thù gì với anh sao?" Lần này Tôn Tiểu Vân có thể khẳng định Lạc Thần Dật đang chứa mũi nhọn vào cô.

Lạc Thần Dật tựa tiểu phi tiểu nhân nhìn cô ta: "Cái này phải hỏi cô đã làm chuyện gì thôi?"

"Rốt cuộc tôi làm sao?" Tôn Tiểu Vân một đầu mờ mịt.

"Ngày thứ hai sau sinh nhật bà Ngụy, chuyện trên Weibo là do cô làm." Lạc Thần Dật nhếch miệng nói.

"Anh có ý gì? Tôi nghe không hiểu." Tôn Tiểu Vân cau mày, vẻ mặt ngây thơ.

"Cô không cần giả ngu. Tôi đã sớm tra được rồi. Vì sao cô làm như vậy, tôi không có hứng thú, tôi chỉ không muốn nhìn thấy mặt cô." Giọng điệu của Lạc Thần Dật mang theo vài phần khinh thường nói.

Sắc mặt Tôn Tiểu Vân trắng nhợt, rõ ràng lúc ấy cô ta đã làm rất cẩn thận, vì sao lại vẫn bị người phát hiện?

Lạc Thần Dật thấy cô ta phản ứng, tươi cười càng sâu: "Cô yên tâm, tôi sẽ không nói cho Mai Mai biết."

Tôn Tiểu Vân nghe thế thở phào nhẹ nhõm một hơi.

"Nhưng..." Lạc Thần Dật hơi hất mày, giọng lạnh xuống: "Cô phải cách xa Mai Mai một chút."

Móng tay Tôn Tiểu Vân đâm mạnh vào trong thịt, dĩ nhiên anh không để ý, cô im lặng không tiếng động.

"Xưởng xe đi, Tôn tiểu thư." Mặt Lạc Thần Dật không chút thay đổi nói.

Tôn Tiểu Vân trừng mắt nhìn Lạc Thần Dật một cái, đành phải xám xịt xuống xe.

Lạc Thần Dật không chút do dự đóng cửa xe, lái xe rời đi.

Tôn Tiểu Vân nhìn bóng lưng chiếc xe kia, cắn răng, Lạc, Thần, Dật, anh dựa vào cái gì mà đối xử với tôi như vậy?

Tôn Tiểu Vân về đến nhà liền nhốt mình trong phòng.

"Đứa nhỏ này làm sao vậy?" Mẹ Tôn oán giận nói với ba Tôn: "Gần đây tính tình thật sự càng ngày càng quái."

"Còn không phải do em chiều quá thành hư sao?"

Mẹ Tôn trừng mắt nhìn ba Tôn một cái, cái gì cũng không nói.

"Lần trước chuyện nhà họ Lạc sao rồi?" Ba Tôn vừa xem vừa hỏi.

"Em cũng không rõ." Mẹ Tôn hàm hồ nói.

"Em phải thúc giục nó đi. Tôi rất xem trọng đứa nhỏ nhà họ Lạc."

Trong đầu Tôn Tiểu Vân vẫn hiện lên biểu tình trào phúng của Lạc Thần Dật, trong lòng càng nghĩ càng không cam lòng, cô ta phát hiện cô ta hoàn toàn không thể tĩnh tâm.

Cô ta suy nghĩ một chút rồi rời giường gọi điện thoại cho Lục Giai Duệ.

Buổi chiều, Lạc Thần Dật tới đón Hàn Mai Mai cùng về.

Lúc Hàn Mai Mai xuống xe, Lạc Thần Dật cũng xuống xe theo.

"Anh xuống làm gì?" Hàn Mai Mai hỏi.

"Mấy ngày hôm trước ông ngoại có gọi anh cùng đi ăn cơm?" Lạc Thần Dật mặt dày nói.

"Sao anh không về nhà của mình mà ăn cơm?" Hàn Mai Mai hừ một tiếng.

Lạc Thần Dật thật giống như không nghe thấy Hàn Mai Mai nói vậy.

Hàn Mai Mai cũng biết hiện tại không thể đuổi Lạc Thần Dật về, đành phải dẫn theo anh cùng về nhà cũ.

"Con còn biết về nhà nữa sao? Hừ." Ông ngoại Hàn bắt mồm nói.

"Ông ngoại, không phải con đã nói với ông rồi sao? Ngày hôm qua con và nhóm Hàn Nghiên cùng mừng sinh nhật rồi mà."

"Con không cần giải thích. Ông..." Ông ngoại Hàn còn muốn trách cứ Hàn Mai Mai.

Lạc Thần Dật theo sau Hàn Mai Mai đi lên: "Ông ngoại."

"Tiểu Lạc, sao con lại tới đây?" Ông ngoại Hàn nhìn thấy Lạc Thần Dật biểu tình lập tức thay đổi, cười nói.

Hàn Mai Mai thở phào nhẹ nhõm một hơi đồng thời bất mãn trừng mắt nhìn Lạc Thần Dật một cái, vì sao đối xử với Lạc Thần Dật còn tốt hơn cô.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59-2

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Trên bàn cơm

"Mai Mai à, tuổi của con cũng không nhỏ nữa. Sớm tìm bạn trai, rồi gả đi." Ông ngoại Hàn lại bắt đầu đề tài này.

Hàn Mai Mai vội vàng nói: "Ông ngoại, ông đừng nói chuyện này nữa. Mau ăn cơm đi."

"Con không cần xấu hổ, tiểu Lạc cũng không phải người ngoài." Ông ngoại Hàn cười tít mắt nói, sau đó lại nói với Lạc Thần Dật nói: "Có phải không Tiểu Lạc?"

Lạc Thần Dật liếc Hàn Mai Mai một cái: "Ông ngoại nói phải."

"Hôm nay vừa lúc, bọn họ đưa cho ông một xấp hình. Để cho con lựa chọn xem, gặp mặt người nào trước." Ông ngoại Hàn thấy có người đứng ở phía ông, tâm tình cũng tốt lên.

Hàn Mai Mai cảm giác được tay Lạc Thần Dật đặt ở trên lưng cô, cô lập tức cứng còng người: "Ông ngoại, thật sự không cần. Ông không cần phải phiền phức như vậy đâu."

"Cái gì mà không cần phải phiền phức. Đây chính là chuyện lớn cả đời, mẹ con cũng không ở đây, trừ ông ra còn ai có thể quan tâm cho con. Nếu không ngày mai gặp mặt con trai viện trưởng Vương trước đi. Mới gần đây, ông đã gặp nó, cực kỳ ngoan, cũng không biết hiện tại thế nào rồi..."

"Ông ngoại, con ăn no rồi, con lên phòng trước đây." Hàn Mai Mai bỏ chạy.

"Đứa nhỏ này, mỗi lần đều như vậy, cũng không biết khi nào mới có thể lớn đây." Ông ngoại Hàn oán giận nói với Lạc Thần Dật.

Không bao lâu, cửa phòng Hàn Mai Mai bị gõ vang, Hàn Mai Mai tưởng là di Trương, nói một câu: "Vào đi." Không nghĩ tới người vào lại là Lạc Thần Dật.

Lạc Thần Dật nghênh ngang đi vào phòng Hàn Mai Mai.

"Anh vào đây làm gì?" Hàn Mai Mai khẩn trương nói.

"Sao, anh không thể vào sao? Ông ngoại nói vừa rồi em ăn ít, bảo anh vào xem em thế nào."

Hàn Mai Mai nghe được là ông ngoại cô mới thờ phào nhẹ nhõm một hơi.

Lạc Thần Dật đông sò tây nhìn giống như rất tò mò vậy.

"Anh mau ra ngoài cho em đi." Hàn Mai Mai nhảy xuống giường đẩy Lạc Thần Dật ra phía cửa.

Một cái xoay người trời đất xoay chuyển, Hàn Mai Mai bị Lạc Thần Dật ném lên giường.

"A!" Hàn Mai Mai lập tức bịt miệng, cô sợ sẽ khiến ông ngoại Hàn chạy qua đây.

Lạc Thần Dật lẩn người đi lên.

Hàn Mai Mai khẩn trương nhìn anh, đây chính là trong nhà cô nha!

Lạc Thần Dật lại vân đạm phong khinh, dùng tay cuốn lấy đuôi tóc của Hàn Mai Mai, một bàn tay đặt ở ngang hông cô: "Sao vừa rồi em lại không nói với ông ngoại, nói?"

"Nói cái gì?"

Lạc Thần Dật biết Hàn Mai Mai quen giả ngu ở trước mặt mình, nói thẳng: "Sao em không nói với ông ngoại chuyện của chúng ta." Lạc Thần Dật nói lực đạo trên tay lại tăng thêm.

Hàn Mai Mai không muốn nói với ông ngoại Hàn sớm như vậy, dĩ nhiên e ngại uy quyền của ông ngoại Hàn nhất định sẽ buộc bọn họ nhanh chóng kết hôn.

Lạc Thần Dật lẳng lặng nhìn Hàn Mai Mai giống như nhất định phải nhận được một đáp án vậy.

"Em mới có vấn đề muốn hỏi anh?" Hàn Mai Mai nhìn thẳng Lạc Thần Dật nói.

"A...?"

"Hôm nay ăn cơm với Tiểu Vân, sao anh giống như có phần là lạ." Hàn Mai Mai hỏi.

Biểu tình của Lạc Thần Dật trở nên có vài phần nghiêm túc.

"Tiểu thư, có thể ăn cơm rồi." Di Trương đã chạy tới gõ cửa.

Hàn Mai Mai hoảng sợ, lập tức đẩy ra Lạc Thần Dật nhảy xuống giường.

Lạc Thần Dật cũng khôi phục thái độ bình thường, một bộ không nhanh không chậm.

Hàn Mai Mai mở cửa, di Trương có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Lạc tiên sinh lại ở trong phòng tiểu thư.

Hàn Mai Mai thấy di Trương lập tức giải thích: "Là ông ngoại kêu anh ấy vào đây."

Di Trương hiểu rõ.

"Tiểu Vân, em nói đi. Em hẹn anh ra đây có chuyện gì?" Về mặt Lục Giai Duệ sùng nịch nhìn Tôn Tiểu Vân nói.

Tôn Tiểu Vân do dự một chút sau đó nói: "Anh, hình như em thích một người."

Lục Giai Duệ bị chuyện này làm cho hoảng sợ, cho tới nay bọn họ đều biết Tôn Tiểu Vân cực kỳ thích anh, mà còn có xu hướng vượt qua tình cảm anh em, khiến anh có chút bất an, hiện tại nghe thấy Tôn Tiểu Vân thích người khác, trong lòng anh thở phào nhẹ nhõm một hơi.

"Đây chính là chuyện tốt, em thích người nào?" Lục Giai Duệ hỏi.

"Em... Em... Hình như em thích Lạc Thần Dật."

"Cái gì?" Lục Giai Duệ ít nhiều cũng biết một chút về chuyện của Hàn Mai Mai và Lạc Thần Dật, trái đất này đúng là nhỏ mà.

"Anh... anh giúp em được không?"

Lục Giai Duệ còn chưa kịp tiêu hóa tin tức này, một tin tức khác liền đập về phía anh.

Lúc đi làm, Hàn Mai Mai nhận được điện thoại của Lục Giai Duệ cực kỳ ngoài ý muốn, di e nd a nl eq u yd o n.c om, Lục Giai Duệ đã lâu không liên hệ với cô rồi.

Hàn Mai Mai đứng hẹn đi tới nhà hàng mà Lục Giai Duệ hẹn kia.

"Anh Giai Duệ, không biết anh tìm em tới làm gì?" Hàn Mai Mai đi thẳng vào vấn đề nói.

"Tới, Mai Mai, em uống trà đi, đây là ngân châm Quân Sơn."(?)

Người phục vụ bên cạnh châm trà, không nghĩ tới, nước trà nóng bị đổ xuống tay Hàn Mai Mai.

"A."

Lục Giai Duệ lo lắng chạy tới, nắm tay cô lên: "Mai Mai, em không sao chứ?"

Chỉ thấy trên tay đã đỏ bầm, mặt trên có bọt nước xuất hiện, nhìn qua có vài phần khiến người ta sợ hãi.

Người phục vụ kia hoảng sợ đứng ở một bên: "Hàn tiểu thư, thật sự xin lỗi, tôi không cố ý."

Một thoáng chốc, quản lý của bọn họ cũng chạy tới, bất an không yên nhận lỗi.

Thái độ Lục Giai Duệ lần này cũng có chút lạnh.

"Anh Giai Duệ, thôi." Hàn Mai Mai lắc lắc đầu.

Lục Giai Duệ nhìn Hàn Mai Mai một cái, gật đầu, sau đó nâng cô dậy: "Đi, chúng ta đến bệnh viện."

"Bác sĩ, thế nào?" Lục Giai Duệ lo lắng hỏi.

"Anh làm bạn trai sao lại vô tâm đến vậy." Bác sĩ bất mãn nói: "Làm sao có thể để cho bạn gái bị nặng như vậy."

Hàn Mai Mai thấy Lục Giai Duệ không phân bác, xấu hổ nói: "Bác sĩ, anh ấy không phải bạn trai tôi."

Bác sĩ nâng mắt kính nhìn bọn họ, không nói gì.

Bác sĩ xử lý đơn giản cho Hàn Mai Mai.

Lục Giai Duệ lại hỏi: "Bác sĩ, có thể bị lưu lại sẹo hay không."

Hàn Mai Mai cũng nhìn bác sĩ, dĩ nhiên anh ấy cũng lo lắng, con gái chú ý nhất là vấn đề này.

Bác sĩ chậm rãi nói: "Chuyện này cũng không xác định được."

Hàn Mai Mai đi ra bệnh viện cảm xúc có chút hạ, không nghĩ tới sau bữa cơm, lại đụng phải chuyện này.

Lục Giai Duệ bắt gặp sờ đầu Hàn Mai Mai: "Không cần lo lắng, anh sẽ không để em bị lưu lại sẹo đâu."

Hàn Mai Mai cảm thấy động tác này quá mức thân thiết, có chút không được tự nhiên né tránh.

Lục Giai Duệ lại không thèm để ý, đột nhiên nói: "Mai Mai, anh nhớ lần trước anh hỏi em có nguyện ý kết giao với anh hay không."

Hàn Mai Mai ngẩng đầu nhìn Lục Giai Duệ, một tia dự cảm không tốt xẹt qua.

"Lúc ấy em nói chúng ta không thích hợp, sau khi trở về anh đã suy nghĩ, ngược lại anh cảm thấy chúng ta cực kỳ thích hợp. Bất luận là từ gia thế, hay tất cả chuyện khác. Mai Mai, anh nghĩ có phải anh cho em ảo giác hay không, anh biết em không thích trường bối sắp đặt hôn nhân, kỳ thật anh phối hợp như vậy cũng là bởi vì anh thích em..."

Về mặt Hàn Mai Mai kinh ngạc nhìn Lục Giai Duệ, thật không ngờ Lục Giai Duệ lại nói như vậy: "Anh Giai Duệ, em đã có người trong lòng rồi."

Lục Giai Duệ nghe thấy Hàn Mai Mai trả lời như trực tiếp vậy, trong lòng một trận mất mát.

Sau khi Lục Giai Duệ đưa Hàn Mai Mai về, mặt trầm xuống, lấy điện thoại ra.

"Tiểu Vân, vì sao em phải làm như vậy."

"Rốt cuộc sao lại thế này?"

Lạc Thần Dật nghe được tiếng gằn thét của Lạc Vi Kỳ ở đầu bên kia điện thoại. Anh lập tức đưa điện thoại ra xa: "Ông lại làm sao vậy?"

"Tao làm sao vậy? Tao còn chưa hỏi đấy. Đứa bé nhà họ Tôn không phải rất tốt sao? Mà chương mắt con người ta ở chỗ nào." Lạc Vi Kỳ tức giận quát.

"Chuyện của tôi, ông không cần phải quản. Tôi đã có người trong lòng rồi."

Lạc Vi Kỳ sùng sốt, đây là lần đầu tiên nghe thấy Lạc Thần Dật trả lời trực tiếp vấn đề của ông như vậy: "Là ai?"

"Hàn Mai Mai." Lạc Thần Dật không chút do dự hồi đáp.

Lạc Vi Kỳ trầm mặc, đương nhiên ông biết Hàn Mai Mai là ai, vốn đứa bé nhà họ Hàn kia cũng là một lựa chọn tốt, nhưng so với Tôn Tiểu Vân thì vẫn kém một chút. Nói như thế nào người trong nhà Tôn Tiểu Vân đều làm quan. Căn cơ chính trị cũng rất sâu, nếu có thể kết thành thân gia với nhà bọn họ, đối với Lạc thị trăm lợi không một hại.

Sau khi Lạc Thần Dật cúp điện thoại thì nhận được một tin nhắn, nhìn động tác thân mật của hai người trên ảnh chụp, mày của anh càng nhíu chặt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Đúng lúc này, ba Tôn gọi điện thoại đến.

"Chú Tôn, xin chào. Đúng vậy... Gặp mặt?" Trên mặt Lạc Thần Dật mang theo ý cười nhợt nhạt, ngón trỏ báy giác gõ trên bàn.

"Thần Dật, gần đây cháu bề bộn nhiều việc lắm sao?" Tôn Dật Hưng không nhanh không chậm nói, hiện tại vị trí của ông ta cũng đã ngồi mười mấy năm, ít nhiều cũng có cái giả, giọng điệu khi nói chuyện tự nhiên có chút không giận tự uy.

Lạc Thần Dật yên tĩnh nghe điện thoại, ý cười càng sâu: "Chú Tôn hẹn, đương nhiên cháu không có. Vậy thì ngày mai. Ở Bích Hải, được, cháu mời."

"Chú Tôn, xin chào. Đúng vậy. Gặp mặt sao? Quả thật đã lâu không ăn com với chú. Ngày mai,..."

Sau khi ba Tôn cúp điện thoại, nhìn Tôn Tiểu Vân một cái: "Lần này ba sẽ tạo cơ hội cho con. Lần sau con nên dựa vào chính mình."

"Cảm ơn ba." Tôn Tiểu Vân vui vẻ cười, hôn ba Tôn một cái, vui vẻ chạy đi lên lầu chọn quần áo.

Hàn Mai Mai bước tiến vào cửa nhà, đi Trương liên chú ý tới tay Hàn Mai Mai bị thương.

"Ôi, tiểu thư, sao tay cô lại thành như vậy?" Giọng đi Trương hô to gọi nhỏ rất nhanh khiến cho ông ngoại Hàn chú ý.

Ông ngoại Hàn chống gậy từng bước một đi tới, ánh mắt rơi vào trên tay cô, nghiêm mặt hỏi: "Sao tay con lại thế này?"

"Ông ngoại, tại con không cẩn thận mới như vậy. Mọi người không cần lo lắng, cũng không quá nghiêm trọng..." Kỳ thật trong lòng Hàn Mai Mai cũng cực kỳ bất đắc dĩ, dĩ nhiên là con gái của ông ngoại, gần đây tại sao bản thân lại xui xẻo như vậy, ăn bữa cơm thôi mà cũng đụng phải loại chuyện này.

"Như vậy mà vẫn còn không nghiêm trọng, tiểu thư, cô tự nhìn tay của mình xem..." Di Trương đau lòng nói.

Sắc mặt ông ngoại Hàn cũng có chút khó coi.

"Con đã đến bệnh viện, bác sĩ nói không có vấn đề gì rất nhanh khỏi." Hàn Mai Mai cười nói.

Nhưng sắc mặt ông ngoại Hàn vẫn lại không hòa hoãn: "Con cứ bất cẩn như vậy thì làm sao ông có thể yên tâm cho được."

Hàn Mai Mai có chút chột dạ, không dám cãi lại.

"Sau này nếu ông đi rồi, chỉ còn một mình con thì phải sao bây giờ. Bây giờ ông còn sống, con mau chóng tìm một người khiến ông yên tâm rồi gả đi. Sau khi ông chết còn có người quản con. Trong tuần này con hãy đi xem mắt đi."

"Ông ngoại, ông đang nói gì vậy? Ông sẽ không..." Hàn Mai Mai lập tức khẩn trương nói.

"Không cho phép cãi lại. Ông sẽ sắp xếp ổn thỏa cho con." Ông ngoại Hàn nghiêm mặt nói.

"Ông ngoại, không cần mà!" Hàn Mai Mai kêu rên.

Ông ngoại Hàn mất diếc tai ngoi.

Ngày hôm sau, Lạc Thần Dật đúng hẹn đến chỗ Bích Hải, ba Tôn cũng đã ngồi chờ ở đó rồi.

Hai người nói chuyện phiếm không được bao lâu, ba Tôn nhìn Lạc Thần Dật, tiếp điện thoại: "Ba ở Bích Hải. Con vừa đi dạo phố về hả. Nếu không con về đi... Được rồi... Cũng được, vậy con qua đây đi."

Ba Tôn cúp điện thoại, cười nói với Lạc Thần Dật: "Là con gái của chú, Tôn Tiểu Vân. Chắc cháu đã gặp nó rồi."

Lạc Thần Dật cười cười, đúng như anh dự đoán.

Không bao lâu ba Tôn đã ra đón Tôn Tiểu Vân vào.

"Thần Dật, chắc cháu đã gặp nó rồi." Ba Tôn cười nói.

Tôn Tiểu Vân đẩy ba cô ta một cái: "Ba, ba quên rồi sao, lần trước con còn đến thăm chú Lạc mà."

Lạc Thần Dật liếc Tôn Tiểu Vân một cái: "Đương nhiên là đã gặp Tôn tiểu thư."

Tôn Tiểu Vân nghe được những lời này của Lạc Thần Dật, dĩ nhiên là con gái của ông ngoại, trong lòng vui vẻ. Tự cô ta còn cảm thấy cô ta bị coi thường, biết rõ Lạc Thần Dật không muốn gặp mình, cô ta vẫn liều mạng muốn xuất hiện trước mặt anh, để anh có thể liếc nhìn cô ta một cái.

"Ô kìa, Lạc thiếu, Tôn tiểu thư. Hai đứa cũng quá khách khí rồi. Tiểu Vân, con cứ gọi là Thần Dật là được rồi. Thần Dật, cháu cứ gọi con bé là Tiểu Vân đi." Ba Tôn cười tí mắt nói.

Lạc Thần Dật cười cười không nói tiếp.

Rất nhanh ba người liền ngồi xuống, Lạc Thần Dật lại khí định thần nhàn.

Ba Tôn phụ bắt đầu dẫn dắt vào vấn đề: "Thần Dật, tuổi của hai đứa cũng không còn nhỏ. Cũng nhiều điểm chung."

"Ba, ba làm gì vậy?" Về mặt Tôn Tiểu Vân thẹn thùng nói.

Ba Tôn nghiêm túc nói: "Con đừng nói chen vào. Chuyện kia, Thần Dật, không gạt cháu, chú cũng chỉ có một đứa con gái này, tính tình có chút kiêu căng, nhưng con người lại cực kỳ thiện lương có hiểu biết..."

Tôn Tiểu Vân cúi đầu không nói lời nào, dựng thẳng lỗ tai nghe bọn họ nói chuyện.

Lạc Thần Dật từ từ mở miệng nói: "Chuyện này đương nhiên cháu biết, nếu không Mai Mai nhà cháu sẽ không trở thành bạn tốt với Tôn tiểu thư." Lạc Thần Dật nói đến hai chữ "bạn tốt" cố ý liếc nhìn Tôn Tiểu Vân một cái.

Cuối cùng ba Tôn phụ vẫn cay như gừng già, nghe thế cái mặt chỉ chừng trong nháy mắt, rất nhanh cười nói: "Thần Dật, cháu cũng có bạn gái, sao chú lại không biết. Mai Mai? Là Hàn Mai Mai sao?"

Lạc Thần Dật gật gật đầu: "Chuyện này Tôn tiểu thư không phải đã biết sao?"

Mặt Tôn Miểu Vân đã rất khó coi, vốn muốn lấy thân phận của ba, để tạo áp lực cho Lạc Thần Dật, mặc kệ nói như thế nào, điểm này cô cũng không bại bởi Hàn Mai Mai. Dựa vào cái gì đối với Hàn Mai Mai thì anh có thể tính tế tĩ mĩ, đối với cô lại là bộ dáng tránh còn không kịp.

Mà về mặt ba Tôn lại là xấu hổ, vì chuyện này ông đã phải bày ra nét mặt già nua, không nghĩ tới bây giờ lại như vậy, trong lòng có chút trách cứ con gái, rõ ràng Lạc Thần Dật đã có bạn gái, dĩ nhiên e ngại do nể o m, mà nó còn biết rồi, vì sao hôm nay lại khuyến khích ông tới ăn bữa cơm này, nhưng may mà chưa nói ra câu nói kia, không thì sẽ không còn mặt mũi nào mà gặp người khác.

Tôn Tiểu Vân nhìn Lạc Thần Dật đẹp trai, cảm giác trong lòng cực kỳ phức tạp.

"Chú Tôn, cháu còn có chuyện. Vậy cháu đi trước. Bữa cơm này cháu mời, hai người cứ ăn từ từ." Lạc Thần Dật lau miệng nói.

"Được." Ba Tôn ngưng ngưng nói.

Lạc Thần Dật đi ra ngoài không bao lâu, Tôn Tiểu Vân liền đuổi theo.

"Lạc, Thần, Dật, anh đứng lại đó cho tôi." Tôn Tiểu Vân la lớn với bóng lưng của Lạc Thần Dật.

Chân Lạc Thần Dật không có ý muốn dừng lại.

Tôn Tiểu Vân thở hồng hộc đuổi theo ngăn Lạc Thần Dật lại: "Rốt cuộc tôi kém Hàn Mai Mai ở điểm nào, luận gia thế, luận diện mạo, tôi có điểm nào thua cô ta?"

Lạc Thần Dật thấy này cô ta tự cho là phải, cười trào phúng nói: "Vậy thì sao? Có quan hệ với tôi sao?"

Tôn Tiểu Vân bị nghẹn, trong lòng cô ta cố kìm nén, cô ta cũng không biết rốt cuộc cô ta đang tức cái gì.

Lạc Thần Dật chán ghét nhìn Tôn Tiểu Vân một cái: "Cô sẽ không thích tôi đấy chứ?"

Tôn Tiểu Vân bị hoảng sợ, làm sao cô có thể thích anh ta, cô chỉ tức giận mà thôi, lớn tiếng nói: "Anh nói vớ vẩn cái gì đó."

"Không phải thì tốt. Đừng để bị tôi phát hiện cô đang làm gì mờ ám, không thì tôi sẽ không bỏ qua cho cô đâu." Giọng Lạc Thần Dật lộ ra một cỗ âm trầm, khiến Tôn Tiểu Vân ớn lạnh.

Ngay lúc Tôn Tiểu Vân bị hù sợ, Lạc Thần Dật đã đi thật xa rồi.

Thời gian con trưa, bị cha con nhà họ Tôn làm hồng hết, Lạc Thần Dật quyết định thừa dịp lúc này đi tìm Hàn Mai Mai.

Anh vừa đi đến bên ngoài cửa văn phòng của Hàn Mai Mai liền nghe thấy bên trong có giọng của một chàng trai trẻ tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

"Mai Mai, thuốc mỡ này là bạn anh mang từ nước ngoài về. Đúng lúc chỗ cậu ta còn, nghe nói rất hiệu quả, sẽ không lưu lại sẹo. Em dùng thử xem, nếu hiệu quả tốt, anh sẽ bảo cậu ta mang tới cho em vài hộp nữa." Lục Giai Duệ cười nói với Hàn Mai Mai.

"Cảm ơn, anh Giai Duệ, khiến anh lo lắng rồi." Hàn Mai Mai cười nói, sau đó nhận thuốc mỡ.

"Em cảm ơn gì chứ, chuyện này đều tại anh không tốt, nếu không tại anh, tay em cũng sẽ không thành ra như vậy." Lục Giai Duệ áy náy nói.

"Anh Giai Duệ, không liên quan tới anh, chỉ là một chuyện ngoài ý muốn mà thôi." Hàn Mai Mai lại không để chuyện này ở trong lòng.

Mấy Lục Giai Duệ nhăn lại, mới vừa muốn mở miệng nói cái gì.

Mà Lạc Thần Dật ở ngoài cửa nghe thế cảm thấy căng thẳng, lập tức đẩy cửa đi vào.

Mặt hai người trong văn phòng thấy Lạc Thần Dật đột nhiên xuất hiện đều có chút ngoài ý muốn.

"Sao anh lại tới đây?" Hàn Mai Mai thốt ra.

Lạc Thần Dật không trả lời đến lời cô, ánh mắt chăm chú rơi vào trên tay cô.

Hàn Mai Mai có chút mất tự nhiên, đi e ngại n l e q u y d o n. c o m, không tự nhiên giấu tay ra phía sau, bọn họ vẫn chưa nói chuyện này với Lạc Thần Dật, chỉ sợ anh sẽ chuyện bé xé ra to.

Lạc Thần Dật rất nhanh liền thu hồi ánh mắt lại, đi qua vô cùng thân thiết ôm vai Hàn Mai Mai, cười nói với Lục Giai Duệ: "Lạc thiếu, đã lâu không gặp."

Lục Giai Duệ thấy tay Lạc Thần Dật đặt ở trên vai Hàn Mai Mai, trên mặt hiện lên một tia mất tự nhiên, lại cười nói: "Lạc thiếu, xin chào."

Lạc Thần Dật mỉm cười nói: "Anh tới thăm Mai Mai nhà chúng tôi sao? Chuyện của cô ấy anh không cần quan tâm, có tôi ở đây rồi."

"Mai Mai, em nói đúng không?" Lạc Thần Dật quay đầu sừng nịch nhìn Hàn Mai Mai nói.

Hàn Mai Mai thấy ánh mắt Lạc Thần Dật liếc lên uy hiếp, thật giống như đang nói 'em dám nói không, nhất định em sẽ chết'.

Hàn Mai Mai đành phải gật đầu một cái.

Lạc Thần Dật lộ ra vẻ mặt vừa ý, quay đầu nhìn Lục Giai Duệ.

"Như vậy tôi an tâm rồi, vậy thì phiền toái Lạc thiếu rồi." Lục Giai Duệ cười nói, đồng thời cũng cảm giác được miệng có vị đắng.

"Lạc thiếu, cùng ăn cơm với chúng tôi đi. Tôi đã đặt chỗ ở Bích Hải." Lạc Thần Dật rộng rãi nói.

Lục Giai Duệ cười nói: "Không cần, tôi còn có chuyện, tôi đi trước đây." Anh ta cũng không muốn ở lại làm bóng đèn, thấy người khác ân ái.

"Như vậy sao, thật đáng tiếc, vậy chúng ta hẹn lần sau nha." Giọng Lạc Thần Dật mang theo đáng tiếc nói, giống như thật sự tiếc cho Lục Giai Duệ vậy.

Lục Giai Duệ đáp ứng, đi lên trước dặn dò Hàn Mai Mai: "Mai Mai, nhất định phải bôi thuốc đúng giờ đó."

"Được, em biết rồi." Hàn Mai Mai đáp.

Lục Giai Duệ vừa đi, biểu tình của Lạc Thần Dật liền không tốt, nâng tay Hàn Mai Mai lên, khàn trương nhìn, cau mày: "Sao lại thành như vậy?"

Hàn Mai Mai cúi đầu nói: "Một chút ngoài ý muốn."

"Hừ." Vừa rồi Lạc Thần Dật ở ngoài cửa đã nghe được, chuyện này có liên quan tới Lục Giai Duệ, muốn làm vậy để có được tâm hình kia, anh lại hung dữ nói: "Sau này em gặp Lục Giai Duệ ít thôi."

"Chuyện này thật sự không liên quan tới anh Giai Duệ, chỉ là chuyện ngoài ý muốn mà thôi..." Hàn Mai Mai thấy mặt Lạc Thần Dật càng đen hơn, không dám nói tiếp.

"Lại còn anh Giai Duệ, em rất thân với anh ta sao?" Lạc Thần Dật nặn ra từ kẻ răng.

Hàn Mai Mai thấy Lạc Thần Dật như vậy biết anh thật sự tức giận, cũng không dám phản bác, chuyện này có chút chột dạ, đi e ngại n l e q u y d o n. c o m, nói như thế nào thì cô cũng không nói với anh đúng lúc.

Lạc Thần Dật thấy Hàn Mai Mai như vậy, thở dài một hơi, sau đó cầm lấy thuốc mỡ bên cạnh, xem hướng dẫn sử dụng, sau đó vặn mở nắp, lấy một ít thuốc mỡ, động tác nhẹ nhàng bôi thuốc mỡ cho Hàn Mai Mai.

Trong lòng Hàn Mai Mai mềm nhũn, lấy lòng nói: "Anh đừng tức giận mà. Cùng Giai... Không liên quan đến Lục Giai Duệ, chỉ ăn cơm với anh ấy mà thôi. Là người phục vụ không cẩn thận rót nước vào tay em. Em chỉ không muốn khiến anh lo lắng, cho nên mới không nói với anh. Đây chỉ là vết thương

nhỏ, không có vấn đề gì..."

"Đừng cử động." Lạc Thần Dật cúi đầu nhìn không ra biểu tình, quá một hồi lâu, anh đột nhiên nói: "Lần sau em có xảy ra chuyện gì thì nhất định phải gọi điện thoại cho anh đầu tiên."

"Được." Hàn Mai Mai không chút do dự đáp ứng.

Lạc Thần Dật nâng cằm của cô lên hôn xuống: "Em phải nhớ kỹ anh là bạn trai của em."

Trong lòng Hàn Mai Mai dao động..

Gần đây Hàn Mai Mai cũng có chút phiền não, ông ngoại Hàn vẫn thúc giục cô đi xem mắt, cô có chút dao động, hay là trực tiếp ngã bài với ông ngoại, ngay tại thời điểm cô do dự, cô nhận được điện thoại của một người, người kia còn dặn cô không được nói với Lạc Thần Dật.

"Chú, xin chào." Hàn Mai Mai nhìn người đàn ông trung niên ngồi đối diện, trong lòng có chút bất an, cô biết Lạc Vĩ Kỳ gọi cô đến đây nhất định có liên quan đến Lạc Thần Dật.

Lạc Vĩ Kỳ gật đầu một cái, cũng không lên tiếng, nghiêm mặt nhìn Hàn Mai Mai, nhìn không ra biểu tình gì.

Thời điểm Lạc Vĩ Kỳ nghiêm mặt, vẻ mặt càng khiến người ta sợ hãi hơn, trong lòng Hàn Mai Mai lại có một loại dự cảm không tốt, cũng không dám tùy tiện mở miệng trước.

Rất lâu, Lạc Vĩ Kỳ hắng giọng một cái, chậm rãi nói: "Thần Dật đã nói với tôi, hai đứa đang quen nhau?"

"... Đúng vậy."

"Tôi cảm thấy hai người không phải cực kỳ thích hợp." Lạc Vĩ Kỳ đi thẳng vào vấn đề nói.

Thái độ Lạc Vĩ Kỳ đối với cô trực tiếp như vậy, dĩ nhiên cô không có chút kinh ngạc, cô nhớ lần đầu tiên nhìn thấy Lạc Vĩ Kỳ, là kỉ niệm ngày thành lập tập đoàn Hàn thị, ông ấy còn đề cho Lạc Thần Dật nhảy với cô một điệu, hiện tại thái độ của ông ấy sao lại thay đổi lớn như vậy?

"Tôi nói một lần nữa, tôi không tán thành hai đứa quen nhau. Tôi cảm thấy tính cách hai đứa không thích hợp. Mà Hàn tiểu thư, điều kiện của cô tốt như vậy nhất định có rất nhiều người đàn ông tốt theo đuổi..."

Trong lòng Hàn Mai Mai có chút không thoải mái, cô biết vì sao Lạc Vĩ Kỳ đột nhiên không vừa mắt cô, tính tình của cô có phần mâu thuẫn, cô cảm thấy chuyện hai người yêu nhau, người ta không cảm thấy không thích hợp, vì sao người khác còn muốn xoi mói vào.

"Hàn tiểu thư, cô nên hiểu ý của tôi." Mặt Lạc Vĩ Kỳ không chút thay đổi nhìn Hàn Mai Mai.

Trong lòng Hàn Mai Mai đã nghĩ tốt lý do thoái thác, còn chưa nói ra miệng.

"Ba, ba làm gì vậy?" Giọng Lạc Thần Dật đột nhiên xuất hiện.

"Thần Dật, sao con lại tới đây?" Lạc Vĩ Kỳ có chút bối rối, rất nhanh lại trấn định lại, như là nghĩ tới cái gì, trừng mắt nhìn Hàn Mai Mai một cái.

Hàn Mai Mai bị trừng có chút không hiểu, chẳng lẽ ông ấy tưởng rằng cô báo cho Lạc Thần Dật? Đây thật đúng là oan uổng cho cô.

"Ai bảo ba gọi cô ấy tới đây." Lạc Thần Dật không vui nói với Lạc Vĩ Kỳ.

Lạc Vĩ Kỳ bị Lạc Thần Dật dùng giọng điệu như vậy nói chuyện ở trước mặt người ngoài, cũng có chút khó chịu, cứng rắn nói: "Tôi là trưởng bối, tôi không thể gặp cô ta sao?"

"Chuyện của con không cần ba lo, con muốn ở cùng một chỗ với ai, ba cũng đừng xen vào." Lạc Thần Dật nói xong câu đó liền lúi kéo Hàn Mai Mai đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Lạc Thần Dật kéo Hàn Mai Mai ra bên ngoài, hỏi: "Không có việc gì em tới đây làm gì?"

"Em muốn tới hay sao?" Hàn Mai Mai nói thầm.

"Ông ta gọi em tới em liền tới, sao em lại nghe lời như thế? Lời anh nói với em, sao em lại không để ở trong lòng. Hiện tại em có chuyện gì đều không muốn nói với anh có phải hay không? Lần trước em đã đáp ứng anh như thế nào?" Lạc Thần Dật tức giận nói.

Hàn Mai Mai cũng cực kỳ khó chịu, hiện tại lại bị Lạc Thần Dật mắng, chỉ cảm thấy càng phiền hơn.

"Vừa rồi ba anh đã nói gì với em?" Lạc Thần Dật thăm dò hỏi, ít nhiều anh cũng biết Lạc Vi Kỳ sẽ nói gì. Hiện tại Lạc Vi Kỳ một lòng muốn kết thông gia với nhà họ Tôn, còn kém chưa gởi anh gửi qua bên đó thôi.

"Không có gì." Hàn Mai Mai quay đầu đi, giận dỗi nói.

Quá hồi lâu, mặt Lạc Thần Dật không chút thay đổi nói: "Anh đưa em về."

Hàn Mai Mai cũng miễn cảm nhận ra cảm xúc của Lạc Thần Dật chuyển biến, trong khoảng thời gian ngắn không khí có chút xấu hổ, hai người đối nhau nên cũng không ai phản ứng.

Lạc Thần Dật đưa Hàn Mai Mai đến nhà cũ nhà họ Hàn, liền lái xe rời đi, không có giống bình thường đi theo Hàn Mai Mai vào xin cơm.

Tâm tình Hàn Mai Mai cũng không tốt, đi đến a n l e q u y d o n . c o m, đẩy cửa ra đi vào, cô không nghĩ tới bên trong còn có người đang chờ cô.

"Mai Mai, con mau tới đây. Đây chính là Tiểu Vương, con trai của viện trưởng Vương, hiện tại nó là bác sĩ chủ nhiệm. Tuổi trẻ như vậy đã là bác sĩ chủ nhiệm, thật sự rất giỏi. Còn có tiền đồ hơn ba con khi đó. Mai Mai, trước đây hai đứa đã gặp nhau rồi đó." Ông ngoại Hàn nhiệt tình nói.

Hàn Mai Mai thấy một người đàn ông đi giày Tây, đeo một cái mắt kính nhìn qua rất tinh anh.

Cô đi qua gạt đầu một cái: "Xin chào." Nói với ông ngoại: "Ông ngoại, chuyện trước đây con đều không nhớ rõ. Bác sĩ Vương này . . . Thật sự con không nhớ . . ."

Bác sĩ Vương kia cười nói: "Cũng chỉ gặp mặt có hai ba lần, em không có ấn tượng là bình thường. Ông ngoại, Mai Mai bây giờ còn đẹp hơn thời điểm cháu nhìn thấy cô ấy rất nhiều."

Hàn Mai Mai đối với Bác sĩ Vương tự cho là thân quen này có chút phiền chán.

"Mai Mai, con mau ngồi xuống đi, hai đứa người trẻ tuổi trò chuyện nhiều một chút." Ông ngoại Hàn cười tít mắt nói, sau đó quay đầu nói với bác sĩ Vương: "Trước kia tính cách của nó quá bá đạo, hiện tại trưởng thành, thu lại nhiều rồi đó. Cũng không phải ông khoe khoang, đứa cháu gái này của ông càng ngày càng thân thiết rồi . . ."

Hàn Mai Mai cũng có chút xấu hổ.

Bác sĩ Vương kia lại ở bên cạnh phụ họa cùng, giống như một kẻ ba phải vậy.

"Con hơi mệt, muốn đi nghỉ ngơi một chút." Hàn Mai Mai vừa nói xong đứng lên chuẩn bị đi.

Mấy ông ngoại Hàn lập tức nhấn lại, bắt mắt nhìn Hàn Mai Mai, vừa muốn nói chuyện.

Bác sĩ Vương khéo hiểu lòng người nói: "Vậy em mau đi nghỉ ngơi đi. Tôi nghe ông ngoại nói, hiện tại một mình em quản lý công ty, đây quả thật rất vất vả, em phải chú ý làm việc và vui chơi kết hợp..."

Ông ngoại Hàn nghe bác sĩ Vương nói như vậy cũng không tiện nổi giận.

Hàn Mai Mai cho qua gạt đầu, liền đi vào trong phòng.

Hàn Mai Mai nằm ở trên giường, nghĩ đến khuôn mặt không chút thay đổi của Lạc Thần Dật lái xe rời đi khi đó, trong lòng liền cảm thấy cực kỳ phiền não.

Ngày hôm sau, ở trong phòng ăn.

"Mai Mai, tôi nghe ông ngoại nói, ở công ty em có rất nhiều chuyện phải xử lý, đều không có thời gian ăn cơm, như vậy cũng không tốt, thân thể sẽ không chịu được..." Bác sĩ Vương tự nói.

Hàn Mai Mai ngồi đối diện anh ta nghe anh ta lái nhái. Bác sĩ Vương này đúng là nhiệt tâm, đi đến a n l e q u y d o n . c o m, buổi trưa hôm nay liền chạy tới công ty tìm cô, từ chối không được, đành phải tới đây ăn cơm với anh ta.

Ngày hôm qua Lạc Thần Dật lái xe đi đến bây giờ cũng không có gọi điện cho cô, Hàn Mai Mai mơ hồ biết Lạc Thần Dật đang giận mình, nhưng bảo cô cúi đầu trước thì cô lại không bỏ xuống được mặt mũi...

"Mai Mai, ý của ông ngoại em cũng nên hiểu." Bác sĩ Vương nói chuyện này giống như có chút xấu hổ, dùng một phen nói: "Kỳ thật tôi rất hài lòng với em, dù là diện mạo, gia thế, đều xứng đôi với tôi. Nếu em không có ý kiến gì, tôi cảm thấy ba tháng sau chúng ta có thể kết hôn, hôn lễ của chúng ta có thể đặt ở đảo Bali, đến lúc đó..."

Hàn Mai Mai còn đang suy nghĩ đến chuyện của Lạc Thần Dật, bác sĩ Vương kia đã suy nghĩ đến tương lai tốt đẹp rồi.

Bác sĩ Vương thấy Hàn Mai Mai đang thất thần, có chút bất mãn nói: "Mai Mai, em có đang nghe tôi nói chuyện hay không?"

"A." Hàn Mai Mai lấy lại tinh thần: "Tôi đang nghe."

"Vậy thật sự quá tốt." Bác sĩ Vương nhìn cực kỳ vui vẻ: "Vậy em là em đã đồng ý! Nghe được em nói như vậy, tôi rất yên tâm. Tôi còn đang sợ em không đồng ý chuyện này. Ài, hiện tại rất nhiều cô gái sau khi kết hôn không muốn sống cùng bố mẹ chồng. Có rất ít người giống như em..."

Hàn Mai Mai vừa nâng chung trà lên uống, nghe thế "Phốc" một tiếng phun hết ra.

Trên mặt bác sĩ Vương đều là nước, mặt anh ta lập tức tái đi.

"Bác sĩ Vương, thật xấu hổ." Hàn Mai Mai mang theo xin lỗi nói, rút mấy tờ khăn giấy vội vàng đưa tới.

Mặt bác sĩ Vương lúc này mới hòa hòa một chút.

Hàn Mai Mai cảm thấy phải mau chóng nói rõ ràng với bác sĩ Vương này: "Bác sĩ Vương, tôi cảm thấy tôi và anh..."

"Thì ra tôi không nhìn lầm, thật sự là Hàn tổng." Một giọng nói châm biếm truyền vào trong tai Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai ngẩng đầu vừa thấy, người này đúng là Ngụy Nhất Minh.

Ngụy Nhất Minh vừa đến liền thấy Hàn Mai Mai, đi đến gần anh ta, vốn tưởng rằng người ngồi đối diện cô là Lạc Thần Dật kia, tính toán bước nhanh vượt qua bọn họ, mắt không thấy tâm không phiền, đưa mắt nhìn, người nọ lại không phải Lạc Thần Dật. Mà còn nhìn qua đối với Hàn Mai Mai lại hết sức ân cần, Ngụy Nhất Minh tự nhiên coi người này thành đối tượng mới của Hàn Mai Mai. Trong lòng có vài phần khinh thường, lại có chút tư vị không đúng, cũng không nói rõ được đây là tư vị gì, chân đã ma xui quỷ khiến đi qua đó rồi.

Trên mặt Hàn Mai Mai không có biểu tình gì, thật giống như không có nghe thấy Ngụy Nhất Minh nói vậy.

Ngụy Nhất Minh thấy cô như vậy, trong lòng càng không thoải mái.

"Nhất Minh, chúng ta đi thôi." Bạn gái bên người Ngụy Nhất Minh thúc giục, nói xong lại đánh giá Hàn Mai Mai. Cô bạn gái này là gần đây Ngụy Nhất Minh mới quen, điều kiện cũng không tệ, liền kết giao, nhưng Ngụy Nhất Minh lại không thêm để ý cô bạn gái này, hiện tại trong mắt anh ta thì kết hôn với ai cũng vậy thôi, dù sao cũng không phải cô ấy... .

Bác sĩ Vương rất nhanh phản ứng kịp nhận ra người trước mắt này là tổng giám đốc Ngụy thị Ngụy Nhất Minh, anh ta lập tức vươn tay: "Thì ra là Ngụy Tổng, xin chào, xin chào."

Ngụy Nhất Minh không có vươn tay, ngược lại hơi hất mày.

Bác sĩ Vương cũng không xấu hổ, khuôn mặt tươi cười nói: "Xin chào, Ngụy Tổng, tôi vẫn nghe ba tôi nói về anh. Ông vẫn hay khen anh tuổi trẻ đầy hứa hẹn, bảo tôi phải học tập anh nhiều... Đúng rồi, ba tôi là Vương Hạo Cường."

Ngược lại Ngụy Nhất Minh đối với Vương Hạo Cường này còn có chút ảnh hưởng, ông ta là bác sĩ nổi tiếng, vươn tay nhẹ nhàng chạm một cái, sau đó mau chóng buông tay.

Ánh mắt Ngụy Nhất Minh cũng không đặt trên người bác sĩ Vương nữa, mà ý vị sâu xa nói: "Hàn tổng, cô đôi bạn trai thật nhanh đó."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

Ngụy Nhất Minh trào phúng nhìn Hàn Mai Mai.

Mà bác sĩ Vương kia nhưng lại kinh ngạc, nhũn mảy, cố cười nói với Ngụy Nhất Minh: "Ngụy Tổng, ai cũng có quá khứ, trước kia tôi cũng từng yêu, tôi cảm thấy những thứ này không quan trọng, quan trọng là ... Hai người yêu nhau là được rồi. Anh xem, tôi và Mai Mai..."

Hàn Mai Mai nghe bác sĩ Vương nói vậy, trên trán gân xanh đều phải nổi lên, không có việc gì lôi cô vào để làm gì? Bác sĩ Vương này cũng quá coi trọng cô rồi. Cô và anh ta thì có quan hệ gì chứ?

"Xấu hổ, bác sĩ Vương, tôi cảm thấy tôi nên nói rõ ràng với anh thì hơn. Tôi đã có bạn trai, nhưng tôi chưa nói với ông ngoại, cho nên mới xảy ra những chuyện hiểu lầm này, thật xin lỗi, nhưng anh yên tâm, tôi sẽ nói rõ ràng với ông ngoại. Bữa cơm hôm nay tôi mời."

Mãi bác sĩ Vương mới hiểu được Hàn Mai Mai đang nói gì, khó có thể tin nói: "Em đang đùa giỡn tôi hay sao?"

"Bác sĩ Vương, tôi nghĩ tôi đã nói rất rõ ràng, mà tôi tự nhận cũng không có làm ra chuyện gì khiến anh hiểu lầm." Hàn Mai Mai nhìn anh ta không nhanh không chậm nói.

Cô xoay người nói với Ngụy Nhất Minh: "Ngụy tiên sinh, cảm ơn anh quan tâm, nhưng tôi rất tốt, không cần anh phải quan tâm. Gặp lại." Hiện tại ít nhiều cô cũng biết tâm tư của Ngụy Nhất Minh.

Bác sĩ Vương thấy người chung quanh vẫn dùng ánh mắt tò mò nhìn bọn họ, cũng cảm giác ở lại cũng không được, đi nhanh chóng thu thập đồ đạc rồi đi.

Ngụy Nhất Minh không để ý bác sĩ Vương kia, mà nhìn theo Hàn Mai Mai, vì sao biết cô vẫn ở cùng một chỗ với Lạc Thần Dật, tâm tình anh ngược lại càng không vui vậy?

"Nhất Minh, chúng ta đi thôi. Không phải anh nói sau khi ăn cơm với em, còn phải về công ty làm việc sao?" Bạn gái Ngụy Nhất Minh lôi kéo tay áo Ngụy Nhất Minh gắt giọng, cô ta cực kỳ vui vẻ khi Hàn Mai Mai rời đi, xuất phát từ giác quan thứ sáu của phụ nữ, cô ta có thể cảm giác được Ngụy Nhất Minh đối với cô gái kia cực kỳ để ý, lại đặc biệt đi qua chào hỏi, ngay cả khi cô gặp mặt bạn bè của anh, anh đều có bộ dáng xa cách.

Mặt Ngụy Nhất Minh không chút thay đổi gật đầu một cái.

Chương Vĩ đi vào quán bar, phục vụ liền làm một vài động tác với Chương Vĩ.

Chương Vĩ lập tức thấy Lạc Thần Dật ngồi ở trong góc, đi qua, kỳ quái hỏi: "Ai, sao lại thế này, cậu làm gì mà lại uong rượu giữa ban ngày ban mặt thế này."

Hiện tại thời gian còn rất sớm, trong quán bar cũng không có ai, chỉ có nhân viên dọn dẹp vệ sinh, mọi người cũng không dám phát biểu ý kiến gì với vị ông chủ ban ngày ban mặt lại ngồi đây uống rượu này.

Lạc Thần Dật ngẩng đầu liếc nhìn Chương Vĩ một cái, sau đó cầm một cái chai đặt ở trước mặt Chương Vĩ: "Tôi, uống rượu với tôi."

Chương Vĩ chú ý tới mấy cái chai không trước mặt anh, phục vụ vừa rồi còn nháy mắt ra hiệu với anh, trong lòng Chương Vĩ lập tức có tính toán: "Cậu không vui sao? Cãi nhau với Hàn Mai Mai rồi hả?" Giọng Chương Vĩ có vài phần vui sướng khi người gặp họa, rốt cuộc cũng có người có thể khiến tên nhóc này đau khổ rồi.

"Anh nói ít một chút, không ai bảo anh cầm đâu." Lạc Thần Dật trợn mắt nhìn anh ta: "Mau ngồi xuống uống rượu với tôi."

Chương Vĩ ha ha cười, bị anh ta đoán đúng rồi, đi đến gần anh ta, anh ta chậm rãi ngồi xuống, nhưng không có đi lấy ly rượu, lời nói thâm thúy nói: "Tôi đã nói rồi. Loại đại tiểu thư này rất khó trị."

"Anh nói xem cô ấy đang suy nghĩ cái gì? Tôi có khiến cô ấy cảm thấy tôi không có bản lĩnh hay không?" Lạc Thần Dật cau mày nói, đây là lần đầu tiên anh có cảm giác thất bại, đây lại còn là cô gái anh yêu nhiều đến như vậy.

Trong lòng Chương Vĩ có chút sáng khoái, không nghĩ tới tên nhóc này cũng có một ngày bị người ta ghét bỏ, nhưng trên mặt vẫn là biểu tình quan tâm "Hai người có mâu thuẫn gì? Cậu đã hỏi cô ấy chưa?"

"Anh thu hồi cái biểu tình đó lại đi, tôi biết trong lòng anh đang cười trộm." Lạc Thần Dật liếc anh ta một cái, tức giận nói.

Chương Vĩ kêu lớn oan uổng: "Tôi là người như thế sao?"

Lúc này di động của Lạc Thần Dật vang lên, anh lập tức cầm lên xem, đột nhiên đứng lên.

"Sao? Chuyện gì khiến cậu vui vẻ như vậy, miệng cậu phải rộng đến mang tai rồi đó." Chương Vĩ nghi ngờ nói, anh ta không rõ sao cảm xúc của Lạc Thần Dật có thể lên xuống nhanh như vậy.

"Được rồi, không nói với anh nữa. Tôi có việc đi trước đây." Tâm tình Lạc Thần Dật sung sướng nói, cầm áo ở bên cạnh lên, vỗ xuống bả vai Chương Vĩ, rồi rời đi.

"Thật là, rốt cuộc tên nhóc này đang làm cái gì? Sao trở mặt nhanh như vậy." Chương Vĩ lầu bầu nói.

Hàn Mai Mai trở lại văn phòng không bao lâu liền nhận được điện thoại của ông ngoại Hàn, không cần nghĩ cũng biết nhất định là tên bác sĩ Vương kia đã tới cáo trạng rồi. Thật sự là tiểu nhân, trong lòng Hàn Mai Mai yên lặng nhớ lại.

Hàn Mai Mai đẩy cửa thư phòng ra, trong lòng có chút bất an không yên, nhận điện thoại của ông ngoại Hàn, cô liền chạy thẳng về nhà, không cần nghĩ cũng biết ông ngoại Hàn rất tức giận, cô nhẹ giọng gọi: "Ông ngoại..."

Ông ngoại Hàn đưa lưng về phía cô không nói lời nào, vẻ mặt của ông khinh thường, trong lòng Hàn Mai Mai có chút không rõ ngọn ngành: "Ông ngoại... Lần này đều là con không tốt."

"Hừ."

"Ông ngoại..." Cô càng chột dạ hơn.

Lúc này ông ngoại Hàn mới từ từ xoay người lại, để lộ ra vẻ nghiêm mặt nói: "Tiểu Vương nói con đã có bạn trai rồi."

"Vâng..." Hàn Mai Mai cúi đầu nói.

"Sao ông không nghe thấy con nói qua. Có phải con không để người ông ngoại này trong lòng hay không? Con khiến khuôn mặt già nua này biết đề ở đâu? Ông và viện trưởng Vương là bạn bè đã vài chục năm, con bảo ông sau này biết nhìn mặt ông ấy như thế nào đây?" Giọng ông ngoại Hàn càng ngày càng nghiêm khắc.

Hàn Mai Mai cũng không dám ngẩng đầu nhìn ông ngoại Hàn, trong lòng cũng có chút hối hận, cô nên nói rõ ràng với ông ngoại từ sớm.

"Rốt cuộc bạn trai con là ai?" Ông ngoại Hàn hỏi.

Di Lưu gõ cửa, tiến vào nói: "Ông chủ, tiểu thư, Lạc tiên sinh đến đây."

Ông ngoại Hàn gật gù đầu.

Mà về mặt Hàn Mai Mai còn kinh ngạc, cô vừa mới thừa nhận quan hệ của cô với Lạc Thần Dật với ông ngoại, tên họ Lạc này đến cũng thật đúng lúc.

Ánh mắt Hàn Mai Mai không khỏi hoài nghi nhìn ông ngoại Hàn, ông ngoại Hàn có chút mất tự nhiên xoay mặt đi. Hàn Mai Mai lập tức cảm giác được trong đó có điểm khó hiểu, khó trách vị bác sĩ Vương kia lại cực phẩm như vậy, thì ra...

"Ông ngoại, ông..."

"Ông ngoại, Mai Mai, cháu đến đây." Giọng nói Lạc Thần Dật đã truyền tới, trong lúc đó anh đi đến.

Ánh mắt Hàn Mai Mai lập tức liền rơi vào trên người Lạc Thần Dật, ánh mắt nguy hiểm nheo lại.

Trong lòng Lạc Thần Dật biết không ổn, có chút chột dạ dời ánh mắt.

"Tiểu Lạc, cháu đã đến rồi, cháu đến rồi thì tốt." Ông ngoại Hàn thấy Lạc Thần Dật, ánh mắt cười đến chỉ còn là một đường nhỏ.

"Ông ngoại, trà này ông uống thử xem. Đây là bạn cháu mang về từ Vân Nam." Lạc Thần Dật vuốt mõng ngựa của ông ngoại Hàn.

"Cháu cũng đã tới rồi, có chuyện gì thì làm đi? Đây là người một nhà, cháu khách khí như vậy làm gì?" Ông ngoại Hàn nói.

"Đây là nên làm, ông ngoại, ông uống trước xem, nếu hương vị tốt, cháu sẽ mua thêm..."

"Hai người định diễn đến bao giờ? Nói đi, không phải hai người đã sớm thông đồng đúng không?" Hai tay Hàn Mai Mai ôm ngực nhìn bọn họ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

"Khụ khụ, hai đứa nói chuyện đi, ông ra ngoài phơi nắng một chút." Ông ngoại Hàn nói xong liền chống gậy đi ra ngoài.

"Chuyện kia... Cháu bồi ông ngoại ra ngoài." Lạc Thần Dật lập tức đi theo nói.

Nhưng Hàn Mai Mai đâu có thả anh đi đơn giản như vậy.

"Anh đứng lại đó cho em." Sắc mặt Hàn Mai Mai không tốt nhìn Lạc Thần Dật.

Trên mặt Lạc Thần Dật treo một nụ cười, nhưng ánh mắt không dám nhìn Hàn Mai Mai: "Mai Mai, em sao vậy?"

"Anh nói đi, khi nào thì bắt đầu thông đồng với ông ngoại?" Hàn Mai Mai hỏi.

"Em đang nói cái gì? Sao anh nghe không hiểu?" Lạc Thần Dật cười nói.

"Anh đừng có giả ngu với em." Hàn Mai Mai từng bước ép sát.

Lạc Thần Dật không thể trốn tránh, đành phải nói: "Được rồi, được rồi, anh nói là được chứ gì?"

Hàn Mai Mai nhướn mày nhìn anh.

"Kỳ thật ông ngoại đã biết chúng ta đang yêu nhau, lần trước một mình ông ngoại tìm anh nói chuyện..."

Hàn Mai Mai nghe thế lại có chút ngoài ý muốn.

"Ông cũng nhiều lần hỏi về chuyện của chúng ta, nhưng em đều không có thừa nhận, cho nên ông mới nghĩ ra biện pháp như vậy..." Lạc Thần Dật liếc nhìn Hàn Mai Mai một cái, muốn thông qua nét mặt của cô để tìm ra chút manh mối.

Hàn Mai Mai lại hỏi: "Vậy còn anh? Vì chuyện này anh đã phải dùng bao nhiêu sức lực hả?"

"Chuyện này... Chuyện này..." Lạc Thần Dật sờ cái mũi.

Hai tay Hàn Mai Mai chống vào eo, hung ác nói: "Anh mau nói cho em!"

"... Là lần trước anh đưa đồ sứ cho ông ngoại..." Lạc Thần Dật mơ hồ không rõ nói.

"Được, Lạc Thần Dật, thì ra từ trước đến giờ anh vẫn luôn gạt tôi!" Hàn Mai Mai không khỏi tức giận, không nghĩ tới Lạc Thần Dật lại một chút sợ hãi cũng không lộ ra, còn giúp ông ngoại Hàn cùng nhau đùa giỡn cô.

Lạc Thần Dật thấy Hàn Mai Mai tức giận, trong lòng kêu to không ổn, đành phải hạ giọng, làm nũng nói: "Đây không phải ông ngoại quan tâm em hay sao? Em đừng tức giận, anh đã giải thích với em còn không được hay sao? Đều tại anh không tốt, do anh không nói với em." Kỳ thật Lạc Thần Dật làm như vậy với Hàn Mai Mai cũng là mang chút tâm tư riêng, Hàn Mai Mai vẫn không chịu thừa nhận anh với người khác, trong lòng anh vẫn có chút không thoải mái.

"Anh chỉ phối hợp một chút thôi. Em phải tin anh." Lạc Thần Dật mở to hai mắt nói.

Hàn Mai Mai vẫn nghiêm mặt nhìn anh: "Anh đùa giỡn tôi có vui hay không?" Hàn Mai Mai nghĩ đến ngày đó mặt Lạc Thần Dật không chút thay đổi, hôm nay cô còn bất an không biết có nên gọi điện thoại cho anh hay không, cô có cảm giác chính mình bị lừa dối.

"Anh thật sự không có ý này. Ông ngoại cũng chỉ quan tâm em mà thôi, ông không có ý gì khác. Em đừng tức giận mà..." Lạc Thần Dật có chút hết cách nói, anh có cảm giác mình đang làm sai cái gì đó, đột nhiên đầu anh hiện ra...

Hàn Mai Mai nhếch khóe miệng, đi về phía Lạc Thần Dật, mang theo vài phần trào phúng: "Lạc Thần Dật, vậy anh có ý tứ gì?"

Lạc Thần Dật cũng mang theo vài phần tức giận: "Anh còn có thể có ý tứ gì? Em luôn giấu anh đi, có phải còn muốn gặp những người khác, sau đó quên anh đi..." Nói xong trong miệng Lạc Thần Dật không khỏi có một tia chua xót.

Hàn Mai Mai thật không ngờ Lạc Thần Dật lại có thể nói những lời này, cô cũng không có ý tứ này, cô chỉ muốn đợi đến thời cơ thích hợp...

"Nếu không có chuyện lần này, có phải vĩnh viễn cũng sẽ không nói với ông ngoại hay không?" Lạc Thần Dật thâm sâu nhìn Hàn Mai Mai: "... Có phải em không yêu anh hay không?"

Hàn Mai Mai thấy Lạc Thần Dật như vậy chân tay có chút luống cuống, tuy lúc đầu cô có chút tức giận, nhưng tức giận là vì bọn họ liên hợp lại lừa gạt cô, chứ cô không có ý muốn chia tay, sao chuyện lại vượt qua suy nghĩ của cô vậy? Đồng thời cô cũng phát hiện một chuyện, Lạc Thần Dật càng ngày càng có thể tác động đến tâm tình của cô.

"Được, anh đã hiểu ý của em rồi." Lạc Thần Dật cup mắt xoay người sang chỗ khác, giống như hạ quyết tâm rồi vậy.

Hàn Mai Mai hoảng hốt: "Anh đứng lại đó cho em, anh đừng đi."

"Nếu em cảm thấy ở cùng một chỗ với anh không thoải mái, anh có thể buông tay." Lạc Thần Dật đưa lưng về phía cô sầm sập nói.

Hàn Mai Mai lập tức đuổi theo, từ phía sau ôm lấy anh: "Ai nói em không thoải mái, ai muốn anh buông tay..."

Mà lúc này khỏe miệng Lạc Thần Dật hơi hơi hơi lên, xoay người hôn Hàn Mai Mai. Hàn Mai Mai cũng phối hợp ôm cổ của anh...

Phía sau, ở ngoài cửa, di Lưu gõ cửa: "Tiểu thư, Lạc tiên sinh, lão gia kêu hai người ra ngoài."

Ông ngoại Hàn thấy hai người bọn họ đi ra, biểu tình đều đã cực kỳ tự nhiên, xem ra vấn đề vừa rồi đã được xử lý xong, trong lòng ông thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Hàn Mai Mai và Lạc Thần Dật ngồi ở trên sofa bên cạnh.

Di Lưu nhanh chóng dọn xong dụng cụ pha trà.

Ông ngoại Hàn chậm rãi mở miệng: "Tiểu Lạc, ba cháu đã biết hai đứa kết giao chưa?"

"Ba cháu đã biết rồi, cũng gặp Mai Mai rồi." Lạc Thần Dật đáp.

Ông ngoại Hàn bao hàm thâm ý liếc Hàn Mai Mai, thật giống như đang nói, cũng đã phát triển đến mức này, lại còn không nói cho ông biết.

Hàn Mai Mai có chút chột dạ cúi đầu, không dám đáp lời.

"Vậy hai đứa tính toán khi nào thì kết hôn?" Ông ngoại Hàn lại hỏi, con mắt chăm chú rơi vào trên người bọn họ.

"Ông ngoại!" Hàn Mai Mai lập tức ngẩng đầu, biết ngay ông ngoại Hàn sẽ như vậy, có chút bất đắc dĩ nhìn ông: "Ông đang nói cái gì vậy?"

"Con đừng nói chen vào, ông đang hỏi tiểu Lạc." Ông ngoại Hàn bắt mắt nhìn cô, sau đó nhìn Lạc Thần Dật chờ đợi câu trả lời của anh.

"Kỳ thật cháu cũng đã sớm suy nghĩ đến, chính là sợ Mai Mai không đồng ý." Lạc Thần Dật có chút xấu hổ nói.

Hàn Mai Mai kinh ngạc nhìn anh, rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì?

Ông ngoại Hàn vừa nghe ánh mắt cũng phải hé mắt: "Thật sao? Thì ra là như vậy. Ông sẽ xem khi nào có thể gặp ba của cháu."

"Hai người..." Trong lòng Hàn Mai Mai không nói lên lời, sao hai người không hỏi ý kiến của con? Con còn chứ đồng ý nói muốn kết hôn đâu nha!

"Mai Mai, cháu đừng cất ngang, cháu và Tiểu Lạc đổi vị trí, ông còn có chuyện muốn hỏi nó?" Ông ngoại Hàn nói với Hàn Mai Mai.

Lạc Thần Dật đẩy đẩy cô, Hàn Mai Mai bất đắc dĩ đứng lên...

Lạc Thần Dật ở lại nhà họ Hàn ăn cơm chiều, lại ngồi một thời gian sau đó mới từ biệt. Ông ngoại Hàn bắt Hàn Mai Mai tiễn Lạc Thần Dật.

Hàn Mai Mai đưa Lạc Thần Dật đến cửa lớn nhà họ Hàn, di Lưu an ủi họ, hai người đứng ở cửa đều không muốn rời đi.

Hàn Mai Mai nhìn không được mở miệng nói chuyện trước: "Em đáp ứng sẽ kết hôn với khi nào hả?"

Lạc Thần Dật nựng mặt cô lên: "Giờ mà em còn muốn trốn tránh hay sao? Đã không còn kịp rồi, em cảm thấy em nói không muốn kết hôn, ông ngoại sẽ buông tha cho em đơn giản như sao?"

Hàn Mai Mai suy nghĩ một chút, quả thật là như thế, nhưng cầu hôn cô cũng không có, mà đã phải gả đi, trong lòng vẫn có chút không cam lòng, đồng thời còn có một vấn đề khác trước mắt: "Ba anh..."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65

Edit: Tuyết Nguyệt Lam

"Vấn đề này em không cần lo lắng." Lạc Thần Dật hôn một cái lên trán của cô.

Chuyện này tiến triển còn nhanh hơn trong tưởng tượng của cô.

Không quá vài ngày, Lạc Thần Dật liền hẹn thời gian để ông ngoại và Lạc Vi Kỳ gặp mặt, đương nhiên bọn họ cũng phải xuất hiện.

Khi ông ngoại Hàn và Hàn Mai Mai tới Bích Hải, Lạc Thần Dật đã ở cửa chờ bọn họ rồi.

"Ông ngoại, Mai Mai, hai người tới rồi." Lạc Thần Dật bước nhanh tiến lên.

"Tiểu Lạc, ba cháu đã đến đây chưa?" Ông ngoại Hàn vỗ vỗ vai của anh.

"Dạ, ba cháu đã ở bên trong rồi. Ông ngoại, ông vất vả rồi. Để ông đi xa như vậy thật sự xấu hổ, vốn cháu nên đi đón hai người..." Lạc Thần Dật cười nói.

"Cháu nói cái gì vậy, cháu bận như vậy, không cần đến đón chúng ta. Chính chúng ta cũng rất thuận tiện." Ông ngoại Hàn cười tí mắt nói.

Hàn Mai Mai cảm thấy có chút không được tự nhiên, tuy Lạc Thần Dật bảo cô không cần lo lắng, nhưng thái độ lần trước của Lạc Vĩ Kỳ đối với cô đã cực kỳ rõ ràng rồi. Nếu thái độ của Lạc Vĩ Kỳ vẫn giống lần trước, cô sẽ khiến ông ngoại khó xử. Trong lòng cô yên lặng nhớ lại.

Lạc Thần Dật từ từ thả chậm cước bộ đi đến cạnh cô, vụng trộm nhéo nhéo tay cô, để sát vào bên tai cô nói: "Sao lại mặt co mày cáu như vậy? Bộ dạng này cực kỳ xấu."

Hàn Mai Mai không nhịn được trợn mắt nhìn anh, .

"Em đang dụ dỗ anh sao?" Lạc Thần Dật ái muội nói.

Hàn Mai Mai không chịu được bộ dáng không đứng đắn của Lạc Thần Dật, vừa định hất tay anh ra, Lạc Thần Dật lại nói thêm: "Em không cần quan tâm, chuyện em lo lắng sẽ không xảy ra."

Cô nghi ngờ liếc nhìn Lạc Thần Dật một cái, nhưng thấy bộ dáng chắc chắn của anh, trong lòng buông xuống một chút.

Đi vào bên trong một căn phòng được bao, Lạc Vĩ Kỳ đã ở bên trong, tươi cười đứng lên, nói với ông ngoại Hàn: "Chú Hàn, đã lâu không gặp." (trong cv ghi là 'Hàn lão', mình không biết chuyển sao cho hợp lý, nên cứ xét theo vai về tuổi tác để là 'chú', nếu bạn nào có ý kiến muốn góp ý thì cứ nói với mình nha)

"Lạc tổng, quả thật đã lâu không gặp mặt, nghe nói công ty bên đó gần đây lại thu mua một khu vui chơi giải trí, hiện tại Hàn thị chúng tôi thật sự thúc ngựa cũng không đuổi kịp các người rồi." Ông ngoại Hàn nói.

"Đâu có, đâu có, Lạc thị chúng tôi sao có thể so với tập đoàn Hàn thik..." Tuy Lạc Vĩ Kỳ ngoài miệng nói cực kỳ khiêm tốn, nhưng vẻ mặt trên mặt đã mang theo vài phần đắc ý.

"Được rồi, hai người đến đây để bàn chuyện công ty, hay thế nào?" Lạc Thần Dật thấy hai người bọn họ cứ tán dương nhau mãi, mau chóng kéo hai người bọn họ về đứng chủ đề.

Ba Lạc làm như tỉnh ngộ: "Bác xem tôi cao hứng, quên luôn cả chính sự rồi. Đến lúc đó nó lại trách người làm ba là tôi cho coi." Ba Lạc ý vị thâm trường liếc nhìn Lạc Thần Dật một cái, sau đó xoay người cười nói với Hàn Mai Mai: "Mai Mai, thật sự càng ngày càng đẹp. Bây giờ còn quản lý công ty, thật đúng là giỏi giang..."

Hàn Mai Mai ngoan ngoãn kêu một tiếng: "Chú khỏe ạ."

"Anh đừng có khen nó, con bé này không chịu được khen ngợi, anh còn khen, nó sẽ càng đắc ý hơn." Ông ngoại Hàn nói đùa.

"Ông ngoại..." Hàn Mai Mai làm nũng nói.

"Tới tới tới, chúng ta ăn cơm trước đi." Ba Lạc cười ha ha.

Hàn Mai Mai âm thầm quan sát Lạc Vĩ Kỳ, di en da n l equ y do n. co m, phát hiện biểu hiện của ông ấy cũng rất bình thường, tâm cũng được đặt xuống. Cô không biết rốt cuộc Lạc Thần Dật đã thuyết phục ba anh như thế nào, nhưng nhìn thấy kết quả này, cô cũng rất vui.

Mà lần gặp mặt này cực kỳ vui vẻ, hai vị trưởng bối nhất trí quyết định cho bọn họ đính hôn trước, sau đó mau chóng chuẩn bị kết hôn.

Hàn Mai Mai đối mặt với chuyện xảy ra bất ngờ này, vẫn cảm thấy có chút không chân thật, cô thật sự muốn kết hôn sao? Cô nhịn không được hỏi mình. Thấy Lạc Thần Dật anh tuấn bên cạnh, lại cảm thấy có lẽ kết hôn cũng tốt.

Đội bốn người bọn họ ăn xong, cười nói đi ra, lại gặp một nhóm người, mà bên trong còn có một người quen.

Ba Lạc có chút xấu hổ, nhưng mau chóng khôi phục tự nhiên, "Tiểu Vân, cháu và bạn bè tới đây chơi sao?"

Lần này Tôn Tiểu Vân theo một người bạn tới đây mừng sinh nhật, thật không ngờ lại gặp phải bọn họ. Thấy bốn người bọn họ đứng cùng một chỗ, cô còn gì không hiểu nữa? Trong lòng có chút không thoải mái.

Cô ta cười nói: "Ông ngoại Hàn, chú Lạc, hai người khỏe chứ ạ. Cháu đến đây ăn cơm với bạn."

"Là vậy sao, quản lý Vương, cậu nhớ trả tiền bữa cơm này của Tôn tiểu thư đó." Ba Lạc nói với người quản lý không biết xuất hiện từ khi nào.

"Chú Lạc, làm sao cháu có thể không biết xấu hổ mà nhận chứ?" Tôn Tiểu Vân thẹn thùng từ chối.

"Chút chuyện nhỏ ấy đừng để ở trong lòng." Ba Lạc hào phóng nói.

"Đây..." Tôn Tiểu Vân còn chưa nói xong.

Ông ngoại Hàn vuốt râu, nói: "Tiểu Vân, chú Lạc cháu cũng không thiếu chút tiền để trả bữa cơm này cho cháu, không có gì phải xấu hổ."

Trên mặt Tôn Tiểu Vân có chút khó xử nói: "Vậy thì cảm ơn chú Lạc, hôm nào cháu sẽ tới thăm chú."

"Được, được." Ba Lạc phụ nhìn Tôn Tiểu Vân, diên da nlequ y do n. co m, trong lòng vẫn có vài phần tiếc nuối, vốn muốn Tôn Tiểu Vân thành con dâu mình, không nghĩ tới mọi chuyện lại biến thành như vậy. Hazz, cũng chỉ có thể trách con trai của mình không tinh mắt. Nghĩ đến bộ dạng ngày hôm qua con trai nói chuyện với ông, trong lòng liền kìm nén tức giận, phun sao cũng phun không ra. Thằng nhóc này thật sự quá khách khí. (tinh mắt hay không hồi sau sẽ rõ nha)

Tôn Tiểu Vân đã đi vào bên trong, đột nhiên dừng lại, xoay người nói với Hàn Mai Mai: "Mai Mai, lần sau chúng ta lại tụ họp nha."

Hàn Mai Mai cũng không nghĩ nhiều liền gật gật đầu.

Ánh mắt Lạc Thần Dật không tự giác lạnh xuống.

Mà ông ngoại Hàn vẫn cười vui vẻ, ba Lạc lại nhớ lại tâm tư của bản thân.

Trong ghế lô.

Mấy cô gái vây quanh Tôn Tiểu Vân.

"Tiểu Vân, anh đẹp trai đằng kia là Lạc Thần Dật phải không? Bộ dáng thật đẹp trai nha." Một cô gái nựng mặt nói.

"Hôm nay nhà họ Lạc và nhà họ Hàn cùng ăn cơm, mà trường bồi cũng ở đây. Chẳng lẽ khoảng thời gian trước, tin đồn tớ nghe được là thật. Như vậy xem ra Lạc Thần Dật muốn kết hôn Hàn Mai Mai." Một cô gái kích động nói.

"Hàn Mai Mai này đúng là số tốt, ai chẳng biết tập đoàn Lạc thị có bao nhiêu phong quang, mà Lạc Thần Dật lại tuân thủ lịch sự..." Một cô gái ghen tị nói.

...

"Được rồi, được rồi, mấy cô gái các cô thật đúng là nông cạn, bộ dáng đẹp trai có ích lợi gì, có thể thành cơm ăn sao?" Một cậu bạn trai bị bỏ lơ ở một bên bắt năn nói.

"Bộ dáng đẹp trai không có thể thành cơm ăn, nhưng người ta vừa đẹp trai vừa có tiền, anh so được sao?" Cô gái nựng mặt lập tức nhảy dựng lên phản bác.

Liền khiến những cô gái khác nhao nhao lên hùa theo.

"Được rồi, mấy người đừng âm ỉ nữa." Tôn Tiểu Vân không kiên nhẫn nói.

Tất cả mọi người có chút kinh ngạc, diên da nlequ y do n. co m, khuôn mặt luôn tươi cười với mọi người - Tôn Tiểu Vân, hôm nay lại tức giận. Lập tức, không ai dám nói, bàn về gia thế, người ở đây không có mấy ai có thể so với Tôn Tiểu Vân, cho nên bọn họ chạy đến nhìn bộ còn không kịp.

Một cô gái thần bí nói: "Mấy người có biết vài ngày trước ở sông bạc Thụy Hân tôi gặp ai không?"

"Gặp ai?" Một người hỏi.

Cô gái đó mỉm cười nói: "Nói ra mấy người nhất định sẽ kinh ngạc, là Đàm Gia Hi."

"Người cậu nói là Đàm Gia Hi thật sao?" Mọi người ngoài ý muốn nói, trong nhà Đàm Gia Hi vì xảy ra chuyện kia, anh ta cũng theo đó mà biến mất hoàn toàn, hiện tại đột nhiên nghe thấy tin tức của anh ta, vẫn có chút tò mò.

"Không phải anh ta thì còn ai vào đây?" Cô gái kia trợn mắt nói.

Tôn Tiểu Vân lập tức nhìn cô gái kia. Cô gái lập tức cảm giác được bị người nhìn, lại nói thêm: "Hiện tại anh ta cực kỳ nghèo túng, tôi cũng không thể tin vào hai mắt của mình, anh ta ăn mặc cực kỳ keo kiệt. Tôi nghe người phục vụ nói, gần đây Đàm Gia Hi vẫn đến sông bạc của bọn họ, đồ mại dâm thừa thãi, tôi thấy tài sản của anh ta cũng rất nhanh sẽ không còn..."

"Đây cũng xứng đáng. Trước kia anh ta có thể đi ngang ngược không phải là ý vào ba anh ta sao, hiện tại không có ba anh ta, chuyện gì anh ta cũng làm không được." Một người nói.

Người chung quanh cũng bày tỏ đồng ý, đối với tính tình của Đàm Gia Hi tất cả mọi người đều biết, đừng nhìn bộ dáng con người anh ta, nhưng cũng không phải dạng tốt đẹp gì.

Một thoáng chốc, mọi người liền vớt đề tài này ra sau đầu.

Mà Tôn Tiểu Vân lại đột nhiên nhếch khóe miệng, cô ta nghĩ tới một chuyện thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66

Sòng bạc.

“Hôm nay thật sự xui xẻo, nhanh lên.” Nếu mọi người không nhìn kỹ, nhất định sẽ không phát hiện người đàn ông râu ria xồm xoàm, lối thôi lếch thếch đang nói phía sau, lại là người ngày xưa phong quang vô hạn - Đàm thiếu.

“Đàm thiếu, anh còn tiền hay không?” Người phục vụ nhìn Đàm Gia Hi từ trên xuống dưới, khinh miệt hỏi.

“Anh hỏi chuyện này là có ý gì? Anh khinh thường tôi. Chút tiền ấy làm sao tôi có thể không có. Anh có biết tôi là ai không? Làm sao tôi sẽ không có tiền?” Trong lòng Đàm Gia Hi tức giận, hiện tại ngay cả một tên phục vụ cũng khinh thường anh ta.

“Anh là ai, mọi người làm sao có thể không biết?” Người phục vụ nói xong câu đó, liền che miệng lại cười trộm, người chung quanh cũng cười to.

Mặt Đàm Gia Hi đỏ bừng, hung hăng nói: “Đừng nói nhiều, mau lên, tôi muốn cá tiếp.”

“Vậy xin hỏi Đàm thiếu còn tiền hay không?” Người phục vụ kia trêu chọc nói.

“Đương nhiên...” Đàm Gia Hi vừa nói, vừa lần mò túi tiền trên người, lúc này mới phát hiện hiện tại bản thân đã không một xu dính túi rồi. Anh ta xấu hổ nói: “Tôi và ông chủ các anh có quen biết, anh cứ nói tên của tôi với ông chủ của các anh...”

Người phục vụ phát ra một tiếng cười nhạo: “Đàm thiếu, bên chúng tôi không có quy tắc này.”

“Không có quy tắc này cái gì, anh cho là tôi lần đầu tới đây hay sao? Trước kia tôi...” Đàm Gia Hi phản bác nói.

“Anh cũng biết đó là trước đây. Đàm thiếu, hiện tại tôi gọi một tiếng Đàm thiếu, là đã nể mặt anh rồi. Anh nghĩ anh còn giống trước kia hay sao? Chuyện trước kia, anh không cần nhắc lại, tôi cũng đã ngại thay cho anh rồi.” Người phục vụ nói xong liền cười ha ha. Người chung quanh cũng bắt đầu cười theo.

Trong lòng Đàm Gia Hi đầy tức giận, không cam lòng, oán hận, anh ta chưa từng gặp loại chuyện này, trước kia chỉ có anh ta khi dễ người khác, không ai dám khi dễ anh ta. Anh ta xông lên muốn đánh người phục vụ kia.

Cũng không biết từ đâu xuất hiện một đám người áo đen, d i e n d a n l e q u y d o n c o m, giữ chặt anh ta.

“Chúng mày buông ra. Dựa vào cái gì mà chúng mày dám đối xử với tao như vậy? Chúng mày có biết tao là ai không?” Đàm Gia Hi vừa kêu, vừa vịn vẹo cơ thể.

Người bên cạnh chỉ trỏ anh ta, nhao nhao nghị luận nói:

“Nếu tôi không nhìn lầm thì người kia là Đàm Gia Hi.”

“Chính là anh ta, không nghĩ tới hiện tại anh ta lại thành ra như vậy.”

“Không có tiền, lại dám đến chỗ này, anh ta tưởng rằng anh ta còn là đại thiếu gia trước đây hay sao?”

“Đúng vậy, trước kia còn không phải là y vào ba anh ta sao, không có ba anh ta, anh ta chả là cái gì.”

...

Đàm Gia Hi nghe tiếng mọi người chung quanh nghị luận, từ từ an tĩnh lại, cúi đầu không lên tiếng bị kéo ra ngoài.

Bọn người áo đen cũng chẳng thèm quan tâm đến phản ứng của anh ta, trực tiếp kéo anh ta đến cửa sau rồi ném ra ngoài.

“Tao khinh, mới đi làm đã đụng phải chuyện này, hôm nay thật đúng là xui xẻo.” Một người áo đen khó chịu nhìn Đàm Gia Hi ngã ngồi dưới đất, còn không quên nhổ nước miếng lên người anh ta.

Đàm Gia Hi lập tức ngẩng đầu hung ác nhìn hắn.

Người áo đen cũng bị ánh mắt Đàm Gia Hi khiến cho hoảng sợ, nhưng nghĩ lại tên này đã sớm ‘hỗ lạc đồng bằng’, còn có khả năng gì chứ, hắn liền lớn gan nói: “Nhìn cái gì? Bây giờ còn coi mình như thiếu gia sao? Cũng không soigrong nhìn xem bộ dạng hiện tại của mày là gì.”

Ánh mắt Đàm Gia Hi nhìn người áo đen kia.

Người đi cùng tên áo đen kia, đứng ra làm người hoà giải: “Được rồi, chúng ta mau về đi. Vừa rồi còn chưa đánh bài xong đó.”

“Hôm nay tha cho mày một mạng, lần sau đừng để cho tao thấy mày xuất hiện ở trong này.” Tên áo đen kia cảm thấy có bậc thang để xuống, gật gật đầu nói với người bên cạnh.

Đàm Gia Hi ngã ngồi đang giả bộ hoảng loạn, dĩ nhiên do n.e quy do n.co m, cúi đầu. Cũng không biết anh ta đang suy nghĩ cái gì.

“Đàm thiếu, lâu rồi không gặp.” Trước mắt Đàm Gia Hi xuất hiện một đôi giày cao gót màu đen.

Anh ta từ từ ngẩng đầu, chân mày hơi nhíu lại, nhìn chủ nhân giày cao gót nói: “Là cô.”

Tôn Tiểu Vân giống như thật sự gặp bạn cũ lâu ngày không gặp vậy, cười đặc biệt sáng lạn: “Đàm thiếu, đã lâu không gặp.”

Đàm Gia Hi từ từ đứng lên, bước chân lão đạo chuẩn bị rời khỏi nơi này. Hiện tại anh ta rất sợ gặp phải những người quen cũ, đặc biệt là với bộ dạng chật vật như bây giờ. Đây là anh ta muốn giữ lại chút tự tôn.

Tôn Tiểu Vân lại chậm rãi nói: “Anh không hiểu kỳ, vì sao anh lại rơi vào hoàn cảnh này hay sao?”

Thân hình Đàm Gia Hi dừng lại, nhưng không quay đầu: “Tôn Tiểu Vân, nếu tôi không nhớ lầm, tôi và cô hình như không phải quá thân.”

“Chuyện này có quan trọng hay sao? Chẳng lẽ anh không muốn biết ai khiến ba anh bị bắt đi, khiến nhà anh biến thành như vậy sao?” Tôn Tiểu Vân vẫn đậm phong khinh hời, ánh mắt lại gắt gao bắt giữ nhất cử nhất động của Đàm Gia Hi.

Một lúc sau, Đàm Gia Hi xoay người nghiêng răng nghiêng lợi hỏi: “Có, là ai?”

Tôn Tiểu Vân ý tứ hàm xúc không rõ cười nói: “Hàn Mai Mai.”

Đàm Gia Hi mở to hai mắt không dám tin nhìn cô ta: “Cô nói cái gì?”

“Anh không nghe rõ ràng sao? Tôi nói chuyện nhà anh đều do Hàn Mai Mai làm hại. Chẳng lẽ anh quên chuyện công trường của tập đoàn Hàn thị bị sập sao? Hàn Mai Mai sớm đã biết là anh làm, anh nghĩ rằng cô ta là người dễ bắt nạt sao? Làm sao cô ta có thể cho qua chuyện này. Sau khi công trường sập, cô ta cũng từ từ bắt đầu kế hoạch trả thù anh.” Tôn Tiểu Vân không nhanh không chậm nói.

Đàm Gia Hi nghe cô ta nói như vậy cũng đã tin vài phần, lúc ấy anh ta cũng không biết bị cái gì làm cho mê muội, lại đi làm chuyện này, sau đó anh ta cũng càng nghĩ càng hối hận. Thì ra nguyên nhân của mọi chuyện đều từ chuyện này. Tay anh ta từ từ nắm chặt, cắn chặt răng.

Tôn Tiểu Vân nói xong cũng không vội vàng, lẳng lặng chờ Đàm Gia Hi.

Đàm Gia Hi bình ổn tâm tình của mình, hỏi: “Ngay cả chuyện giống như cô nói thì có sao? Lại nói, dựa vào cái gì tôi phải tin tưởng cô, nếu tôi nhớ không lầm, không phải cô là bạn tốt của Hàn Mai Mai sao?”

“Chuyện này anh không cần quan, anh chỉ cần nhớ kỹ, tôi đứng trên cùng một chiến tuyến với anh là được rồi.” Tôn Tiểu Vân cười nói, sau đó ghé vào bên người Đàm Gia Hi nói.

“Cô nói cái gì?” Đàm Gia Hi giật mình nhìn Tôn Tiểu Vân vẻ mặt không thể tin, bước chân liền tiếp lui về phía sau.

Tôn Tiểu Vân không để ý phản ứng của anh ta, nói tiếp: “Sau khi chuyện thành, tôi sẽ cho người đưa anh ra nước ngoài, Cho anh một cuộc sống đầy đủ và an toàn. Như thế nào?”

Đàm Gia Hi nhìn cô ta thật lâu không nói gì, trong lòng đã sóng to gió lớn, không thể bình tĩnh rồi...

“Hôm nay công ty anh có việc, vậy anh cứ giải quyết đi. Em tự đi xem lễ phục cũng được mà. Không quan trọng, anh không cần lo lắng cho em. Em cũng không phải trẻ con. Được, sau khi xong, em sẽ gọi điện thoại cho anh. Được được, anh đừng lái nhai nữa...” Hàn Mai Mai vừa lái xe chạy tới cửa hàng xem mấy bộ áo cưới để mặc vào ngày hôm đó, vừa nói chuyện điện thoại với Lạc Thần Dật.

Sau bữa cơm ngày hôm đó, Lạc Thần Dật bắt đầu thu xếp chuyện đính hôn, tất cả mọi chuyện đều rất thuận lợi.

Hàn Mai Mai vừa mới bước vào cửa tiệm, nhân viên bên trong cửa hàng liền đi tới lễ độ cung kính nói: “Hàn tiểu thư, có người chờ cô ở bên này.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đón* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67

“Mai Mai...”

Hàn Mai Mai ngoài ý muốn nhìn người xuất hiện trước mắt, “Hân Nghiên? Sao cậu lại ở trong này.”

“Con bé chết tiết này, cậu định giận tới cả đời sao, định cả đời này không qua lại gì với nhau sao? Ngay cả việc đính hôn chuyện quan trọng như vậy cũng không nói với tớ.” Ánh mắt Ôn Hân Nghiên u oán nhìn Hàn Mai Mai, câu sau nói có chút mất tự nhiên xoay đầu qua một bên.

Hàn Mai Mai chú ý tới trong mắt Ôn Hân Nghiên phỉếm lệ, Ôn Hân Nghiên là một người rất mạnh mẽ, nói một không hai, không bao giờ chịu cúi đầu, đây là lần đầu tiên cô thấy Ôn Hân Nghiên trong bộ dạng này. Trước kia sinh nhật cô xảy ra chút chuyện, quả thật đã khiến cô khó chịu một thời gian, kỳ thật hiện tại cũng hết giận rồi, đặc biệt thấy Ôn Hân Nghiên như vậy, khiến lòng cô động không ít, mặc kệ nói như thế nào thì Ôn Hân Nghiên cũng vẫn một mực coi cô là bạn.

Nghĩ vậy giọng Hàn Mai Mai thoải mái phá tan bầu không khí xấu hổ này, nói: “Cậu nói vớ vẩn gì đó? Thời gian này thật sự tớ rất bận, mới không có liên hệ cậu. Lại nói, loại chuyện này làm sao tớ có thể không thông báo cho cậu. Tớ còn muốn cậu làm phù dâu cho tớ nữa đó. Cho dù cậu có muốn chạy trốn cũng trốn không thoát.” Nói xong cô khẽ đẩy Ôn Hân Nghiên một cái.

“Mai Mai!” Ôn Hân Nghiên nghe xong hai mắt sáng lên vui vẻ nhìn Hàn Mai Mai, nhào lên ôm một cái.

Hàn Mai Mai bị cô ấy ôm chặt đến không thở nổi, Ôn Hân Nghiên mới buông ra.

Ôn Hân Nghiên lại nghĩ tới gì đó có chút muốn nói lại thôi.

Hàn Mai Mai có chút kỳ quái hỏi: “Hân Nghiên, cậu làm sao?”

“Cậu thật sự muốn tớ làm phù dâu cho cậu sao? Lần trước Tiểu Vân còn nói cậu muốn tuyệt giao với nhóm mình...” Ôn Hân Nghiên thì thào lẩm bẩm.

Hàn Mai Mai không tự chủ nhíu mày lại, cô nói những lời này khi nào.

“Thôi, thôi... Không nói chuyện này nữa.” Ôn Hân Nghiên cũng hiểu vừa rồi nói câu nói kia rất mất hứng, chỉ cho là lúc ấy Mai Mai đang nổi nóng mới nói lời, dù sao hiện tại Mai Mai đã không giận cô, cô cũng không muốn phá hoại bầu không khí hiện tại này.

“Đi thôi, tớ đi chọn lễ phục với cậu.” Ôn Hân Nghiên đề nghị.

Hàn Mai Mai bị Ôn Hân Nghiên kéo vào bên trong, trong lòng còn đang nói thầm, Tôn Tiểu Vân này lại đang làm cái quỷ gì?

Đối với chuyện thử lễ phục này, Ôn Hân Nghiên còn hăng say hơn Hàn Mai Mai, hận không thể để cho Hàn Mai Mai thử tất cả lễ phục một lần.

“Bộ này quá bảo thủ rồi.”

“Bộ này quá ngả ngớn rồi.”

“Bộ này không hiện màu da.”

“Bộ này cắt không được.”

...

Thử đến khi Hàn Mai Mai vô lực, Ôn Hân Nghiên vẫn không vừa lòng. Dưới sự đeo bám dai dẳng của Hàn Mai Mai, Ôn Hân Nghiên mới miễn cưỡng đáp ứng chọn một bộ lễ phục mà cô ấy coi như vừa lòng.

Hàn Mai Mai có cảm giác mừng phát khóc.

Thời gian trôi qua rất nhanh, lái xe của nhà Ôn Hân Nghiên tới đón cô ấy, Hàn Mai Mai cũng nhìn thời gian không sai biệt lắm chuẩn bị đi về, hai người liền ra về.

Hàn Mai Mai một mình đến bãi đỗ xe lấy xe.

Từ thang máy đi ra, điện thoại vang lên, không cần nghĩ cũng biết là Lạc Thần Dật gọi điện thoại tới.

Hàn Mai Mai vừa chuẩn bị móc điện thoại từ trọng túi ra, liền cảm giác trước mắt tối đen, rất nhanh liền mất đi tri giác.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Hàn Mai Mai mơ mơ màng màng nghe được có người gọi điện thoại.

“Làm như thế nào tôi tự biết, cô không cần khoa tay múa chân. Tôn Tiểu Vân, cô coi mình là rể hành sao. Chút tâm tư đó của cô, cô nghĩ rằng tôi không biết sao. Hàn Mai Mai? Tôi có cần giải thích rõ ràng với cô hay không? Hàn Mai Mai chỉ là một cái mồi. Mục tiêu của tôi cũng không phải cô ta. Cô nghĩ rằng tôi không biết sao? Hai tôi thành người như vậy là Lạc Thần Dật. Hàn Mai Mai còn không có năng lực đó. Như thế nào hiện tại sốt ruột rồi hả? Cô cũng không cần biết.”

Ý thức Hàn Mai Mai từ từ khôi phục lại, ánh mắt mở, đây mới phát hiện tay chân của mình đều bị trói lại, hiện tại đang đứng trong kho hàng bỏ hoang, chung quanh một đồng hoang tàn. Hiện tại trong lòng cô chỉ có một ý nghĩ, cô bị bắt cóc rồi!

Người kia đưa lưng về phía Hàn Mai Mai lại cách khá xa, Hàn Mai Mai thấy không rõ diện mạo của hắn, nhưng hắn điện thoại càng ngày càng kích động, Hàn Mai Mai bắt buộc chính mình tỉnh táo lại, không phát ra tiếng động.

“Không cần cô dạy tôi phải làm như thế nào. Không phải cô muốn mượn tay của tôi trừ bỏ Hàn Mai Mai sao? Để cô có thể ở cùng một chỗ với Lạc Thần Dật. Cô nghĩ rằng tôi ngốc sao? Được, cô phiền quá đi...”

Hàn Mai Mai nghe thấy đoạn thoại này, trong lòng vô cùng chấn kinh, sao lại có quan hệ với Tôn Tiểu Vân, mà lần này lại muốn xử lý cô. Hàn Mai Mai nghĩ đến vài lần gặp mặt Tôn Tiểu Vân trước đây, còn có ánh mắt Tôn Tiểu Vân nhìn Lạc Thần Dật, trong lòng một trận sợ hãi.

“Hàn đại tiểu thư, rốt cuộc cô cũng tỉnh.”

Người đàn ông vừa mới gọi điện thoại kia, đã xoay người, đi đến trước mặt cô.

“Là anh.” Hàn Mai Mai trừng to mắt, không thể tin.

Người đàn ông mặc đồ đen trước mặt này, lại là Đàm Gia Hi. Chỉ là hiện tại hắn râu ria xồm xàm, bộ dáng thất bại khác xa trước kia.

Đàm Gia Hi không sao cả cười cười: “Xem ra cô cũng nghe được nội dung cuộc điện thoại vừ rồi.”

Hàn Mai Mai đề phòng nhìn hắn, không có trả lời hắn.

Ngược lại Đàm Gia Hi không chút để ý: “Cô nghe được cũng được. Tôi đỡ phải lãng phí vô mồm, cô cũng biết mục đích của tôi rồi. Cô không phải sợ, tôi không muốn thương tổn cô. Cô chỉ cần ngoan ngoãn phối hợp với tôi là được rồi.”

Hàn Mai Mai hoảng sợ nhìn hắn.

Lạc Thần Dật thấy Hàn Mai Mai không nghe điện thoại liền cảm giác có chút không đúng, Hàn Mai Mai không phải loại người sẽ không nghe điện thoại, mà vừa rồi rõ ràng bọn họ vẫn nói chuyện điện thoại rất tốt.

Lạc Thần Dật lại gọi điện thoại vài lần, nhưng đầu bên kia điện thoại đã biến thành: “Số điện thoại quý khách vừa gọi đã tắt máy.”

Lạc Thần Dật lại gọi điện thoại cho cửa tiệm lễ phục, nhưng cửa tiệm nói cho anh biết, Hàn Mai Mai đã về với Ôn Hân Nghiên rồi. Anh lại gọi cho Ôn Hân Nghiên. Nhưng Ôn Hân Nghiên lại nói với anh, sau đó hai cô đã tách ra. Lạc Thần Dật cảm thấy đã có chút không ổn, Ôn Hân Nghiên còn đang hỏi có phải đã xảy ra chuyện gì rồi hay không, anh cũng không trả lời Ôn Hân Nghiên, liền cúp điện thoại. Lập tức phái Hoàng Mao đi điều tra hiện tại Hàn Mai Mai đang ở đâu.

Một giờ sau, Hoàng Mao thở hồng hộc chạy vào văn phòng của Lạc Thần Dật.

“Lão đại, đây là băng theo dõi ở bãi đỗ xe, chụp được hình ảnh Hàn tiểu thư xuất hiện. Cô ấy ở bãi đỗ xe chuẩn bị lấy xe, sau đó bị người bắt cóc rồi. Băng theo dõi hơi xa, mà còn người kia lại mang khẩu trang và mũ lưỡi trai, cho nên chụp không rõ diện mạo... Sau đó Hàn tiểu thư bị mang tới một chiếc xe tải màu trắng. Chúng tôi phái người tra xét, phát hiện xe MiniBus kia ở trên quốc lộ Hạng Nam, là một chiếc xe ăn cắp... Mà trên xe đã không còn ai...” Hoàng Mao nói tới chỗ này, bất an ngẩng đầu nhìn Lạc Thần Dật một cái. Sắc mặt Lạc Thần Dật đã khó coi đến không thể khó coi hơn.

Hoàng Mao đang chờ Lạc Thần Dật bạo phát, nhưng nằm ngoài dự kiến của anh ta, anh rất yên lặng, yên lặng có chút đáng sợ.

Một trận chuông điện thoại di động cắt ngang sự yên lặng, Lạc Thần Dật dùng ánh mắt liếc xuống màn hình điện thoại di động, sau đó người liền cứng lại.

Trên đó chính là Hàn Mai Mai..

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68

Hàn Mai Mai tội nghiệp cầu xin: “Đàm Gia Hi, van xin anh hãy thả tôi ra. Anh muốn bao nhiêu tiền tôi cũng có thể đưa cho anh. Van xin anh thả tôi ra.”

“Haha” Đàm Gia Hi trào phúng: “Cô nghĩ rằng tôi bắt cô là vì miếng cơm hay sao? Lại nói, tôi còn sợ không có tiền hay sao? Hiện tại cô ở trong tay tôi, tôi cũng không tin Lạc Thần Dật sẽ không sốt ruột. Đến lúc đó tôi nói bao nhiêu thì sẽ là bấy nhiêu.”

“Anh...” Hàn Mai Mai không nói gì, cảm thấy cực kỳ tức giận. Thật quá vô sỉ, tên tiểu nhân hèn hạ này, biến thành bộ dạng này thật xứng đáng. Đồng thời cô cũng biết rằng hiện tại Đàm Gia Hi đã chui vào ngõ cụt rồi, mọi chuyện đều có thể làm được, cũng không thể chọc giận hắn.

Đàm Gia Hi không đáp lại cô nữa, ngồi xuống lấy điện thoại di động từ trong túi xách của Hàn Mai Mai. Trước mặt Hàn Mai Mai gọi điện thoại cho Lạc Thần Dật.

“Lạc Thần Dật, tôi là ai? Anh thật sự là quý nhân hay quên sự, sao lại nghe không hiểu tôi nói gì? Chúng ta là bạn cũ mà... Hiện tại anh đã nhớ ra. Anh muốn tìm Hàn Mai Mai.” Đàm Gia Hi gọi điện thoại, đưa mắt nhìn Hàn Mai Mai: “Anh không phải lo lắng. Anh có thể tìm Hàn Mai Mai, anh hãy mang năm triệu đô la qua đây, nhớ kỹ tôi muốn một mình anh tới đây, không thì tôi cũng không biết sẽ có chuyện gì xảy ra đây. Nếu tôi phát hiện có người đi theo anh, vậy thì anh hãy chờ mà nhật xác Hàn Mai Mai đi. Anh muốn cho Hàn Mai Mai nghe điện thoại?”

Đàm Gia Hi do dự một chút, sau đó đi đến bên người Hàn Mai Mai, dán điện thoại lên lỗ tai cô, không lên tiếng ra hiệu cho cô: ‘Ngoan ngoãn’.

“Mai Mai!”

Hàn Mai Mai nghe thấy giọng nói của Lạc Thần Dật ở đầu bên kia điện thoại, nước mắt liền không ngừng rơi xuống đất: “Thần Dật, anh đừng tới. Đàm Gia Hi muốn hướng vào anh, hắn sẽ không...”

Đàm Gia Hi lập tức thu di động trở về: “Bốp” tát cho Hàn Mai Mai một cái tát.

“Mai Mai, Mai Mai, em làm sao vậy...” Đầu bên kia điện thoại, Lạc Thần Dật phát giác không thích hợp.

Lỗ tai Hàn Mai Mai kêu ong ong, chỉ cảm thấy mặt trái run lên, miệng tràn ngập vị rí sắt.

“Mai Mai! Mai Mai!” Lạc Thần Dật không thấy Hàn Mai Mai hồi âm, nổi giận: “Đàm Gia Hi, mày điên rồi, mày dám động vào cô ấy, mày nhất định phải chết!”

“Vậy thì tao muốn xem mày biểu hiện như thế nào. Tao chỉ cho mày ba tiếng đồng hồ để tới đây. Quá hạn thì...” Đàm Gia Hi nói xong câu này, liền cúp điện thoại.

Lạc Thần Dật nhìn di động, trong lòng có lửa mà không thể phát, Đàm Gia Hi này đúng là ăn gan báo, lại dám bắt cóc Mai Mai, sớm biết sẽ như vậy thì anh nên nhổ cò tận gốc. Nghĩ vậy anh liền tức đến nghiến răng.

“Lão đại, lão đại...” Hoàng Mao thật cẩn thận gọi, anh ta đi theo Lạc Thần Dật nhiều năm như vậy cũng chưa thấy bộ dạng Lạc Thần Dật đáng sợ như vậy, giống như muốn giết người vậy.

“Hiện tại cậu gọi điện thoại cho Chương Vĩ, bảo anh ta mang hết tiền mặt có thể điều động được mang qua đây.” Lạc Thần Dật nói với anh ta.

Lạc Thần Dật gom đủ số tiền này cũng mất hơn hai giờ, dù sao đây thật sự không phải số tiền nhỏ, lại còn phải là tiền mặt.

Hoàng Mao lo lắng nhìn Lạc Thần Dật ở bên kia chuẩn bị tiền: “Lão đại, nếu không tôi đi cùng với anh.”

“Không cần, ta đi là được rồi.” Lạc Thần Dật kéo khóa kéo túi du lịch lại, chuẩn bị lái xe đi trước.

“Thần Dật, quá nguy hiểm rồi. Hay chúng tôi đi theo đi theo anh. Chúng tôi sẽ cách xa anh một chút, Đàm Gia Hi sẽ không phát hiện.” Chương Vĩ cũng khuyên nhủ.

“Không cần.” Lạc Thần Dật vẫn cự tuyệt.

“Nhưng...” Hoàng Mao còn muốn khuyên nữa, dù sao chuyện này cũng quá nguy hiểm. Ai cũng không biết khi Đàm Gia Hi bị dồn đến bước đường cùng có thể làm ra loại chuyện gì, ngộ nhỡ...

Lạc Thần Dật làm sao không biết hiện tại chuyện gì Đàm Gia Hi cũng có thể làm được, di en d a n l e q uy d o n .c om, nhưng anh không muốn sự an toàn Mai Mai bị uy hiếp: “Tôi không muốn Mai Mai bị rơi vào tình cảnh nguy hiểm. Tôi tự biết chừng mực.”

Chương Vĩ không nói lời nào, anh ta biết có nói nữa thì anh cũng không nghe.

Hoàng Mao không tình nguyện, nhưng cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Lạc Thần Dật ra ngoài một mình.

Thời gian từng phút từng giây qua đi.

Đàm Gia Hi đi qua đi lại, thỉnh thoảng lại nhìn thời gian: “Chắc cô cũng rất tò mò không biết Lạc Thần Dật có thể vì cô mà ngay cả mạng sống cũng không cần hay không?”

Bởi vì chuyện vừa nãy, Đàm Gia Hi đã lấy băng keo dán miệng Hàn Mai Mai lại, Hàn Mai Mai không thể nói chuyện, chỉ có thể dụng ánh mắt trừng. Không thể nói lý với kẻ điên!

Hiện tại trong lòng cô cũng lộn xộn, một mặt cô không muốn Lạc Thần Dật một mình đi tìm cái chết, một mặt cô lại sợ tên điên này sẽ làm ra chuyện mất lý trí. Cô vẫn chưa muốn chết! Cô vẫn còn rất nhiều chuyện chưa làm. Nếu cô chết, ông ngoại phải làm sao bây giờ? Lạc Thần Dật làm sao bây giờ?

“Mai Mai! Em ở đâu?”

Hàn Mai Mai nghe thấy giọng Lạc Thần Dật ở phía sau mình: “Hu hu hu” cô muốn nói chuyện, nhưng phát không ra được âm thanh gì.

“Không nghĩ tới Lạc Thần Dật lại đến đây một mình.” Đàm Gia Hi nhếch miệng, kéo Mai Mai đi ra ngoài.

“Mai Mai!” Chỉ thấy Hàn Mai Mai tóc hỗn độn, khí sắc cũng không tốt, mặt trái còn có vết bầm tay. Lạc Thần Dật trong lòng muốn nổi điên, không tự chủ được đi về phía trước hai bước.

“Mày đứng lại đó cho tao. Không được đi lên phía trước.” Đàm Gia Hi lập tức bắt anh dừng lại, không biết từ đâu lấy ra một con dao, đặt trên cổ Hàn Mai Mai: “Mày mà đi thêm một bước, tao cũng sẽ không giữ lại được con dao này nữa rồi.”

Lưỡi dao để trên cổ Hàn Mai Mai, một chút nương tay cũng không có, trên cổ trắng nõn của Hàn Mai Mai ả ả phấm vết máu.

“Mày!” Lạc Thần Dật đề lửa giận nói: “Đàm gia hi, mày muốn gì tao cũng đã mang tới. Còn không mau thả Mai Mai ra.” Nói xong anh lắc lắc túi du lịch trong tay.

“Mày mở tiền ra trước, để cho tao xem.” Đàm Gia Hi nói.

Lạc Thần Dật đành phải kéo khóa kéo, bên trong đây một túi Đô-la.

Sau khi Đàm Gia Hi nhìn thấy, cực kỳ vừa ý: “Lạc Thần Dật, mày thật sự rất yêu Hàn Mai Mai nhỉ. Lại vì cô ta mà đơn phương độc mã đón đây.”

“Mày đừng nói những lời nhảm nhí nữa. Không phải mày muốn tiền sao? Đều ở trong này. Mau thả Mai Mai ra.” Lạc Thần Dật ngắt lời nói.

“Hừ. Tao khuyên mày hãy chú ý thái độ của mày khi nói chuyện với tao.” Đàm Gia Hi càng nhích dao lại gần cổ Hàn Mai Mai hơn.

Hàn Mai Mai nhìn chăm chăm cổ mình, trong ánh mắt tràn ngập kinh hoàng.

“Được, được, được, tôi biết rồi, anh mau buông lỏng tay ra một chút.” Trái tim Lạc Thần Dật nhảy vọt lên, mắt nhìn không chớp nhìn chăm chăm tay Đàm Gia Hi.

“Lạc Thần Dật, mày cũng biết vì sao hôm nay lại như thế này đúng không? Tất cả đều tại mày, nếu không bởi vì mày, ba tao làm sao có thể bị bắt đi. Nếu không bởi vì mày, nhà của chúng tao làm sao có thể biến thành như vậy. Cho nên tất cả đều tại mày...” Đàm Gia Hi nói đến nước miếng bắn tung tóe, anh ta đột nhiên nói: “Nhà của tao ra bị sụp đổ thì không ai đứng ra. Trước kia khi nhà tao còn quyền còn thế, cả đám tranh nhau đến nịnh bợ, hiện tại? Đều giống như thấy ruồi bọ vậy, nhìn tao như nhìn ả xin. Ha ha ha ha hô hô... Hiện tại tao có tiền. Tao có năm triệu đô la? Hai người nói đúng không. Lạc Thần Dật, mày mau đốt hết tiền cho tao.”

“Mày nói cái gì?” Về mặt Lạc Thần Dật kinh ngạc nhìn Đàm Gia Hi.

“Tiền này hiện tại là của tao. Tao nói sao thì sẽ là vậy. Mày mau đốt hết cho tao.” Ánh mắt Đàm Gia Hi mang theo vài phần dị thường nói.

Lạc Thần Dật đành phải lấy ra cái bật lửa, đốt hết đồng tiền.

Đàm Gia Hi nhìn đồng tiền từ từ hóa thành tro tàn, diến d n l e q uyđ o n .c om, nhìn không được ngửa mặt lên trời cười to.

Sự kiên nhẫn Lạc Thần Dật sắp bị Đàm Gia Hi phá hủy rồi: “Hiện tại mày đã vừa lòng chưa. Còn không mau thả Mai Mai ra.”

Mà trái lại, Đàm Gia Hi từ từ an tĩnh lại, tâm tình rất tốt nói: “Lạc Thần Dật, hôm nay tao vốn không muốn cho mày còn sống mà ra khỏi đây. Nhưng hiện tại tao thay đổi chủ ý rồi...”

Lạc Thần Dật đi tới nhìn hán, đối với lời nói của hán không có một chút ngoài ý muốn, chỉ là không hiểu trong túi tên điên này bán thuốc gì, đương nhiên anh cảm thấy Đàm Gia Hi sẽ không có ý tốt.

“Mày yêu Hàn Mai Mai như vậy, nếu nhìn cô ta chết ở trước mặt mày, có phải sẽ càng đau khổ hay không...”

Chương 69

“Mày muốn làm gì?” Lạc Thần Dật cảnh giác nhìn hấn.

“Nếu mày nhìn thấy người trong lòng chết trước mặt mày, mày mới đau khổ cả đời.” Về mặt Đàm Gia Hi cổ quái nói.

Vốn Hàn Mai Mai đã cảm thấy Đàm Gia Hi sẽ không bỏ qua chuyện này một cách đơn giản như vậy, nhưng hiện tại nghe được vẫn cảm thấy hoảng sợ “Hu hu hu hu...” Hàn Mai Mai bất an vùng vẫy. Minh mà chết như vậy thì thật quá không đáng giá.

Lạc Thần Dật hung hăng nói: “Đàm Gia Hi, mày cho là mày có thể thoát được hay sao? Nếu mày thức thối, hiện tại mau thả Mai Mai ra. Tao có thể cho mày một khoản tiền nữa, mày có thể tha hồ tiêu xài.”

“Ha ha ha ha” Đàm Gia Hi đột nhiên cười to, ánh mắt đỏ bừng, “Nói thật cho mày biết, hôm nay tao cũng không nghĩ tới sẽ còn sống mà ra khỏi đây, nhưng, có người con gái mày yêu thương nhất, đại tiểu thư tập đoàn Hàn thị chết cùng với tao, tao chết coi như đáng giá.”

Trong lòng Hàn Mai Mai hét lớn: Nhưng tôi không muốn chết chung với một tên điên như anh!

“Ngươi!” Lạc Thần Dật nghe thế hận nghiền răng nghiền lợi, anh bất động thanh sắc từ từ di chuyển về phía trước, nghĩ muốn thừa dịp Đàm Gia Hi không chú ý sẽ xông lên.

“Mày đừng có mà tiền lên, mày có tin hiện tại tao sẽ ra tay ngay hay không?” Đàm Gia Hi sớm đã có phòng bị với Lạc Thần Dật, điểm mờ ám ấy đã rơi vào trong mắt hấn, hấn kéo Hàn Mai Mai lui về sau vài bước.

Hiện tại Lạc Thần Dật không dám hành động thiếu suy nghĩ, ánh mắt nháy cũng không nháy nhìn chăm chăm động tác của Đàm Gia Hi, trong lòng buộc chặt.

“Lạc Thần Dật, mày mở to hai mắt trông rất đẹp, Hàn Mai Mai phải chết trước mặt ngươi như thế nào đây.” Đàm Gia Hi vừa nói vừa chuẩn bị ra tay.

“Đừng!” Lạc Thần Dật hô to, xông lên phía trước, nhưng vẫn không nhanh hơn được động tác của Đàm Gia Hi.

Hàn Mai Mai nhìn vẻ mặt lo lắng của Lạc Thần Dật, cô biết không còn kịp rồi, cô nhắm chặt mắt lại, nước mắt không tự giác rơi ra...

Đang lúc Hàn Mai Mai chuẩn bị tiếp nhận sự thật này, chỉ cảm thấy cánh tay giam cầm cô đột nhiên buông lỏng.

Cùng thời điểm Hàn Mai Mai mở to mắt, tndi end anle quyd on.co m, Đàm Gia Hi đã ngã trên mặt đất, nghĩ đến một màn mạo hiểm vừa rồi, dưới chân cô mềm nhũn, té ngã trên mặt đất.

Lạc Thần Dật chạy tới ôm chặt lấy Hàn Mai Mai, đối với chuyện vừa rồi trong lòng anh vẫn còn sợ hãi: “Không có việc gì rồi...” May mà em không có việc gì...

“Lão đại, tôi đã nói cho chúng tôi cùng đi với rồi mà. Hiện tại nhìn thấy tác dụng của chúng tôi chưa?” Hoàng Mao lấy dùng côn sắt chọc vào Đàm Gia Hi nằm trên mặt đất, đắc ý nói.

Lần này Hàn Mai Mai thật sự sụp đổ, khóc lớn, lần đầu tiên cô có cảm giác cái chết gần đến như vậy, đáng sợ khiến người ta hít thở không thông.

Lạc Thần Dật luôn thấy một Hàn Mai Mai kiên cường, nhìn thấy vậy chỉ cảm thấy ngực càng đau, anh hôn lên mái tóc của Hàn Mai Mai: “Đều do anh không tốt... Đều do anh không tốt...”

“Em rất sợ... Em rất sợ... Sẽ không được nhìn thấy... Ông ngoại và anh nữa...” Hàn Mai Mai bỏ nhào vào trong lòng Lạc Thần Dật.

Hoàng Mao cực kỳ thức thời an tĩnh lại.

Chương Viên nhanh chóng dẫn cảnh sát xuất hiện, xử lý những chuyện sau đó.

Lạc Thần Dật ôm Hàn Mai Mai rồi đi trước.

Ngồi trên xe, Lạc Thần Dật xoa xoa nước mắt trên mặt Hàn Mai Mai: “Không phải sợ, tất cả đã qua rồi. Không có việc gì rồi.” Anh vỗ nhẹ nhẹ lưng Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai vui đầu trong lòng Lạc Thần Dật, tnkdi end anle quyd on.co m, khí lực giống như đã bị rút đi một nửa, không bao lâu, liền cảm thấy buồn ngủ.

Rất nhanh liền đến biệt thự của Lạc Thần Dật, Lạc Thần Dật xuống xe cúi người tiến vào phía ghế lái phụ, nhẹ nhàng ôm Hàn Mai Mai ra, Hàn Mai mai cảm giác có chút không thoải mái, nhẹ nhàng cọ cọ trên cánh tay anh, từ từ tỉnh lại, hàm hồ nói: “Anh đặt em xuống, em tự đi.”

Lạc Thần Dật lò cô đi, sai bước đi vào bên trong, thẳng đến phòng tắm, thả Hàn Mai Mai vào nước ấm, để cô tắm cho thoải mái.

“Anh ra ngoài đi. Em tự làm được.” Hàn Mai Mai hữu khí vô lực nói, vươn tay khẽ đẩy Lạc Thần Dật.

“Anh giúp em tắm.” Lạc Thần Dật sờ sờ đầu cô, thuận thực cởi bỏ quần áo của cô.

Hàn Mai Mai nắm tay anh, ngăn cản nói: “Thần Dật, hiện tại em không có tâm tình.”

Lạc Thần Dật dùng tay chỉ vào đầu cô, nói: “Trong đầu em đang suy nghĩ cái gì vậy? Anh chỉ muốn tắm cho em thôi mà. Hiện tại nếu em có tâm tình, thì anh cũng không có.”

Hàn Mai Mai đỏ mặt lên, nhưng vẫn cảm thấy có chút vụn vặt, muốn tắm một mình.

Lạc Thần Dật biết trong lòng Hàn Mai Mai đang suy nghĩ gì, cam đoan nói: “Anh sẽ không làm gì.”

Hàn Mai Mai thấy khó có được lúc nào Lạc Thần Dật nghiêm túc như vậy, mà hiện tại cô cũng không có khí lực, để anh giúp cô tắm rửa cũng được.

Lạc Thần Dật đối đãi giống như bảo vật mà yêu thương, mỗi một chỗ trên người Hàn Mai Mai đều tắm rửa thật cẩn thận...

Lạc Thần Dật mặc áo ngủ cho Hàn Mai Mai, ngồi ở trên giường, cực kỳ thân thiện để cho Lạc Thần Dật sấy tóc cho cô, khó có được cơ hội hưởng thụ sự săn sóc ôn nhu này từ Lạc Thần Dật.

“Có phải Tôn Tiểu Vân cực kỳ thích anh hay không?” Hàn Mai Mai không đầu không đuôi hỏi câu này.

Lạc Thần Dật hơi dừng: “Làm sao vậy? Có phải em nghe được gì hay không?” Tôn Tiểu Vân này đúng là con thiêu thân, xem ra phải cho cô ta biết tay mới được.

Hàn Mai Mai do dự một chút, tnkdi end anle quyd on.co m, vốn định nói ra nội dung cuộc điện thoại của Đàm Gia Hi và Tôn Tiểu Vân.

Mặt Lạc Thần Dật lập tức rất khó coi, hoãn hoãn, nói với Hàn Mai Mai: “Em không cần phải suy nghĩ nhiều về chuyện này, anh sẽ xử lý.” Tôn Tiểu Vân, cô chết chắc rồi!

“Mai Mai, cậu cũng quá phở trương rồi đó.” Ôn Hân Nghiên hẹn Hàn Mai Mai cùng uống trà chiều, sau khi nhìn mấy tên vệ sĩ phía sau, không khỏi nói thầm với Hàn Mai Mai.

“Đúng vậy, tớ cũng cảm thấy vậy. Nhưng Thần Dật yêu cầu như vậy, tớ có đuổi cũng không đi.” Hàn Mai Mai bắt đầu nói. Đám vệ sĩ này, mặc kệ cô đi đâu học cũng sẽ theo đây, mấy ngày nay Hàn Mai Mai cảm thấy phiền lắm rồi. Vốn cô cảm thấy Đàm Gia Hi đã bị bắt lại, nên cũng sẽ không còn chuyện tình nữa.

Nhưng Lạc Thần Dật vẫn cực kỳ kiên trì: “Chuyện này, chắc chắn có liên quan đến Tôn Tiểu Vân, cô ta còn ở đây một ngày, anh cũng sẽ cảm thấy không an tâm. Anh lại không thể bảo vệ em suốt 24 giờ, không ai bảo vệ em, anh sẽ lo lắng.”

Hàn Mai Mai nghe thế, cũng chỉ có thể tiếp nhận đám vệ sĩ này thôi.

“Đúng rồi, rốt cuộc hôm đó đã xảy ra chuyện gì, Lạc Thần Dật gọi điện thoại cho tớ nói tìm cậu, lại còn rất vội vàng.” Ôn Hân Nghiên nhin không được hỏi.

Hàn Mai Mai cũng không muốn gạt Ôn Hân Nghiên, nên nói bị Đàm Gia Hi bắt cóc, nhưng lược đi đoạn Tôn Tiểu Vân.

“Cái gì! Trời ạ? Đàm Gia Hi không muốn sống nữa sao? Lại dám làm ra chuyện như vậy.” Ôn Hân Nghiên kinh hãi, đứng lên khăn trương hỏi: “Vậy cậu không có bị thương chứ?”

Hàn Mai Mai có chút dờ khóc dờ cười: “Cậu xem không phải tớ đang rất khỏe mạnh mà ngồi trước mặt cậu đây hay sao?”

Ôn Hân Nghiên gõ vào đầu cô một cái: “Cậu làm tớ bị dọa đầu óc u mê hết cả rồi nè.”

“Đúng rồi nghe nói trong nhà Tiểu Vân gần đây không được yên bình cho lắm.” Ôn Hân Nghiên thờ dãi nói.

“Hả? Làm sao vậy?” Hàn Mai Mai hỏi, cảm thấy chẳng lẽ Lạc Thần Dật đã bắt đầu động thủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 70

Sau khi Đàm Gia Hi bị bắt, luôn khẳng định chỉ có một mình hắn làm việc này, cũng không biết Tôn Tiểu Vân đã cho hắn uống thuốc mê gì. Nhất thời cũng không tìm thấy chứng cứ nào khác, chứng minh Tôn Tiểu Vân có quan hệ với chuyện này.

Hàn Mai Mai cảm thấy không thoải mái.

“Cũng không biết sao lại thế này. Gần đây phía trên nhận được vài bức thư nặc danh tố tội ba của Tiểu Vân nhận hối lộ. Hiện tại Tiểu Vân cũng không có thời gian ra ngoài tụ họp với chúng ta rồi...” Ôn Hân Nghiên lo lắng nói.

Hàn Mai Mai nói qua loa vài câu, cô biết Ôn Hân Nghiên và Tôn Tiểu Vân vẫn có quan hệ rất tốt, cô cũng không muốn nói cho Ôn Hân Nghiên biết những gì mà Tôn Tiểu Vân đã làm.

Một tuần thoáng cái đã qua.

Hàn Mai Mai mặc một bộ lễ phục dạ hội màu đỏ, đứng ở trên lầu nhìn xuống dưới lầu đang ăn uống linh đình, tân khách chuyện trò vui vẻ, có cảm giác không chân thật, giống như đang ở trong mộng. Những người này đều tới tham gia lễ đính hôn của cô sao...

“Làm sao vậy, suy nghĩ gì đó, không phải em muốn chạy trốn đó chứ.” Lạc Thần Dật trêu chọc nói.

Vốn anh muốn nhanh chóng xuống lầu tiếp đãi tân khách, quay người lại đã không thấy Hàn Mai Mai, tìm dưới lầu lại không nghĩ tới cô lại nhàn nhã ngồi một mình trong này.

“Ủm! Đúng là có suy nghĩ như vậy! Cũng không biết bây giờ có thể tiến hành hay không?” Hàn Mai Mai nghiêm trang đáp, nói xong lại nhướn mày với Lạc Thần Dật.

Hàn Mai Mai cẩn thận đánh giá bộ dạng Lạc Thần Dật hôm nay, một bộ lễ phục màu trắng. Nếu người khác mặc vào nhất định sẽ có cảm giác vụn vẹo, nhưng Lạc Thần Dật lại khác, nhìn lại cực kỳ đẹp, thật giống như vương tử bước ra từ trong chuyện cổ tích vậy. Một lần nữa Hàn Mai Mai có thể khẳng định ánh mắt nhìn người của mình, Lạc Thần Dật cực kỳ có bản lĩnh.

“Em dám?” Ánh mắt Lạc Thần Dật nheo lại, nhìn cô không thiện chí, tiến lên vài bước, hai tay tựa vào lan can, vòng quanh người Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai không thích nhìn Lạc Thần Dật lên mặt với mình, quay đầu đi: “Hừ, có gì mà em không dám?”

Lạc Thần Dật dùng giọng từ tính thả từng chữ bên tai cô: “Em dám cũng không còn kịp rồi. Đời này em cũng chỉ có thể là người của anh.”

Tâm Hàn Mai Mai nhin không được bang bang nhảy dựng.

Lạc Thần Dật thấy Hàn Mai Mai đáng yêu như vậy, nhin không được cúi đầu hôn cô, lại nhin không được hôn sâu hơn nữa.

“Hai vị kiềm chế một chút có được không? Thông cảm cho một người cô đơn như tôi đi.” Ôn Hân Nghiên đột nhiên lên tiếng.

Hôm nay là ngày của hai người này, còn bắt cô - một vị khách lo liệu chu toàn phía dưới, bọn họ lại trốn ở trên này ân ái ái ái, Ôn Hân Nghiên nhin không được lên tiếng.

Hàn Mai Mai không ngờ lại có người thứ ba xuất hiện ở đây, đỏ mặt, lập tức đẩy Lạc Thần Dật ra.

Lạc Thần Dật đành phải buông Hàn Mai Mai ra, có chút không kiên nhẫn liếc mắt nhìn Ôn Hân Nghiên.

Về mặt Ôn Hân Nghiên lại thản nhiên nhìn bọn họ: “Phía dưới không thể thiếu hai người. Hôm nay hai người mới là nhân vật chính đó.”

Hàn Mai Mai nhìn thời gian, cũng sắp tới giờ tuyên bố tin vui, cô đi vòng qua Lạc Thần Dật, cúi đầu nói với Ôn Hân Nghiên: “Hân Nghiên, chúng ta xuống đi.”

Liền bỏ mặc Lạc Thần Dật ở phía sau.

Lạc Thần Dật tiếc nuối nhìn bóng lưng Hàn Mai Mai. Ài, đành phải đợi lát nữa rồi.

Hàn Mai Mai xuống dưới đi một vòng, dọc theo đường đi có không ít người bày tỏ chúc mừng với cô, Tào Annie, Hứa Tu Kiệt, Lục Giai Duệ cũng đều đến đây, ngay cả Ngụy Nhất Minh cũng châm chọc khiêu khích cô mấy câu.

Hàn Mai Mai thấy Tôn Tiểu Vân cũng ở đây, nhưng hai người vẫn không có cơ hội chạm mặt.

Ông ngoại Hàn lên đài gỡ một cái lên ly rượu: “Rất cảm ơn mọi người trong lúc cấp bách đã bỏ chút thời gian tới tham gia buổi dạ hội này. Chắc mọi người cũng đều biết, hôm nay là lễ đính hôn của cháu gái tôi...”

Tất cả mọi người chờ ông ngoại Hàn tuyên bố xong, khi Hàn Mai Mai và Lạc Thần Dật chuẩn bị đi lên, lại có một vị khách không mời mà đến.

Mọi người ở đây đều hướng mắt ra cửa, trong lúc đó từ bên trong đám người áo đen có một người đàn ông trung niên và một cô gái xinh đẹp bước ra.

Người đàn ông cũng ngoài năm mươi tuổi, ngũ quan đoan chính, nhưng khí độ bất phàm. Mà cô gái kia chỉ khoảng ngoài hai mươi, diện mạo xinh đẹp. Hai người nhìn qua vô cùng thân thiết.

“Đây không phải Lam Tấn Bằng sao?”

“Không phải là hán chứ? Không nghĩ tới hán đã về nước rồi.”

“Anh biết chưa, nghe nói tập đoàn Bằng Thiên muốn chuyển hướng phát triển trong nước.”

“Cô gái bên cạnh hán là ai vậy? Hình như chưa gặp qua bao giờ.”

...

“Lam Tấn Bằng này trước kia ở trong nước cũng khá phát triển, coi như là một nhân vật lớn. Sau này đi Mỹ phát triển...” Lạc Thần Dật nói nhỏ bên tai Hàn Mai Mai.

Nói đến Lam Tấn Bằng, quả thật Hàn Mai Mai không biết, nhưng tập đoàn Bằng Thiên này, cô ít nhiều cũng đã nghe qua, công ty này từ trước đến nay vẫn luôn khiêm tốn, mà trụ sở chính cũng không ở trong nước. Nhưng tâm tư Hàn Mai Mai không đặt trên người người đàn ông, mà là trên người cô gái trẻ tuổi bên cạnh kia.

Người kia không phải ai khác mà là Trình Khả Hình.

Lam Tấn Bằng dẫn theo Trình Khả Hình đi tới trước mặt ông ngoại Hàn.

“Ông Hàn, cũng mười mấy năm nay chúng ta không gặp mặt rồi nhỉ.” Lam Tấn Bằng cười nói.

Cũng không biết ông ngoại Hàn có nhận ra người bên cạnh người họ là Trình Khả Hình hay không, biểu cảm tự nhiên, giống như bạn tốt nhiều năm mới được gặp lại vậy: “Lam tổng, lâu rồi không gặp nha.”

Hai người hàn huyên, Lam Tấn Bằng đưa ánh mắt nhìn sang hai người bên cạnh.

Ông ngoại Hàn lập tức hiểu ý của ông ta: “Lam tổng, hôm nay là ngày cháu gái tôi đính hôn. Đây là cháu gái của tôi Hàn Mai Mai, đây là Lạc tổng của tập đoàn Lạc thị.”

“Đúng là trai tài gái sắc trời sinh một đôi.” Lam Tấn Bằng khen.

“À mà, em và Hàn tiểu thư cũng là bạn bè cũ đó.” Trình Khả Hình đứng ở một bên hồi lâu không lên tiếng đột nhiên nói.

“Thì ra là như vậy. Emily, sao anh không có nghe em nhắn tới vậy?” Lam Tấn Bằng cười nói.

Trình Khả Hình cười mà không nói nhìn Hàn Mai Mai.

Không nghĩ tới lại khiến Trình Khả Hình thất vọng rồi, Hàn Mai Mai nở nụ cười nhạt: “Emily, cô cũng đi đâu mà lâu rồi không gặp nha.”

Hàn Mai Mai nói là Emily, chứ không phải Trình Khả Hình.

Khiến Trình Khả Hình đơ mặt, vốn định khiến khi Hàn Mai Mai thấy cô ta sẽ kinh ngạc, không nghĩ tới căn bản Hàn Mai Mai không để cô ta vào mắt.

Trình Khả Hình nghĩ tới đây không khỏi càng hận, nghĩ đến chính mình trăm phương ngàn kế tiếp cận Lam Tấn Bằng, không phải là muốn giẫm đạp lên sự kiêu ngạo của Hàn Mai Mai hay sao?

Hiện tại lại có cảm giác vô lực, nhưng cô ta vẫn cười nói: “Hàn tiểu thư, lần sau gặp lại chúng ta nhất định phải ngồi với nhau lâu hơn đó.”

Hàn Mai Mai còn chưa trả lời, Lạc Thần Dật đã kéo Hàn Mai Mai nói với ông ngoại Hàn: “Ông ngoại, bên kia có hai người chú của cháu, cháu dẫn Mai Mai đi qua chào hỏi.”

Ông ngoại Hàn gật gật đầu.

Hàn Mai Mai được rảnh rồi liền đến góc bên cạnh nghỉ ngơi.

Ôn Hân Nghiên liền chạy tới, tức giận bắt bình nói: “Trình Khả Hinh này thật đúng là oan hồn.”

Trong lòng Hàn Mai Mai cũng nghĩ như vậy. Cô cau mày nói: “Xem ra lần này cô ta nhằm về tôi.”

“Cô ta? Ngay cả khi cô ta ở bên cạnh Lam Tấn Bằng, thì sao chứ. Cô ta cũng không dám làm ra cái trò quỷ gì.” Về mặt Ôn Hân Nghiên khinh thường nói.

Lời nói tuy là như vậy, nhưng trong lòng Hàn Mai Mai vẫn có vài phần cảnh giác với Trình Khả Hinh này.

Hàn Mai Mai cảm giác bụng có chút không thoải mái, nói một tiếng với Ôn Hân Nghiên, sau đó đi về phía toilet.

Không nghĩ tới vừa vào toilet, lại nghe được hai giọng nói quen thuộc.

“Sao cô lại không nói với tôi chuyện cô muốn trở về? Hiện tại ở bên cạnh Lam Tấn Bằng rồi, lòng cánh cứng rồi phải không? Làm chuyện gì cũng không cần phải nói với tôi.”

“Tôn tiểu thư, đương nhiên tôi biết cô có ơn với tôi. Nếu không nhờ cô, tôi cũng không thể ra nước ngoài thuận lợi như vậy. Nhưng hiện tại ân tình của cô, tôi cũng đã báo rồi. Cô cũng có thể thu hồi lại thái độ ngạo mạn này của cô rồi đây.”

“Trình Khả Hinh, cô có ý gì?”

“Có ý gì? Chuyện ngày đó của ba cô, cô nghĩ là có thể dẹp yên đơn giản như vậy hay sao?”

“Cô! Trình Khả Hinh, cô chó quên, tôi với cô đang đứng trên cùng một thuyền.”

...

Hàn Mai Mai đợi đến khi Tôn Tiểu Vân và Trình Khả Hinh nói chuyện xong rồi rời đi, sau đó mới từ từ tiến vào, trong lòng yên lặng tiêu hóa tin tức chấn kinh vừa rồi...

“Vừa rồi cô đã nghe hết rồi phải không?”

Hàn Mai Mai ngẩng đầu nhìn, người nói chuyện là người đáng lẽ ra phải đi mà lại quay lại – Tôn Tiểu Vân.

Tôn Tiểu Vân thấy Hàn Mai Mai không nói lời nào, liền biết Hàn Mai Mai đã nghe thấy, biểu cảm trên mặt cô ta ngược lại lại như không có chuyện gì: “Cô cũng đã biết rồi, vậy thì tôi và cô cũng không cần diễn tiết mục chị em tốt nữa rồi. Cô cũng biết chuyện của Đàm Gia Hi là do tôi xúi giục phải không?”

“Tôn Tiểu Vân, cô đừng quá đáng.” Hàn Mai Mai nắm chặt tay nói.

“Tôi quá đáng? Hừ, nếu cô có mắt mà nói, tôi cũng sẽ không bị buộc phải làm những chuyện này. Nếu cô thức thòi rồi xa Lạc Thần Dật.” Tôn Tiểu Vân ngoài cười nhưng trong không cười nói.

“Tôn Tiểu Vân, cô làm nhiều chuyện như vậy, còn ép tôi vào chỗ chết, đều là vì Lạc Thần Dật.” Hàn Mai Mai hoàn toàn không thể lý giải Tôn Tiểu Vân.

“Đương nhiên không chỉ vì chuyện này. Rõ ràng anh Giai Duệ là người tôi thích, hiện tại bởi vì cô mà anh ấy lạnh nhạt với tôi. Hân Nghiên luôn chiều chuộng tôi, hiện tại lại lúc nào cũng vì cô mà xuất đầu... Tôi cũng không biết cô cho họ uống thuốc mê gì, cả đám đều vây quanh cô.” Tôn Tiểu Vân phát tiết bất mãn với Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai thấy Tôn Tiểu Vân xé bỏ mặt nạ đáng yêu, nhu thuận, đây mới là bộ mặt thật của cô ta.

“Mai Mai, em ở trong này làm gì vậy? Ông ngoại nói anh và em cùng nhau đi chào hỏi mấy vị trưởng bối.” Lạc Thần Dật phát hiện không thấy Hàn Mai Mai, liền đi tìm.

Chờ anh đến gần, mới phát hiện thì ra Tôn Tiểu Vân cũng ở đây, sắc mặt Lạc Thần Dật lập tức trở lên khó coi: “Cô ta nói gì với em vậy?” Lạc Thần Dật hỏi.

Hàn Mai Mai lắc đầu một cái, sau đó lùi kéo Lạc Thần Dật rời đi. Tôn Tiểu Vân đã mê muội, hiện tại cô đã không còn lời nào để nói, chỉ muốn cách xa cô ta.

Lạc Thần Dật rõ ràng không tin, lúc đi, ánh mắt cảnh cáo liếc nhìn Tôn Tiểu Vân một cái.

Khiến Hàn Mai Mai có chút ngoài ý muốn là sau buổi tiệc đính hôn đó, Trình Khả Hinh cũng không xuất hiện nữa. Nhưng đây không có nghĩa là cô ta sẽ mãi mãi biến mất trước mặt Hàn Mai Mai.

Mở máy tính ra, báo chí, tràn đầy trời đất đều là tin tức về Lam Tấn Bằng. Đương nhiên cô gái thần bí bên cạnh ông ta cũng trở thành chủ đề để mọi người bàn tán.

Bối cảnh của cô gái thần bí này cũng được mọi người đào bới lên, thì ra cô ta cũng có quan hệ không nhỏ với tập đoàn Hàn thị.

Hàn Mai Mai nhìn tin tức mới nhất, trong lòng từ chối cho ý kiến...

“Hàn tổng, đây là chương trình nghị sự mới nhất. Nghe nói khu Kim Kiều bên này đã quy hoạch thành khu buôn bán, mảnh đất này lại ngay bên cạnh. Chỗ này nếu có thể đầu tư đúng cách, về sau cũng sẽ trở thành một trung tâm thương nghiệp.” Trợ lý Triệu cầm một phần tư liệu nói với Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai xem cẩn thận.

Trợ lý Triệu dừng một chút lại nói thêm: “Gần đây tập đoàn Bằng Thiên cũng có chút động tĩnh, hình như bọn họ cũng có hứng thú với mảnh đất này.”

Hàn Mai Mai trầm mặc một lúc rồi nói: “Được, tôi biết rồi. Tôi cần phải suy nghĩ một chút.”

Đây dù sao cũng là một hạng mục lớn, mà hiện tại tài chính công ty chủ yếu đầu tư vào làng du lịch. Nếu hiện tại thực hiện thêm kế hoạch này, tài chính công ty sẽ phải chịu áp lực không nhỏ.

Đương nhiên nếu kế hoạch thành công, đồng thời giá trị con người của tập đoàn Hàn thị cũng tăng cao.

Trong khoảng thời gian ngắn Hàn Mai Mai không thể quyết định nhanh như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71-1

“Ông nghe tiểu Triệu nói, con vẫn đang suy nghĩ về mảnh đất Kim Kiều kia.” Hôm nay trong lúc ăn cơm tối đột nhiên ông ngoại Hàn hỏi.

Hàn Mai Mai gật gù đầu, cô cũng không bắt ngờ, có đôi khi ông ngoại Hàn cũng sẽ quan tâm đến một số chuyện của công ty.

“Con đang lo lắng vấn đề tài chính sao, nếu là vấn đề này, con không cần lo lắng.” Ông ngoại Hàn nói chuyện với Hàn Mai Mai: “Tập đoàn Hàn thị của chúng ta vẫn không đến nỗi vì một chút tiền đó mà suy sụp. Người làm chuyện lớn, nên có vài phần quyết đoán. Sợ hãi rụt rè thì còn ra bộ dáng gì chứ.”

Tuy giọng ông ngoại Hàn cực kỳ nghiêm khắc, nhưng cô lại nhìn không được mà thấy ấm áp trong lòng, Hàn Mai Mai biết ông ngoại đang cổ vũ cô: “Ông ngoại, con biết nên làm như thế nào rồi.”

Ông ngoại Hàn chuyển đề tài, đột nhiên hỏi: “Gần đây sao lâu vậy mà không thấy tiểu Lạc tới ăn cơm, không phải hai đứa lại cãi nhau chứ.” Trong giọng ông ngoại Hàn nói lộ ra sự bất mãn đối với Hàn Mai Mai, giống như đang nói, nhất định là con lại bày tính tiểu thư ra chứ gì.

“Ông ngoại! Ông đang nói gì vậy chứ. Trong lòng ông, con là người như vậy sao? Sao bây giờ ông lại đứng về phía anh ấy vậy hả?” Hàn Mai Mai làm nũng, nhưng quả thật trong khoảng thời gian này Lạc Thần Dật cũng bận việc công ty nên thời gian gặp mặt cũng ít hơn trước kia.

Hàn Mai Mai trở lại phòng cầm điện thoại gọi một cú điện thoại cho Lạc Thần Dật.

Lạc Thần Dật vẫn giống mọi ngày trêu chọc Hàn Mai Mai.

“Làm sao vậy nhớ anh rồi hả?” Lạc Thần Dật không đứng đắn nói.

“Mới không có, là ông ngoại hỏi gần đây sao anh không tới nhà của em ăn cơm đấy.” Hàn Mai Mai lại oán giận nói: “Ông còn nói hay là do em giờ tính tiểu thư với anh, anh nói xem có phải hay không?”

“Xem ra ông ngoại vẫn sáng suốt nhất, biết cái khổ của anh.” Ở đầu bên kia điện thoại Lạc Thần Dật tỏ khổ nói.

“Cái gì! Hiện tại anh lại còn ý kiến hay sao?” Hàn Mai Mai trừng mắt nói.

“Làm sao anh dám chứ?” Ở đầu bên kia điện thoại Lạc Thần Dật không có thành ý mà cầu xin tha thứ.

Hai người liếc mắt đưa tình một hồi mới cúp điện thoại.

Sau khi gác điện thoại, tươi cười trên mặt Hàn Mai Mai liền bị thu lại.

Vừa rồi ở trong điện thoại, Hàn Mai Mai nghe thấy một giọng nữ, tuy chỉ nói một câu “Thần Dật, tôi đi trước đây”, nhưng Hàn Mai Mai lại rất quen thuộc với giọng nói này. Người kia là Tôn Tiểu Vân.

Ngày hôm sau, Hàn Mai Mai thừa dịp giữa trưa, đến công ty Lạc Thần Dật tìm anh cùng ăn cơm.

Hàn Mai Mai đến công ty Lạc Thần Dật, lần trước trong tiệc đính hôn, ai cũng biết cô là con dâu chuẩn của nhà họ Lạc rồi. Ai nhìn thấy cô cũng cung kính, ai lại dám đắc tội với bà chủ tương lai chứ.

Thư kí của Lạc Thần Dật cười tí mắt dẫn Hàn Mai Mai vô văn phòng làm việc của Lạc Thần Dật.

Hàn Mai Mai vừa đi vào liền nghe thấy một giọng nói, bước chân không tự chủ chậm lại.

“Lão Đại, gần đây các khu giải trí cứ hai ngày ba ngày lại có người tới kiểm tra. Khiến cho việc làm ăn bây giờ cũng không được tốt cho lắm. Mấy hôm trước, có mấy vị khách quý cũng bị cướp mất. Lão Đại, tôi biết anh vì Hàn tiểu thư, nhưng anh cũng không thể mang cả công ty...” Hoàng Mao sốt ruột nói.

“Tôi biết rồi.” Giọng Lạc Thần Dật thản nhiên nói.

Đối với thái độ thản nhiên của Lạc Thần Dật, Hoàng Mao có chút bất mãn: “Lão Đại, anh hãy nghe tôi nói...”

“Cậu không cần nói nữa. Tôi biết rồi. Cậu ra ngoài đi.” Lạc Thần Dật quyết đoán kết thúc đề tài này: “Cậu ra ngoài đi.”

Khi Hoàng Mao ra ngoài, thấy Hàn Mai Mai đang ngồi ở bên cạnh uống trà, cũng không biết cô có nghe thấy nội dung cuộc trò chuyện của họ hay không? Lão Đại dặn bọn họ không được đề cho Hàn Mai Mai biết chuyện này. Hoàng Mao có chút chột dạ đi qua.

Ngược lại Hàn Mai Mai lại cực kỳ tự nhiên chào hỏi.

Lạc Thần Dật thấy Hàn Mai Mai đi tới, mắt liền sáng lên.

“Sao hôm nay em lại tới đây? Đến cũng không gọi điện cho anh. Muốn đến bắt gian hay sao?” Lạc Thần Dật cười hỏi.

“Đúng vậy, em muốn xem xem anh có làm chuyện gì có lỗi sau lưng em hay không?” Hàn Mai Mai nói.

“Làm sao anh dám?” Lạc Thần Dật nói xong, ôm Hàn Mai Mai vào trong ngực: “Ngày mai có một buổi đấu giá, chúng ta cùng đi đi.”

Hàn Mai Mai vùng vẫy muốn tránh thoát khỏi ngực Lạc Thần Dật: “Em biết rồi, em biết rồi, em về đây. Anh buông ra trước.... Không được động tay động chân... Đây là công ty, ngộ nhỡ có người tiến vào thì sao...”

Lạc Thần Dật trấn an nói: “Văn phòng của anh sẽ không có người vào đâu, em yên tâm đi. Đã lâu rồi chúng ta chưa gặp mặt, thân mật một chút cũng không được sao?”

Tay Lạc Thần Dật bắt đầu không an phận rồi.

Tay Hàn Mai Mai giữ đúng điểm mấu chốt, cuối cùng Lạc Thần Dật cũng trêu chọc Hàn Mai Mai xong, cảm thấy mỹ mãn mới buông cô ra.

Khi Hàn Mai Mai ra khỏi phòng làm việc của anh, đỏ bừng cả mặt, cổ còn có ấn ký...

Thư ký thấy Hàn Mai Mai đi ra, cười đặc biệt sáng lạn, mặt Hàn Mai Mai lại càng hồng, có lẽ là chột dạ đi. Cảm thấy bọn họ biết vừa rồi cô đã là gì ở trong đây.

“Em xác định Hàn Mai Mai nhất định sẽ thích mảnh đất này sao? Đừng quá vội, sẽ mất nhiều hơn được.” Lam Tấn Bằng vừa xem báo, vừa nói với Trình Khả Hinh.

“Anh yên tâm, em đã sắp xếp người trong công ty bọn họ rồi. Ít nhiều em cũng biết mức giá của họ rồi. Đến lúc đó chỉ cần chúng ta ra giá thấp một chút là được.” Trình Khả Hinh tràn đầy tin tưởng nói.

“Nhất định chúng ta phải tham gia sao? Kỳ thật cũng không cần nhất định phải tham gia cạnh tranh mục tiêu. Chỉ cần tung một chút tin đồn là được rồi.” Lam Tấn Bằng nói.

“Hàn Mai Mai này không có ngốc như vậy đâu, đặc biệt hiện tại bên cạnh cô ta còn có Lạc Thần Dật. Nếu chúng ta không tham gia, cô ta nhất định sẽ hoài nghi mảnh đất đó có vấn đề.” Trình Khả Hinh tựa vào vai Lam Tấn Bằng nói, làm nũng: “Chúng ta cũng tham gia có được hay không?”

Lam Tấn Bằng thấy Trình Khả Hinh nói như vậy cũng gật gù gật đầu, tay đặt trên eo Trình Khả Hinh từ từ đi lên.

“Đừng, chán ghét.” Trình Khả Hinh hờn dỗi nói, nhưng thân thể lại dán chặt vào người Lam Tấn Bằng hơn...

Hàn Mai Mai, ngày vui của cô cũng sắp tới rồi.

Ngày hôm sau, Hàn Mai Mai chọn một bộ lễ phục phù hợp, chỉ nhìn qua gương thôi cũng biết mặc vào nhất định sẽ rất có khí chất.

Hôm nay Lạc Thần Dật mặc một bộ tây trang màu đen, mùi phan khiêm tốn. Nhưng cho dù là như vậy, khi Hàn Mai Mai và Lạc Thần Dật đi vào vẫn

hấp dẫn rất nhiều ánh mắt. Không thể không nói, diện mạo hai người đều rất xuất sắc, đứng cùng một chỗ càng thêm cảnh đẹp ý vui.

Nhưng làm náo động nhất vẫn là Trình Khả Hinh. Bộ lễ phục màu đỏ sẫm đó cần phải đặt trước với nhà thiết kế ở Pari một năm. Sợi dây chuyền của cô ta cũng phải mấy trăm vạn. Mà vùng tay cũng rất hào phóng, chưa bao lâu đã đấu vài sản phẩm rồi, mà giá đều không nhỏ. Từ đầu đến cuối, Lam Tấn Bằng đều dùng ánh mắt sùng nịch nhìn Trình Khả Hinh, thật khiến người ngoài ghen tị mà chết.

Trong khoảng thời gian ngắn trở thành đối tượng mọi người nghị luận.

Trình Khả Hinh cũng cực kỳ hưởng thụ loại cảm giác này, trên mặt luôn luôn tươi cười đắc ý. Bắt chuyện với mọi người, mọi người vì nể mặt Lam Tấn Bằng mà cũng khen ngợi ca tụng cô ta đến tận mây xanh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71-2

Hàn Mai Mai để ý một chiếc vòng cổ Ngọc Hòa Điền thủ nghệ tinh xảo, rất muốn có được nó.

*Ngọc Hòa Điền: là loại ngọc quý ở Hòa Điền, Hòa Điền ngày nay là nước Vu Điền thời cổ đại, cho nên cũng gọi là “Ngọc Vu Điền”

Lạc Thần Dật nhìn ra tâm tư của Hàn Mai Mai, đi trước cô một bước, đấu giá nó về.

“Đi cùng với anh, chẳng lẽ em còn muốn bỏ tiền ra sao?” Lạc Thần Dật không vui nói với Hàn Mai Mai.

Hàn Mai Mai thấy Lạc Thần Dật nói như vậy, cũng vui vẻ tiếp nhận.

Khi sắp kết thúc, Hàn Mai Mai định vào toilet trang điểm lại.

“A, ai vậy ta? Không phải Hàn tiểu thư của chúng ta đây sao?” Giọng nói của Trình Khả Hinh nhẹ nhàng, mang theo vài phần khiêu khích.

Hàn Mai Mai thấy xung quanh cũng không có ai, cũng chẳng muốn phải giữ lễ với cô ta, trực tiếp đi qua bên cạnh cô ta.

Trình Khả Hinh ngậy ra một lúc, không nghĩ tới Hàn Mai Mai lại dám làm bẽ mặt cô ta.

“Hàn Mai Mai!” Trình Khả Hinh tức giận nói.

Mà bước chân của Hàn Mai Mai căn bản không có dừng lại. Trình Khả Hinh đuổi theo phai sau.

Lúc này Hàn Mai Mai mới ngẩng đầu nhìn cô ta: “Xin hỏi có chuyện gì không?”

Ngược lại Trình Khả Hinh lại không phản ứng kịp, kỳ thật cô ta chỉ muốn cho Hàn Mai Mai thấy cuộc sống hiện tại của cô ta rất tốt, đã không còn là Trình Khả Hinh của trước kia, luôn phải nịnh bợ Hàn Mai Mai. Hiện tại cô ta mới là đối tượng khiến mọi người ngưỡng mộ.

“Nếu không còn chuyện gì nữa, xin lỗi không tiếp được nữa rồi.” Hàn Mai Mai thấy Trình Khả Hinh không nói gì, liền nói.

Lúc này Trình Khả Hinh mới hồi phục tinh thần lại: “Nghe nói công ty mấy người cũng có hứng thú với mảnh đất Kim Kiều kia? Tôi thấy hay là mấy người thôi đi. Mảnh đất này, Bằng Thiên chúng tôi nhất định sẽ có được.”

Hàn Mai Mai dừng lại, quay đầu nhìn: “Hà...? Xem ra tiểu thư Emily rất tự tin... Chúng ta hãy chờ đến cuối cùng xem sao.”

Thái độ Hàn Mai Mai không cứng không mềm như vậy, khiến Trình Khả Hinh cảm thấy rất tức giận, lại không có chỗ để bạo phát.

Cô ta tức giận nói: “Hàn Mai Mai, chúng ta hay chờ coi.” Tôi sẽ để cho cô ngao mạn tiếp, để xem cô còn có thể ngao mạn thêm được bao lâu, đến lúc đó đừng có khóc lóc mà cầu xin tôi.

Gần đây Hàn Mai Mai có chút tâm sự, cộng với chuyện gần đây của Lạc Thần Dật, đương nhiên cô biết Lạc Thần Dật sẽ không phản bội cô, nhưng chuyện của công ty Lạc Thần Dật, ít nhiều cũng có liên quan đến bọn họ. Hàn Mai Mai lại không biết hỏi Lạc Thần Dật như thế nào, rõ ràng cho thấy Lạc Thần Dật không muốn để cho cô biết.

Một mặt khác, diện mạo của cô lại nghĩ đến chuyện mảnh đất Kim Kiều kia, bên Lam Tấn Bằng cũng quá rêu rao rồi, còn cả Trình Khả Hinh nói những lời đó, giống như là vì muốn kích cô cũng đi tham gia đấu thầu.

Lúc này điện thoại Hàn Mai Mai bỗng vang lên, lại là Tôn Tiểu Vân gọi tới.

Hàn Mai Mai vẫn nhắc máy lên nghe, cô muốn nhìn xem Tôn Tiểu Vân định giờ trò gì.

“Hàn Mai Mai, cô sẽ không ngờ rằng tôi sẽ gọi điện cho cô đúng không?” Tôn Tiểu Vân cười nói.

“Cô có chuyện gì sao?” Giọng Hàn Mai Mai thản nhiên nói.

Tôn Tiểu Vân không ngờ Hàn Mai Mai lại không nổi trận nổi đình, đồng thời cũng có chút thất vọng: “Không hiểu được Thần Dật có nói với cô hay không?”

“Thần Dật là tên đề cô gọi hả? Hai người thân nhau như vậy hay sao? Cô muốn nói gì thì nói đi không phải nói những lời thừa thãi đó.” Hàn Mai Mai phản bác nói.

“Là do cô kêu tôi nói đó. Chuyên công ty của Lạc Thần Dật, chắc cô cũng chưa biết nhỉ? Công ty bọn họ xảy ra chuyện, tất cả đều tại cô. Nếu không phải vì cô, anh ấy cũng sẽ không gặp phải những chuyện xui xẻo này. Nếu cô muốn tốt cho anh ấy, tôi khuyên cô hãy mau chóng rời xa anh ấy đi...” Tôn Tiểu Vân nói. Đây là cơ hội cuối cùng của cô, cô đừng có rượu mồi không uống lại cứ thích uống rượu phạt.

“Nếu cô chỉ muốn nói những lời này thì tôi ngắt máy đây.” Hàn Mai Mai bình thản nói.

“Cô! Chỉ có tôi mới có thể giúp...”

Những lời còn lại, Tôn Tiểu Vân còn chưa kịp nói, Hàn Mai Mai đã ngắt điện thoại rồi.

Hàn Mai Mai nghỉ một chút, liền nhắc điện thoại gọi nội bộ, kêu trợ lý Triệu vào đây...

Nhà họ Hàn.

“Tiểu Lạc, cũng đã mấy ngày rồi cháu không đến thăm ông rồi đó.” Ông ngoại Hàn cười nói với Lạc Thần Dật: “Có phải đã quên ông ngoại rồi hay không?”

“Làm sao có thể? Quên ai cũng đề có thể nhưng ông ngoại thì làm sao cháu có thể quên chứ. Gần đây công ty có một số việc cần xử lý.” Lạc Thần Dật cười nói.

“Nịnh hót!” Hàn Mai Mai ở bên kia nhẹ giọng nói.

Đương nhiên Lạc Thần Dật nghe thấy Hàn Mai Mai nói như vậy, nhéo tay Hàn Mai Mai.

Đương nhiên ông ngoại Hàn nhìn thấy bọn họ mờ ám, trong lòng càng vui vẻ hơn. Tình cảm của hai đứa này thật đúng là rất tốt.

Bữa cơm ăn rất vui vẻ, Lạc Thần Dật luôn chọc ông ngoại Hàn vui vẻ. Hiện tại ông ngoại Hàn càng ngày càng thích nói chuyện với Lạc Thần Dật hơn cả Hàn Mai Mai. Hàn Mai Mai đành phải ở một bên ăn dầm chua.

Hàn Mai Mai đưa Lạc Thần Dật ra cửa lớn nhà họ Hàn, cô hơi do dự một chút nhưng vẫn mở miệng hỏi: “Công ty của anh...”

“Sao vậy?” Lạc Thần Dật hỏi: “Em có gì muốn nói với anh hay sao? Hay là không nhớ để anh đi?”

Hàn Mai Mai tức giận nói: “Có phải công ty anh gặp vấn đề hay không?”

“Em nghe ai nói?” Tươi cười của Lạc Thần Dật tắt dần.

“Không, chỉ là...”

“Không có chuyện gì, em không cần suy nghĩ nhiều.” Lạc Thần Dật nói.

Hàn Mai Mai thấy Lạc Thần Dật nói như vậy, cũng không hỏi tiếp nữa.

“Em phải tin tưởng anh.”

Không nghĩ tới vài ngày sau.

“Cái gì? Hàn Mai Mai không có tham gia.” Khi Trình Khả Hình nhận được tin tức này, cả người đều sợ đến ngây người. Làm sao có thể như vậy? Hiện tại cô ta lấy khu đất đấy về để làm gì? Có lẽ người khác không biết, cô ta biết bên trên có ý định sẽ xây dựng một đường sắt ở đó, bốn năm năm sau sẽ khởi công. Nhưng rõ ràng cô ta đã mua chuộc người của công ty Hàn Mai Mai rồi... Làm sao có thể như vậy?

Trình Khả Hình lại gọi điện thoại cho người của cô ta ở công ty Hàn Mai Mai, nhưng không ai tiếp điện thoại của cô ta. Cô ta biết cô ta bị lừa.

Trình Khả Hình ngơ ngác ngồi trên ghế sofa, không chấp nhận sự thật này.

Lam Tấn Bằng nghe được tin tức này, giận tái mặt, nổi giận ùng ùng đi vào văn phòng, xách Trình Khả Hình đang ngồi trên ghế sofa dậy.

“Con đàn bà này. Đều là ý kiến hay của cô đấy. Hiện tại khiến tôi phải mua khối đất thối nát đấy, cô nói cái gì đi chứ?” Lam Tấn Bằng không chút do dự tung tay tát cho cô ta một cái. Kỳ thật trong lòng ông ta cũng có chút hối hận, cũng không biết lúc ấy trong đầu ông ta nghĩ gì mà lại cho con đàn bà thối này can thiệp vào chuyện công ty. Đều tại con đàn bà thối này!

“Tấn Bằng, anh đừng tức giận. Chúng ta phải suy nghĩ biện pháp. Nhất định vẫn còn biện pháp.” Trình Khả Hình ôm chân Lam Tấn Bằng khỏ sở cầu xin.

“Cô rút đi cho tôi!” Lam Tấn Bằng quát lớn với cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Xoay Người Tiến Công Chiếm Đóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.